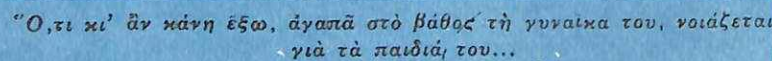
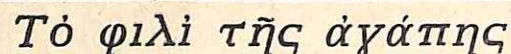

ΘΗΤΑΥΡΟΣ

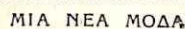

ΟΙ ΑΘΛΟΙ ΤΟΥ ΓΕΡΟ-ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΥ

Ο ΑΝΑΠΤΗΡ

Ο ΓΕΡΟ - ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

ΛΕΣΛΙ ΠΡΟΥΕΡ

Μαδρίτη ένα ιδιόκτητο μεγάλο θέ-
ατρο και μία θαυμάσια έπαυλη.

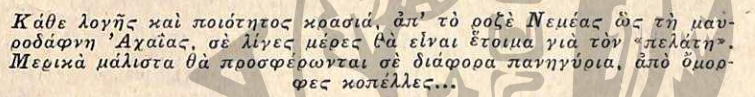
188

— "Άφησέ με, ζητιμένη Εύλα-
πία, πού μὲ φοβερίζεις νὰ μοῦ κό-

“Ένα μανιφέστο του «Συλλόγου τῶν
μπεκρήδων», γιὰ τὸν ὑπουργὸ Ὑγιει-
νῆς κ. Κοκκέβη

λογου καταναλωτῶν οἴνου—ρε-

ρετσίναν να την απολαύσουν
ή κι' ανέρωτη, άφου, όσο πάει,

τοῦ ἐνταῦθα ἐδρεύοντος Συν-
λόγου καταναλωτῶν οἴνου—ρε-

ν, φέτος τουλάχιστο, οί φίλοι
ρετσίνας νά τήν ἀπολαύσουν
ἤ κι' ἀνέρωτη, ἀφοῦ, ὅσο πάει,

— Γάλα, νάι. Δέν ξέρετε πὺς
τὸ κρασι εἶναι τὸ «γάλα τῶν νε-
ρόντων»; Ἐβίβα, λοιπόν. Ἐβίβα.

Δ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΙΑΠΩΝΙΑ:

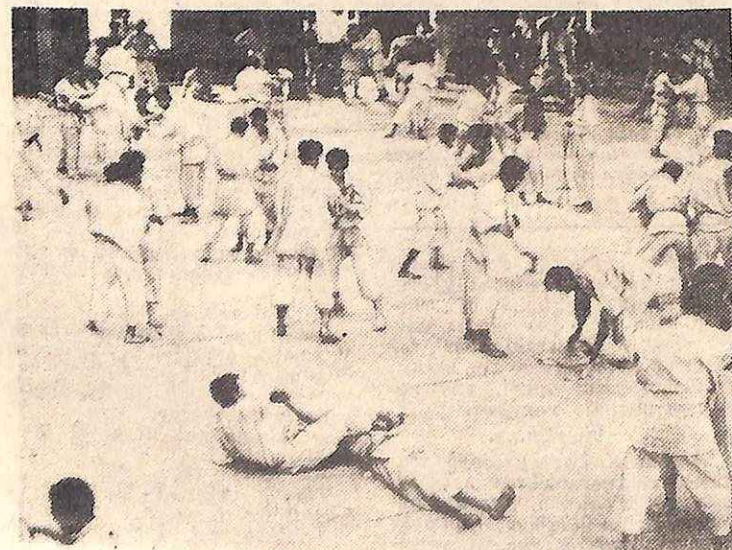

Μιά Γιαπωνέζα εργάτρια: Ήρωική, πειθαρχία, δεξιότητες.

ΣΤΟ στάδιο του Τόκιο, παρέλασε το φως της Ολυμπίας, ο φοιτητής Γιοσιόρι Σακάι, που γεννήθηκε την ημέρα του ατομικού βομβαρδισμού της Χιροσίμα. Τίς τελευταίες τέσσερες ημέρες, έδρεχε, αλλά την ημέρα της έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων, ο ουρανός έγινε καταγάλανος, φωτισμένος από ένα εθιμοπριονό ήλιο. 8.000 αθλητές και αθλήτριες 94 χωρών άρτισαν τη μεγαλειώδη τους παρέλαση... Τα βλέμματα του κόσμου στράφηκαν στην Ιαπωνία, στη χώρα, που, από την καταστροφή, έφτασε στη σημερινή μνημική ευημερία.

6 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1945

Το πρωινό της 6ης Αυγούστου

Μια σκηνή ζίου-ζίτσου: Τό εθνικό σπόρ.

Ή από τὰ έρείπια του πολέμου,

Η Ιαπωνία, που πίστευε πως ήτανε άτρωτη και ανίκητη, γονάτισε...

7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1941

Στα δυο χιλιάδες χρόνια της ιστορίας της, η Ιαπωνία δεν είχε ήττη ποτέ, ούτε είχε καταληφθεί...

Ο Ιαπωνικός Ιμπεριαλισμός, μίγμα ολοκληρωτισμού και ασιατικού φανατισμού, άρχισε στις 7 Δεκεμβρίου 1941, έναν πόλεμο, που δε φρόντισε καν να τον κηρύξει επίσημα.

Η πύλη «μπαμπέσικη» επέδεισε της ιστορίας, άρχισε την Κυριακή 7 Δεκεμβρίου 1945.

Ο ναύαρχος Γιακαμότο, βεβαίωσε: «Το μεγάλο όπλο της Αμερικής στον Ειρηνικό, είναι ο στόλος της. Πρέπει, χωρίς να κηρύξουμε τον πόλεμο, χωρίς να δώσουμε την ευκαιρία στην Αμερική να λάβει μέτρα άμυνας, να τον συντρίψουμε».

Στο λιμάνι του Πέρλ Χάρμπορ ήτανε άγκυροβολημένο το άνθος του αμερικανικού στόλου. Καί, το πρωί της Κυριακής, ενώ τα πληρώματα βρίσκονταν στις έκκλησιες, άρχισαν να πέφτουν βροχή οι βόμβες από τα Ιαπωνικά αεροπλάνα...

8604 ΝΗΣΙΑ...

8604 νησιά, 192 ήφαίστεια, 96 εκατομμύρια κάτοικοι και ένας αυτοκράτορας, ο Χιροχίτο...

Μετά την πρώτη ατομική βόμβα της Χιροσίμα, ακολούθησε η βόμβα του Ναγκασάκι... Πέντε ημέρες αργότερα, η Ιαπωνία παραδινότανε.

Ο αυτοκράτορας, σ' όλη τη διάρκεια του πολέμου, δεν άπευθύνθηκε ούτε μία φορά στο λαό του.

Όταν, στις 14 Αυγούστου 1945, για πρώτη φορά, έπειτα από πολλά χρόνια, πήρε το λόγο, για ν' αναγγείλει την ήττα της Ιαπωνίας, εκατομμύρια λαού έκλαψαν, όχι τόσο για την ήττα, όσο γιατί ήτανε υποχρεωμένος ο

ίδιος ο αυτοκράτορας να την αναγγείλει.

ΤΕΛΟΣ ΕΝΟΣ ΚΟΣΜΟΥ

Όλη η χώρα ήτανε βουτηγμένη στα έρείπια και στην καταστροφή. Η απελπισία είχε φτάσει στο κατακόρυφο. Ένας ολόκληρος κόσμος πέθαινε, ενώ ο Μακ Άρθουρ πατούσε το πόδι του στα Ιαπωνικά νησιά. Η φεουδαρχία, οι στρατιωτικές δικτατορίες, ο θρησκευτικός φανατισμός, το μιλιταριστικό πνεύμα, η ολοκληρωτική ύστερία χαλάντουσαν κάτω από τα έρείπια της καταστροφής. Οι Ιάπωνες άρχισαν το δύσκολο σχολείο της δημοκρατίας...

Η Ιαπωνία έκατο φορές πύλο κατεστραμμένη από τη Γερμανία, με τις πόλεις της σε έρείπια, έχοντας χάσει όλες τις πηγές της πρώτων υλών, έφτασε σήμερα σε μία καταπληκτική ευημερία, πού, μέσα μάλιστα στη δυστυχία της νησιωτικής Ασίας, παίρνει όψη πραγματικού θαύματος.

ΤΑ ΡΕΚΟΡ

Η Ιαπωνία κατέχει σήμερα την τρίτη θέση στην παγκόσμια παραγωγή χάλυβος, μετά τις Ηνωμένες Πολιτείες και τη Σοβιετική Ένωση. Και αξίζει να σημειωθεί, ότι δεν έχει μεταλλεία σιδήρου.

Οι ειδικοί προβλέπουν, ότι σε μία πενταετία, η Ιαπωνική παραγωγή χάλυβος θα ξεπεράσει τη σοβιετική.

Η Ιαπωνία κατέχει σήμερα την πρώτη θέση στην παγκόσμια παραγωγή πλοίων, τρανζίστορ, μοτοσυκλετών και χιλίων άλλων ειδών.

Το 1968, η παραγωγή της θα φτάσει τα 72 δισεκατομμύρια δολάρια, δηλαδή θα ξεβουτάει με τη συνολική παραγωγή της Μεγάλης Βρετανίας, της Γαλλίας και της Δυτικής Γερμανίας μαζί.

Κανένα οικονομικό θαύμα δε μπορεί να πλησιάσει το θαύμα της Ιαπωνίας, που είναι κυρίως καρ-

Οι γκέισες, σύμβολα δημοφιλίας, μορφώσεως και γυναικείας.

«Μιά χώρα θαύμα»

στοιούς Όλυμπιακούς αγώνες

πός μιας αφάνταστης εργατικότητας και μιας καταπληκτικής δεξιότητας.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ: ΤΟ ΠΙΟ ΠΟΛΥΤΙΜΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Οι σιδηρόδρομοι τρέχουν με 170 χιλιόμετρα την ώρα και οι αυτοκινητόδρομοι απλώνονται προς όλες τις κατευθύνσεις.

Ίσως, το πιο πολύτιμο κεφάλαιο της Ιαπωνίας, είναι οι γυναίκες της.

Παντού, ένα μεγάλο μέρος της εργασίας, δίνεται στις γυναίκες. Στην ύφαντουργία, στα δερμάτα, στο καουτσούκ, στην ηλεκτρονική, στα όπτικά, οι γυναίκες, με τη δεξιότητά τους, εργάζονται θαυμάσια. Η ακρίβεια στην εργασία τους, η πειθαρχία τους είναι κάτι το καταπληκτικό.

Τα εργοστάσια παραλαβαίνουν τα κορίτσια από ηλικίας 16 ετών, τα σπουδάζουν, τα μετεκπαιδεύουν και εξασφαλίζουν με συμβόλαιο την εργασία τους.

Έπειτα από μία ώριμη ηλικία — γύρω στα 25 — το εργοστάσιο τις προκρίνει και οι καλύτερες παντρεύονται και σταματούν να δουλεύουν. Θα τις αντικαταστήσουν άλλα νεανικά χέρια...

Η προσπάθεια των Ιαπωνικών εργοστασίων για την ποιότητα, είναι αδιάκοπη.

ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΑ...

Στην ηλεκτρονική και στα όπτικά, τα Ιαπωνικά εργοστάσια έχουν φτάσει σε μία τελειότητα, πού πολύ δύσκολα μπορούν να συναγωνισθούν οι άλλες μεγάλες βιομηχανικές χώρες.

Τα Ιαπωνικά ναυπηγεία είναι πραγματικό κολοσσό. Τον Ιούλιο του 1964, τέλειωσε η ναυπηγική ενός πετρελαιοφόρου 80.000 τόνων, πού είχε άρχισι 66 ημέρες νωρίτερα!

Στα σχολεία, διδάσκαλοι και μαθηταί χαιρετιούνται με βαθειά υπόκλιση, πριν άνογισιν κάθε πρωί τα μαθήματα.

Στις δοκιμές τους, τα καινούργια τραίνα Τόκιο-Όζάκα, έφτασαν την ταχύτητα των 256 χιλιομέτρων την ώρα. Τα τραίνα αυτά περνάνε σε σιωπηλές οδίδες...

ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ

Το μεγάλο χαρακτηριστικό των Ιαπωνών είναι η ευκολία της προσαρμογής τους σε κάθε νέα τεχνική, κι' ακόμα η άπέραντη ικανότητά τους να αντιγράφουν πιστά τα καλύτερα επιτεύγματα της παγκόσμιας παραγωγής.

Τα ογδόντα εκατοστά του έδαφους της Ιαπωνίας δε μπορούν να καλλιεργηθούν.

Η ΜΥΡΜΗΓΚΟΦΩΛΙΑ

Ο μεγάλος κίνδυνος της σημερινής Ιαπωνίας είναι η μυρμηγκοφωλία, δηλαδή η δημομορφία της ζωής, το ξεφρενο κυνήγημα υλικών αγαθών και η απελπισία, πού γεννιέται παντού. Οι αυτοκτονίες βρίσκονται στην ημερησία διάταξη...

Ειδικά η θέση των φοιτητών είναι δραματική. Τα Πανεπιστήμια της χώρας ξεχύνουν κάθε χρόνο διπλωματούχους, πού δε μπορούν να απορροφηθούν στις κατάλληλες θέσεις...

Στις 8 το πρωί, άρχίζει η εργασία στα εργοστάσια, πού συχνά μοιάζουν με στρατόνες... Οι εργάτες, κάθε πρωί, αφού χαιρετήσουν τη σημαία, στην αλλη του εργοστασίου, όρμίζονται: «Είμαι έτοιμος να υποκούω τυφλά τους ανωτέρους μου. Είμαι έτοιμος να αφιερώσω όλες μου τις φυσικές βιομηχανικές δυνάμεις στην υπηρεσία του εργοστασίου...».

Η εργασία — με μία μικρή μεσημερινή διακοπή — διαρκεί μέχρι τις πέντε το απόγευμα.

Ένα μαγνητόφωνο παίζει, σε πολύ ισχυρό τόνο, στρατιωτικά

Ο αυτοκράτορας Χιροχίτο: Ή από θεός, έγινε άνθρωπος...

έμβατήρια, καθ' όλη τη διάρκεια της εργασίας...

Η ΘΕΣΙ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Σύμφωνα με το Ιαπωνικό Σύνταγμα, άνδρες και γυναίκες έχουν τα ίδια δικαιώματα. Οι γυναίκες, από ηλικίας 20 ετών, ψηφίζουν.

Στην πραγματικότητα, ωστόσο, η γυναίκα της Ιαπωνίας, πού όλο πού εργάζεται και μάλιστα με τόσο επιτυχία, είναι απόλυτα υποταγμένη στον άντρα.

Η παράδοσι της θρησκείας του

Κουμουκίου, πού άπαιτούσε την απόλυτη «σκλαβιά» της γυναίκας, πρώτα στους γονείς της και μετά στο σύζυγο, είναι ακόμα πολύ ισχυρή και δε μπορεί να υποχωρήσει σοβαρά, έπειτα από 8 χρόνια αμερικανικής κατοχής και 20 χρόνια δημοκρατίας.

Η γυναίκα, πού δουλεύει στο εργοστάσιο, μένει υποταγμένη στον άντρα, η γυναίκα πού σπουδάζει στο Πανεπιστήμιο, το ίδιο.

Δεν υπάρχει, ακόμα και τώρα, ύστερα από τόσο πρόοδο και πολιτισμό, καμιά απόλυτη διαφορά από την προπολεμική εποχή.

Η γυναίκα στην πόλι δεν περπατάει τρία βήματα πίσω από τον άντρα, κουβαλώντας τα πακέτα του, όπως γινόταν άλλοτε, αλλά τώρα, με σκυμμένο κεφάλι, βαδίζει, ταπεινή και πολύ προσεχτική, πλάι του. Είναι κι' αυτό μία πρόοδος...

Η παντρεμένη Γιαπωνέζα μένει απόλυτα πιστή, ενώ ο σύζυγος θεωρεί φυσικό του δικαίωμα να γλεντάει όπως θέλει και όπου θέλει.

ΕΥΗΜΕΡΙΑ, ΑΠΕΛΠΙΣΙΑ, ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

Ενώ η Ιαπωνική τεχνική ζή το πιο καταπληκτικό μέλλον, τα ήθη παραμένουν.

Η Ιαπωνία, πού μέχρι το 1952 περίπου, πέθαινε της πείνας, ζή τώρα σ' ένα όνειρο ευημερίας και υλικής πρόοδου, ένας όνειρο, πού είναι πέρα για πέρα πραγματικότητα, αλλά πού κλείνει πολλά σπέρματα απελπισίας και αντίθεσης.

COME PRIMA

(Όπως πρώτα)

ΟΤΑΝ γνώρισα τον Άργυρη, ήμουν δεκαεννιά χρονών και μόλις είχα περάσει από το στάδιο μιας πρώτης αγάπης, παράξενης και τραγικής.

Ο πρώτος μου έρωτας ήταν ο "Ακης". Έμενε σ' ένα γειτονικό σπίτι, σπούδαζε μουσικός και... ήταν καταδικασμένος να πεθάνει. Τό ξέραμε όλοι, εκτός απ' αυτόν τον ίδιο. Εκείνος δεν συλλογιόταν το θάνατο, συλλογιόταν μόνονα τους δυο μεγάλους του έρωτες: τη μουσική και μένα.

Μ' αγαπούσε και τον αγαπούσα κι' εγώ, παράξενα, πονεμένα. Πέθανε το φθινόπωρο. Η κατάσταση του επιδεινώθηκε ξαφνικά, από τη μία μέρα στην άλλη. Πέρασε από τη ζωή στο θάνατο, χωρίς να το καταλάβει, σφίγγοντας το χέρι του στο δικό μου...

Δυσκολεύτηκε να βγώ από την ψυχική κρίση, που μου έφερε ο θάνατός του. Μά' ύστερα, σιγά-σιγά, τὰ νιάτα νίκησαν. Άρχισα να συνέρχωμαι, να ξαναδρίσκω το γέλιο μου, την ευθυμία μου.

Σ' εκείνη τη στιγμή, γνώρισα τον Άργυρη. Η καρδιά μου ήταν έτοιμη να χαρή πάλι τον έρωτα. Και τον δέχτηκε με ένθουςιασμό, με πάθος.

Τον γνώρισα τυχαία, κάποια μέρα, σ' ένα μπαρ που συχνά με τις φίλες μου. Ήταν μαζί μ' έναν γνωστό μας, που μας τον σύστησε αμέσως. Τον έλεγαν Άργυρη Π. και σπούδαζε στην Άγγλια, μά είχε έρθει να περάσει τις διακοπές του στην Ελλάδα.

Όλες τον κυττάξαμε με ένδιαφέρον, με θαυμασμό. Ήταν ένας όμορφος νέος. Φηλός, αθλητικός, με ξανθά μαλλιά και γκριζά μάτια, που άλλαξαν εύκολα εκφράσεις και προσώπους. Εκείνος φάνηκε να προσέχει μονάχα εμένα. Κάθισε κοντά μου, μου μίλησε για τη ζωή του, για τις σπουδές του. Ύστερα προσεγγίστηκε να με συνοδεύσει ως το σπίτι μου.

Όταν μου ζήτησε να συναντηθούμε και την άλλη μέρα, δεν αρνήθηκα. Ενωθήκα μια άγνωστη χαρά να τραγουδά μέσα στην καρδιά μου. Κι' όταν, την άλλη μέρα, ο Άργυρης μ' έσφιξε στην αγκαλιά του και με φίλησε στα χείλη, κατάλαβα πως ήταν η πρώτη φορά που αγαπούσα με πραγματικό έρωτα.

— Καί για μένα, μούλεγε ο Άργυρης, μπορεί να σου δοκιμάσω, Μαίρη, πως είσαι ο πρώτος μου αληθινός έρωτας. Έχω αγαπήσει κι' άλλους φρέσκους, δεν μπορώ να σου το κρύψω, έχω δημιουργήσει μερικούς άκοιτους δεσμούς. Μά' έσένα σ' αγαπώ αλλοιούτως, πιο βαθιά, από αγά, και γι' αυτό είναι σαν ν' αγαπώ για πρώτη φορά.

Τὰ λόγια του ήταν για μένα μια γλυκιά μουσική, ένα θαυμάσιο έρωτικό τραγούδι. Κάθε μέρα περνούσε, ένιωθα την ευτυχία μου να γίνεται μεγαλύτερη.

Είμαι τόσο ευτυχισμένη κοντά σου, τόσο έρωτευμένη μαζί σου, που φοβάμαι! Έλεγα στον Άργυρη: Φοβάμαι, γιατί έμεις οι άνθρωποι δεν έχουμε δικαίωμα σε τόση ευτυχία.

— Ποιός σου έχει πη τέτοια παρμυθία, αγάπη μου; γελούσε εκείνος. Μά, ακόμα κι' αν είναι έτσι,

έμεις οι δυο θα αποτελούσαμε εξαίρεσι στον κανόνα. Θα είμαστε ευτυχισμένοι πάντα, για όλη μας τη ζωή.

Λίγες βδομάδες αργότερα, έγιναν οι άρραβόνες μας. Οι γονείς του ήταν θαυμασίοι άνθρωποι και με δέχτηκαν σαν κόρη τους.

— Μοιάζεις με την κόρη που ανεψρεύουν πάντα να αποκτήσω, μούλεγε η μητέρα του. Καί, ξέρεις; Είχα έναν τρελλό φόβο πως ο Άργυρης θα μούφερνε καμιά ψυχρή και άνοστη Άγγλίδα.

Εξακολουθούσα να είμαι ευτυχισμένη, μά τώρα στην ευτυχία μου ανακατεύονταν μια σκέψη που μ' έκανε να υποφέρω. Ύστερα από λίγες μέρες, ο Άργυρης θάφευγε για την Άγγλια, για να τελειώσει τις σπουδές του, κι' αυτή η απόμακρυνση με τρόμαζε.

— Έμεις οι άνθρωποι δεν έχουμε δικαίωμα σε τόση ευτυχία!...

— Είσαι κουτό! μούπε εκείνος εύθυμα όταν του ομολόγησα τους φόβους μου. Στο διάστημα που θα λείπω, δεν θα πάσω ούτε στιγμή να σε σκέπτομαι. Θα πω με τα μούτρα στη μελέτη, για να πάρω το γρηγορότερο εκείνο το εύλογό μου πτυχίο και να γυρίσω κοντά σου!

Έφυγε. Στις δυο πρώτες εβδομάδες, πήρα μόνον δυο διαστικτά γράμματά του, που με παραξένεψαν.

— Δεν πρέπει ν' ανησυχώ, μούλεγε η μητέρα του. Ο Άργυρης δεν αγαπάει την αλληλογραφία. Καί σ' εμάς γράφει σπάνια. Άλλωστε, τώρα θα έχει ριχτεί στη μελέτη.

Με καθησυχάζαν εκείνα τα λόγια, μά, βαθιά μέσα μου, ένα άσχημο προαισθήμα εξακολουθούσε να με βασανίζει.

Κι' ένα απόγευμα, πηγαίνοντας να επισκεφθώ την μητέρα του, την βρήκα πνιγμένη στα δάκρυα.

— Μητέρα! φώναξα με τρόμο.

Ένα τραγούδι — Μια ιστορία

Τί συμβαίνει, τί έχετε; Μήπως ο Άργυρης;...
— Έκείνη μ' αγκάλιασε, εξακολουθώντας να κλαίει με λυγμούς.

— Φτωχό μου παιδί, ψιθύρισε, καλό μου κορίτσι...

— Πέστε μου, τί συμβαίνει; φώναξα με σπαραγμό. Ο Άργυρης είναι άρρωστος... πέθανε... σκοτώθηκε;

— Όχι, όχι Μαίρη. Μά συμβαίνει κάτι... κάτι φοβερό. Ο Άργυρης... παντρεύτηκε!

— Έμεινα σάν απολιθωμένη, με μάτια γουρλωμένα από φρίκη. Συγκεκριμένα, σάν μέσα από ένα φερέο έφιάλτη, άκουγα τη φωνή της μη-

Μά, ξαφνικά, κάτι παράξενο συνέβηκε μέσα μου, που με πήραν τα κλάματα.

Σκούπισα τὰ δάκρυα από τὰ μάτια μου, σήκωσα ψηλά το κεφάλι και, όταν έφτασα στο σπίτι, ανήγειρα ήρεμα, σχεδόν αδιάφορα στους δικούς μου την δυσάρεστη είδηση για το γάμο του Άργυρη.

Από τότε, πέρασαν τρία χρόνια. Έδωσα εξετάσεις στο πανεπιστήμιο, στην Ιατρική, και ρίχτηκα στη μελέτη με πάθος, με πάθος.

Ένα χειμωνιάτικο απόγευμα, λίγο μετά τα περασμένα Χριστούγεννα, ήμουν δυθισμένη, όπως πάντα, στη μελέτη ενός επισημειωμένου συγγράμματος, όταν χτύπησε το κουδούνι. Πήγα ν' ανοίξω εγώ, γιατί ήμουν μόνη στο σπίτι, και ανασκήρτησα αντικρύζοντας την αναπάντεχη επίσκεψη. Ήταν η μητέρα του Άργυρη.

— Μαίρη, μου είπε εκείνη με τη συνθισμένη της γλυκύτητα. Με συγχωρείς που σε ανησυχώ, παιδί μου, μά... έχω κάτι για σένα από τον Άργυρη.

— Από τον Άργυρη; ρώτησα εκπληκτική, ενώ αγωνιζόμουν να διατηρήσω τη συνθισμένη μου αδιαφορία.

— Εκείνη, με χέρια που έτρεμαν, έβαλε από την τσάντα της ένα μεγάλο φάκελλο και μου τον έδωσε.

— Είναι... ένας δίσκος, μου είπε. Μου τον έδωσε ο Άργυρης να σ' τον φέρω. Σε παρακαλώ, Μαίρη, δάλε τον στο πικ-άπ, άκουσε τον. Τον πήρα στα χέρια μου μηχανικά.

Οι πρώτες γότες φερούγισαν στο δωμάτιο, κι' ύστερα τὰ πρώτα λόγια ενός όμορφου ιταλικού τραγουδιού:

«Κόμμε πρίμα, πιου ντι πρίμα, τ' αμερό-περ λά βίτα, λά μία βίτα, τί νταρό... όνι τζιόρνο, όνι ι-στάnte, ντολτσέμέντε τί ντιρό-όμμε πρίμα, πιου ντι πρίμα, τ' αμερό...»

— Όπως πρώτα, περισσότερο από πρώτα, θα σ' αγαπώ...»

Αυτά τὰ λόγια του τραγουδιού θαρρείς πως κάτι έσπασαν μέσα μου. Λυγμοί άρχισαν να ταραζούν το κορμί μου κι' από τὰ μάτια μου έτρεξαν ποτάμι τὰ δάκρυα.

Η μητέρα του Άργυρη ήρθε κοντά μου, μ' αγκάλιασε.

— Τόξερα, Μαίρη, τόξερα κόρη μου πως εξακολουθείς να τον αγαπάς ακόμα, μου ψιθύρισε συγκινημένη. Τώρα ο Άργυρης είναι και πάλι εδώ, ξαναγύρισε κοντά μας, κοντά σου. Μά τον πνίγει η αγώνισή σου να τον συγχωρήσεις...

— Μά... η γυναίκα του, ψιθύρισε σαστισμένη, το παιδί του;...

— Το παιδί δεν έζησε, πέθανε λίγων μηνών. Ήταν ο μοναδικός τους δεσμός. Όταν χάθηκε αυτό, τίποτα δεν μπόρεσε να σώσει το γάμο τους. Δεν υπήρχε τίποτα πια που να τους ένωθ. Ο Άργυρης δεν την αγαπούσε και δεν τον αγαπούσε κι' εκείνη. Έτσι, χώρισαν σχεδόν φιλικά. Το διαζύγιο τους βγήκε πριν από μερικές ημέρες και ο Άργυρης γύρισε στην Ελλάδα, φοβόταν πως δεν θα τον αγαπούσε πια, πως δεν θα μπορούσε να τον συγχωρήσει. Γι' αυτό, με παρακάλεσε νάρθω εγώ να σου φέρω αυτό το δίσκο. Μά εγώ ήμουν σύγγορη, κόρη μου. Παρακαλούησα από μακριά τη ζωή σου, αυτά τὰ χρόνια. Ήξερα πως δεν είχες ξεχάσει.

— Καί τώρα, που είναι ο Άργυρης; ψιθύρισα.

— Στο σπίτι. Περιμένει με αγωνία την απάντησή σου.

Αυθόρμητα, άποφασιστικά, προχώρησα προς το τηλέφωνο.

— Εμπρός;...

— Κόμμε πρίμα, πιου ντι πρίμα, τ' αμερό... σιγοτραγουδούσα.

— Μαίρη, αγάπη μου, μικρή μου, είσαι εσύ; Κι' αυτά τὰ λόγια είναι το μήνυμά της; αγάπη μου; Όχι, σ' ευχαριστώ... σ' ευχαριστώ!... Τρέχω, έχω χάσει άμέσως κοντά σου.

ΜΑΙΡΗ ΣΤΕΛΑΚΗ (Επιμέλεια Σ. ΜΠΟΡΛΕΣΣΗ)

ΠΟΝΕΜΕΝΟ ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΙΩΑΝΝΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Ο γιατρός εξηγεί στο Μικέ ότι η Ζέτα είχε και άλλοτε μείνει έγκυος κι' ότι είχε υποβληθεί σε εκτρώσεις. Επίσης ότι, αμέσως πριν από την αποβολή, είχε έρθει σε έρωτική επαφή με κάποιον άντρα. Έπειτα απ' αυτή τη συντριπτική αποκάλυψη, και παρ' όλες τις διαμαρτυρίες της Ζέτας πως είναι άθωα, ο Μικές την εγκαταλείπει και ζητάει διαζύγιο. Έπειτα η Ζέτα καλεσμένη τη Χριστίνα, έπλητώντας τη φίλιά της, και άρχίζει να συζητά ταχτικά στο σπίτι της. Ο Τάσος, από λεπτότητα, δεν δέχεται να αναλάβει την ύπνο διδασκαλίας, ως δικηγόρος του Μικέ. Έπειτα απ' αυτό, ο Μικές συγχωρείται και πάλι να πηγαίνει στο σπίτι τους. Η Ζέτα έχει πια παρηγορηθεί κι' ο Τάσος δεν της δείχνει αντιπάθεια, όπως στην αρχή.

— Η Ζέτα είναι αληθινά γοηστικός, φώναξε η Χριστίνα. Ήταν ευχαριστημένη που θάφηνε κάποια γυναίκα στο σπίτι της. Άλλωστε, θα βρισκόταν πραγματικά σε απόγνωση.

Τὰ μάτια της Ζέτας είχαν μια έσορη λάμψη, έκλεινο το προφίλ. Πέταξε το επαυφόρο της. Από μέσα φορούσε μια μάλλινη μπλούζα χρυσαφιά, ζωντή, που την έδειχνε πιο παλαιά και ταίριαζε με το χρώμα των μαλλιών της.

— Όμορφες σήμερα, της είπε γελώντας ο Τάσος.

Σήκωσε τους ώμους της: — Δεν φαντάζομαι πως πρόκειται μια γυναίκα, που εορτάζεται σπίτι της, να μην είναι περιποιημένη.

Ο Τάσος γέλασε: — Δεν στο είπα για καθήγοντα.

Κύτταξε τη φίλη της γυναίκα του από πάνω έως κάτω.

— Ζέτα, σε βρισκω σήμερα πραγματικά πολύ χαριτωμένη! της είπε.

Τοίξεανε μια θεατρική σκηνή υποκλίση, με όλους τους τίτλους, λές και βρισκόταν στη σκηνή μιας μεγάλης όπερας.

— Εύχαριστώ.

— Μπορώ υπόλοιπο! γέλασε η Χριστίνα.

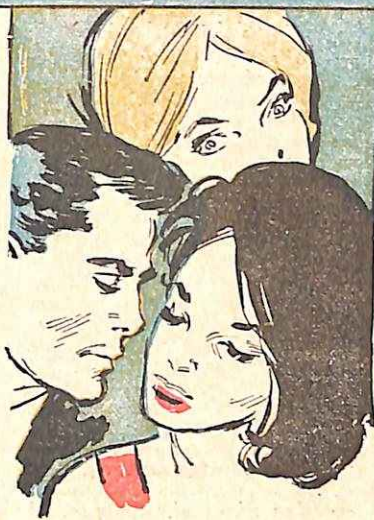
— Γιατί όχι; Έλαβα ένα θεατικό χειροκρότημα και ξέρω την αξία του. Δεν είναι ανάγκη να σε χειροκροτή μια δόξαληψη αθώου, για να κολακεύεις. Καμιά φορά, το χειροκρότημα ενός ανθρώπου αξίζει περισσότερο από το χειροκρότημα χιλιάδων θεατών.

— Πολύ σωστά. Έκανε γελώντας ο Τάσος. Αυτό, με κολακεύει έμένα.

— Τώρα όμως, φώναξε με υψος πολυάσχηλο η Ζέτα, πηγαίετε στο καλό σεξ κι' αφήστε με έμένα ν' αναλάβω τὰ καθήκοντά μου. Πως πάει η άρρωστί μου;

— Η Πλέκτρα χαϊνόταν άκουα από τον πυρετό. Ο γιατρός δεν τους φόβισε, βέβαια, αλλά και δεν τους καθήσυχαιζε.

— Έμεινε το χέρι, τοίς έλεγε. Με τόσα αντιβιοτικά, και

ο πυρετός δεν λέει να υποχωρήσει.

Η καρδιά της Χριστίνας βούλιαζε. Την αγαπούσε, τη μητέρα της, ποτέ όμως δεν είχε νοιώσει τόσο βαθιά ήταν η αγάπη της. Ήταν εκείνη τη στιγμή. Είμαι κι' αυτό μια από τις ανθρώπινες αδυναμίες: Αγαπάς ένα όμορφο, άριστο άνθρωπο — πολύ περισσότερο συνήθως, (πραγματική αγάπη μπορεί να νοιώσει ο άνθρωπος μόνον για το στενοτάτο περιβάλλον του). Κι' αυτή η αγάπη όμως κοιμάται, θάβεται κανείς, στις όμαλές περιστάσεις. Πρόκει γάρη κάτι το συνταρακτικό για να την ξυπνήσει. Έτσι κι' η Χριστίνα, ενώ αγαπούσε τη μητέρα της, τότε που την έβλεπε να υποφέρει, καταλάβαινε καλά πόσο τόσο έπιανε στην καρδιά της η καλή αυτή και πολύτιμη μάνα.

— Η Ζέτα είναι αληθινά γοηστικός, φώναξε η Χριστίνα. Ήταν ευχαριστημένη που θάφηνε κάποια γυναίκα στο σπίτι της. Άλλωστε, θα βρισκόταν πραγματικά σε απόγνωση.

Τὰ μάτια της Ζέτας είχαν μια έσορη λάμψη, έκλεινο το προφίλ. Πέταξε το επαυφόρο της. Από μέσα φορούσε μια μάλλινη μπλούζα χρυσαφιά, ζωντή, που την έδειχνε πιο παλαιά και ταίριαζε με το χρώμα των μαλλιών της.

— Όμορφες σήμερα, της είπε γελώντας ο Τάσος.

Σήκωσε τους ώμους της: — Δεν φαντάζομαι πως πρόκειται μια γυναίκα, που εορτάζεται σπίτι της, να μην είναι περιποιημένη.

Ο Τάσος γέλασε: — Δεν στο είπα για καθήγοντα.

Κύτταξε τη φίλη της γυναίκα του από πάνω έως κάτω.

— Ζέτα, σε βρισκω σήμερα πραγματικά πολύ χαριτωμένη! της είπε.

Τοίξεανε μια θεατρική σκηνή υποκλίση, με όλους τους τίτλους, λές και βρισκόταν στη σκηνή μιας μεγάλης όπερας.

— Εύχαριστώ.

— Μπορώ υπόλοιπο! γέλασε η Χριστίνα.

— Γιατί όχι; Έλαβα ένα θεατικό χειροκρότημα και ξέρω την αξία του. Δεν είναι ανάγκη να σε χειροκροτή μια δόξαληψη αθώου, για να κολακεύεις. Καμιά φορά, το χειροκρότημα ενός ανθρώπου αξίζει περισσότερο από το χειροκρότημα χιλιάδων θεατών.

— Πολύ σωστά. Έκανε γελώντας ο Τάσος. Αυτό, με κολακεύει έμένα.

— Τώρα όμως, φώναξε με υψος πολυάσχηλο η Ζέτα, πηγαίετε στο καλό σεξ κι' αφήστε με έμένα ν' αναλάβω τὰ καθήκοντά μου. Πως πάει η άρρωστί μου;

— Η Πλέκτρα χαϊνόταν άκουα από τον πυρετό. Ο γιατρός δεν τους φόβισε, βέβαια, αλλά και δεν τους καθήσυχαιζε.

— Έμεινε το χέρι, τοίς έλεγε. Με τόσα αντιβιοτικά, και

ο πυρετός δεν λέει να υποχωρήσει.

Η καρδιά της Χριστίνας βούλιαζε. Την αγαπούσε, τη μητέρα της, ποτέ όμως δεν είχε νοιώσει τόσο βαθιά ήταν η αγάπη της. Ήταν εκείνη τη στιγμή. Είμαι κι' αυτό μια από τις ανθρώπινες αδυναμίες: Αγαπάς ένα όμορφο, άριστο άνθρωπο — πολύ περισσότερο συνήθως, (πραγματική αγάπη μπορεί να νοιώσει ο άνθρωπος μόνον για το στενοτάτο περιβάλλον του). Κι' αυτή η αγάπη όμως κοιμάται, θάβεται κανείς, στις όμαλές περιστάσεις. Πρόκει γάρη κάτι το συνταρακτικό για να την ξυπνήσει. Έτσι κι' η Χριστίνα, ενώ αγαπούσε τη μητέρα της, τότε που την έβλεπε να υποφέρει, καταλάβαινε καλά πόσο τόσο έπιανε στην καρδιά της η καλή αυτή και πολύτιμη μάνα.

— Η Ζέτα είναι αληθινά γοηστικός, φώναξε η Χριστίνα. Ήταν ευχαριστημένη που θάφηνε κάποια γυναίκα στο σπίτι της. Άλλωστε, θα βρισκόταν πραγματικά σε απόγνωση.

Τὰ μάτια της Ζέτας είχαν μια έσορη λάμψη, έκλεινο το προφίλ. Πέταξε το επαυφόρο της. Από μέσα φορούσε μια μάλλινη μπλούζα χρυσαφιά, ζωντή, που την έδειχνε πιο παλαιά και ταίριαζε με το χρώμα των μαλλιών της.

— Όμορφες σήμερα, της είπε γελώντας ο Τάσος.

Σήκωσε τους ώμους της: — Δεν φαντάζομαι πως πρόκειται μια γυναίκα, που εορτάζεται σπίτι της, να μην είναι περιποιημένη.

Ο Τάσος γέλασε: — Δεν στο είπα για καθήγοντα.

ΑΔΕΛΦΙΚΗ ΦΙΛΗ

Πήγε, τη φίλησε, της έδωσε θάρρος:

— Μή στενοχωριέσαι, μανούλα. Σε δυο-τρεις ημέρες θάσαι καλά. — Στενοχωριέμαι για σένα! ψιθύρισε η άρρωστη.

— Δεν πρόκειται.

Η Πλέκτρα χαμήλωσε τη φωνή: — Στενοχωριέμαι που κουβάληθρες η Ζέτα στο σπίτι μας.

Γέλασε η Χριστίνα: — Έλα τώρα, μανιά! Εγώ τσα-τσα χαίρομαι. Φαντάσον αν δεν είχα έναν άνθρωπο να με βοηθήσει σ' αυτή την κατάσταση!

Κάτι ψιθύρισε η μάνα κι' έλειψε τα μάτια της. Ένοιωσε ξανάτλησι, κι' η όμιλία την κούρασε.

— Φεύγω! είπε η Χριστίνα στον άντρα της και στη φίλη της. Άρρηστα χιόλας.

— Κι' εγώ θα φύγω σε λίγο, είπε ο Τάσος.

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ

Βάσταξε τρεις εβδομάδες η άρρώστατη της μάνας. Τη δεύτερη εβδομάδα, ο γιατρός φοβήθηκε.

Η καρδιά παρουσίαζε μερικές ανωμαλίες, ανησυχητικές. Ζήτησε η Χριστίνα άδεια από την Τσάπια, αλλά δεν της την έδωσαν. Τότε καταλάβε πόσο δύσκολο είναι

Μια μέρα όμως, έγινε κάτι παρ' όλο.

Κάποια συνάδελφός της είχε μια δυσάρεστη περιπέτεια με μια σύννοκό της. Ένας μικρός γυναικοκαυγάς, που στενοχωρούσε εκείνη τη συνάδελφο. Φοβόταν συγκεχυμένα, μη της κάνει μήνυση ή σύννοκος.

— Να ρωτήσης τον άντρα σου, της είπε πρόθυμα η Χριστίνα. Στάσου, να τον πάρουμε στο τηλέφωνο.

Η ώρα ήταν έννεα και τέτατο. Πρώι. Τηλεφώνησε η Χριστίνα στο γραφείο του άντρός της. Καμιά απάντηση. Συναγερμόνησε μετά λίγο λαετιά της ώρας.

Η φωνή της δακτυλογράφου άκοιτύρισε, τραδητική:

— Εμπρός.

— Τούλα, ρώτησε η Χριστίνα, που είναι ο άντρας μου;

— Δεν ήθε άκουη! άποκοιθήκε η κοπέλλα.

— Μά είναι έννεα και είκοσι... Άγογι ναθη, τώρα τελευταία, είπε η δακτυλογράφος. Δεν έογεται πριν από τις δέκα.

— Άκούηπες άγοι τὸ άκοιτιζό η Χριστίνα και στάθηκε κάητσα δευτερόλεπτα σάν μονοδιαμένη.

— Τί συμβαίνει; ρώτησε η συνάδελφος.

— Τιποτέτι. Ο Τάσος δεν πήγε άκμα στο γραφείο.

— Καί γιατί άνησυχείς; Θά είχε κάποια δουλειά πηγαίνοντας. Ναί... άκουά...

Γέλασε η Χριστίνα. Τὸ γέλιο της είχε σκοπό να δείξει στη συνάδελφό της, πως δεν άνησυχεί. — Άλλά ίσως και να καθήσυχαιζε κι' αυτή την ίδια.

Στις δέκα, ξανατηλεφώνησε. Η φωνή του Τάσου άκοιτύρισε, χαριτωμένη:

— Ναί αγάπη μου. Τί συμβαίνει;

— Σε πήρα και προτήτερα... — Ναί, άρρηστα σήμερα, είπε γρήγορα ο Τάσος. Πέρισσα από τὸ γραφείο κάποιου συνάδελφου. Σημειώνω τίποτε:

Του είπε την ύπόθεση η Χρι-

(Ο Σταμάτης κι' ο Γρηγόρης, σε στιγμές που συμπληάζουν, κριτικάρουν τὰ πάντα και τους πάντες σχολιάζουν...)

ΣΤΑΜΑΤΗΣ — Στάς όδους της πρωτεύουσας ξαναδύθηκαν γερανοί, για ν' ανοίξουν λίγο δρόμο.

στην Αθήνα την κλεινή, που την έπληθουν άφρόντως και σχεδόν, όσο ποτέ, απ' τη μία μεριά... «κουράσους» κι' απ' την άλλη... «πειραταί»!

Τροχομάνι, μ' άλλους λόγους κατακλύζει αυτήν την πόλη, γιατί, βλέπεις, στον καιρό μας, θέλουν... ρόδα όλες κι' όλοι και καθώς φισκάρουν δρόμους, πεζοδρόμια και πιάτσες, οι πεζοί θα καταπνέουν να περνούν απ' τις... ποράτσες!

ΓΡΗΓΟΡΗΣ — Φοβερό όλες τις ώρες είναι η κυκλοφορία και στις πιο πολλές διαβάσεις «δεν περνάς... κυρά Μαρία, γιατί έγινε, προσφάτως, «Γιαταχού» κι' η διαχωρία και τον κόσμο... σακατεύει μέχρι κι' η... «κουστή Μαριά»!

Αυτόκινητο-μανιά δένει ως κι' έσχατογέρους, που ζητούν να μαγειητίζουν και να «κόψουν» ποδούρους και μ' άστράπτουσες κορσάρες προσπαθούν να κάνουν «στρά- (κες),

— Φοβερό όλες τις ώρες είναι η κυκλοφορία και στις πιο πολλές διαβάσεις «δεν περνάς... κυρά Μαρία, γιατί έγινε, προσφάτως, «Γιαταχού» κι' η διαχωρία και τον κόσμο... σακατεύει μέχρι κι' η... «κουστή Μαριά»!

Αυτόκινητο-μανιά δένει ως κι' έσχατογέρους, που ζητούν να μαγειητίζουν και να «κόψουν» ποδούρους και μ' άστράπτουσες κορσάρες προσπαθούν να κάνουν «στρά- (κες),

— Φοβερό όλες τις ώρες είναι η κυκλοφορία και στις πιο πολλές διαβάσεις «δεν περνάς... κυρά Μαρία, γιατί έγινε, προσφάτως, «Γιαταχού» κι' η διαχωρία και τον κόσμο... σακατεύει μέχρι κι' η... «κουστή Μαριά»!

Αυτόκινητο-μανιά δένει ως κι' έσχατογέρους, που ζητούν να μαγειητίζουν και να «κόψουν» ποδούρους και μ' άστράπτουσες κορσάρες προσπαθούν να κάνουν «στρά- (κες),

— Φοβερό όλες τις ώρες είναι η κυκλοφορία και στις πιο πολλές διαβάσεις «δεν περνάς... κυρά Μαρία, γιατί έγινε, προσφάτως, «Γιαταχού» κι' η διαχωρία και τον κόσμο... σακατεύει μέχρι κι' η... «κουστή Μαριά»!

Αυτόκινητο-μανιά δένει ως κι' έσχατογέρους, που ζητούν να μαγειητίζουν και

στία κι' αυτός έδωσε κάποια συμ-
βολή. 'Η συνάδελφός της ήταν
χαρούμενη. 'Η Χριστίνα όμως έ-
μενε σκυθρωπή.

Όταν γύρισε το μεσημέρι σπι-
τι της, κατάλαβε πως κτύπησε τη
φύλη της κάτω έρευνήτα. 'Η
Ζέτα όμως είχε το συννησμένο
της ύψος, που είχε πάρει αυτές
τις ημέρες. 'Τφος πολυάσχολης
νοικοκυράς. Τα παιδιά ήταν ξε-
τελλαιμένα μαζί της. Κάθε φορά
διηγόνταν θαύματα.

— Παίξαμε χοντρό με τη θεία
Ζέτα... έλεγε η Ροζίνα.
— Μουφτιαξε έναν άητό, φώ-
νοζε ο Κωστανής ένοουσιασμένος.
'Ο Τάσος μιλούσε λίγο, στο τρα-
πέζι. Το ύψος του ήταν μάλλον
βαρύ.

Την επομένη, τηλεφώνησε στις
εγγνώμες στο γραφείο του άν-
δρός της η Χριστίνα.

— Δεν ήλθε ακόμα, της είπε η
δαστυλογράφος. Σας είπα, κυρία
Δάσκα, άργει ο κύριος Δάσκα, α-
υτές τις ημέρες.

Έκλεισε το τηλέφωνο η Χρι-
στίνα, αναστενάζοντας. Κι' η ίδια
δεν ήθελε να πη, γιατί ένοιωσε
ξαφνικά βαριά την καρδιά της.

Στο σπίτι όμως πάλι, η κατάσταση
ήταν απόλυτα όμοια. 'Ο Τά-
σος καλός, εύγενής, περιποιη-
τός όπως πάντα, η Ζέτα πολυ-
σχολή, βιστυική και τα παιδιά έν-
θουσιασμένα.

Πάντος, κι' όταν έγινε καλύτε-
ρα η 'Ηλέκτρα και σηκώθηκε, η
Ζέτα εξακολουθούσε να χορεύει κά-
θε μέρα.

— Όχι, μη μου λες να μην έρ-
χομαι! διαμαρτυρήθηκε, μία μέ-
ρα που η Χριστίνα της είχε πώς
δεν έχετε πια να χορεύεται.
Ξέρω εγώ. 'Αν δεν ιδώ τη για-
γιά καλά, περίφημα, όπως πρώτα,
δεν πρόκειται να σταματήσω.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΜΙΚΕ

Ήταν Τρίτη απόγευμα. 'Η Χρι-
στίνα καθόταν με τα παιδιά της
δίπλα στη μητέρα της, που ήταν
ελαφρώς σε μία πολυθρόνα, έ-
ξανημένη ακόμα από την άρ-
ρώστια.

Το κουδούνι χτύπησε. Ξαφνικά
και μετά λίγη ώρα άκούστηκε χα-
ρούμενη ή φωνή της υπηρετοίας,
που είχε γύρισει απ' την άδεια
της.

— 'Α!... 'Ο κύριος Μικέ...

— Μάλιστα! Περάστε!

'Ο Μικέ προχώρησε στο δω-
μάτιο κι' η Χριστίνα πετάχτηκε
να τον καλωσορίσει.

— Καλώς τον! Σάν τα χί-
νια!

— Τί κάνετε; ρώτησε αυτός,
με ύψος στενοχωρημένο.

— 'Η μαμά ήταν άρρωστη.

Φίλησε ο Μικέ τη θεία του,
ρώτησε μ' ενδιαφέρον για την άρ-
ρώστια της και κάθισε δίπλα της.

— Τι έγινες; ρώτησε η Χρι-
στίνα. Γιατί εξασπαστήκες;

— Δεν αποκοιμήθηκε αυτός άμέσως.
'Επειτα την κτύπησε στα μάτια:

— Θέλει να σου πω την αλή-
θεια;

— Φυσικά. Ποτέ δεν μουχει
πνέματα.

— 'Ημουν θυμωμένος.

— Μαζί μου;

— Και με τους δυό σας. Πω
πολύ όμως με τον Τάσο.

— Μικέ...

— 'Ο Τάσος, σαν άντρας, σά
διηγόρος, δεν έχετε να μου άρ-
νηθί την βοήθειά του σε μία τέ-
τοια στιγμή της ζωής μου.

— Μα... ήταν δύσκολη η θέσι
του.

— Κι' αντίθετα, δεν είναι δύσ-
κολη; Γι' αυτό άκούειδες ήλθα.

Το πρόσωπό του πήρε μία σκλη-
ρή έκφραση, τα χείλη του σφίχτη-
καν με πυκνά.

— Δεν καταλαβαίνω. Μικέ...

— Είναι απλούστατο. 'Ο Τά-
σος δεν θέλησε να παρουσιάσει
σαν διηγόρος μου στο διαζύγιο,
για να μη θίξει τη Ζέτα. Θά πα-
ρουσιαστή όμως σαν δικός της δι-
ηγόρος, χωρίς να φοβηθί πως
θίγει εμένα.

Τα μάτια της γυναίκας έγιναν
πελώρια:

— Πού; τώ έλεγε, αυτό;

— Δεν τώ ξέρεις;

— Δεν έχω ιδέα.

Γέλασε πικρά ο Μικέ:

— 'Ελα, Χριστίνα, τώρα, δεν
υπόκειται λόγος να παίζεις θέατρο
μαζί μου.

— Μικέ! Ξεφώνησε η Χριστίνα
κι' η αγανάκτησή της ήταν τόσο
φανερή, που ο Μικές μετάνοιωσε
για τα λόγια που είχε πετάξει.

— Με συγχωρείς, Χριστίνα.

— Πιστεύεις πως σου λέω ψέ-
ματα;

— Όχι... Μου φαίνεται όμως
παράξενο να μην έχεις ιδέα.

— Πέ; μου τί συμβαίνει.

— Της κοινοποίησης κάποιο
χαρτί κι' έλαβα την απάντησή α-
πό τον άντρα σου. Αυτό συμβαί-
νει.

— Δέ μπορώ να καταλάβω.

— Κι' εγώ έμεινα κατάπληκτος.

— 'Η 'Ηλέκτρα κτύπησε με μάτια
φοβισμένα.

— Γιατί την έπιπασες σπίτι
σου, αυτή τη γυναίκα; πέταξε ά-
νάμεσα στα δόντια της.

— 'Η Χριστίνα ένενοήστηκε.

— Τό λες και το ξαναλές, α-
υτό, μαμά. Δεν πρόκειται περί αυ-
τού...

— Το πράγμα είναι σαφέστα-
το, είπε ο Μικέ. 'Η Ζέτα κατά-
φερε τον άντρα σου ν' αναλάβη
την υπόθεσή της.

— Θά μου τ'έλεγε.

— Δεν τούχεται να στο πη.
Καταλαβαίνει πως δεν θά σου ά-
ρέσει.

— Και πάλι θά μου τ'έλεγε.
Δεν φαντάζομαι ν' αναλάβη την
υπόθεσή της Μικέ. θά τον ρωτήσω.

— Χριστίνα, είπε ο νέος με
στενοχωρία, δεν θάθελα να τώ
το θίξω εσύ, αυτό το ζήτημα. Θά
προτιμούσα να στο πη μόνος του.

— Δεν αποκοιμήθηκε η γυναίκα. Μέ-
σα της όμως, είχε την άποψη να
ρωτήσει τον άντρα της. Δεν
είχαν μυστικά μεταξύ τους και
θά τόνωθε βάρος στην καρδιά
της αν δεν τούλεγε όλη την αλή-
θεια.

— Είχα πάρει την άποψη να
μην ξαναπατήσω σπίτι σας, είπε
ο Μικέ. Ναί... όλα αυτά με πεί-
ραξαν πολύ. Πάλι όμως, δέ βά-
σταξα. Θεία 'Ηλέκτρα... είσαι η
μόνη συγγενής που με πόνεσες
πραγματικά. Γι' αυτό, προπάντων
για σένα, θάθελα να μη κόψουμε
τη φιλία μας.

Τού χαϊδεψε η θεία το χέρι με
συγκίνηση:

— Εγώ στο ζήτη για χάρι. Μι-
κέ, ναχόρως. Τό ξέρεις πως σ'
άγατ'ό σαν παιδί μου. Μου στοίχι-
σε πολύ, έμένα, όλη αυτή η ιστο-
ρία.

Της φίλησε ο νέος το χέρι.

— Θάχομαι, θεία... 'Αλλά,
Χριστίνα, να μη με παρεξηγήσης.
αν έχω μόνι τις ώρες που ξέρω
πως λείπει ο άντρας σου. Βραδιά-
κι, τέτοια ώρα, δεν είναι ποτέ σπύ-
τι. 'Ετσι;

— Ναί, γυρίζει άργά από το
γραφείο του.

— Θάχομαι τέτοια ώρα λοι-
πόν.

— Αναστένανε βαριά, 'Η Χριστί-
να τον κτύπησε με συμπόνια:

— Σού κοιτίσε, Μικέ! ψιθύρι-
σε σιγανά.

— Έκανε αυτός μία άόριστη κί-
νηση:

— 'Απορώ κι' εγώ ο ίδιος. 'Αλ-
λοτε ήμουν σύνορος για τον έαυ-
τό μου. Τώρα κατάλαβα πως ή
θέληση τού ανθρώπου δεν είναι ά-
πλήρη. 'Αλλοτε, ήξερα πως ή-
ταν αδύνατον ν' αγατήσω μία γι-
ναίκα χωρίς να την έπιπώ. Τό-
ρα όμως...

— Σταμάτησε κι' αναστέναζε πά-
λι βαριά.

— Φέρόθηκε ήλθια η Ζέτα, εί-
πε η Χριστίνα με αγανάκτηση. Εί-
χε ένα θησαυρό και τον άφησε να
της ξεφύγει άναμεσα από τα χέρια
της.

— 'Ο Μικέ; δέ μ'ήρσε. Καθόταν
άζινητος, σπύτος, με τό άθλητικό
του κορμί πουδαινε έναν άντρα
δυνατό και θεληματικό. Τα μάτια
του όμως, γαρίζον, θλιμμένα, κί-
τασαν μακριά, λες κι' έβλεπε κά-
ποιο όνειρο χαμένο στον όρίζοντα.

— Γιατί άργησες τόσο να βά-
λης μπροστά το διαζύγιο; ρώτησε
η Χριστίνα:

— Δεν αποκοιμήθηκε αυτός άμέσως.
Τό αίμα ανέβηκε στα μάγουλά
του. Κάτω από την ήλιοζαμένη
τον επιδερμίδα, είδε η Χριστίνα
τό κοκκίνισμα αυτό και κατάλαβε
την απάντησή του, πείν την άρ-
θροσύναν τα χείλη του.

— 'Επειδή είμαι ήλθιος, ψιθύ-
ρισε επί τέλους ο άντρας. 'Επει-
δή, περιμένα.

— Τι περιμένα;

— Να στο πω; Δεν θά με πε-
ριφρονήσης;

— Μικέ!...

— Περιμένα πως θαρόταν να
πέσει στα πόδια μου.

— Και θά την συγχωρούσες;
ρώτησε η 'Ηλέκτρα με μάτια με-
γάλα.

— Νομίζω πως νάί.

— Μικέ, φώναζε η Χριστίνα
ζωηρά, αν θέλεις να πέσει στα πό-
δια σου, αν περιμένας μόνον αυ-
τό, να της τό υποδείξω.

— Έκανε ο νέος μία άπότομη κί-
νηση.

— 'Αποχρίστηκε! Χριστίνα, δώ-
σε μου το λόγο σου...

— Μα δεν θά κάνω τίποτε χω-
ρίς την έγκρισή σου.

— 'Αν τόκανε άμέσως, αθόρο-
μητα, ίσως να την συγχωρούσα.
Τώρα όμως, πάει, τέλειωσε, ώλα
πάγωσαν μέσα μου. Νομίζω... νο-
μίζω, αλήθεια, πως τη μισώ τό-
ρα.

— Καλύτερα να τη μισής, είπε
η 'Ηλέκτρα. Τό μισός σώζει σ'
αυτές τις περιστάσεις.

— Ναί, θεία. Τώρα τη σκέπτο-
μαι και... θάθελα να μάθω πως
είναι δυστυχισμένη.

— Αυτό είναι δύσκολο, είπε η
'Ηλέκτρα. Τίποτ'όταν τη Ζέτα δεν
γίνονται εύκολα δυστυχισμένοι.

— Τι θέλεις να κάνουμε; ρώ-
τησε η Χριστίνα θλιμμένη. Πώς
μπορούμε να σε βοηθήσουμε, Μι-
κέ;

— Δεν υπάρχει τρόπος. Νά...
αν θέλετε να χορεύω, όπως σάς
είπα... να περνά λίγη ώρα κοντά
σας...

— Τάσο, σε παρακαλώ, να μη
πασχαλοποιέμε έμείς.

— Μα αφού με βόλεις; Βλέ-
πεις, δεν σκέπτεσαι. 'Ο λογικός
άνθρωπος στριφογυρίζει τα λόγια
μέσα στο μυαλό του, πείν τα ξε-
στομίζει.

— Τώρα, τί θά γίνει; ψιθύρι-
σε η Χριστίνα δυστυχισμένη.

— Σού είπα... θά βάλω κι' άλ-
λο άκρηγόρο, εγώ της υποσχέθηκα
τη βοήθειά μου. Και δεν ήταν δυ-
νατόν να κάνω αλλοιότιμα, αφού
επί ενάμιση μήνα την είχαμε έ-
δο, σκέλα. Πρέπει να χορεύω κι'
αυθαλασμο.

πε η Χριστίνα με αγανάκτηση. Εί-
χε ένα θησαυρό και τον άφησε να
της ξεφύγει άναμεσα από τα χέρια
της.

— 'Ο Μικέ; δέ μ'ήρσε. Καθόταν
άζινητος, σπύτος, με τό άθλητικό
του κορμί πουδαινε έναν άντρα
δυνατό και θεληματικό. Τα μάτια
του όμως, γαρίζον, θλιμμένα, κί-
τασαν μακριά, λες κι' έβλεπε κά-
ποιο όνειρο χαμένο στον όρίζοντα.

— Γιατί άργησες τόσο να βά-
λης μπροστά το διαζύγιο; ρώτησε
η Χριστίνα:

— Δεν αποκοιμήθηκε αυτός άμέσως.
Τό αίμα ανέβηκε στα μάγουλά
του. Κάτω από την ήλιοζαμένη
τον επιδερμίδα, είδε η Χριστίνα
τό κοκκίνισμα αυτό και κατάλαβε
την απάντησή του, πείν την άρ-
θροσύναν τα χείλη του.

— 'Επειδή είμαι ήλθιος, ψιθύ-
ρισε επί τέλους ο άντρας. 'Επει-
δή, περιμένα.

— Τι περιμένα;

— Να στο πω; Δεν θά με πε-
ριφρονήσης;

— Μικέ!...

— Περιμένα πως θαρόταν να
πέσει στα πόδια μου.

— Και θά την συγχωρούσες;
ρώτησε η 'Ηλέκτρα με μάτια με-
γάλα.

— Νομίζω πως νάί.

— Μικέ, φώναζε η Χριστίνα
ζωηρά, αν θέλεις να πέσει στα πό-
δια σου, αν περιμένας μόνον αυ-
τό, να της τό υποδείξω.

— Έκανε ο νέος μία άπότομη κί-
νηση.

— 'Αποχρίστηκε! Χριστίνα, δώ-
σε μου το λόγο σου...

— Μα δεν θά κάνω τίποτε χω-
ρίς την έγκρισή σου.

— 'Αν τόκανε άμέσως, αθόρο-
μητα, ίσως να την συγχωρούσα.
Τώρα όμως, πάει, τέλειωσε, ώλα
πάγωσαν μέσα μου. Νομίζω... νο-
μίζω, αλήθεια, πως τη μισώ τό-
ρα.

— Καλύτερα να τη μισής, είπε
η 'Ηλέκτρα. Τό μισός σώζει σ'
αυτές τις περιστάσεις.

— Ναί, θεία. Τώρα τη σκέπτο-
μαι και... θάθελα να μάθω πως
είναι δυστυχισμένη.

— Αυτό είναι δύσκολο, είπε η
'Ηλέκτρα. Τίποτ'όταν τη Ζέτα δεν
γίνονται εύκολα δυστυχισμένοι.

— Τι θέλεις να κάνουμε; ρώ-
τησε η Χριστίνα θλιμμένη. Πώς
μπορούμε να σε βοηθήσουμε, Μι-
κέ;

— Δεν υπάρχει τρόπος. Νά...
αν θέλετε να χορεύω, όπως σάς
είπα... να περνά λίγη ώρα κοντά
σας...

— Τάσο, σε παρακαλώ, να μη
πασχαλοποιέμε έμείς.

— Μα αφού με βόλεις; Βλέ-
πεις, δεν σκέπτεσαι. 'Ο λογικός
άνθρωπος στριφογυρίζει τα λόγια
μέσα στο μυαλό του, πείν τα ξε-
στομίζει.

— Τώρα, τί θά γίνει; ψιθύρι-
σε η Χριστίνα δυστυχισμένη.

— Σού είπα... θά βάλω κι' άλ-
λο άκρηγόρο, εγώ της υποσχέθηκα
τη βοήθειά μου. Και δεν ήταν δυ-
νατόν να κάνω αλλοιότιμα, αφού
επί ενάμιση μήνα την είχαμε έ-
δο, σκέλα. Πρέπει να χορεύω κι'
αυθαλασμο.

— 'Επειδή είμαι ήλθιος, ψιθύ-
ρισε επί τέλους ο άντρας. 'Επει-
δή, περιμένα.

— Τι περιμένα;

— Να στο πω; Δεν θά με πε-
ριφρονήσης;

— Μικέ!...

— Περιμένα πως θαρόταν να
πέσει στα πόδια μου.

— Και θά την συγχωρούσες;
ρώτησε η 'Ηλέκτρα με μάτια με-
γάλα.

— Νομίζω πως νάί.

— Μικέ, φώναζε η Χριστίνα
ζωηρά, αν θέλεις να πέσει στα πό-
δια σου, αν περιμένας μόνον αυ-
τό, να της τό υποδείξω.

— Έκανε ο νέος μία άπότομη κί-
νηση.

— 'Αποχρίστηκε! Χριστίνα, δώ-
σε μου το λόγο σου...

— Μα δεν θά κάνω τίποτε χω-
ρίς την έγκρισή σου.

— 'Αν τόκανε άμέσως, αθόρο-
μητα, ίσως να την συγχωρούσα.
Τώρα όμως, πάει, τέλειωσε, ώλα
πάγωσαν μέσα μου. Νομίζω... νο-
μίζω, αλήθεια, πως τη μισώ τό-
ρα.

— Καλύτερα να τη μισής, είπε
η 'Ηλέκτρα. Τό μισός σώζει σ'
αυτές τις περιστάσεις.

— Ναί, θεία. Τώρα τη σκέπτο-
μαι και... θάθελα να μάθω πως
είναι δυστυχισμένη.

— Αυτό είναι δύσκολο, είπε η
'Ηλέκτρα. Τίποτ'όταν τη Ζέτα δεν
γίνονται εύκολα δυστυχισμένοι.

— Τι θέλεις να κάνουμε; ρώ-
τησε η Χριστίνα θλιμμένη. Πώς
μπορούμε να σε βοηθήσουμε, Μι-
κέ;

— Δεν υπάρχει τρόπος. Νά...
αν θέλετε να χορεύω, όπως σάς
είπα... να περνά λίγη ώρα κοντά
σας...

— Τάσο, σε παρακαλώ, να μη
πασχαλοποιέμε έμείς.

ΤΣΟΥΧΤΕΡΑ ΛΟΓΙΑ

— 'Ο Τάσος σούφρωσε τα φρύδια
του:

— Δηλαδή, μου κάνεις άνάγκη-
σι;

— Για όνομα του Θεού! φώνα-
ζε η Χριστίνα φοβισμένη. Γιατί
θυμώσες; 'Η έρωτησή μου είναι
πολύ άπλη; Σε παρακάλεσε η
Ζέτα ν' αναλάβης την υπόθεσή
της;

— 'Ακουσε, Χριστίνα... 'Εσύ
φταις κατά βάθος. Τό φρασκό ή-
ταν να μ' άφήσης ν' αναλάβω την
υπόθεσή του Μικέ. 'Εσύ άργησες
να μπαίνεις στη μέση...

— Και τώρα;

— Δεν ήταν δυνατόν να της
άρνηθώ, της Ζέτας. Μετά τόσες
υποσχέσεις.

— Γιατί δεν μου τό είπες;

— Κτύπησε μακριά ο Τάσος.

— Τό ήξερα πως θά τύπω-
νες στραβά το ζήτημα.

— 'Ανέλαβες δηλαδή το δια-
ζύγιο της, εσύ;

— Δηλαδή... όχι μόνον εγώ...
της υπέδειξα νάχη κι' άλλο δικη-
γόρο, για τα προσήματα καταλα-
βαίνεις...

— Δεν άποκοιμήθηκε η Χριστίνα. 'Ε-
νοιωσε ένα ξαφνικό πόνο στην
καρδιά, κάτι που δεν τό είχε αλ-
σθανθί ποτέ στη ζωή της. Τό
πρόσωπό της πήρε μία έκφραση
περίλυπη.

Τό παρατήρησε ο Τάσος. 'Ε-
βαλε το χέρι του κάτω από τό
σαγόνι της, της σήκωσε τό πρό-
σωπο.

— 'Ελα, έλα, της είπε χαϊδέ-
ντας. Γιατί αυτό τό τραγικό ύ-
φος; Τι συμβαίνει; Καλά λένε
πως οι γυναίκες δεν έχουν λογι-
κή. Κι' οι πιο λογικές γυναίκες...

— Νομίζω πως εσύ αποτέλες εξαί-
ρεσι στον κανόνα. Τώρα όμως, δι-
απιστώνω πως κι' εσύ δεν ξεφεύ-
γεις. Μου πέφτετε πρώτα στα πό-
δια να μη θίξω τη φίλη σου και
τόρα φαίνεσαι δυστυχισμένη, έ-
πειδή θέλω να τη βοηθήσω.

— Δεν είναι τίπο ατέναντι
του Μικέ;

— Κατέβασε το χέρι του ο Τά-
σος τό προσώπο του έγινε μαύρο:

— Περιφάνια! Κάνω δηλαδή
μία άτιμία. Αυτό θέλεις να πής;
Δέ θύμωνε εύκολα ο Τάσος.

— Όταν θύμωνε όμως ήταν βίσιος.
'Η βαριά λέξη είχε ξεφύγει της
Χριστίνας. 'Όταν την πρόφερε,
τό μετάνιωσε, ήταν όμως άργά.

— Δέ λέω αυτό...

— Δέ λες πως είμαι άτιμος...

— Λες όμως εύγενικά, πως κάνω μία
άτιμία.

— Τάσο, σε παρακαλώ, να μη
πασχαλοποιέμε έμείς.

— Μα αφού με βόλεις; Βλέ-
πεις, δεν σκέπτεσαι. 'Ο λογικός
άνθρωπος στριφογυρίζει τα λόγια
μέσα στο μυαλό του, πείν τα ξε-
στομίζει.

— Τώρα, τί θά γίνει; ψιθύρι-
σε η Χριστίνα δυστυχισμένη.

— Σού είπα... θά βάλω κι' άλ-
λο άκρηγόρο, εγώ της υποσχέθηκα
τη βοήθειά μου. Και δεν ήταν δυ-
νατόν να κάνω αλλοιότιμα, αφού
επί ενάμιση μήνα την είχαμε έ-
δο, σκέλα. Πρέπει να χορεύω κι'
αυθαλασμο.

Η ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΚΑΡΕΚΛΑ δέν σκοτώνει πάντα

Οι τρεις φάσεις της εκτελέσεως

ΜΕ την έναρξη του προεκλογικού αγώνος στις "Ηνωμένες Πολιτείες, διάφορες οργανώσεις ανέκριναν και πάλι το ζήτημα της θανατικής ποινής. 'Αρκετές πολιτείες, ως γνωστόν, την έχουν καταργήσει. Παραμένει, όμως, εν ισχύ στις περισσότερες. 'Αλλ' ο τρόπος της εκτέλεσής διαφέρει, από τη μία στην άλλη. Οι προτιμήσεις μοιράζονται ανάμεσα στην αγγόνη, που αποτελεί, θα μπορούσαμε να πούμε, το παροπαράδοτο σύστημα, την ηλεκτρική καρέκλα, που είναι καθαρά αμερικανική εφεύρεση (όπως η γκολφολι-να είναι γαλλική) και το θάλαμο των αερίων, που θεωρείται σαν ο πιο σύγχρονος τρόπος εκτέλεσης.

Από τα τρία αυτά είδη, τη μεγαλύτερη κατακραυγή συγκεντρώνει η ηλεκτρική καρέκλα, που αριθμεί ως σήμερα 75 χρόνων. Κατά το διάστημα αυτό, έχει θύσει το θάνατο σε 1150 περίπου καταδίκους.

Η λειτουργία της μελετήθηκε με κάθε προσοχή από τους επιστήμονες του πανεπιστημίου της Κολομβίας, που, έπειτα από μακρές παρατηρήσεις και πειράματα, κατωθήσαν να περιορίσουν το χρόνο της εκτέλεσής κατά το 1/3. Πραγματικά, στο προσφάτως άκυρη παρελθόν, ο χρόνος ήταν 15 λεπτά. Επρόκειτο στην κυριολεξία για ένα σιγανό ψήσιμο. Το σώμα του καταδίκου γεμίζει από εγκαύματα και οι πονοί του ήταν αφόρητοι. Το σταμάτημα της καρδιάς επερχόταν με μεγάλη καθυστέρηση, είτε γιατί το ψήσιμο επεκτεινόταν στα ζωτικά όργανα, είτε—πράγμα που είναι πιθανότερο—από την άγνωση. Σήμερα, τουλάχιστον, το ψήσιμο γίνεται μόνον σε τρία λεπτά.

Η τέχνη του δημόσιου σινιάται στο να βρή την κατάλληλη στιγμή, για να διοχετευτεί το ηλεκτρικό ρεύμα. Η στιγμή αυτή είναι το ενδιάμεσο μεταξύ δύο εισπνοών, όταν οι πνεύμονες δεν περιέχουν αέρα. 'Αποφεύγεται έτσι ο τρομερός ούγκος, που προκαλείται από την έξοδο του εισπνεόμενου μέσα στους πνεύμονες αέρα.

Η διοχέτευση του ηλεκτρικού ρεύματος γίνεται σε τρεις χρόνους.

Ο δήμος διοχετεύει πρώτα ένα ρεύμα 2000 βολτ επί 3 δευτερόλεπτα. Το ρεύμα αυτό έχει την ίδια επίδραση μ' ένα χτύπημα στο κεφάλι με σιδερένιο λαστάκι. Ο καταδίκος χάνει τις αισθήσεις του. Ο δήμος κατεβάσει κατόπιν επί 57 δευτερόλεπτα το ρεύμα στα 500 βολτ. Το σώμα του καταδίκου κοιμάται πάνω στην ηλεκτρική καρέκλα. 'Αλλά τινάζεται και πάλι στη δεύτερη διοχέτευση ρεύματος των 2000 βολτ, που διαρκεί επίσης 3 δευτερόλεπτα. 'Επειτα από το διάστημα των 3 λεπτών, όλα πρέπει να έχουν τελειώσει. Ο δήμος ξεκινάει πάλι τη μιλάνια του καταδίκου και ο παριστάμενος γιατρός εξετάζει με το στηθοσκόπιο την καρδιά, για

να πιστοποιήσει το θάνατό του. Σε περίπτωση αμφιβολίας, ο δήμος διοχετεύει άλλη μία φορά στο σώμα του το ρεύμα των 2000 βολτ. Η οριστική πιστοποίηση του θανάτου θα γίνει σ' ένα γειτονικό θάλαμο, όπου μεταφέρεται με φορείο το πτώμα.

Είπαμε ότι όλα πρέπει να τελειώσουν σε 3 λεπτά. 'Αλλ' αυτό δεν συμβαίνει πάντοτε.

Μία παρομοία περίπτωση αφογήθηκε άλλοτε ο άσος των Αμερικανών δημόνων Έλλιοτ, που είχε στο ενεργητικό του 400 εκτελέσεις πάνω στην ηλεκτρική καρέκλα, δηλαδή το τρίτον του συνολικού αριθμού.

Ο Έλλιοτ επρόκειτο να εκτελέσει τους τρεις αερίους βορμ, που βαρύνονταν μ' ένα πλημύς εγκληματών. Με τους ουσ πρωτους, τα πράγματα πήγαν καλά. Το ίδιο φάνηκε ότι έγινε και με τον τρίτο. 'Αλλα το σώμα του, όταν το πήγαν στο θάλαμο της αυτοψίας, αρχισε να κινείται. Στο μεταξύ, ο Έλλιοτ είχε πάει με το αυτοκίνητο του στο σπίτι του. Τού τηλεφώνησαν να γυρίσει, γιατί το σώμα εξακολουθούσε να κινείται. 'Όταν, τέλος, γυρίσε ο Έλλιοτ, το σώμα του καταδίκου ήταν πιά άκνητο. Ο Έλλιοτ ήθελε, ωστόσο, να έχη ήσυχη τη συνείδησή του ως δημόσι. Διέταξε, λοιπόν, να το ξαναπαγει στο θάλαμο των εκτελέσεων, το ξανάβαλε πάνω στην ηλεκτρική καρέκλα και του διοχέτευσε άλλη μία φορά το ρεύμα των 2000 βολτ.

Η εκτέλεση αυτή του έκαμε βαθεία εντύπωση. Και, την άλλη μέρα, υπέβαλε παραιτήση από το μακάβριο επάγγελμά του.

Παρόμοιες περιπτώσεις είχαν παρουσιασθεί κι' άλλες.

Πολλές πολιτείες εφαρμόζουν το σύστημα της κνητής ηλεκτρικής καρέκλας, σύμφωνα με μία παλιά συνήθεια, που ώρισε ότι οι εκτελέσεις επρεπε να γίνονται στον τόπο όπου διεπραχθή το έγκλημα.

Η μεταφορά της ηλεκτρικής καρέκλας γίνεται μ' ένα μεγάλο καμión, που περιέχει επίσης μια ηλεκτρική γεννητρια. Το συνοδεύει ένας ούλαμος μοτοσικλετιστών, που κάνουν έναν διαμονισμένο θόρυβο με τις σειρήνες τους. 'Αναρίθμητο πλήθος υποδέχεται τη μακάβριο πομπή και την συνοδεύει με αλαλαγμούς ως την αυθουσα του δικαστηρίου, που ειχε εκδώσει την απόφαση και όπου χει μεταφερθή ο καταδίκος. Η ηλεκτρική καρέκλα τοποθετείται στη μέση της αίθουσας και οι βοηθοί δέχονται πάνω σ' αυτήν τον καταδίκη. Ο δήμος ξαναγυρίζει κατόπιν στο καμión που στέκεται απ' έξω, για να ανημίση τη διοχέτευση του ηλεκτρικού ρεύματος.

Οι αντιπαθέμενοι στην κατάργηση της θανατικής ποινής προβάλλουν ένα ακαταμάχητο επιχείρημα: 'Εάν, παρατηρήν, καταγνηθή η ποινή του θανάτου, τίποτα πιά δεν θα μπορούσε να αναγκάσει τους γυναιχίστους και τους άλλους κακοποιούς, που λυμπίγονται πάντοτε τις 'Ηνωμένες Πολιτείες. Η φυλάκιση, προσθέτουν, δεν τρομάζει κανένα. Πρώτον, γιατί υπάρχει πάντα η έλπίς της αποδόσεως. Καί, δεύτερον, γιατί η ποινή μπορεί να χαρισθή.

Δεν μπορούμε, βέβαια, να μακρύνουμε τα όσα, όταν η ανάπτυξη τους έχει συμπληρωθεί. Μα δεν πρέπει να ξεχνάμε, πως το ύψος δεν είναι μόνο ζήτημα έκαστων του μέτρου, αλλά και αναλογιών. Μ' άλλα λόγια, ένα σώμα λεπτό και αρμονικό φαίνεται πιο ψηλό απ' όσο είναι πραγματικά.

Μέχρι ποιά ηλικία μπορεί να αυξηθώ το ανάστημά;

Περίπου μέχρι τα είκοσιένα χρόνια και, καμιά φορά, μέχρι τα είκοσιτέσσερα, δηλαδή ως εκείνη την ηλικία, που συμπληρώνεται η ανάπτυξη των οστών. Ο σκελετός αρχίζει να σχηματίζεται στο έμβρυο και η αύξηση των οστών, τόσο σε μήκος όσο και σε πάχος, γίνεται υπό την επίδραση μιας ορμόνης, που παράγεται από το πίσω μέρος της υποφύσεως. Σε κάθε κόκκαλο του σώματος, υπάρχει ένας κεντρικός πυρήνας με οστεώδη ουσία και δύο δευτερεύοντες πυρήνες, που βρίσκονται στις άκρες του. Η αύξηση επιτυγχάνεται με τον αδιάκοπο σχηματισμό οστεώδους ουσίας στα σημεία που βρίσκονται ανάμεσα, στον κεντρικό πυρήνα και στους δευτερεύοντες. Σταματάει, δέ, όταν οι πυρήνες αυτοί πάψουν να λειτουργούν. 'Από εκείνη

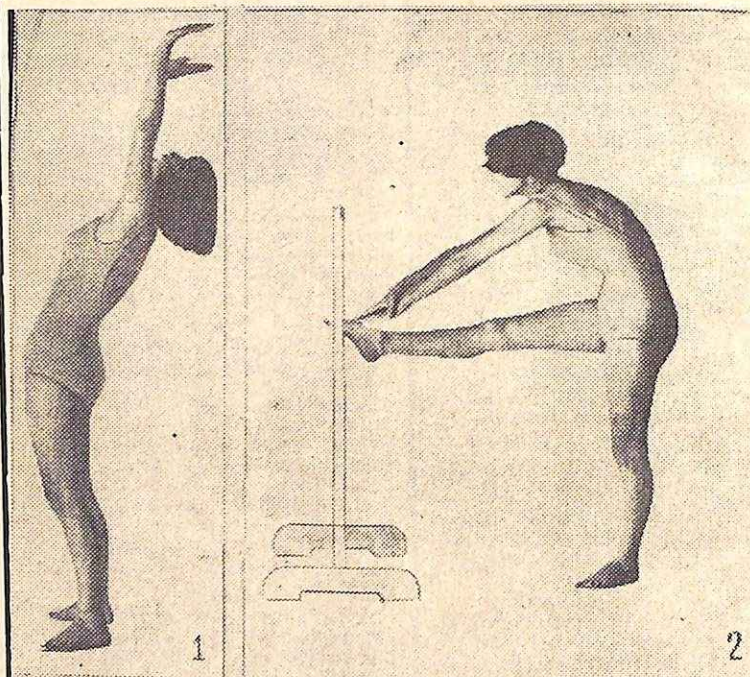
Μπορούμε να γίνουμε

Πως εκδηλώνεται η κληρονομικότητα στο ύψος;

Σύμφωνα με το νόμο που κανονίζει την κληρονομικότητα των διαφόρων χαρακτήρων, από δυο ψηλούς γονείς γεννιούνται παδιά ψηλά, από γονείς κοντούς, γεννιούνται κοντά. Σ' αυτήν την περίπτωση, μπορεί να γεννηθούν παδιά ψηλά ή κοντά. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, μπορεί να γεννηθούν παδιά κοντά από ψηλούς γονείς και, ακόμα σπανιότερα, παδιά ψηλά από γονείς κοντούς.

Γιατί, στα τελευταία είκοσι χρόνια, το μέσο ανάστημά των ανθρώπων έχει αυξηθεί αισθητά;

Αυτό οφείλεται στην καλύτερη διατροφή (που έχει, όπως είδαμε, ευεργετική επίδραση στην ανάπτυξη.)

τη στιγμή, δεν μπορεί να αλλάξει πιά καθόλου το μέγεθος των οστών.

Από ποιους παράγοντες εξαρτάται το ανάστημά ενός ατόμου;

Υπάρχει, πριν απ' όλα, ο παράγων της ράτσας. Οι λαοί που ζουν στις βόρειες χώρες, είναι, κατά μέσον όρο, πιο ψηλοί από εκείνους που ζουν στις ζεστές χώρες. 'Υστερα, έρχεται η κληρονομικότητα: Το ύψος των γονέων επιδρά αποφασιστικά στο ύψος των παιδιών.

Τέλος, έπειδή, όπως είπαμε ήδη, η αύξηση του ύψους εξαρτάται από την ορμόνη που παράγεται από το πίσω μέρος της υποφύσεως (καθώς και από ώριμες άλλες ορμόνες), κάθε ανωμαλία στην παραγωγή της μπορεί να προκαλέσει ακόμα και σοβαρές ασθένειες, όπως είναι ο νανισμός ή ο γιγαντισμός. Είναι αλήθεια ότι η διατροφή έχει άμεση επίδραση στην ανάπτυξη του ατόμου, αλλά η κληρονομικότητα είναι ο βασικός παράγοντας.

Ασφαλώς, φτάνει να πούμε πως οι τροφές προσφέρουν στον οργανισμό βιταμίνη Α (που λέγεται και βιταμίνη C, που καθλώνει το σκελετό στον οργανισμό. 'Επομένως, η σωστή διατροφή και η υγιεινή ζωή είναι απαραίτητα στοιχεία για την κανονική αύξηση του ατόμου.

Υπάρχουν ιατρικές κουρες, ικανές να επιδράσουν στην αύξηση του ύψους, στις ηλικίες που η ανάπτυξη εξελίσσεται ακόμα;

Ασφαλώς. Γι' αυτή την κούρα, χρησιμοποιείται και πάλι η ορμόνη που παράγεται από το πίσω μέρος της υποφύσεως. Μα οι γιατροί καταφεύγουν σ' αυτήν μόνον όταν παρουσιάζονται ανωμαλίες της αύξησης, ανεξάρτητες προς την υγιεινή ζωή και την σωστή διατροφή. Η κούρα αυτή απαιτεί προσεκτική έλεγχο από τον ειδικό γιατρό—που είναι, σ' αυτή την περίπτωση, ο ενδοκρινολόγος.

Είναι αποδεδομένη η αποτελεσματικότητα ώριμων μεθόδων με τις οποίες, ο καθένας θα μπορούσε τάχα να αυξηθεί το ανάστημά του;

Όχι, καθόλου. Οι συσκευές που διαφημίζονται γι' αυτό το σκοπό, τεντώνουν απλώς τους ημιασβεστικούς ιστούς (τένοντες), που τους ενώνουν τα όσα μεταξύ τους. 'Απ' αυτά τα τεντώματα, είναι δυ-

ΠΙΟ ΨΗΛΟΙ;

Δέκα έρωτήσεις στον
ειδικό της ορθοπαιδικής

νατόν να αυξηθώ λίγο το ανάστημά, αλλά αυτό πάντα παροδικό. Είναι δυνατόν να αυξηθώ ή να περιορισθώ το ανάστημά με χειρουργικές επεμβάσεις ράσης ή ηλικίας της ανάπτυξεως;

Περιορίζεται το ανάστημά με χειρουργικές επεμβάσεις;

Στη Σουηδία και στις 'Ην. Πολιτείες, έγιναν μερικές χειρουργικές επεμβάσεις, για να μακρύνουν (ή να κοντύνουν) τα όσα των ποδιών. Μα κάτι τέτοιες έγχειρήσεις δημιουργούν δικαιολογημένη δυσπιστία, γιατί, για να μακρύνει ή να κοντύνει ένα κόκκαλο, θα πρέπει να μακρύνουν ταυτόχρονα (ή να κοντύνουν) και οι άλλοι ιστοί που υπάρχουν γύρω του (μύς, νεύρα, αίμοφορα αγγεία), πράγμα που μπορεί να έχη απόδραση επεκτατική.

Η ορμόνη της αύξησης μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να αυξηθώ το ανάστημά ε-νηλίκων ατόμων;

Είπαμε και πάλι, ότι η ειδική ορμόνη της ανάπτυξεως ενεργεί μόνον όσο η αύξηση του σκελετού δεν έχει συμπληρωθεί. 'Όταν τα όσα έχουν ολοκληρώσει την ανάπτυξη τους, τίποτα πιά δεν μπορεί να

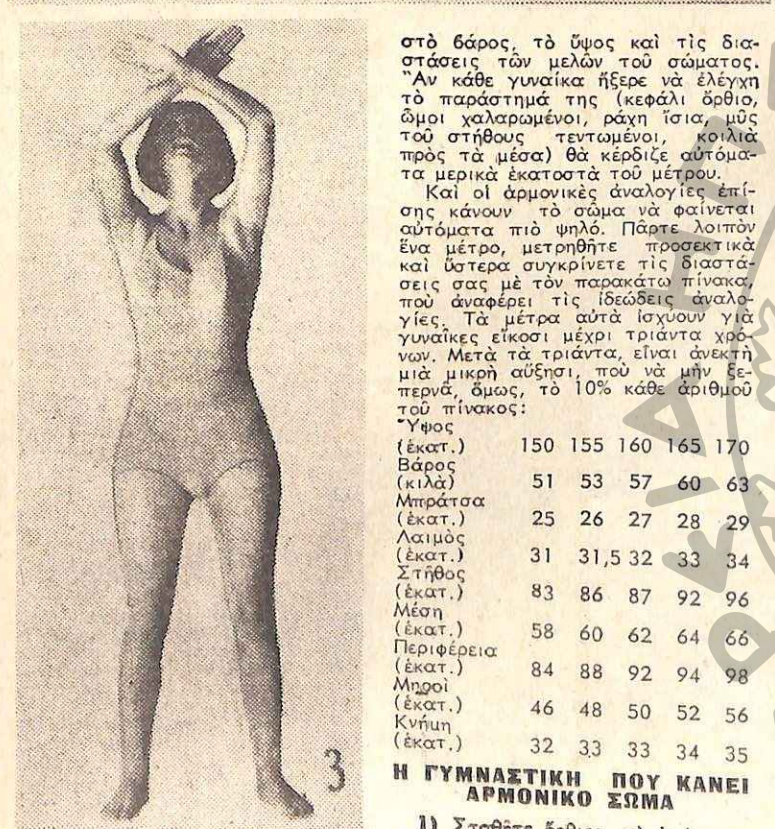
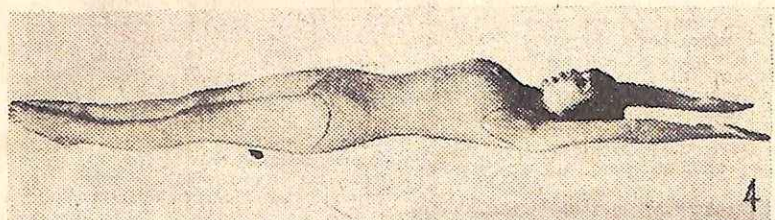
προκαλέσει αλλαγή των διαστάσεών τους.

Η κατάλληλη γυμναστική μπορεί να ευνοήσει την αύξηση του ύψους;

Η αύξηση των οστών, δεν επηρεάζεται καθόλου από τη γυμναστική. Δεν πρέπει όμως να παραδίδουμε το γεγονός, πως η γυμναστική, δελτιώνοντας τον μυϊκό τόνο και τη στάση το σώματος, του δίνει μια όψη πιο αρμονική και του χαρίζει (φαινομενικά) μεγαλύτερο ύψος. 'Η σωστή θέση του σκελετού είναι: Κεφάλι ψηλά, λαιμός σωστά τεντωμένος, ώμοι ίσοι, σπονδυλική στήλη απόλυτα ευθεία. Αυτά όλα μπορούν να χαρίσουν σ' ένα άτομο αρκετά εκατοστά φαινομενικού ύψους. 'Αλλωστε, δεν πρέπει να ξεχνάμε πως η ειδική ιατρική γυμναστική βοηθάει σημαντικά στο να θεραπευτούν ώριμες ασθένειες του σκελετού, που έχουν αποκτήσει από κακές στάσεις.

ΑΝ ΕΧΕΤΕ ΚΑΛΕΣ ΑΝΑΛΟΓΙΕΣ, ΦΑΙΝΕΣΘΕ ΠΙΟ ΨΗΛΕΣ

'Αναρωτήθηκαν ποτέ γιατί, μερικές φορές, έτοιμα με όμοιο ύψος, φαίνονται τα ένα πιο ψηλά και τα άλλο κοντότερα; 'Η διαφορά οφείλεται σε παρόμοιες: στο παράστημα και στις αναλογίες ανάμεσα

στο βάρος, το ύψος και τις διαστάσεις των μελών του σώματος. 'Αν κάθε γυναίκα ήξερε να ελέγχει το παράστημα της (κεφάλι, όμοι, ώμοι, γαλαρυμένοι, ράχη, ισχία, μύς του στήθους, τεντωμένοι, κοιλιά, πόδια, πόδια) θα κέρδιζε αυτόματα μερικά εκατοστά του μέτρου.

Και οι αρμονικές αναλογίες επίσης κάνουν το σώμα να φαίνεται ακόμα πιο ψηλό. Πάρτε λοιπόν ένα μέτρο, μετρήστε προσεκτικά και ύστερα συγκρίνετε τις διαστάσεις σας με τον παρακάτω πίνακα, που αναφέρει τις ιδέες αναλογίας. Τα μέτρα αυτά ισχύουν για γυναίκες είκσι μέχρι τριάντα χρόνων. Μετά τα τριάντα, είναι ανεκτή μια μικρή αύξηση, που να μην ξεπερνά, όμως, το 10% κάθε αριθμού του πίνακος:

Υψος (έκστ.)	150	155	160	165	170
Βάρος (κιλά)	51	53	57	60	63
Μπράτσα (έκστ.)	25	26	27	28	29
Λαιμός (έκστ.)	31	31,5	32	33	34
Στήθος (έκστ.)	83	86	87	92	96
Μέση (έκστ.)	58	60	62	64	66
Περικάρεια (έκστ.)	84	88	92	94	98
Μηροί (έκστ.)	46	48	50	52	56
Κνήμη (έκστ.)	32	33	33	34	35

Η ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ΠΟΥ ΚΑΝΕΙ ΑΡΜΟΝΙΚΟ ΣΩΜΑ

1) Σταθήθε όρθιος, σε απόσταση

περίπου μισό μέτρο από τον τοίχο, με τα χέρια τεντωμένα ψηλά και τα πόδια λίγο ανοιχτά. Αυγίστε τη ράχη προς τα πίσω, μέχρι που να αγγίξετε τον τοίχο με τις άκρες των δακτύλων σας, εισπνέοντας συγχρόνως. Γυρίστε στην αρχική σας θέση, εκπνέοντας. 'Επαναλάβετε οκτώ φορές (εικ. 1).

2) Σταθήθε όρθιος, με τα χέρια τεντωμένα προς τα εμπρός και το δεξί πόδι ακουμπημένο σ' ένα τραπέζι ή σ' ένα στήριγμα, ύψους 70 εκατοστών, μέχρι ενός μέτρου. Διπλώστε τον κορμό προς τα εμπρός, διατρέχοντας όλο το πόδι με τα χέρια, μέχρι που να αγγίξετε την ακρότητα του ποδιού, εισπνέοντας συγχρόνως. Σαναγυρίστε στην αρχική θέση, εκπνέοντας. 'Επαναλαμβάνετε πέντε φορές με το δεξί και άλλες πέντε με το αριστερό πόδι (εικ. 2).

3) Στέκεσθε όρθιος, με τα πόδια

λίγο ανοιχτά και τα χέρια τεντωμένα προς τα κάτω. 'Αργά και εισπνέοντας, ανασπώνετε τα χέρια προς τα επάνω, μέχρι που να τα σταυρώσετε πάνω από το κεφάλι σας, ενώ ταυτόχρονα ανασπώνετε τις άκρες των δακτύλων, συγκρατείτε τον αέρα στους πνεύμονες, ενώ τεντώνετε το σώμα σας προς τα επάνω. Σαναγυρίστε στην αρχική θέση σας, εκπνέοντας. 'Επαναλαμβάνετε έξη φορές (εικ. 3).

4) Σαπλώνετε στο στρώμα ανάσκελα, με τα πόδια τεντωμένα και τα χέρια επίσης τεντωμένα πάνω μί, όσο το δυνατόν περισσότερο και ταυτόχρονα, το δεξί πόδι και το δεξί χέρι, σαν να θέλετε να τα κάνετε να γίνουν πολύ μακριά. 'Υστερα χαλαρώνετε το σώμα σας. 'Επαναλαμβάνετε την ίδια άσκηση με το αριστερό πόδι και το αριστερό χέρι, (εικ. 4).

... 'Εμείς στην Εύτυχία δε στέλνουμε τηλεγραφήματα, που λένε ψέματα όπως αυτό. (Πετά τα κομμάτια, που τα σκορπίζει ο αέρας).
ΑΛΙΚΗ: Έγραψε και ο Μπάργκ ένα μικρό...
ΑΝΝΑ: Νά το διαβάσεις κι' αυτό...
'Η 'Αλίκη θυγάρι ένα δεύτερο χαρτί από τον κόρφο της και αρχίζει, πάλι, να μεταφράζει:
— «Κόνη Πάλμπερ, Πριμαβέρα, Βερμούδες, Στόπ. Καθυστερούμε Διακανονισμόν περιουσίας θείου. 'Αγάπη... 'Αγάπη... 'Αγάπη...

... Πολλά φιλιό... Μπάργκ.
— Θα το στείλουμε αυτό, μαμά; ρατάει ανήσυχη η 'Αλίκη.
ΑΝΝΑ: Αυτό ναι. Δεν περιέχει τίποτα, που να μ'αρέσει. Νά μη νομίσουν οι άνθρωποι πως διαβάσαμε τα τηλεγραφήματά τους. Αυτός τουλάχιστον δεν κατηγορεί τα φαγητά μου.
Γυρίζει προς τον ταβερνιάρη, που εξακολουθεί να εξετάζει τα χαρτιά του, μη αποφασίζοντας ποιά να ρίξει.
— Παιζε λοιπόν! Τί περιμένεις, γερο-ξεκουτιάρη;

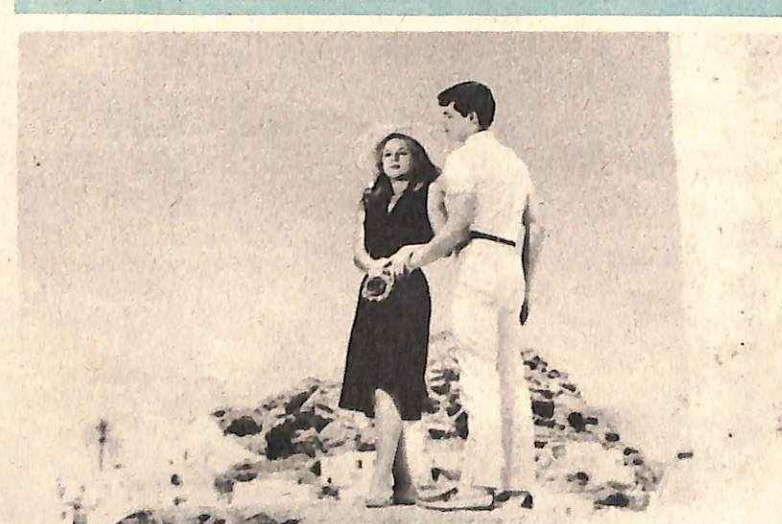
Ο ταβερνιάρης κάνει να παίξει και τότε ο μικρός Σακράτης, που έχει δει τα χαρτιά της 'Αννας, του δείχνει ένα άλλο χαρτί απ' αυτό, που θέλει να ρίξει. Ο ταβερνιάρης σκέπτεται πάλι λίγο και ρίχνει το χαρτί, που του έδειξε ο Σακράτης.
Παίρνοντας το χαρτί αυτό, η 'Αννα θυγαίνει και ο ταβερνιάρης γίνεται έξω φρενών. Σηκώνεται, αρπάζει το μικρό και φωνάζει:
— Προδότη!... Μικρό τέρας.
Με δυσκολία οι άλλοι τον γλυτώνουν από τα χέρια του.

Η 'Αννα και η 'Αλίκη περπατούν μαζί στο δρόμο, γυρίζοντας στο σπίτι τους. Το πρόσωπο της 'Αλίκης έχει μια έκφραση λύπης.
ΑΛΙΚΗ: 'Αγάπη... 'Αγάπη... 'Αγάπη... Τί σημαίνει στην 'Αμερική τρεις φορές 'Αγάπη...
ΑΝΝΑ: Τίποτα. Μια φορά επικίνδυνο, δυο φορές έτσι κι' έτσι, τρεις φορές τίποτα... 'Ακούς εκεί κακή διατροφή!... Θα του δείξω εγώ. Θα τον κάνω να παραπονιέται με το δικό του. Σήμερα θα του μαγειρέψω κολοκυθοκορφάδες!...

Η 'Αλίκη αδιαφορεί για τα φαγητά και σκέπτεται τον Μπάργκ.
— Φαίνεται έρωτευμένος μ' αυτή την Κόνη, ο Μπάργκ.
ΑΝΝΑ: Θα του βάλω περισσότερο δόσιμο στην τυρόπιττα... Θα του δώσω χταπόδι στυφάδο, κοττόπουλο γεμιστό, παπουτσάκια, σαμπουκάκια, γουρουνόπουλο ψητό. Θα του δείξω εγώ, κακή τροφή... 'Ακου τον τρελλόγερο! Κακή τροφή τα φαγητά μου.
Συνεχίζουν το δρόμο αμίλητες, απορροφημένη η καθένα από τις δικές της σκέψεις...

Είναι πρωί. 'Από ένα μικρό οικιακό η 'Αλίκη μ' ένα στρογγυλό καρέφτι στο χέρι, τον οποίο χειρίζεται μ' επιδεξιότητα, κάνει σήματα προς το μέρος του μεγάλου νησιού.
'Από το σημείο αυτό, η θέα είναι σωστή μαγεία. Φαίνεται ολόκληρο το γραφικό λιμανάκι και το χωριό, που είναι χτισμένο στην πλαγιά ενός λοφίσκου.
Η 'Αλίκη, απορροφημένη από την εργασία της, δεν αντιλαμβάνεται τον Μπάργκ, ο οποίος την πλησιάζει λαχανιασμένος...

... ύστερα από μια κοπιαστική ανάσα.
ΜΠΑΡΡΥ: Σε γυρεύω παντού. (Βλέποντας τον καθρέφτη): Τί κάνεις; Στέλνεις τα τηλεγραφήματά μας;
ΑΛΙΚΗ: 'Ε... 'Οχι!... Θυμίζω στους άνδρες μας, στο μεγάλο νησί, πως μεθαύριο είναι η γιορτή του 'Αγίου Σπυρίδωνα και πως πρέπει να ξαναγυρίσουν στην Εύτυχία.
ΜΠΑΡΡΥ: Τί είναι πάλι ο 'Αγιος Σπυρίδων;
ΑΛΙΚΗ: Είναι ο προστάτης μας. Γιορτάζει η εκκλησία μας...

... Δυο μέρες τρώμε μόνο ψαμί και νερό. Μετά, γίνεται ένα μεγάλο φαγοπότη... 'Ενα σωστό πανηγύρι!...
ΜΠΑΡΡΥ: Πανηγύρι; (Παίρνοντας σοβαρό ύφος): Πρέπει να σε δω μόνη, 'Αλίκη... Έχω να σου μιλήσω.
ΑΛΙΚΗ (με χαμόγελο): Λοιπόν, να πού με βλέπεις τώρα.
ΜΠΑΡΡΥ: Ναι, δέβαια... Νά, η όλη κατάσταση με κάνει ν' ανησυχώ πάρα πολύ. Θυμάσαι εκείνο το μεγάλο και πολύ σοβαρό τηλεγράφημα...

... που έστειλες για λογαριασμό του Καραγουαίη... Το πρώτο;
ΑΛΙΚΗ (άνησυχη): Ναι...
ΜΠΑΡΡΥ: Σ' αυτό ζητούσε αναβολή της δίκης. 'Από τη στιγμή εκείνη, ξένοιασε εντελώς και κοιμάται σαν βόδι. Δεν παίρνει τα φάρμακά του και τρώει σαν αλόγο...
ΑΛΙΚΗ: Όλα αυτά, τα κάνει η τυρόπιττα της μαμάς.
ΜΠΑΡΡΥ: Όλα αυτά όμως, έμένα δε μ' άρεσουν καθόλου. Μια βδομάδα βρισκόμαστε εδώ και δε φάνηκε ούτε ένα ελικόπτερο...

... Ούτε μια βάρκα. Ο Καραγουαίη, που ήταν άλλοτε τόσο ανήσυχος, δε φαίνεται τώρα να διη πεντάρα!...
ΑΛΙΚΗ: Όπου θα φας κι' εσύ, του 'Αγίου Σπυρίδωνα, το ψητό γουρουνόπουλο της μαμάς, θα πάψεις ν' ανησυχής.
ΜΠΑΡΡΥ (εκνευρισμένος): Παράτα αυτόν τον καθρέφτη και πές μου του μπορώ να δρώ ένα τηλεγράφημα;
ΑΛΙΚΗ: Δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα στην Εύτυχία.
ΜΠΑΡΡΥ: Θα υπάρχει όμως στο μεγάλο νησί...

ΑΛΙΚΗ: 'Εκεί, ναι...
ΜΠΑΡΡΥ: Τότε θέλω να με πάη απέναντι, ο γερο-ταχυδρόμος με τη βάρκα του.
ΑΛΙΚΗ: Ο Κώστας, ο Γιάννης πήγε για φάρμακα χταποδιού. Δεν πιστεύω να γυρίσει πριν από μεθαύριο.
ΜΠΑΡΡΥ: Δεν μπορώ να περιμένω τόσο πολύ. 'Αν δε συναντήσω αυτόν τον Παστρούδη τώρα άμεσα, θα χάω μπλεξίματα. Πρέπει να με βοηθήσει κι' εσύ, 'Αλίκη.

ΑΛΙΚΗ: Ίσως μπόρεσω να σου δρώ μια βάρκα και να σε βοηθήσω από κοντά.
ΜΠΑΡΡΥ (εθουσιασμένος): 'Αλήθεια; (Την πιάνει απ' τη μέση): Ξέρεις, 'Αλίκη, σου μιλήσα έσχατα και σε θυμάσα. Για' όλα αυτά, ήταν αληθινά υπέροχος ο τρόπος με τον οποίο εσύ και η μητέρα σου και εγώ αυτός ο κόσμος μας περιποιηθήκατε.
ΑΛΙΚΗ: Οι κάτοικοι της Εύτυχίας πάντοτε περιποιούνται τους ξένους... Είναι καλοί άνθρωποι...

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΧΡ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ

ταξίδι, έχει μεγάλη σημασία για μένα.
— Μπα; έκανε η Γιώτα.
— Βεβαίως, συνέχισε ο Θανασάκης. 'Η γυναίκα του εξαδέλφου μου, έχει μία φίλη εκεί και μου την προξενεύει. Πολλά λεφτά!'
— 'Η Βάνα χαμογέλασε.
— Τότε με τις ευχές μας του είπε. Σιδηροδρομικώς θα πάτε;
— 'Οχι, ο εξαδέλφος μου, έχει αυτοκίνητο.
— Έφυγε κατά τις 12. Την Δευτέρα το πρωί όμως, με πήρανε τηλέφωνο από κάποια κλινική. Εύτυχώς δεν ήταν τίποτα το σοβαρό. Το αυτοκίνητο που οδηγούσε ο εξαδέλφος του Θανασάκη, τουμπάρωσε σε κάποια διασταύρωση, λίγο πριν από την Κόρινθο, κι' ο μόνος που τραυματίστηκε, ήταν ο Θανασάκης. Την τελευταία φορά που πήγαμε και τον είδαμε στην κλινική, ήταν η παραμονή που θα του κόβανε τους γύψους.
— 'Ελα, ποιός τ'η χάρι σου, είπε η Γιώτα. 'Ετοιμάσου για την Πάτρα. Αυτή τη φορά όμως, να μην πιάς με αυτοκίνητο.
— Κούνησε το κεφάλι του.
— Δεν πρόκειται να πάω με τίποτα, είπε.
— Γιατί;
— 'Η λεγόμενη αρραβωνιάστηκε την περασμένη εβδομάδα με κάποιον συμβολαιογράφο. 'Εκείνη τη στιγμή, τον λυπηθήκαμε όλοι κι' απ' τη συζήτηση που ακολούθησε κατάλαβα πως η Βάνα και η Γιώτα δεν του κρατούσαν πια κακία για το έρεσμό του στην Δημητριά. 'Αντίθετα, μάλιστα. 'Όταν γυρίσαμε στο σπίτι, άρχισαν να ψάχνουν και να σκαλίζουν τον μυαλό τους, για να του βρούν καμιά πολύφερνη μέσα στις τόσες και τόσες γκωριμιές τους.

Του βγάλανε επίτελους τους γύψους... 'Ενα βράδυ που βρεθήκαμε πάλι όλοι μαζί, η Βάνα του είπε το χαρούμενο νέο.
— Λοιπόν, Θανασάκη, σου δόκηκα ύψη δημοφ και με πολλά λεφτά. 'Όπως ακριβώς την θέλεις.
— Και όμορφη και λεφτά; ρώτησε ο Θανασάκης.
— 'Η Βάνα, άνοιξε την τσάντα της κι' έβγαλε μία φωτογραφία, που έδειχνε ένα τσαούρο κοριτσόπουλο με τις μπλε ποδιές τους.
— Νά, εγώ είμαι εδώ κι' αυτή είναι η Ρούλα, είπε η Βάνα. Είχα να την δω χρόνια, απ' την εποχή που τελειώσαμε το γυμνάσιο. Προχθές όμως την συνάντησα στα εμπορικά και της μίλησα για εμένα. Δεν παντρεύτηκε ακόμη.
— Τόσο όμορφη κοπέλλα; έκανε ο Θανασάκης. Πώς έτσι;
— Είχε κάποιον άτυχο αρραβώνα εδώ και μερικούς μήνες, αλλά δεν μας ενδιαφέρει. Και μάλιστα, τόσο το καλλίτερο για να την πάρης εσύ. Συμφωνείς;
— Βεβαίως, βεβαίως, είπε ο Θανασάκης. Νά κανονίσεις ένα ραντεβού να συναντηθούμε. Πού μάλιστα;
— Στην Κηφισιά. Νά πιάμε ένα απ' αυτά τ' άπογεύματα. Προηγούμενος θα την πάρω τηλέφωνο.
— Κάνε όσο μπορείς πιο γρήγορα, να μην την χάσουμε κι' αυτήν όπως την άλλη, είπε ο Θανασάκης.
— Την άλλη μέρα κι' όλες, η Βάνα τα ταχτοποίησε όλα από τηλέφωνο. 'Ηταν Δευτέρα και κανονίσει την επίσκεψη στη Ρούλα για την Τετάρτη. Θα πηγαίνανε όλοι μαζί, τάχα περαστικοί, τάχα τυχαία, τάχα πως δεν έβρισκε τίποτα, όπως ακριβώς γίνεται σ' αυτές τις περιπτώσεις.

Την Τετάρτη το μεσημέρι, φάγαμε όλοι μαζί στο σπίτι μου, κουβεντιάσαμε λιγάκι για την επίσκεψη που θα κάναμε και κατά τις πέντε ξεκινήσαμε για την Κηφισιά, αφού προηγουμένως ο Θανασάκης, έκανε ένα αγριο διπλό έρωσμα.
— Μήπως πρέπει να πάρουμε λίγα λουλούδια; ρώτησε.
— 'Οχι, είπε η Γιώτα, γιατί θα φανή καθαρά ο σκοπός μας. Στο κάτω-κάτω, έχεις καιρό για λουλούδια.
— Μπήκαμε σ' ένα ταξί και κατεβήκαμε στην πλατεία Κάνιγγος, για να πάρουμε το λεωφορείο της Κηφισιάς. Ο Θανασάκης όλο και φτιχνόταν.
— 'Αν της άρεσω, θα το κάψουμε, είπε.
— Και γιατί να μην της άρεσης; έκανε ο Γιώργος. Νέος είσαι, συμπάθη είσαι...
— Είπαμε πολλά και διάφορα για τις πιθανότητες που είχε Θανασάκης σ' αυτό το προξενικό, και σε κάποια στιγμή, εκεί που μιλούσαμε, ήρθε ένας πιστοίρικός με μία λαμαρίνα γεμάτη παστέλι και πλησίασε τη Βάνα.
— Παστέλι όλο μέλι. Θέλετε, κυρία;
— 'Οχι, απάντησε η Βάνα.
— Μά είναι όλο μέλι...

Η ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΣ

ΚΑΠΟΙΟ βράδυ, ο Θανασάκης ήρθε στην παρέα μας λίγο ταραγμένος.
— Ξέρετε παιδιά, είπε, άποψε τα χάλασα με την Δημητριά.
— Απορήσαμε όλοι για το ανπάντεχο νέο που μας έφερε, γιατί ο δεσμός του με την Δημητριά κρατούσε κάπου δυο χρόνια και περιμέναμε ν' ακούσουμε για γάμο κι' όχι για χωρισμό.
— Δηλαδή, τί σου έκανε; ρώτησε ο Γιώργος.
— Απολύτως τίποτα, απάντησε ο Θανασάκης. 'Υπήρχε όμως ένα σοβαρό πρόβλημα, που δεν μπορούσε να ξεπεραστεί και να φτάσουμε στο γάμο.
— Ποιό;
— Είμαστε και οι δυο φτωχοί. 'Εγώ, απ' την Τράπεζα, δεν παίρνω τόσα πολλά για να της εξασφαλίσω μία άνετη ζωή. 'Όσο γι' αυτήν, η μόνη βοήθεια που θα μπορούσε να μου προσφέρει, είναι το σπίτι της. Σπουδαίο το πράγμα!
— 'Ημαστέ σε κάποιο κεντρικό ζαχαροπλαστείο της πλατείας Συντάγματος. Κι' όπως ανέδοκατέβαιναν, αστραφτερά και λουσάτα, τα αυτοκίνητα μέσα στα φώτα, γύρισε και τα κύταζε με λαχτάρα.
— Πάει, τελείωσε, είπε. Θα παντρευτώ από προξενικό, να πάρω και προίκα. Δεν μπορώ να βάλω τόση πολυτέλεια γύρω μου κι' εγώ να μην μπορώ ν' απολαύσω τίποτα.
— Γύρισε, μας χαμογέλασε και πρόσθεσε:
— Δέχομαι προξενιά. 'Όσα πιο πολλά έχουν, τόσο το καλλίτερο!...
— 'Όταν διαλυθήκαμε, ύστερα από λίγο, είχαμε απογοητευθεί απ' την συμπεριφορά του Θανασάκη. 'Η Βάνα, η γυναίκα του Γιώργου, και η Γιώτα, η δική μου, είχανε αγανακτήσει πολύ περισσότερο.
— 'Ακούς εκεί, το δάκα, είπε η Βάνα, ν' αφήσει την κοπέλλα επειδή το κάπνισε να γίνω προικισήρας!
— Ου νά χαθή, συμπλήρωσε κι' η Γιώτα.
— 'Εκείνο το βράδυ, του σούραμε όχι και λίγα.

Πέρασαν καμιά δεκαριά μέρες, κι' ένα απόγευμα που κατέβαινα την Σταδίου με την γυναίκα μου, σε κάποια βιτρίνα μπροστά συναντήσαμε τη Δημητριά. Φυσικά, η κουβέντα γύρισε από δω, γύρισε από εκεί κι' έφτασε στον Θανασάκη. 'Η Δημητριά έγινε άμεσως κίτρινη απ' το κακό της.
— Α, τόν ήλιθιο, φώναξε. Θα μπορούσε να μου δρή μία οποιαδήποτε άλλη δικαιολογία, όχι να μου πη κατάμουτρα ότι χωρίζουμε για να πάη να βρή προίκα.
— 'Επρεπε να τον βρίσης, συμφώνησε η Γιώτα.
— 'Εννοια σου, χρυσή μου, και δεν τον αφήσα έτσι, είπε η Δημητριά. Του είπα όσα δεν είχε ακούσει ποτέ στη ζωή του και στο τέλος του ευχήθηκα να μην βρεθή γυναίκα να τον πάρη. Το είπα μέσα απ' τα φυλλοκάρδια μου. Τον σιχάθηκε ή ψυχή μου. Και να με παρακαλή τώρα, δεν τον θέλω.
— Την αφήσαμε να συνεχίσει το δρόμο της κι' εμείς συνεχίσαμε τον δικό μας. 'Όσο για την ιστορία που διαβάσετε, την συνεχίζω, όχι για τίποτα άλλο, αλλά για να δhte πόση μεγάλη σημασία μπορεί να έχει μία ευχή που μας δίνουν, όταν αυτή ξεκινά απ' τα φυλλοκάρδια εκείνου που μας την δίνει. Τώρα βέβαια, μπορεί να μου πητε ότι οι συμππτώσεις είναι εκείνες, που συνθέτουν την πραγματικότητα μιας ευχής. 'Ισως ναι, 'ίσως κι' όχι. 'Όμως, γιατί, ποιός μπορεί να με βεβαιώσει για το αντίθετο; Δηλαδή, ότι η ευχή είναι εκείνη που δημιουργεί τις συμππτώσεις. 'Αλλά καλύτερα συνεχίστε την ιστορία, για να βγάλετε μόνοι σας συμπεράσματα.

— 'Υστερα από καμιά εβδομάδα — Σαββατόβραδο ήταν — ο Θανασάκης ήρθε στο σπίτι μου φρέσκος-φρέσκος, χαρούμενος και με καινούργιο κοστούμι. Πριν από λίγο, είχε έρθει κι' ο Γιώργος με τη Βάνα.
— Λοιπόν, παιδιά, αύριο είμαι για την Πάτρα, είπε. Θα πάω με έναν εξαδέλφο μου και την γυναίκα του.
— Καλό ταξίδι, είπε η Γιώτα, ειρωνικά.
— Εύχριστώ, έκανε ο Θανασάκης. Αυτό το

'Ενώ οι δυο νέοι κατηφορίζουν το λόφο, τρέχοντας, η 'Αννα εργάζεται έντατικά στην κουζίνα της. Πηγαίνονται συνεχώς και μουρμουρίζει ένα τραγουδάκι. 'Ενα γουρουνόπουλο του γάλακτος δρίσκεται στη σούβλα. Στο τραπέζι υπάρχουν σπινακόπιτες, τυρόπιτες, έπιμες να μπουν στο φούρνο.
— Αφίνοντας ένα λεπτό τη σούβλα, η 'Αννα πλησιάζει ένα ντουλάπι και θγάζει από μέσα ένα μεγάλο ξύλινο γουδί. Βάζει μέσα διάφορα υλικά κι' αρχίζει να τα δουλεύει...

... Αυτό σημαίνει ότι όλα πάνε καλά. Ζήτησα από τη γραμματέα μου, να μου τηλεγραφηθεί αν συναντήση καμιά δυσκολία. Φαίνεται όμως πως όλα πήγαν καλά. (Τα μάτια του φατίζονται, καθώς βλέπει το γουρουνόπουλο)... Καταπληκτικό, ξ;
— 'ΑΝΝΑ: Είναι για το 'Αγίου Σπυριδών... Μεγάλο φαγοπότι!... Δυο μέρες από σήμερα.
— ΚΑΡΑΓΟΥΑΙΗ: Θα πάρω το πρωινό μου έξω, παρακαλώ...
— 'ΑΝΝΑ: Ναι, κάθισε στον ήλιο...

— 'ΑΝΝΑ: Καλύτερα να πεινάς μία δυο μέρες, παρά να κάθεται στη φωτιά, όπως αυτό (του δείχνει το γουρουνόπουλο) για πάντα μετά το θάνατό σου... Πήγαίνε τώρα να καθίσης στον ήλιο.
— 'Ο Καραγουαίη κάνει να φύγη, έχει όμως τα μάτια κολλημένα στο γουρουνόπουλο. 'Απλώνει το δάχτυλό, μα η 'Αννα του δίνει μία με το γουδοχέρι.
— ΚΑΡΑΓΟΥΑΙΗ: Θα μου σπάσης τα δάχτυλα!...
— 'ΑΝΝΑ: Προτιμάς να ξεροψήνεσαι στην κόλαση;

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Η συνέχεια.

— ΜΠΑΡΡΥ: Είναι, εξαιρετικοί!... Κι' εσύ είσαι η καλύτερη απ' όλους. Προσπαθεί να τη σφίξη στην αγκαλιά του, μα η 'Αλίκη συνεχίζει γρήγορα και τον κρατά σε κάποια απόσταση, ευγενικά και αποφασιστικά.
— 'ΑΛΙΚΗ: Σε παρακαλώ... 'Ας πηγαίνουμε τώρα...
— ΜΠΑΡΡΥ: Για ποιά λόγο;...
— 'ΑΛΙΚΗ: Θέλω να σου δείξω κάτι... Δεν είναι μακριά από δω... 'Ελα μαζί μου...

Τη στιγμή εκείνη, εμφανίζεται χαμογελαστός στην πόρτα ο Καραγουαίη. 'Η 'Αννα, άπασχολημένη καθώς είναι, δεν τον αντιλαμβάνεται κι' εκείνος ξεροβήκει.
— 'ΑΝΝΑ: 'Α!... Καλημέρα... Κατέδρες;... 'Όρα!...
— ΚΑΡΑΓΟΥΑΙΗ: Ναι, πέρασα ακόμα μία περίφημη νύχτα 'Εχω με κανένα νέο;
— 'ΑΝΝΑ: 'Εχουμε ωραίο καιρό.
— ΚΑΡΑΓΟΥΑΙΗ: Αυτό το είδα... 'Όποτε δεν υπάρχουν άλλα νέα;...

— Θα σου φέρω νερό και ψωμί!...
— ΚΑΡΑΓΟΥΑΙΗ: Ευχαριστώ (ξαφνικά αντιλαμβάνεται): Τί είπες; 'ΑΝΝΑ (βάζοντας την παδιά της): Σήμερα και αύριο έχει μόνο νερό και ψωμί... Δυο μέρες νηστεία.
— ΚΑΡΑΓΟΥΑΙΗ: 'Αλλά, εγώ δεν είμαι 'Ελληνας!...
— 'ΑΝΝΑ: Τί είναι αυτά που λές;... Θέλεις, λοιπόν, ή ψυχή σου να πάη στην κόλαση;
— ΚΑΡΑΓΟΥΑΙΗ: 'Ας πάη... 'Εγώ πεθαίνω απ' την πείνα!...

μο μια σιδηροδρομική γραμμή μήκους 500 μέτρων. Η γραμμή αυτή δεν ώθησε ποτέ, 'Αλλ' ο Χουάνγκ χωρόταν σαν μικρό παιδί, όταν του δινόταν ή ευκαιρία να μπει στην ατμομηχανή του, μαζί με μερικά πρόσωπα της α-ζουλοβίας του, και να κάνει αυτή τη διαδρομή αναρριχητές φορές, πηγαίνοντας έναν-έναν, όπου να νωστή το κάρβουνο. Αργότερα, όμως, επέστρεψε τη γραμμή ως το σημείο από όπου περνούσε το ξεπρόξ του Τσένγκ-Τάι, βγαίνοντας από το Μεγάλο Τείχος. Μπορούσε τότε να ανταλλάξει μια θεομική χειραφτιά με τον οδηγό αυτού του μεγάλου σιδηροδρόμου και να κοινοποιήσει μαζί του σαν υμνοεργό.

Την ώρα που ο Τσένγκ-Φά, μαζί με τους τρεις λευκούς και τον Σιού, έφταναν για να πάρουν το ξεπρόξ του Τσένγκ-Τάι, ο Χουάνγκ μόλις είχε τελειώσει το πρώτο του πρόγραμμα. Σκούπιζε τα χοντρά χείλη του με μια πετσέτα, όταν του ανήγγειλαν την είσοδο του Ζιμέντο Χερνάντο Κίντο.

Ο Χουάνγκ πέρασε άμεσα στο γραφείο του και εγκατέστησε, όχι χωρίς κόπο, το χοντρό κομμάτι μέσα σε μια περισσότερη πολυθρόνα, που βρισκόταν τοποθετημένη στη μέση ακριβώς ενός μεγάλου δωματίου τσιγγώνων.

Ο Κίντο υπήρξε ύστερα από μια στιγμή, είχε ανοίξει το πέ-ταινο σακάκι του, που ήταν γεμάτο από μέσα με γούνα, και οι μπότες του από δέρμα προβάτου δεν έβγαναν θόρυβο όταν περπατούσε.

Ο στρατηγός τον κτύπησε με θαυμασμό. Ήταν ψηλός και γεροδεμένος, με δόκιμα καλλία χτενισμένα με προσοχή και άστραφτερό βλέμμα. Το δέμα του προσώπου του είχε το χρώμα της σέλλας του αλόγου. Κάθισε σε μια πολυθρόνα, απέναντι στο στρατηγό, και τα μάτια του έκαμαν το γύρο του δωματίου, από το μεγάλο ταμπουρόλο από πορσελάνη ως τις βιτρίνες που ήταν γεμάτες με πολύτιμα κομψοτεχνήματα, και τους τάπητες που σκέπαζαν τους τοίχους. Θύλαξε πως ήθελε να βεβαιωθεί ότι όλα βρισκόνταν στη θέση τους.

— Πώς είσαστε; τον ρώτησε ο στρατηγός.

— Πάντα τα ίδια, απάντησε ο Κίντο.

Ο Χουάνγκ περιέμενε υπομονητικά, ενώ ο Κίντο έστριβε ένα τσιγάρο. Αφού το άναψε, είπε:

— Στρατηγέ, θάβλεπα να μου δώσετε την ατμομηχανή σας για σίμωση.

Ο Χουάνγκ σάφηνισε τα φρύδια του. Ήταν η πρώτη φορά που του ζητούσαν την ατμομηχανή του.

— Θα πάτε στο Τσένγκ-Τίνγκ; ρώτησε.

— Όχι.

— Στο Ταϊγιανφού;

Ο Κίντο σήκωσε, πέρασε πίσω από την πλάτη του στρατηγού, πατώντας πάνω στο δέμα της τσιγγέρας, έβρισε μια ματιά α-

ΚΙΜΟΝ Μ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΑΙΕΥΤΗΡ - ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ - ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

Δέχεται: 28ης Οκτωβρίου 54 9-12 π.μ. - Τηλ. 810-807. Οικία 'Αγ. Γεωργίου 10. Παλ. Φάληρον

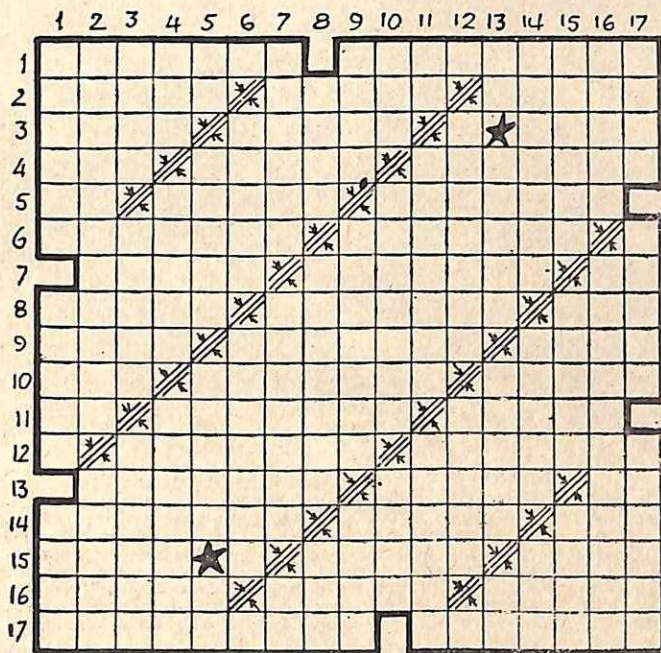
Διτ' (Ιον. Ψυχολογική) Εταιρεία, Σας απαντά εις οιονδήποτε θέμα σας ενδιαφέρει. Αισθηματικά, γάμοι, θανάτοι, εξασφαλίσεις, προβλέψεις, άνω, λείας αντικειμένων κλπ. Υποβολή, αντιδράσεις εξ αποστάσεως δια ψυχολογίας εν ύπνωση. Γράφονται από εξωτερικών, έσωτερικών, στέλλετε γραμμή απαντήσεων. Κα ΤΟΥΛΑ Μ. Πατηνών 14, 7ος όροφος, 3ον Γρ. Τηλέφ. 620-412. Ώρες 9-1 και 5-8 μ.μ., 'Αθήναι.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 1029

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- 1) Πρωτεύουσα μιάς των 'Ηνωμένων Πολιτειών, που βρίσκεται μακριά από την 'Αμερική. — Πιο γνωστός ως ξανακατασκευασμένος.
- 2) Μεγάλη λίμνη της Ρωσίας, στην 'Ασία. — Όπερα του Μπελλίνι. — Προορίζονται για λερωμένους.
- 3) 'Εργαλείο χρήσιμο σε πολλούς τεχνίτες. — Πουλάρια.

- 2) Ο μεγαλύτερος κομωδιογράφος της Ιστορίας μας. — Γνωστή όπερα.
- 3) Περιφημο γαλλικό μυθιστόρημα. — Όπλον των αρχαίων. — Υπάρχει κάτω από μια γέφυρα.
- 4) Στρατιωτική μονάς. — Ο κάτοικος μιάς ευρωπαϊκής χώρας. — Ακμαίοι.
- 5) Έπωνυμιο πολλών στάρ του

- 4) Διπλοκλασικό γινεται χορός. — Μία των Δωδεκανήσων. — Είναι πάντα το νερό των πηγών.

- 5) 'Ανεστραμμένο ερωτηματικό. — Διευκολύνει τις άνομοιες. — 'Αφορά μέρος του συνόλου.

- 6) 'Επώνυμο πολιτικού και ό-πληρχηγού της 'Επανάστασε-ως. — Έλλην ποιητής.

- 7) 'Οδηγεί συχνά στο έκτελεστικό απόσπασμα. — Ρώσοι ι-πείς. — 'Αρχή υποθέσεων.

- 8) Μία των Κυκλάδων. — 'Απο-τελούν φτηνή και θρηπτική τροφή. — Σταματά κάθε κί-νηση.

- 9) Υποζύγιο. — Ψαριανός πυρ-πολητής του 21. — Νίκησε το Διάδο στην 'Αλαμάν (όνο-μα, χωρίς επώνυμο).

- 10) Χρονικό διάστημα. — Κάθε-σμα για πολλά άτομα. — 'Ε-πίρρημα που αφαιρεί κάθε σιγλή.

- 11) 'Αναφορική αντωνυμία. — Δι-καίον, νόμιμον. — Τα όποια.

- 12) Πρωτεύουσα κράτους της Ν. 'Αμερικής. — 'Ανακατέω.

- 13) Εύπλατος σαν χαρακτήρας. — Μηνί των Κυκλάδων. — 'Ομοια σύμφωνο.

- 14) Ποτάμι, που διασχίζει μια εύ-ρωπαική πρωτεύουσα. Μίγ-μα μετάλλων. — Μισό μα-δερί.

- 15) Το βλέπουμε με κλειστά μά-τια. — Νομίσματα μικρής α-ξίας. — ... Γκίνες: γνωστός ήθοποιος.

- 16) 'Αψυχο σώμα. — Σ' ένα δω-μάτιο είναι συνήθως ... όρ-θη. — Συγκοινωνιακά μέσα.

- 17) Δυσκολία θα τα συγκρίνετε. — Δέρν της αρχαίας Μακε-δονικής φάλαγγος (πληθ.).

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1) ... Καρόλ: Γαλλίδα στάρ.

- 2) Διοικητική υποδιάρθρωση.

- 3) Κινηματογράφος. — Χορτα-σμός. — Πνευστό μουσικό όρ-γανον. — Όμοια σύμφωνο.

- 4) Τίτλος σε αραβικές χώρες. — 'Αλιευτικό όργανο (πληθ.).

- 5) Σπρώξιμο προς τα άνω. — Δυσχεραίνει την διάσωση ναυ-αίων. — Πλανήτης.

- 6) 'Ολόκληρος. — Πλανόδιος έμπορος της παλιάς 'Αθήνας. — Η γυναίκα του μεταμορ-φώθηκε σε στήλη αλάτος.

- 7) Πρόθεσις. — Τυποτέρας. — Χώ-ρα της 'Ασίας.

- 8) Φίλος σε ξένη γλώσσα. — Γάλλος πολιτικός, που διαδέ-χτηκε τον Ρισελιέ. — Κατά-ρεσις.

- 9) Νότα. — Εύπροςδεκτος σε κά-θε κατάσταση. — 'Εξωτικό φρούτο.

- 10) Τα πιο αποκρουστικά πτηνά. — Ο οίνος της 'Αγίας Μετα-λήψεως.

- 11) Χαρακτηρίζουν τμήμα του 24ώρου. — Πολιτευτής και δημοσιογράφος 'Ιδρυτής της «Πατριδος» (επών.). — Δεν μίληκαν στην τελευταία τους κατοικία (οὐδ). — Συνέχο-μενα στο άφάετο συμφωνία.

- 12) Σχετίζονται με τα δυο άκρα της Γης (θελ.). — Η κυκλο-φορία αυτή εξασφαλίζεται με ... βενζίνη. — Σχετλιαστικό επιφώνημα.

- 13) Κινούσε άλλοτε πλοία. — Θε-ωρείται απαραίτητο σ' ένα σι-νηρομυριο. — Η παραμονή κοντά του βάσει σε κίνηση την ύμεια μας.

- 14) Πρόσφατο γνωστό μας από τον «Θέλλω». — Μεγάλο λιμάνι της Β. 'Αφρικής.

- 15) Λόφος, που έδωσε το όνομά του στην 'Ιερουσαλήμ. — Κα-ταφύγιο. — Λογισμικό. — Έχουν μελωδική φωνή (θελ.).

- 16) ... Καρόλ: Γαλλίδα στάρ.

- 17) Διοικητική υποδιάρθρωση.

πό το παράθυρο στις χιονισμένες κορυφές των βουνών και έπειτα απάντησε:

— Μόνον ως το σημείο από όπου το ξεπρόξ βγαίνει από το Μεγάλο Τείχος.

Ο Χουάνγκ σκέφτηκε για μια στιγμή μήπως θάπρεπε να συλλάβη τον Κίντο και να τον παραδώσει στους Γιαπωνέζους, που θα του πληρώσαν το βάρος του σε χον-τάφι. 'Αλλά το αυτομάτο που κρα-μόταν από τον ώμο του Μεξικα-νού, απομάκρυνε γρήγορα από το μυαλό του αυτή τη σκέψη.

— Ταόχει κάποιος ή κάτι, που θέλετε να βρείτε στο Μεγάλο Τεί-χος; ρώτησε.

— Το «Όρος της 'Αρετής», απάντησε ο Κίντο, χωρίς να βγά-λη το τσιγάρο από το στόμα του.

Ο Χουάνγκ αναταράχτηκε πά-νω στην πολυθρόνα του και τα μά-γιά του κοκκίνισαν. Η σκέ-ψη αυτής της νέας τον κινήσε από καιρό. 'Αλλά δεν είχε ποτέ τολμήσει να εκμυστηρευθεί σε κα-νένα το αλογερό πόθο που αισθα-νόταν γι' αυτή.

Ο στρατηγός κτύπησε το ρολό-γι του. Η ώρα ήταν έξη.

— Η ατμομηχανή στοιχίζει πολ-λό άκριβό, είπε αναστενάζοντας. Είναι άγγλική.

— Το ξέρω, απάντησε ο Κίντο. Τα σπάνια πράγματα αξίζουν πάν-τα πολύ ακριβά.

Κι' έβγαλε ταυτόχρονα ένα αλ-γό «πατά» από την τσέπη του.

Τα μάτια του Χουάνγκ έλαμψαν από λαμπαιρία.

— 'Αλλά μαζί με την καρδουνα-ποθήκη; είπε.

— Την καρδουναποθήκη γεμά-τη ως επάνω με κάρβουνο.

Κι' ο Κίντο έβγαλε και δεύτε-ρο αλγό από την τσέπη του.

Ο Χουάνγκ γούρλωσε τα μά-τια του.

— Έστω, είπε.

Ο κερδοσμένος είσαστε και πάλι σεις, απάντησε ο Κίντο.

Μισή ώρα αργότερα, ο Χουάνγκ έ-χη ατμομηχανή του Χουάνγκ. Πέ-δωγαν από το έδαφος από τον κεντρικό ο-ρο του Πάο-Λάι και έπειτα άρχισε να σκαρφαλώνει στους λό-φους, αφήνοντας πίσω της σύν-νεφα από καπνού. Τρεις στρατιώ-τες ήταν ανεβαμένοι στο μπρο-στινό μέρος, με τα αυτιά βρισκόνταν, στο χέρι. Δύο άλλοι βρισκόνταν, μαζί με τον Κίντο, μέσα στην ατμομηχανή. Ένας άλλος άνοιξε στενόταν στη μικρή γέφυρα, που έβρισκε την μηχανή με την καρδου-ναποθήκη. Από το λαϊνό του κρα-μόταν μια πέσινη ποδιά με με-γάλες εξωτερικές τσέπες, που ή-ταν γεμάτες με χειροβομβίδες.

Έπειτα από τρεις περίπου ώ-ρες, η ατμομηχανή έφτασε μπρο-στά στο Μεγάλο Τείχος. Στο βά-θος του δρόμου, υψώνονταν τα Παλάτια Βονών, φτάνοντας μια σειρά από ταράτσες, που έλαμπαν στον πρωινό ήλιο. Έκει στημάτη-

σε η ατμομηχανή.

Ο Κίντο κατέβηκε και έστριψε ένα τσιγάρο.

— Όλοι είναι δικοί μας, απάν-τησε η νέα. 'Αλλά τι σκέφτεσαι να κάνεις; Μήπως θέλεις να εκ-τροχιάσεις το τραίνο;

— Όχι. Θα το αναγκάσω μό-νον να σταματήσει.

— Με ποιο τρόπο;

— Έκείνη τη στιγμή, άκουσθηκε ένα κοντινό σφύριγμα.

Ο Κίντο έτρεξε γι' άνεση στην ατμομηχανή.

— Θα ιδής σε λίγο, φώναξε στη νέα.

Η ατμομηχανή κινήθηκε άργά προς τα πίσω. Οι άλυσίδες τεγ-τώθηκαν, έτριξαν κάμπους φορές κι' έπειτα άρχισαν να τραβάνε τις σιδηροτροχιές μαζί με τις τρα-βήρες. Ήταν ένα θέαμα έκπληκ-τικό και πρωτότυπο.

Έπειτα από κομμάτι πενήντα-ριά μέτρα, η ατμομηχανή σταμά-τησε. Πίσω της έσεσαν έναν ά-μορφο σωρό από κολληριασμένες ράβδους και τραβήρες.

Ο Κίντο πηδούσε κάτω κι' έτρε-ξε στη νέα.

— Όπως βλέπεις, δεν ήταν και τόσο δύσκολο, της είπε.

σε η ατμομηχανή.

Ο Κίντο κατέβηκε κι' έστριψε ένα τσιγάρο.

Το νεύο είχε λιγοστέψει. Ο Μεξικανός άρχισε γι' άνεση να κακοτραχάλο μονοπάτι, που ώ-δηγούσε στην κορυφή ενός μικρού λόφου. Όταν έφτασε εκεί, είδε ένα μικρό όμιλο, που προχωρού-σε προς το μέρος του από την αντίθετη διεύθυνση. Τον αποτελού-σαν τρεις χωρικοί με τσιγγέλια και μια νέα. Καβαλλίκευαν όλοι μικρά πόνεϊ της Μογγολίας με σκληρό τοίχωμα.

Ο Μεξικανός χαμογέλασε, βλέ-ποντας τη νέα που πλησίαζε και που δεν ήταν άλλη από το «Ο-ρος της 'Αρετής». Τα μαύρα μαλ-λιά της πλαισίωναν το άρμονικό πρόσωπό της, με τα άμυγδαλωτά μάτια και τα μεγάλα ματωσίνο-ρα, που έδιναν μια ασύγκριτη γοητεία στο πρόσωπό της. Έ-λαμπε, στ' αλήθεια, από ομορφιά.

Φορούσε μια φούστα σύμφωνα με τη δυτική μόδα, αλλά η κοκκίνη ζακέτα της είχε ανέντικο νόημα.

— Καλημέρα, Ζιμέντο, είπε.

Βλέπω ότι είσαι ακριβώς στο ραν-τεβό.

— Λοιπόν; τη ρώτησε ο Κίντο.

— Έγιναν όλα όπως είχαμε συμφωνήσει.

Κατέβηκαν μαζί ως το μέρος όπου βρισκόταν η ατμομηχανή. Οι στρατιώτες, που ο Κίντο είχε φέ-ρει μαζί του, έδεναν χοντρές ά-λυσίδες στο μπροστινό μέρος της ατμομηχανής. Την άλλη άκρη τους, την πέρασαν με ασάφες στις γραμμές του ξεπρόξ, σκά-δοντας λίγο το γόμα. Οι άλυσί-δες ήταν δύο και συνδέονταν με τις δύο σιδηροτροχιές.

Ο Κίντο κτύπησε το ρολόγι του.

— Έχουμε ακόμη τουλάχιστον δώδεκα λεπτά, είπε.

— Πρέπει να αιχμαλωτίσουμε το τραίνο, χωρίς να σκοτώσουμε τους επιβάτες, παρατήρησε η νέα. Τονλάχιστον όσπου να βρούμε έ-κείνους που ζητάμε.

Πιο κάτω, κάμποσοι εργάτες έβγαναν πώς έσκυβαν πλάι στη γραμμή. Ο Κίντο σήκωσε το χέ-ρι του κι' έβγαλε ένα σημάδι. Ε-νας από τους εργάτες του απάν-τησε με τον ίδιο συνθηματικό τρόπο.

Θαυμάσια, είπε ο Κίντο. Δι-κοί μας είναι.

— Όλοι είναι δικοί μας, απάν-τησε η νέα. 'Αλλά τι σκέφτεσαι να κάνεις; Μήπως θέλεις να εκ-τροχιάσεις το τραίνο;

— Όχι. Θα το αναγκάσω μό-νον να σταματήσει.

— Με ποιο τρόπο;

— Εκείνη τη στιγμή, άκουσθηκε ένα κοντινό σφύριγμα.

Ο Κίντο έτρεξε γι' άνεση στην ατμομηχανή.

— Θα ιδής σε λίγο, φώναξε στη νέα.

Η ατμομηχανή κινήθηκε άργά προς τα πίσω. Οι άλυσίδες τεγ-τώθηκαν, έτριξαν κάμπους φορές κι' έπειτα άρχισαν να τραβάνε τις σιδηροτροχιές μαζί με τις τρα-βήρες. Ήταν ένα θέαμα έκπληκ-τικό και πρωτότυπο.

Έπειτα από κομμάτι πενήντα-ριά μέτρα, η ατμομηχανή σταμά-τησε. Πίσω της έσεσαν έναν ά-μορφο σωρό από κολληριασμένες ράβδους και τραβήρες.

Ο Κίντο πηδούσε κάτω κι' έτρε-ξε στη νέα.

— Όπως βλέπεις, δεν ήταν και τόσο δύσκολο, της είπε.

Η «ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΔΑ»

Ο Βίντεο κτύπησε τις χιονι-σμένες κορυφές των Παλιών Βονών, καθώς το τραίνο έτρεχε προς το Τσένγκ-Τίνγκ. Οι δύο

Το δέρμα χρειάζεται φυσική περιποίηση (όχι δαπανηρή)

Η Nivea έχει εφευρεθεί από δερματολόγους που ξέρουν καλά, πως πρέπει να γίνεται η περιποίηση του δέρματος: δηλαδή, με ουσίες φυσικές και συγγενείς προς το δέρμα. Αυτές ακριβώς περιέχει η Nivea! Έτσι, επί δεκαετηρίδες τώρα, η Nivea είναι η πιο φυσική περιποίηση του δέρματος. Πεισθήτε μόνη σας: δεν θα βρήτε τίποτε καλύτερο από την Nivea.

Nivea-καθαρό, φρέσκο, υγιές δέρμα

σύντροφοί του ήταν βυθισμένοι στις σκέψεις τους. Πού πήγα-ναν; Τι τους επιφύλασσε αυτό το ταξίδι;

Η παρουσία του Τένγκ-Φά, μ' όλο που δεν τους μιλούσε κι' έκανε πως δεν τους ήξερε, τους έδινε, ωστόσο, θάρρος. Ήταν ντυμένος σαν τασιότης μοναχός κι' είχε μαζί του το κλονί με τα πα-λιοπαπούτσια.

Έπειτα από μια στιγμή, έφα-νίστηκαν στο διάδρομο του βαγο-νιού ένας Γιαπωνέζος ταγματι-κός, που συννοδεύονταν από μια νέα, που τα ξανθά μαλλιά κι' η έκφρα-

σε του προσώπου της την έβγαναν να μοιάζει σαν 'Αμερικανίδα. Στα-μάτησαν μπροστά στην πόρτα του διαμερίσματος κι' έβγαναν πώς συ-ζητούν. 'Αλλά τα βλέμματά τους ήταν καρφωμένα πάνω στον Τένγκ-Φά.

Ο τασιότης μοναχός έκλεισε τα μάτια του, σαν αυτή η εξέτα-σις να τον έγχολλε.

Τὸ καλλιτεχνικὸ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ
ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

ΜΑΡΙΑ ΚΑΛ

Ένα λαμπερό άστέρι
του χορού

ΕΚΤΟΣ από την Λιλή Μπερδέ, μία άλλη Έλληνίδα χορεύτρια, η Μαρία Κάλ, που γύρισε πριν λίγες μέρες στην Αθήνα, γνωρίζει τα τρία τελευταία χρόνια, ένα πραγματικό θρίαμβο, στο εξωτερικό.

Από τα πιο αξιόλογα ταλέντα της σχολής Ζουρνούδη, η Μαρία Καραμώτου — αυτό είναι το πραγματικό της όνομα — για την οποία εξεασκήσαν με ενθουσιασμό, η Ντόρα Σταύτου και ο Μπορίς Κινάλεφ, προορίζεται για την όπερα. Οι ανάγκες όμως της ζωής την υποχρέωσαν. Ξαφνικά μία μέρα να φύγει από την Ελλάδα, πριν ολοκληρωθεί τις σπουδές της.

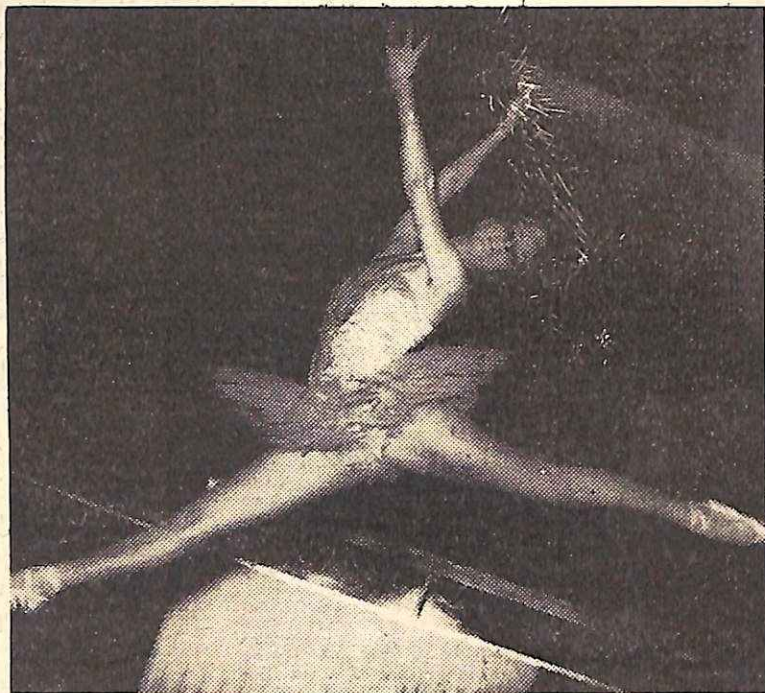
— Αντάμια, μου έλεγε προχθές σε μία σύντομη συνέντευξη που είχα μαζί της, που λόγος καθαρός οικονομικοί, με έκαναν να παρῶν την διαζύγια μου. καί δειπνῶ με τον πατέρα μου, καί να φύγω από κοντά της χορεύς για να πραγματοποιήσω το μεγάλο της όνειρο: να με δῇ στην όπερα. Δεν έπαυσα όμως ποτέ να λατρεύω, την κλασική τέχνη καί τώρα που γύρισα στην πατρίδα, υποσχόμαι να εργασθῶ σκληρά, να μελετήσω πολύ, για να την δικαιώσω κάποτε...

Θά την θυμάστε, ίσως για ένα μικρό διάστημα, στο θέατρο «Α-χοροί» με το μιλλέτο του Βαγγέλιου. Σε όρεξη επίσης αθηναϊκά κέντρα καί σε ένα μικρό σχολείο στην ταβάνια «Καλλιτεχνία» έως ότου, πριν τρία χρόνια έφυγε από την Αθήνα, για να παρουσιάσει στο εξωτερικό τρεις θεαματικούς χορούς του κλασικού ρεπερτορίου, τις «Συμφίδες» από την «Λίμνη των κήνων» του Τσαϊκόφσκι, το «Σεργιάς» του Ρίσιζι — Κορσακόφ καί Πολοβντοβνίτσκοφ. Με τους τρεις αυτούς χορούς, εμφανίστηκε πρώτη στην Ιταλία (Ρώμη, Γένοβα, Μιλάνο) καί έσπασε μεγάλη επιτυχία στα κέντρα καί ιδιαίτερα στην τηλεόραση.

Στην Κύπρο, όπου έμεινε, εν συνεχεία άρχισε διάστημα, εκτός από τα κέντρα καί την τηλεόραση, έκανε σειρά εμφανίσεων στους σταθμούς, για την ηχητικότητα των στρατιωτών.

Κατόπιν έπραγματοποίησε μία μεγάλη περιοδεία στην Αφρική. Πήγε στην Αίγυπτο, το Σουδάν, την Ισοδανία, το Ιράν, την Νιγηρία. Καί παντού, ο ένας θρίαμβος ακολουθῶσε τον άλλο.

Στο Αιμάν, κατόπιν προσκλήσεως του βασιλέως Χουσεΐν, έκανε με την ευκαιρία μίας μεγάλης γιορτής, μία έκτακτη εμφάνιση στα «Ανάκτορα, όπου ὄντι οι αβελιζοί την χειροκρότησαν με ενθουσιασμό. Ένθουσιασμένοι, ο Χουσεΐν, της χάρισε ένα βαρύντι-

Η Μαίρη Κάλ σε ένα θεαματικό στιγμιότυπο, από τις «Συμφίδες».

μο ρολόι μπρασελέ, με τα διάσημα του παλατιού.

Σε ένα κέντρο της Τερουσαλίου, εξ άλλου, ένα βράδυ, την χειροκρότησε με μεγάλο ενθουσιασμό ο Άχμετ Ζόγυ. Μετά το πρόγραμμά της, ο άλλοτε βασιλιάς της Αλβανίας την κάλεσε στο τραπέζι του, μαζί με τη μητέρα της που την συνόδευε πάντα, της έφερε το χέρι καί της είπε:

— Χάρηκα ιδιαίτερα που δόθηκε άποψη η ευκαιρία να χειροκροτήσω μία... γευθόνισσά μου.

Στην περιόδεία όμως της Αφρικής, η Μαρία Κάλ, είχε καί μία δραματική περιπέτεια στον

αέρα, που παρ' ὀλίγον θά της έστοιχίσει τη ζωή. Ένώ ταξίδευε από το Σουδάν στο Ιράν, έλαβε βλάβη ο ένας κινητήρας του αραβικού αεροπλάνου. Έζησαν, αυτή καί η μητέρα της, στιγμές τρόμου καί αγωνίας, φορώντας αλεξίπτωτα, που μοιράσθηκαν σε όλους τους επιβάτες. Με κίνδυνο να πέσει το αεροπλάνο, προσγειώθηκε μέσα στην έρημο, από όπου, λίγες ώρες αργότερα παρέλαβε τους κατατρομαγμένους επιβάτες άλλο αεροπλάνο.

Στο στούντιο της οδού Νίζης, είχα την ευκαιρία να παρακολου-

Καλλιτεχνικά νέα

★ Ο σκηνοθέτης Σ. Τατασόπουλος άρχισε το γύρισμα του φιλμ «Όταν σημαίνουν οι καμπάνες», βάσει ενός σενάριο του Θ. Τέμπον. Πρωταγωνιστούν οι Κ. Κακαβάς, Τ. Έμμανουήλ, Αφροδίτη Γρηγοριάδου, Μαίρη Ίασωνίδου, Λαυρέντης Διανέλλος καί Άρτέμις Μάτσας.

★ Ο παραγωγός Ν. Αβραμιάς, δίνει στο γνωστό ηθοποιό Γιώργο Καμπανέλλη την ευκαιρία να δοκιμάσει καί τις ικανότητές του σαν σκηνοθέτης. Του ανέθεσε τη σκηνοθεσία του νέου δραματικού φιλμ «Μία γυναίκα χωρίς ντροπή». Το σενάριο οφείλεται σε μία νέα λογοτεχνία καί θα πρωταγωνιστήσουν εκτός από τον ίδιο τον Καμπανέλλη, η Νάντια Χαραλάς, ο Θεόδ. Μορίδης, ο Λαυρέντης Διανέλλος, η Νίνα Σπαρένιου, η Κα Μπόζου καί η Μαίρη Σαββούλου.

★ Τρεις άλλες γνωστές τραγουδίστριες, η Κρίστιαν Κάστερ, η Λάουρα καί η Ράνια Κωστήδου, έφυγαν για σειρά εμφανίσεων στη Νέα Υόρκη.

★ Τό «Στρώμα» του Θεοδωράκη, μεγάλο σουζέ της εποχής, πλησιάζει να επισκιάσει τις άλλες προηγούμενες επιτυχίες του.

Πολύ σύντομα θα φύγει επίσης στην Αμερική καί η Πόπη Πόλλυ, προκειμένου να συνεργαστεί με το κοινότητα «Ολύμπια» του μαέστρου Γιάννη Βέλλα.

★ Ο Σώτος Παναγόπουλος ετοιμάζεται για μία μεγάλη περιοδεία στο εξωτερικό.

Θα πραγματοποιήσει σειρά εμφανίσεων στη Γερμανία καί εν συνεχεία στη Γαλλία καί Ιταλία.

★ Ένα νέο χορευτικό ζευγάρι της σχολής Ζουρνούδη, το «Έβανς—Μαρία», σημειώνει μεγάλη επιτυχία σε αρχαίους χορούς.

★ Ο τοιγώνος τραγουδιστής Χατζής, ετοιμάζει μία καινούργια χειμερινή μπουάτ, που θα λειτουργήσει, από την έρχομενη έβδομάδα στην Πλάκα.

★ Το «Στρώμα» του Θεοδωράκη, μεγάλο σουζέ της εποχής, πλησιάζει να επισκιάσει τις άλλες προηγούμενες επιτυχίες του.

θήσω, ένα από τα τελευταία βράδια, μία σειρά από νέες χορογραφίες της καί να θαυμάσω, μαζί με την τόσο σημαντική γοητεία της, την άφοσά της στην Τέχνη.

— Μη σάς κάνη εντύπωση, μου λέγει χαμογελώντας σε μία διακοπή, γιατί ο χορός είναι το μεγάλο μου «πιστεύω». Τίποτε δεν με άσχολεί περισσότερο στη ζωή.

— Καί όταν δεν χορεύετε;

— Το χόμπι μου είναι το πιάνο. Ακολούθησα από μικρή μαθήματα στο Ώδεο καί μου άρεσει να έμπνηνυ κλασσικούς συνθέτες. Παίζοντας ώστόσο, δεν πάνω να χορεύω... με τη φαντασία μου.

— Κάτι πιο παλιό;

— Θά ήθελα πολύ να μάθω να σφάγω. «Ομολογώ όμως πως δεν το άποφασίζω ακόμα. Φοβάμαι... τα πόδια μου.

— Μελλοντικά σχέδια;

— Θά έτοιμάσω, όταν είναι καιρός, ένα άτομικό ρεπερτόρι καί κατόπιν θά επιδιώξω να εμφανισθῶ στην όπερα. Αυτό είναι το μεγάλο μου όνειρο.

— Άλλῃθι, κανένας μεγάλος θαυμαστής στο εξωτερικό;

— Αιτά σινηθίζονται, όπως έχετε όμως είναι έφημερα. Όσο, δεν σάς κερδῶ ότι μου παρουσιάσθηκε, μία εξαίρετη τύχη στην Ιταλία. Ένας παμπλουτος βιομήχανος, έρωτευμένος με το χορό μου, έπαινε να με παντρευτεί.

— Καί γιατί αφήσατε να χαθεί τέτοια ευκαιρία, που δεν παρουσιάζονται πάντα;

— Δεν μπορούσα να τον χωρέσω με ένα τρόπο. Ήτανε πολύ... κοντός!

Ι. ΦΕΡΜΑΝΟΓΛΟΥ

Η εξαίρετη Έλληνισ χορεύτρια, στη «Σεργιάς».

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΤΟ «ΝΕΟΝ ΚΥΜΑ»

ΚΩΣΤΑΣ ΒΟΥΤΣΑΣ

Θιασάρχης σε δυο χρόνια

Ο ΚΩΣΤΑΣ ΒΟΥΤΣΑΣ, ο νεαρός ηθοποιός, πού, στα τελευταία δυο χρόνια, ανέθηκε μοιρίας στα σκαλοπάτια έπρεπε ν' ανέβη στο διάστημα ολόκληρης της καριέρας του, κι' έγινε το ίδιο ανδρών καί γυναικών κι' ο αγαπημένος της νεολαίας, δεν είναι άπλως «νέο κύμα». Είναι η κορυφή κι' ο άφρος του νέου κύματος, ο πρώτος μεταξύ της νέας γενιάς των καλλιτεχνών του θεάτρου καί του κινηματογράφου, ο «φτασμένος», πού οι άλλοι συνομηλικοί του ηθοποιοί τον βλέπουν σαν πρότυπο καί τον καιρώνουν σαν ιδανικό.

Παχουλός, ξανθός, πάντα γελαστός καί πάντα καλόκαρδος, συγκεντρώνει καί γι' αυτά του τα προσόντα, εκτός απ' το ταλέντο του, το γενικό θαυμασμό καί την αγάπη του κοινού καί των συναδέλφων του.

Έτσι, ο Βουτσάς, μπορεί να θεωρηθεί σήμερα σαν ο κερδισμένος στη ζωή, ο άνθρωπος, πού γι' αυτόν δεν υπάρχουν παρά τριαντάφυλλα στο δρόμο του καί χαμόγελα στα βήματά του, ο καλλιτέχνης, πού έγινε πριγκιπόπουλο της Τέχνης καί μαχαρραγιάς της ράμπας καί της οδών.

Κι' όμως, ο Κώστας Βουτσάς, ο άνθρωπος με το χαμόγελο, πού οι θεοί τον άπηλλάξαν από κάθε έγνια καί σκοτούρα, δεν ήταν πάντα έτσι. Υπήρχε μία έποχή, πού ο Βουτσάς ήταν ο «πανεμένος της ζωής», ο «αποδιωγμένος νέος», ο απειλημένος, βλάψας, πού καμιά άγνιδα ήλιου δεν τον έζωτανε με τη θαλπωρή της καί καμιά υποψία φωτός δεν ύποφεγγε στο σκοτάδι της άφάνειας, όπου ήταν βυθισμένος.

Έτυχε να τον γνωρίσουμε εκείνες τις άραχλες μέρες, όταν από παράδοξες συνθήκες, είχαμε πάει στο σπίτι μιάς ηθοποιού φίρας, για μία σειρά φωτογραφιών στο «Θησαυρό». Ήταν σε κάποιο διαμέρισμα της Κυψέλης, μεσημέρι καλοκαιριού, κι' η ηθοποιός έφαγε δυο ώρες για τη συνέντευξη, με τις διαρκείς ερωτήσεις, άπαντήσεις καί άνακρισεις.

Ένας νεαρός ξανθός, πού βρισκόταν στο διαμέρισμα, είχε άποσπρη διακριτικά σε μιά άκρη καί παρακολουθῶσε άφωνος, συνεσταλμένος καί δειλός, την καλοκαιρινή κουδεντούλα.

Τον προσέλαμε. Στα χείλη του είχε έπικαθήσει μία ύποψια γκριμάτσα, πού φανέρωνε πίκρα, καί στα μάτια του διακρινόταν η σκιά ενός μελλοντικού όνειρου, μιάς έλπίδας, πού λίγο άπέχει απ' τη χίμαρα.

Την ώρα, πού άποκαίρετούσαμε τη φτασμένη ηθοποιό, εκείνη φάνηκε να θυμάται τον έπισκέπτη της καί την... ευγένεια.

— Ω, να σάς συστήσω, έκανε μ' ένα τόνο μάλλον άδιάφορο. Από δω, ο κ. Βουτσάς, Κώστας Βουτσάς. Πάίζει σε νούμερα κωμικού στο Μπουρνέλι.

Δώσαμε τα χέρια. Καθώς διασκέδαμε το κατόφι, μιά σιγα-

νή φωνή έφτασε στ' αυτιά μας:

— Κι' όμως, κύριε, γρήγορα θάρη μέρα, πού θα με γυρευτεί για να μου πάρετε συνέντευξη. Θά το δῆτε!

Καθώς στραφήκαμε, αντίκρισαμε δυο μάτια γεμάτα φλόγα καί δυο χείλη γεμάτα πίκρα.

Ήταν του νέου γνωρίμου μας, του Κώστα Βουτσά.

Τό εύχομαι.

Ή φωνή άκούστηκε το ίδιο σιγανή, αλλ' ώστόσο σίγουρη καί σταθερή:

— Είτε το εύχεσθε, είτε όχι, θά γίνη μιά μέρα.

Πέρασαν δυο χρόνια απ' το καλοκαιρινό εκείνο μεσημέρι, κι' η τύχη τόφερε να συναντηθούμε, έξω απ' την Αθήνα, με τον Κώστα Βουτσά, κάτω από έντελώς αλλοιωτικές συνθήκες.

Ήταν ένα βράδυ του περσινού φθινοπώρου, στη Θεσσαλονίκη. Έγκαινα έφτανε τότε η «Έβδομος Κινηματογράφος» κι' ολόκληρη η πλατεία έξω από τον κινηματογράφο «Ολύμπια» είχε πῆξει από κόσμο, άνδρες, γυναίκες καί παιδιά, πού χειροκροτούσαν τους Αθηναίους σταρ, καθώς έφταναν για να παρευρεθούν στην πρεμιέρα των ταινιών τους.

Φωταφίες, φλάς, φανές, κακό, πανηγύρι. Η σκηνή αυτή έπαλαμδανόταν πανομοιότυπα, κάθε φορά, πού ένα ταξί σταματούσε κι' από την πόρτα του έβγαινε μιά φίρμα του ελληνικού θεάτρου η της Έβδομης Τέχνης.

Όσπου, ξαφνικά, στο τρίτο αὐτοκίνητο, η πλατεία σείστηκε. Ένα βουητό βαθύ ξεσηκώθηκε απ' όλα τα στόματα κι' η μεγάλη μάζα μετακινήθηκε προς την είσοδο του κινηματογράφου, ενώ η νεολαία καταλαμβανόταν από ύστερία.

Πραγματικά, μεγαλύτερη άποθέσει καλλιτέχνη δεν μπορούσα να φανταστώ ποτέ. Έκπληκτος για τη θερμότητα η, μάλλον, την έξαλλοση της ύποδοξης, προσπάθησα να δω ποιά ήταν το «άστέρι», πού είχε προκαλέσει αυτή τη φρενιτιδα.

Καί είδα...

Γελαστός, σκορπώντας χαμόγελα δεξιά κι' αριστερά καί μοιράζοντας φιλικά στο πλήθος, άνέβηκε τα λίγα σκαλοπάτια ένας νέος, ξανθός, καί πακαλός, με πρόσωπο, πού λαμποκοπούσε από ευτυχία.

Ήταν ο Κώστας Βουτσάς.

Ο πικραμένος νέος της Κυψέλης είχε έκπληρωση την ύποθεσι, πού με έδωσε, η, μάλλον, πού είχε δώσει στον έαυτο του. Έσπασε το φράγμα της άφάνειας.

ΑΠΑΝΤ.: Όχι.

ΕΡΩΤΗΣ.: Μήπως, με την άσχημη αυτή, θέλετε να πῆτε πως δεν έπιτύχατε;

ΑΠΑΝΤ.: Όχι.

ΕΡΩΤΗΣ.: Είστε ευχαριστημένος απ' τη ζωή σας κι' απ' την επιτυχία σας, κ. Βουτσά;

ΑΠΑΝΤ.: Όχι.

ΕΡΩΤΗΣ.: Μήπως, με την άσχημη αυτή, θέλετε να πῆτε πως δεν έπιτύχατε;

ΑΠΑΝΤ.: Όχι.

ΕΡΩΤΗΣ.: Είστε ευχαριστημένος απ' τη ζωή σας κι' απ' την επιτυχία σας, κ. Βουτσά;

ΑΠΑΝΤ.: Όχι.

ΕΡΩΤΗΣ.: Μήπως, με την άσχημη αυτή, θέλετε να πῆτε πως δεν έπιτύχατε;

ΑΠΑΝΤ.: Όχι.

ΕΡΩΤΗΣ.: Είστε ευχαριστημένος απ' τη ζωή σας κι' απ' την επιτυχία σας, κ. Βουτσά;

ΑΠΑΝΤ.: Όχι.

ΕΡΩΤΗΣ.: Μήπως, με την άσχημη αυτή, θέλετε να πῆτε πως δεν έπιτύχατε;

ΑΠΑΝΤ.: Όχι.

ΕΡΩΤΗΣ.: Είστε ευχαριστημένος απ' τη ζωή σας κι' απ' την επιτυχία σας, κ. Βουτσά;

ΑΠΑΝΤ.: Όχι.

ΕΡΩΤΗΣ.: Μήπως, με την άσχημη αυτή, θέλετε να πῆτε πως δεν έπιτύχατε;

ΑΠΑΝΤ.: Όχι.

ΕΡΩΤΗΣ.: Είστε ευχαριστημένος απ' τη ζωή σας κι' απ' την επιτυχία σας, κ. Βουτσά;

ΑΠΑΝΤ.: Όχι.

Είναι «φτασμένος» καλλιτέχνης, ο Κώστας Βουτσάς, πού τον εδ-λόγησαν οι μοίρες; Μά είναι τάχα ευτυχισμένος ή μένει πάντα άνακατοποίητος, όλοένα με καινούργιες φιλοδοξίες.

βρήκε το δρόμο του στον κινηματογράφο, χάρις στο σκηνοθέτη Γιάννη Δαλιανίδη, καί πέτυχε.

Δεν έμεινε παρά... να τρέξουμε για να πάρουμε τη συνέντευξη.

Την πήραμε στα πεταχτά, γιατί, καί λέμε στα πεταχτά, γιατι ο Κώστας Βουτσάς είναι τώρα τόσο πολυσύχολος, πού κανένα πρόβλημα αληθινό να τον άπομωσῆς, για να μιλήσει μαζί του.

Να το περιεχόμενο της συνεντεύξεως αυτής, σε έρωταποκρίσεις:

ΕΡΩΤΗΣ.: Κι' αν λαλούσε, τί θαλεγε;

ΑΠΑΝΤ.: Πως δεν είναι τα πράγματα όπως τα νομίζετε. Η επιτυχία δεν είναι καί στατικό, για να πιαστή. Ούτε κι' η ευτυχία. Ο άνθρωπος πάντα αγωνίζεται για το καλύτερο.

Κι' έρεϊ;

ΑΠΑΝΤ.: Εγώ. Πράγμα, πού σημαίνει πως δεν είμαι ευχαριστημένος με τον έαυτο μου. Για σας!

ΕΡΩΤΗΣ.: Είστε ευχαριστημένος απ' τη ζωή σας κι' απ' την επιτυχία σας, κ. Βουτσά;

ΑΠΑΝΤ.: Όχι.

ΕΡΩΤΗΣ.: Μήπως, με την άσχημη αυτή, θέλετε να πῆτε πως δεν έπιτύχατε;

ΑΠΑΝΤ.: Όχι.

ΕΡΩΤΗΣ.: Είστε ευχαριστημένος απ' τη ζωή σας κι' απ' την επιτυχία σας, κ. Βουτσά;

ΑΠΑΝΤ.: Όχι.

ΕΡΩΤΗΣ.: Μήπως, με την άσχημη αυτή, θέλετε να πῆτε πως δεν έπιτύχατε;

ΑΠΑΝΤ.: Όχι.

ΕΡΩΤΗΣ.: Είστε ευχαριστημένος απ' τη ζωή σας κι' απ' την επιτυχία σας, κ. Βουτσά;

ΑΠΑΝΤ.: Όχι.

ΕΡΩΤΗΣ.: Μήπως, με την άσχημη αυτή, θέλετε να πῆτε πως δεν έπιτύχατε;

ΑΠΑΝΤ.: Όχι.

ΕΡΩΤΗΣ.: Είστε ευχαριστημένος απ' τη ζωή σας κι' απ' την επιτυχία σας, κ. Βουτσά;

ΑΠΑΝΤ.: Όχι.

ΕΡΩΤΗΣ.: Μήπως, με την άσχημη αυτή, θέλετε να πῆτε πως δεν έπιτύχατε;

ΑΠΑΝΤ.: Όχι.

ΕΡΩΤΗΣ.: Είστε ευχαριστημένος απ' τη ζωή σας κι' απ' την επιτυχία σας, κ. Βουτσά;

ΑΠΑΝΤ.: Όχι.

ΕΡΩΤΗΣ.: Μήπως, με την άσχημη αυτή, θέλετε να πῆτε πως δεν έπιτύχατε;

ΑΠΑΝΤ.: Όχι.

ΕΡΩΤΗΣ.: Είστε ευχαριστημένος απ' τη ζωή σας κι' απ' την επιτυχία σας, κ. Βουτσά;

ΑΠΑΝΤ.: Όχι.

ΕΡΩΤΗΣ.: Μήπως, με την άσχημη αυτή, θέλετε να πῆτε πως δεν έπιτύχατε;

ΑΠΑΝΤ.: Όχι.

ΕΡΩΤΗΣ.: Είστε ευχαριστημένος απ' τη ζωή σας κι' απ' την επιτυχία σας, κ. Βουτσά;

ΑΠΑΝΤ.: Όχι.

ΕΡΩΤΗΣ.: Είστε τουλάχιστον ικανοποιημένος απ' την ιδιωτική σας ζωή; Τώρα είστε δά πλούσιος!...

ΑΠΑΝΤ.: Όχι.

ΕΡΩΤΗΣ.: Τρία «όχι» πάνε πολύ, κ. Βουτσά. Μονάχα ο... Πέτρος τόλμησε κάποιο βράδυ να τα πῆ, αλλά μετάνιωσε, πριν αλέκτορ φωνήσαι τρίς...

Στα χείλη του έσκαψε ένα χαμόγελο.

Ναί, είπε, έχετε δικίο. Όμως ο δικός μου αλέκτωρ δεν είναι εδώ, για να λαλήσει.

ΕΡΩΤΗΣ.: Κι' αν λαλούσε, τί θαλεγε;

ΑΠΑΝΤ.: Πως δεν είναι τα πράγματα όπως τα νομίζετε. Η επιτυχία δεν είναι καί στατικό, για να πιαστή. Ούτε κι' η ευτυχία. Ο άνθρωπος πάντα αγωνίζεται για το καλύτερο.

Κι' έρεϊ;

ΑΠΑΝΤ.: Εγώ. Πράγμα, πού σημαίνει πως δεν είμαι ευχαριστημένος με τον έαυτο μου. Για σας!

ΕΡΩΤΗΣ.: Είστε ευχαριστημένος απ' τη ζωή σας κι' απ' την επιτυχία σας, κ. Βουτσά;

ΑΠΑΝΤ.: Όχι.

ΕΡΩΤΗΣ.: Μήπως, με την άσχημη αυτή, θέλετε να πῆτε πως δεν έπιτύχατε;

ΑΠΑΝΤ.: Όχι.

ΕΡΩΤΗΣ.: Είστε ευχαριστημένος απ' τη ζωή σας κι' απ' την επιτυχία σας, κ. Βουτσά;

ΑΠΑΝΤ.: Όχι.

ΕΡΩΤΗΣ.: Μήπως, με την άσχημη αυτή, θέλετε να πῆτε πως δεν έπιτύχατε;

ΑΠΑΝΤ.: Όχι.

ΕΡΩΤΗΣ.: Είστε ευχαριστημένος απ' τη ζωή σας κι' απ' την επιτυχία σας, κ. Βουτσά;

ΑΠΑΝΤ.: Όχι.

ΕΡΩΤΗΣ.: Μήπως, με την άσχημη αυτή, θέλετε να πῆτε πως δεν έπιτύχατε;

ΑΠΑΝΤ.: Όχι.

ΕΡΩΤΗΣ.: Είστε ευχαριστημένος απ' τη ζωή σας κι' απ' την επιτυχία σας, κ. Βουτσά;

ΑΠΑΝΤ.: Όχι.

ΕΡΩΤΗΣ.: Μήπως, με την άσχημη αυτή, θέλετε να πῆτε πως δεν έπιτύχατε;

ΑΠΑΝΤ.: Όχι.

ΕΡΩΤΗΣ.: Είστε ευχαριστημένος απ' τη ζωή σας κι' απ' την επιτυχία σας, κ. Βουτσά;

ΑΠΑΝΤ.: Όχι.

ΕΡΩΤΗΣ.: Μήπως, με την άσχημη αυτή, θέλετε να πῆτε πως δεν έπιτύχατε;

ΤΙ ΕΚΤΥΦΛΩΤΙΚΟ φώς! φώ-
ναζε ο Καρκόβσκι, ανοίγο-
κλεινοντας τα μάτια του.
«Η πλαφονιέρα άναψε και σκόρ-
πισε το ασυνήθιστα δυνατό φώς
της στο εσωτερικό της πελώριας
λιμουζίνας.

Ο άνθρωπος, που στεκόταν
όρθιος μπροστά στην πόρτα του
αυτοκινήτου, χαμογέλασε παγερά.
— Το βραδείο εκτυφλωτικό;
είπε. Μην ανησυχείς. Μου είναι ά-
δύνατο να δδηγώ με ένα τέτοιο
φώς. Δε σου κρύβω όμως πως
έχω αδυναμία για τους δυνατούς
φωτισμούς... Ίσως γιατί έχω συ-
νηθίσει... Είμαι, βλέπεις, κατά κά-
ποιον τρόπο, το αντίθετό σου. Εί-
μαι άνικανος, λόγω χερι, να κό-
ψω ένα χέρι ή ένα πόδι στο μι-
σοσκόταδο... ενώ εσύ, για να γρη-
τεύεις το ακροατήριό σου, προτι-
μας, χωρίς άλλο, ένα διακριτικό
φωτισμό...

Ο γιατρός Νίλσον πρόφερε τα
λόγια αυτά με ένα παράξενο ύ-
φος, με ασυνήθιστη νευρικήτητα.
Ο μουσικός κτύπαζε με περιέρ-
γεια το φίλο του.

Μ' άλλα λόγια, πρόσθεσε
ο Νίλσον, ενώ ζω στο φώς της
ήμέρας, ενώ εσύ προτιμάς το σκο-
τάδι...

Και πρόσθεσε από μέσα του:
«Πρό πάντος, στα ερωτικά σου
ροαντεβού με τη γυναίκα μου, ά-
θλια καμπιτίνε!».

— Άνδρα, λοιπόν, για να σή-
σω το φώς! είπε δυνατά.

Ο Καρκόβσκι, που, για να κά-
νη μεγαλύτερη εντύπωση, είχε δια-
λέξει ρωσικό επίθετο, χωρίς να
είναι Ρώσος, ανέθηκε στο αυτο-
κίνητο, με το συνηθισμένο θεατρι-
νίστικο ύφος του, και χώθηκε σε
μία γωνία, σκεπάζοντας τα γό-
νατά του με μία κουβέρτα.

Με χέρι, που έτρεμε, ο Νίλ-
σον έσπασε την πλαφονιέρα.

Ο Νίλσον, ο διάσημος χει-
ρούργος, ήταν νευρικός τύπος, ό-
πως όλοι όσοι έχουν καλλιτεχνι-
κή ιδιοσυγκρασία, το χέρι του ό-
μως σπάνια έτρεμε.

Δε θα προτιμούσε να κα-
θόμουν δίπλα σου; τον ρώτησε
ο Καρκόβσκι.

— Όχι, αποκρίθηκε ο Νίλσον,
υψώνοντας τη φωνή του, πιο δυ-
νατά απ' όσο θα το άπαιτούσε
η περίπτωση. Έκνευρίζομαι, όταν
όδηγώ και έχω κάποιον δίπλα μου.
Κρατήσου καλά, να δής πόσο γρή-
γορα θα φτάσουμε στο Λονδίνο.
Θα σπασούμε ρεκόρ!

— Ήταν πολύ ευγενικό από
μέρους σου να με πάρεις μαζί
σου. Με το αυτοκίνητο, ταξιδεύεις
πιο άνετα παρά με το τρένο!

— Εύχομαι να μην αλλάξεις
γνώμη... αποκρίθηκε ο άλλος με
ευγένεια, που άγγιζε την ειρω-
νεία.

Το μοτέρ άρχισε να δουλεύει
και, ύστερα από λίγα δευτερόλεπ-
τα, το πελώριο αυτοκίνητο έτρε-
χε μέσα στο σκοτάδι. Στα πρώτα
χιλιόμετρα της διαδρομής, οι δυο
επιβάτες έμεναν σιωπηλοί. Και οι
δυο τους σκέφτονταν. Και το πα-
ράξενο ήταν, ότι σκεφτόνταν κι'
οι δυο το ίδιο πρόσωπο: τη Νάν-
τια, τη γοητευτική σύζυγο του
χειρούργου, που κι' αυτή, όπως
και ο Καρκόβσκι, είχε διαλέξει
ρωσικό όνομα, από την εποχή,
που έπαιζε ακόμα στο θέατρο.

Η πελώρια λιμουζίνα διέσχισε
σά βολίδα ένα μικρό χωριό. Ξα-
φνικά, ένα περίπου χιλιόμετρο έξω
απ' αυτό, η λιμουζίνα λοξοφό-
ρησε απότομα. Ο Νίλσον βλα-
στήθηκε και σταμάτησε το αυτο-
κίνητο στην άκρη του δημόσιου
δρόμου.

— Τι συμβαίνει, Νίλσον; ρώ-
τησε ο μουσικός, με κάποια νευ-
ρικήτητα.

— Δεν ξέρω! Υποθέτω πως
κάτι θα έσπασε. Θα κατέβω να
κτυτάω.

Ο Νίλσον κατέβηκε και έκανε

ΤΟ «ΒΑΓΚΟΝ -ΛΙ»

το γύρο του αυτοκινήτου, φωτί-
ζοντάς το με ένα ηλεκτρικό φα-
ναράκι.

— Διάβολε! είπε ύστερα από
λίγα λεπτά. Κρακόβσκι, έλα να
δής τι πάθαμε!

Ο διάσημος πιανίστας κατέβη-
κε με τη σειρά του και έσκυψε,
για να κτυπήσει στο μέρος, που έ-
δειχνε ο Νίλσον, κοντά στην πί-
σω ρόδα. Την ίδια στιγμή, ο χει-
ρούργος ρίχτηκε με όλο το βάρ-
ος του πάνω στην πλάτη του
επιβάτη του. Ο Καρκόβσκι σω-
ριάστηκε χάρη και ο Νίλσον χτύ-
πησε με λύσσα το πρόσωπό του
πάνω στη λάσπη. Ύστερα, με
μία δυνατή γροθιά στο στήθος,
τον έκανε να χάσει τις αισθήσεις
του...

Όταν συνήλθε ο πιανίστας, ή-
ταν ξεπλωμένος στο πάτωμα του
αυτοκινήτου, δεμένος χειροπόδαρα.
Η πλαφονιέρα έριχνε το ανυπό-
φορα εκτυφλωτικό της φώς στο
πρόσωπό του.

Η κατάσταση είναι απλή,
του εξήγησε ο Νίλσον. Μου πή-
ρες τη γυναίκα μου, κι' αυτό εί-
ναι κάτι, που δε θα μπορούσα
να το ανεχθώ. Τη γνωρίζω καλά
τη γυναίκα μου. Ξέρω πως δεν
είναι ερωτευμένη με σένα, αλλά
με τη διασημότητά σου. Αν συ-
μπε- πώς βάλω ένα τέριμα στη διαση-
μότητα αυτή, θα σε εγκαταλείψω
αμέσως. Και εδώ, που τα λέμε,
αυτό θα κάνω τώρα!

Με μάτια διοικημένα από τη
φρίκη, χλωμός σαν πεθαμένος, ο
Καρκόβσκι κτύπαζε το χειρούργο
με έκφραση παγιδευμένου ζώου.
Ύστερα, με μεγάλη προσπάθεια,
γύρισε το κεφάλι του και είδε
καμιά δεκαριά αστραφτερά έρ-
γαλεία, αραιδιασμένα δίπλα του,
κι' έναν άσταλμένο κύλινδρο με
λαστιχένιους αλάνιους, που ο Νίλ-
σον χειριζόταν επιδέξια.

— Δε... δε θα με σκοτώσεις;
πρόφερε ο πιανίστας, με πνιγμέ-
νη φωνή.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΝ «ΔΕΛΦΟΙ» Ο.Ε.

Φέρομεν εις γνώσιν του κοινού, ότι ο εφευρέτης του μηχανήματος
Αισθητικής

FRIWATOR

διάσημος αισθητικός και κοσμετολόγος WALTER FRIEDMANN, BADEN
— BADEN έτίμηθη εν Αωζάνη εις το Διεθνές Συνέδριον Αισθητικής
και Κοσμετολογίας με το βραβείον CIDESCO δια την εφευρέσιν του
αυτήν.

Το επαναστατικόν αυτό μηχανήμα βασίζεται εις ένα τέλειον μα-
σάζ με περιστροφόμενας βούρτσας και ταυτόχρονον ροήν ύδατος κα-
τά την ώραν του μασάζ με αποτέλεσμα την τελείαν καταπολέμειν
της αφυδατώσεως του δέρματος.

Τα μέχρι τούδε εισαχθέντα FRIWATOR χρησιμοποιούνται εις τα
Ίνστιτούτα:

"MARY KERTESZ, & "ALBA, ΜΑΙΡΗΣ ΚΟΡΚΙΔΟΥ

Διήγημα τρόμου και αγωνίας

τακιστή από την υπερκόπωση,
ζήτησε μία μέρα από τον παλιό
του συμπαθή Τόμπσον να τον
φιλοξενησει ένα Σαββατοκύριακο
στο έξοχικό του σπιτί. Εκείνος
δέχτηκε με ένθουσιασμό.

Ο Νίλσον πήγε με το αυτο-
κίνητό του. Δεν ώδηγούσε πιά ο
ίδιος, γιατί δεν εμπιστευόταν στα
νεύρα του. Όταν έφτασαν τριάν-
τα περίπου χιλιόμετρα έξω από
το Λονδίνο, διέταξε το σφάερ του
να σταματήσει. Ύστερα κατέβη-
κε από το αυτοκίνητο και προ-
χώρησε με τα πόδια καμιά δε-
καριά μέτρα, κτυπώντας προσε-
κτικά γύρω του. Βρήκε ένα σπιτί.

— Άνοιξε την πόρτα και πήγε
μέσα στο χωράφι, κτυπώντας
γύρω του και προσπαθώντας να
ζωντανεύει μία παλιά ανάμνησι.

«Ναί, σκέφτηκε, εδώ είναι το
μέρος. Τι συμβαίνει! Έδώ είχα
άρραξει το αυτοκίνητό μου, δίπλα
από το δρόμο... Κι, εδώ... ναι,
στο φράχτη, για να μη φαίνωμαι
εδώ, δίπλα σ' αυτό το στυλό, έ-
θαμα το χέρι του...».

Χαμογέλασε πικρά και ξαναγύ-
ρισε στο αυτοκίνητό του.

— Πού ακριβώς βρισκόμαστε,
Τζόν; ρώτησε το σφάερ του.

— Μπαίνουμε στο χωριό
Μπλάκκλεϋ, κύριε Νίλσον.

— Διάβολε, σ' αυτό το χωριό
πηγαίναμε, αν δεν κάνω λάθος.

— Μάλιστα, κύριε Νίλσον, στην
άλλη άκρη του χωριού.

«Η σύμπτωση είναι μεγαλύτε-
ρη απ' ό,τι φανταζόμουν», σκέ-
φτηκε ο χειρούργος, καθώς ανέ-
βαινε στο αυτοκίνητο.

Το κτήμα του Τόμπσον είχε πα-
ράξενη ύψι. Στην αρχή, ο Τόμ-
πσον έμενε σ' ένα παλιό σιδηρο-
δρομικό βαγόνι. Έπειτα πρόσθε-
σε και δεύτερο όχημα, ύστερα δυο
άλλα βαγόνια, καθώς και ένα πα-
λιό τραίνο. Το «χωριό» αυτό είχε
και ένα «παράρτημα», που το ά-
ποτελούσε η καρροσερί ενός πα-
λιού λεωφορείου, απ' όπου μπο-
ρούσε κανείς να παρακολουθή χω-
ρίς να κρύνει τα ήλιοθαυμάσματα.

Ο Νίλσον έφτασε την ώρα του
βραδυνού φαγητού και βρήκε όλα
σχεδόν τα «κατσίνα» πισμένα από
καλεσμένους. Ο Τόμπσον του ζή-
τησε συγγνώμη.

— Την εποχή αυτή, έρχονται
διάφοροι φίλοι μου, χωρίς να με
ειδοποιούν, του είπε. Το καλοκαί-
ρι, τους άρραξει να περνούν τα
Σαββατοκύριακα εδώ. Δεν τι-
στεύω να σε πείραζε να κοιμηθείς
στο «βαγκόν-λί»; Είναι πολύ ά-
νετο, δε άλλο.

— Καθόλου δε θα με πείραζε,
αποκρίθηκε ο Νίλσον. Πώς όμως
είναι αυτό το «βαγκόν-λί»;

— Ο Τόμπσον ξερόδωσε.

— Έτσι το έχουμε βαφτίσει,
είπε. Πρόκειται για μία μεγάλη
και εύρύχωρη παλιά λιμουζίνα,
που τη μετέτρεψα σε ξενοδο. Εί-
ναι πολύ άνετη. Ένα μόνο μειο-
νέκτημα έχει: πως είναι άπομονω-
μένη από τον «πύργο» μου. Δε σε
πειράζει, αυτό, ε;

— Καθόλου! Αντίθετα, η μο-
ναξιά θα κάνει καλό στο νευρικό
μου σύστημα, που βρίσκεται σε
κακή κατάσταση.

— Πιστεύω, ότι δυο μέρες στον
καθαρό αέρα θα σε ωφελήσουν.
Ναί, θα γίνης έντελώς καλά.

— Το έλπίζω, αποκρίθηκε ο
Νίλσον, αλλά χωρίς μεγάλη πε-
ποίθησι.

— Αργότερα, στο τραπέζι, κά-
ποιος είπε:

— ... Πήρα γράμμα από τον
άδελφό μου. Ξέρετε, αυτόν, που
μένει στο Παρίσι. Φαίνεται πως
ο Καρκόβσκι... θυμόμαστε τον
πιανίστα, που έχασε το χέρι του

χέρι... Έ λοιπόν, πέθανε. Αυτό-
κτόνησε.

Ο Νίλσον σήκωσε το κεφάλι
του και πήρε το λόγο. Μίλησε με
ήρεμη και αδιάφορη φωνή, αλλά
με τα δάχτυλά του τενάχιζε, κα-
θώς μιλούσε, σε μικρά κομμα-
τάκια τη φέτα του ψωμιού του.

— Ο καμμένος, είπε, στο τέ-
λος, πάντοτε ήταν λίγο παράξε-
νος. Τον ήξερα καλά... Έγώ ά-
κρωτηρίασα το χέρι του. Άληθι-
νή συμφορά για ένα μουσικό...

— Δεν είναι δυνατό! φώναξε
κάποιος. Πρέπει να είναι πραγ-
ματικά συναρπαστική η ιστορία
αυτή. Να μας τη διηγηθείτε, γι-
ατρέ! Θυμάμαι, ότι μου είχε κά-
νει φοβερή εντύπωση, στην εποχή
της!

— Ναί! αποκρίθηκε άργα ο
Νίλσον, με το βλέμμα καρφωμέ-
νο πάνω στα κομματάκια του ψω-
μιού του, που τα ζύμωνε νευρικά.
Ήταν μία φοβερή τραγωδία! Για-
τί το φταίξιμο δεν ήταν δικό του.
Έτσι ήταν φτιαγμένη εκείνη. Στο
τέλος, έφυγε μ' έναν άλλο!...

— Πώς είπατε;...
Ο Νίλσον συνήλθε, αναπνέων-
τας.

— Άχ, ναι... η ιστορία... Να
πως συνέβησαν τα πράγματα...

Και ο Νίλσον επανέλαβε το πα-
ραμύθι, που είχε σκαρώσει και εί-
χε διηγηθεί τόσες φορές ως τό-
τε... Οι καλεσμένοι του Τόμπσον,
που είχαν ακούσει για τις νευ-
ρικές κρίσεις του χειρούργου, κυτ-
τάχτηκαν μεταξύ τους.

— Όπως βλέπεις, του είπε ο
Τόμπσον, λίγο αργότερα, καθώς
άνοιγε την πόρτα του βαγκόν-λί,
θα έχεις αρκετή άνεσι εδώ μέσα...
Το μικρό ντιβάνι, που το πρόσ-
θεσα εγώ, έχει μαλακό σομιέ.

Στους γάντζους αυτούς θα μπο-
ρείς να κρεμάσεις τα ρούχα σου
και πάνω σ' αυτό το δίσκο θα
βάλεις ό,τι μπορεί να σου χρεια-
στεί, ένα ποτήρι νερό, σταχτοδο-
χείο, και ό,τι άλλο θέλεις... Ο
διακόπτης αυτός είναι για το φώς
της πλαφονιέρας και ο άλλος για
την ηλεκτρική θέρμανσι. Η άλλη
πόρτα δεν άνοίγει. Αν θέλεις,

μπορείς να βγάλεις και το έξω-
τερικό πόμολο της πόρτας. Να,
πάρτο από τώρα... έτσι κανένας
δε θα μπορεί να μπη χωρίς να
χτυπήσει.

— Πραγματικά, είναι ωραία
εδώ. Κι' ύστερα, για πρώτη μου
φορά θα κοιμηθώ μέσα σ' ένα
παλιό αυτοκίνητο... Κάθε τι που
είναι νέο, είναι και όμορφο. Θα
κοιμηθώ σά μικρό παιδάκι!...

Ο ύπνος όμως δεν ήρθε αμέ-
σως. Μετά την αναχώρησι του
Τόμπσον, ο Νίλσον σκέφτηκε πολ-
λή ώρα μέσα στο σκοτάδι. Συλ-
λογιζόταν τις συμπτώσεις της ή-
μέρας εκείνης... Κι' όλες του έ-
φεραν στο νου του τον Καρκόβ-
σκι.

Περιέργη σύμπτωση, να αναφερ-
θώ το όνομά του στο τραπέζι...
Πέθανε λοιπόν! Γλύτωσε από τα
βάσανα, ο καμμένος.

Ο Νίλσον θυμήθηκε το μίσος,
το θανάσιμο μίσος, που καθρε-
φτιόταν στο βλέμμα του Καρ-
κόβσκι, την τελευταία φορά, που
τον είχε συναντήσει. Ήταν ένα

Τρέμοντας σαν το φύλλο, μου-
σκεμα στον ιδρώτα, άπλωσε το
χέρι του προς το διακόπτη και,
τη στιγμή, που το φώς άναψε,
τα μάτια του κύταξαν προς το
ταβάνι του παλιού αυτοκινήτου.
Κι' εκεί ακριβώς, πάνω από το
κεφάλι του, διέκρινε μία καφετιά,
μισοσδημένη κηλίδα... μία κηλίδα
σε σχήμα καρδιάς!...

Όσο πε-
ρισσότερο την κύταζε, του φαί-
νονταν πως άλλαζε χρώμα, πως γί-
νονταν κατακόκινη, αστραφτερή,
σά να ξαναζωντανεύει...

Όχι, δεν ήταν δυνατό!... Βρι-
σκόταν, λοιπόν, στο παλιό του
αυτοκίνητο; Θα ώνειρευόταν χωρίς
άλλο με άνοιχτά τα μάτια! Και
ώστόσο... γιατί όχι;

Ο τρόμος, που τον είχε κυ-
ριέψει, έγινε κάτι ακόμα πιο φορ-
χτό. Τού φάνηκε πως κάτι σά-
λευε απ' έξω... κάτι, που έμοιαζε
με γιγαντιαίο έντομο...

Αυτό το κάτι σκαρφάλωνε πά-
νω στο αυτοκίνητο... Τώρα βρι-
σκόταν στο τζάμι... Ήταν ένα χέ-
ρι... ένα χέρι...

Πελιδόνος, με τα μάτια πεταγ-
μένα από τις κόγχες, ο Νίλσον
έσκυψε και είδε μία από τις σα-
νίδες του πατώματος να ανασπώ-
νεται και το χέρι να γλιστρά στο
εσωτερικό του αυτοκινήτου!...

Το χέρι βρισκόταν πάνω στο
κρεβάτι... Τώρα προχώρουσε σαν
την άσπρη, χρησιμοποιώντας τέσ-
σερα πόδια... όχι, τα τέσσερα δα-
χτυλά του, με τον αντίχειρα ανα-
σπκόμενο, σά να ήταν ένας άκε-
φαλος λαίμας... Θα έλεγε κανείς,
ότι κάτι έψαχνε να βρη με το
βλεμμα... Τώρα, το χέρι βρισκό-
ταν πάνω στο στήθος του, προ-
χώρουσε προς το λαιμό του...

Ουρλιάζοντας, διωκόμενος για λί-
γο αέρα, γιατί πνιγόταν, ο Νίλ-
σον βούλιαζε στο σκοτάδι...

Φυσικά, ο Τόμπσον παρευρέθη-
κε στην ανάγκη.

— Φυσικός θάνατος, είπε, όταν
έπεσσε. Συγκοπή... Η καρδιά
του είχε αδυνατίσει υπερβολικά
από τη νευρική υπερένταση. Ο
πώς είπε ο γιατρός, χρόνια τώ-
ρα, ο Νίλσον έζυσε, μόνο χάρη
στη νευρική του υπέρταση. Θα
μπορούσε να είχε πεθάνει από ύ-
περβολικό τρόπο.

— Και τα σημάδια από δα-
χτυλά πάνω στο λαιμό του;

— Μόνος του τα έκανε... Θα
έβλεπε κανένα εφιάλη και θα έ-
σφιζε ο ίδιος το λαιμό του. Έ-
τσι, τουλάχιστον, υποστήριζε ο
γιατρός. Είναι όμως κάτι, που δε
μπορώ να καταλάβω...

— Τι πράγμα;

— Γιατί μία σανίδα του πα-
τώματος είναι άνασπκωμένη!...

ΠΗΤΕΡ ΤΣΕΝΕΥ.

Ο Νίλσον έκανε το γύρο του αυτοκινήτου, φωτίζοντάς το με ένα ηλεκτρικό φανάρι...

μίσος, τόσο έντονο, ίκανό να δια-
τηρηθή και πέρα από το θάνατο...
«Βλακείες, σκέφτηκε ο Νίλσον,
τίποτα δε μπορεί να διατηρηθή
πέρα από το θάνατο. Άδύνατο,
αδύνατο είναι να επιζήση το μί-
σος!...».

Όταν, επί τέλους, τον πήρε ο
ύπνος, είδε ένα όνειρο: Το πρό-
σωπο του ακρωτηριασμένου μουσι-
κού αιώρειτο άργα στο διάστημα.

Η σύσπασι στα χείλη του πρό-
δινε το φοβερό του μίσος. Μία φωνή
ουρλιάζε στ' αυτιά του Νίλ-
σον: «Δε σκοτώσες μόνο έμένα.

Σκότωσες κάτι μεγαλύτερο ακό-
μα! Σκότωσες το ταλέντο μου,
την τέχνη μου! Και θα μου το
πληρώσεις, αυτό, Νίλσον!... Αυτά,
που συνέβησαν σήμερα, δεν ήταν
συμπτώσεις, ανόητε!... Ήταν ή
προειδοποίησι, ή προειδοποίησι
γι' αυτό, που σε περιμένει!... Κύτ-
ταζε, κύτταζε το αυτοκίνητο, όπου
βρισκόσαι αυτή τη στιγμή!...

Η φωνή ξέσπασε σ' ένα άγριο
γέλιο. Και ο Νίλσον ξύπνησε, ά-
ναπνέωντας από τη θέσι του. Τα
αυτιά του βούλιζαν.

Τρέμοντας σαν το φύλλο, μου-
σκεμα στον ιδρώτα, άπλωσε το
χέρι του προς το διακόπτη και,
τη στιγμή, που το φώς άναψε,
τα μάτια του κύταξαν προς το
ταβάνι του παλιού αυτοκινήτου.
Κι' εκεί ακριβώς, πάνω από το
κεφάλι του, διέκρινε μία καφετιά,
μισοσδημένη κηλίδα... μία κηλίδα
σε σχήμα καρδιάς!...

Όσο πε-
ρισσότερο την κύταζε, του φαί-
νονταν πως άλλαζε χρώμα, πως γί-
νονταν κατακόκινη, αστραφτερή,
σά να ξαναζωντανεύει...

Όχι, δεν ήταν δυνατό!... Βρι-
σκόταν, λοιπόν, στο παλιό του
αυτοκίνητο; Θα ώνειρευόταν χωρίς
άλλο με άνοιχτά τα μάτια! Και
ώστόσο... γιατί όχι;

Ο τρόμος, που τον είχε κυ-
ριέψει, έγινε κάτι ακόμα πιο φορ-
χτό. Τού φάνηκε πως κάτι σά-
λευε απ' έξω... κάτι, που έμοιαζε
με γιγαντιαίο έντομο...

Αυτό το κάτι σκαρφάλωνε πά-
νω στο αυτοκίνητο... Τώρα βρι-
σκόταν στο τζάμι... Ήταν ένα χέ-
ρι... ένα χέρι...

Πελιδόνος, με τα μάτια πεταγ-
μένα από τις κόγχες, ο Νίλσον
έσκυψε και είδε μία από τις σα-
νίδες του πατώματος να ανασπώ-
νεται και το χέρι να γλιστρά στο
εσωτερικό του αυτοκινήτου!...

Το χέρι βρισκόταν πάνω στο
κρεβάτι... Τώρα προχώρουσε σαν
την άσπρη, χρησιμοποιώντας τέσ-
σερα πόδια... όχι, τα τέσσερα δα-
χτυλά του, με τον αντίχειρα ανα-
σπκόμενο, σά να ήταν ένας άκε-
φαλος λαίμας... Θα έλεγε κανείς,
ότι κάτι έψαχνε να βρη με το
βλεμμα... Τώρα, το χέρι βρισκό-
ταν πάνω στο στήθος του, προ-
χώρουσε προς το λαιμό του...

Ουρλιάζοντας, διωκόμενος για λί-
γο αέρα, γιατί πνιγόταν, ο Νίλ-
σον βούλιαζε στο σκοτάδι...

Φυσικά, ο Τόμπσον παρευρέθη-
κε στην ανάγκη.

— Φυσικός θάνατος, είπε, όταν
έπεσσε. Συγκοπή... Η καρδιά
του είχε αδυνατίσει υπερβολικά
από τη νευρική υπερένταση. Ο
πώς είπε ο γιατρός, χρόνια τώ-
ρα, ο Νίλσον έζυσε, μόνο χάρη
στη νευρική του υπέρταση. Θα
μπορούσε να είχε πεθάνει από ύ-
περβολικό τρόπο.

— Και τα σημάδια από δα-
χτυλά πάνω στο λαιμό του;

— Μόνος του τα έκανε... Θα
έβλεπε κανένα εφιάλη και θα έ-
σφιζε ο ίδιος το λαιμό του. Έ-
τσι, τουλάχιστον, υποστήριζε ο
γιατρός. Είναι όμως κάτι, που δε
μπορώ να καταλάβω...

— Τι πράγμα;

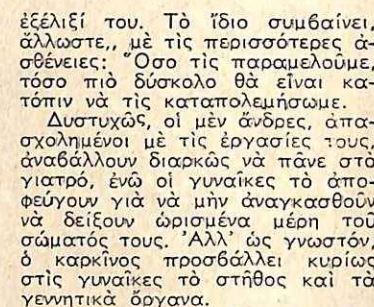
— Γιατί μία σανίδα του πα-
τώματος είναι άνασπκωμένη!...

ΠΗΤΕΡ ΤΣΕΝΕΥ.

Ὁ ρόλος τῶν συχνῶν ἐξετάσεων

2) Πρέπει να ελέγχετε συνεχώς τις περιοχές του δέρματος, που παρουσιάζουν χρόνιους έσθρσι- μούς, και να συμβουλευέστε α- μέσως το γιατρό αν προσέξετε την παραμικρή ανωμαλία. Σε πε- ρίπτωση έκφύσεων του δέρματος, μη διστάζετε να τις αφαιρέσετε χειρουργικά, έφ' όσον αυτό είναι απαραίτητο. Άν πρόκειται για

το ηλεκτρομαγνητικό έργοστάσιο, που υποτίθεται στους νόμους της φυσικής και της χημείας. Ή λειτουργία του αυτή έκολουθεί ώρισμα του ρυθμού. Κάθε έκπνοη απ' αυτό το ρυθμό, δημιουργεί μία άνωμαλία, που εκδηλώνεται με τη μορφή μιας ασθένειας. Όταν το κύτταρο χάνει τελείως το ρυθμό του, ή άνωμαλία αυτή παίρνει δραματικό χαρακτήρα. Τα στοιχεία του κυττάρου ακολουθούν τότε διαφορετικό δρόμο το καθένα και προκαλούν έναν ασταθή

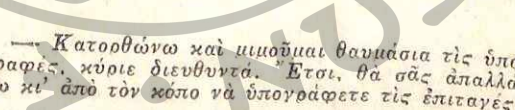
Κάθε μέρα, εισπνέουμε 10 περίπου κυβικά μέτρα αέρα. Ο αέρας αυτός, στις μεγαλπόλεις, περιέχει 20.000 διακατομμύρια μόρια σκόνης, και 35.000 μικρόβια. Γι' αυτό,

Πολλά παιδιά είναι όκηνα, άπο-
στρεφόμενα κάθε προσπάθεια, είναι
βραδυνήματα στο παγινίδι και
δείχνουν κομμάτι επιμέλεια και με-
ρίσματα. Λέμε, όμως, ότι συνήθως
ότι είναι λυμφοματικά. Ο Γάλλος
θηγητής Μορράκ υποδεικνύει γι-
νά τα παιδιά αυτά μία άλλη γυναιστι-
κή, που συνίσταται στο έξης. Κά-
θε πρωί, μάλιστα άνοιχτούν τα μάτια
τους, πρέπει να τα υποχρεώσουμε να
σκηναίσουν και να ξαναπέρσουν 10
—20 φορές στη σειρά. Αυτή η άπλη-
στη γυναιστική είναι σάν ένα χτύπημα
μαστιγίου. Κάνει το αίμα να κυ-
κλοφορή ταχύτερα μέσα στις φλέ-
βες, τονώνει τους μυς και δυνάμε-
ις κοιμημένες λειτουργίες στο όρ-
γανισμό. Η επέμβαση έπεται της
λογικής. «Επιδιώκει άπ' αυτή τη
μικρή άσκηση να παραμείνει στο
μάτι το παιδίού όλοκληρή την ή-
μέρα. Ή κινήσι θα είναι γοργή»
Το παιδί θα τινάδεσαι άπάνω, σάν
να το έπρωχναν ένα έλατήριο.

6) Δε μεταβιβάζονται μόνο οι σωματικές ιδιότητες, αλλά και οι διανοητικές. Αληθινική είναι η εξυμνάδα, η νύνη, η προσοχή, η βέλπεια, η ακαυότη προσαρμογής, η φαντασία, η ελκωλία της έκφρασης, κλπ. Άλλ' ενώ οι σωματικές και φυσικές ιδιότητες (το χρώμα των ματιών, το σχήμα της μύτης, η διάπλασις των μελών, κλπ.) είναι τελεώς ανεξάρτητες, μπορεί, δηλαδή, το παιδί να τις πάρη η από τον πατέρα η από τη μητέρα η από έναν πρόγονο του ενός ή του άλλου των γονέων, οι νευματικές ιδιότητες εξαρτώνται και από τους δύο γονείς. Έτσι, ανάλογα με τις περιπτώσεις, οι χαρακτηριστικές ιδιότητες του ενός από τους γονείς μπορούν να τροποποιηθούν, να αναπτύξουν

Μιά ενδιαφέρουσα έρευνα πάνω σ' αυτό το ζήτημα, έκανε και ο καθηγητής Μούρφο, του Πανεπιστημίου της Πενσυλβανίας. Οι παρατηρήσεις του σε 466 ομογενείς, που περιλάμβαναν παιδιά κοινωνικά και άνωμαλα, έδειξαν, ότι τα κοινωνικά παιδιά αντιστασιάζονταν σε ηλικίες της υπέρτας μεταξύ 23 και 28 χρόνων και ότι τα άνωμαλα παιδιά εμφανίζονταν σε γυναίκες, που τεκνοποιούσαν μετά τα 30. Ή ανάλογη, τα άνωμαλα παιδιά ήταν πολύ μεγαλύτερη μεταξύ των γυναικών, που είχαν τεκνοποιήσει μετά τα 45.

Κατὰ τὸ ἄλλο ψυχίατρο Ντυράλ, οἱ
ευράστεις, πρὸς ἔχουν τόσο μεγάλη δύνα-
μις στὶς πρὸς ἡμᾶς, δὲν ἀφελονται
τὴ σκληρότητα τῆς σφαιρικής ζωῆς, ἀλ-
λὰ, τουναντίον, στὴν ἐπιείκεια, πρὸς δει-
χνόμε ἀπέναντι τῶν παιδιῶν καὶ τῶν
ἄλλων, καὶ γενικώτερα στὴν ἔκλυσι πᾶν
ἄνθρωπου. Τὰ σφαιρικά παιδιά προσανατο-
λίζονται ἀπὸ πολὺ ἐνωρίς στὴν ἰδέαν τῆς
πολυαξίας, πρὸς τίς θεωροῦν σὰν τὸν
ποικιλοστικτὸ σκοπὸ τῆς ζωῆς. Φέρουν
σι τὸ νευρικό τους σύστημα καὶ ἀνατο-
μικὸν διαρκῶς ἰσχυρότερος διεγέρσει-
ς, ἀνὰ πρὸς ἐκείνην ἀνὰ συγκινηθῶν. Ἄν
γονεῖς δειχνοῦνται πρὸς αὐστηροὶ στὰ
αἰτιά τους καὶ τοὺς ἐξῆσαν ἐπὶ τὸ πα-
ιδεῖσθαι τους μὴ ὑπείσθησιν ἀντίληψι
τῆς ζωῆς, οἱ νευράστεις θὰ ᾖσαν πολὺ
γνώστες — παρατηρεῖ ὁ δόκτωρ Ντυ-
ράλ.

Η ΩΡΑΙΑ τῆς Μαρτινίκας

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΤΑ κορίτσια του Κολλεγίου τῆς Νάντης ἔκαναν τὸ διάλειμμά τους στὸν κήπο. Τὰ περισσότερα ἀνήκαν στὶς πρὶ ἀριστοκρατικές οἰκογένειες τῆς πόλεως. Παρὰ τὴ μικρὴ τους ἡλικία, διέκρινε κανεὶς σ' αὐτὰ λεπτότητα τρόπων, ἐπιφυλακτικότητα καὶ σοβαρότητα, ἀσυνήθιστη γιὰ τὴν ἡλικία τους.

Ἐξαφνα, τὰ κορίτσια σταμάτησαν τὸ παιχνίδι. Ἡ καλόγρια Μαρία Φραντσέσκα προχώρουσε στὴν αὐλὴ, κρατώντας ἀπ' τὸ χέρι μιά μικρούλα μὲ φανταστικὴ ὁμορφιά, ἐνῶ κοντὰ τῆς βιάζε μιά γιὰ ἀράπινά.

— Δεσποινίδες, εἶπε ἡ καλόγρια, σὰς παρουσιάζω τὴ νέα σας συμπαθήτρια, τὴν Αἰμὲ ντὲ Ριβερύ, ποὺ ἦρθε ἀπὸ τὴ Μαρτινίκα γιὰ νὰ μάθῃ τὴ γλῶσσα καὶ τοὺς τρόπους τῆς πατρίδος μας. Μαζὶ τῆς θὰ μένῃ καὶ ἡ ἀκόλουθός τῆς Ζώρα. Ἐλπίζω, ὅτι θὰ βοηθήσετε καὶ σεῖς τὴ δεσποινίδα ντὲ Ριβερύ νὰ ξεχάσῃ τὴν ξενιτιά καὶ τὴ μοναξιά τῆς.

★

Ἡ Αἰμὲ εἶχε γεννηθῇ τὸ 1766, στὴ Ρουαγιαλβίλ τῆς Μαρτινίκας, καὶ τώρα ἦταν μόλις δέκα χρόνων. Χαριτωμένη, ὅπως ὅλες οἱ κρεολές, μὰ μὲ ὁμορφιά σπάνια, ἦταν συγχρόνως ἐξυπνὴ καὶ φιλόδοξη.

Οἱ γονεῖς τῆς, ὅπως οἱ περισσότεροι ἀπὸ αὐτοὺς, εἶχαν ἀποφασίσει νὰ τὴ στείλουν στὴ Γαλλία, μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι, ἀνὰ στὰ φυσικά τῆς χαρίσματα πρόσθετε καὶ καλὴ μόρφωσι, θὰ μπορούσε ἀργότερα νὰ παντρευτῇ ὅπως τῆς ἄξιζε.

Προικισμένη καὶ μὲ τὸν ξενικό της ἀέρα, ἡ Αἰμὲ κινούσε τὸ θαυμασμό μὰ καὶ τὴ ζήλεια τῶν συμπαθῶν τῆς. Ἀλλὰ — δυστυχῶς γι' αὐτὴν — ἡ φήμη τῆς δὲ βγήκε ἐξω ἀπὸ τοὺς ψηλοὺς τοίχους τοῦ κολλεγίου, στὸ διάστημα τῶν ἑξῆ χρόνων, ποὺ ἔμεινε ἐκεῖ μέσα.

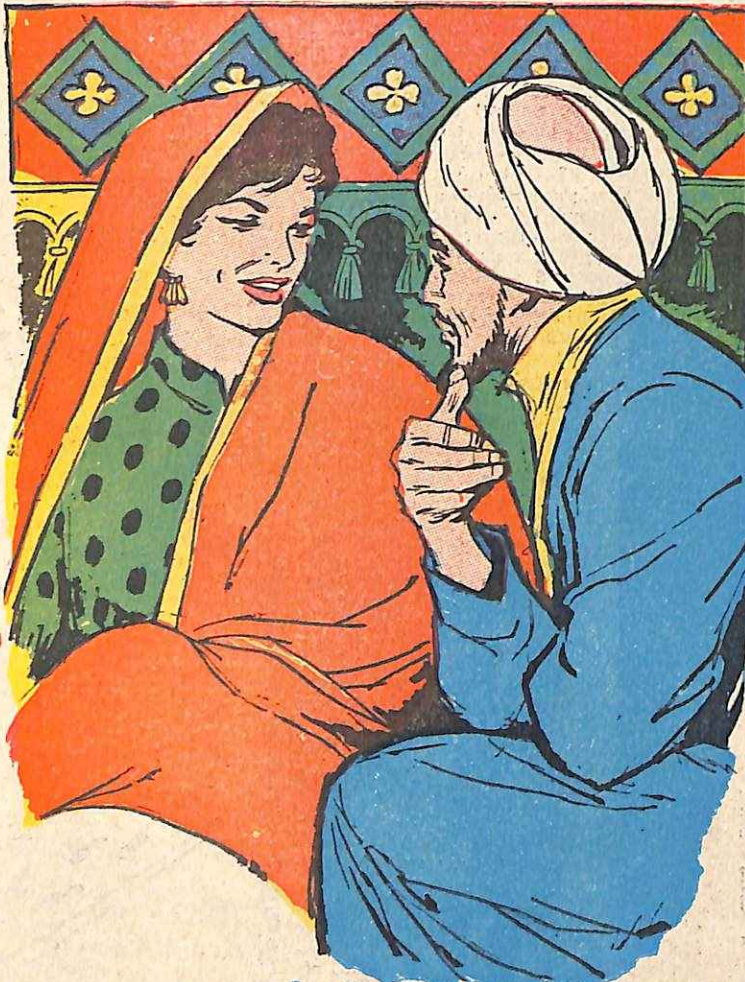
Ὁνειροπλόος καὶ συγκεντρωμένη στὸν ἑαυτὸ τῆς πάντοτε, ἡ Αἰμὲ ἀκούγε τὴ γριὰ Ζώρα, ποὺ καθόταν στὰ διαλείμματα κι' ἔλεγε τὴ μοῖρα στὶς μικρὲς συμπαθήτριες.

— Ἐσένα, δὲ σοὺ λέω τὴ μοῖρα σου, τῆς ἔλεγε ἡ Ζώρα. Ἐσύ, τὴ μοῖρα σου τὴν ἔχεις. Ἐσύ θὰ γίνῃς γυναίκα ἐνὸς βασιλιά.

Αἰμὲ, ἀκούς τί σοὺ λέει ἡ μαῦρη μαγίσσα; τὴ ρωτοῦσαν οἱ ἄλλες μαθήτριες. Θὰ γίνῃς βασίλισσα μιά μέρα. Ποιὸς τὴ χάρει σου!

— Δὲ θὰ μοὺ φαίνονταν καὶ τόσο παράξενο!... ἀπαντοῦσε μὲ σοβαρότητα ἡ Αἰμὲ.

Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ καιρὸς περνοῦσε. Τότε τὰ κορίτσια παντρεύονταν μικρά. Ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία ντὲ Ριβερύ, μὴ βλέποντας νὰ γίνεταί τίποτε γιὰ τὴν κόρη τους, ἀποφάσισαν νὰ τὴν ξαναπάρουν κοντὰ τους. Μὰ ἦταν γραφτὸ νὰ μὴ τὴν ξαναδοῦν ποτέ. Τὸ καράβι, ποὺ τὴν ἔφερε στὴν πατρίδα τῆς, δὲν ἔφτασε στὸ λιμάνι τῆς Μαρτινίκας. Καί, μὲ θλίψη σπαρακτική, ἔμαθαν μιά μέρα οἱ αὐτοὶ γονεῖς πὼς τὸ καράβι εἶχε

Ἡ Αἰμὲ ἀπόκτησε ἀκόμη πρὶο μεγάλη ἐπιρροὴ στὸν Ἀβδούλ Χαμίτ...

ναυαγήσει στὴ Μεσόγειο, χωρὶς νὰ γλυτώσῃ κανέναν ἐπιβιβάτη.

Κανεὶς ὅμως δὲν ἔμαθε, ὅτι, τὴν ὥρα τὸν ναυαγίου, ἕνα πειρατικό καράβι, πῆρε ὅλους τοὺς ἐπιβιβάτες καὶ τοὺς πούλησε σκλάβους στὴν Ἀνατολή.

Ἡ Αἰμὲ λίγο ἔλειψε νὰ πνιγῇ μέσα στὴ βάρκα, ὅπου βρισκόταν μόνη. Μὰ ἕνας πειρατὴς τὴν εἶδε καὶ τὴν ἔσωσε.

Ἦταν τρομερὴ ἡ κατάσταση αὐτῶν τῶν σκλάβων. Τὸν εἶχαν πάρει τὰ ρούχα, ποὺ φοροῦσαν, τοὺς χτυποῦσαν, τοὺς ἄφηναν νηστικούς. Δὲν περιμέναν ἀπὸ πούθεν ἀξία σωτηρίας.

Ἐνῶ ὅμως οἱ ἄλλοι σκλάβοι βογγοῦσαν κι' ἀπελπίζονταν, ἡ Αἰμὲ σκεφτόταν νὰ ἐκμεταλλεῖται τὴν δυστυχία τῆς. Κι' ἀντὶ ν' ἀναστηλάξῃ, τραγουδοῦσε. Ἀντὶ νὰ κλαίῃ, γέλοῦσε. Ἀντὶ ν' ἀπελπίζεται, φρόντιζε περισσότερο τὸν ἑαυτὸ τῆς. Ὅλ' αὐτὰ ἔδιναν μεγαλότερη ἀξία στὴ φωνή τῆς, στὰ κρυστάλλινα γέλια τῆς, στὰ σπιθόβολα μάτια τῆς καὶ στὸ τριανταφυλλένιο τῆς στόμα. Ἀκόμα, τὸ θάρρος τῆς ἔκανε ἐντύπωση στὸ φιλόδοξο δουλεμπόρο, ποὺ σκέφθηκε, ὅτι θὰ μπορούσε νὰ

κερδίσει πολλὰ ἀπὸ τὸ διαμάντι αὐτό.

— Πὼς δὲ φοβάσαι; τὴ ρωτοῦσε. Δὲν ξέρεις, ὅτι μπορῶ νὰ βάλω νὰ σὲ μαστιγώσουν;

— Δὲ θὰ τολμούσε νὰ τὸ κάνῃ αὐτό... τοῦ ἀπαντοῦσε ἡ Αἰμὲ. Ἀλλωστε, ἐγὼ ἔχω πεποῖθησι στὸ ἀστέρι μου. Εἰμαι κόρη ἀπὸ μεγάλη καὶ πλούσια οἰκογένεια. Μία προφητεία εἶπε γιὰ μένα πὼς θὰ γίνω γυναίκα τρону ἀφέντη!

— Γυναίκα τρону ἀφέντη; Καὶ πὼς θὰ κατορθώσῃς αὐτό, ἐσύ, μιά ἀσπὴν σκλάβω, χαμένη στὸν κόσμῳ;

— Εἰμαι νέα καὶ ὡραία, τοῦ ἀπαντοῦσε ἡ Αἰμὲ. Μὲ τὴ μόρφωσί μου καὶ τὰ χαρίσματά μου, μπορῶ καὶ τὸν ἴδιο τὸν Σουλτάνο σὰς νὰ γοητεύω...

— Πὼς; Τολμάς, ἐσύ ἡ σκλάβω, νὰ ὑπνώσῃς τὰ μάτια σου στὸ ἱερὸ πρόσωπο τοῦ σεβαστοῦ μου Σουλτάνου;

— Καὶ γιατί ὄχι; Σοὺ λέω πὼς εἰμαι κομωμένη γιὰ ν' ἀνέβω ἐκεῖ ποὺ σπάνια ἀνέβηκαν ἄλλες γυναῖκες. Καὶ ἔρω νὰ πληρώσω καλὰ ἐκείνους, ποὺ θὰ μὲ βοηθήσουν στὴ μοῖρα μου... Μὲ καταλαβαίνει τώρα;

Ἐπειτα ἀπὸ μερικὲς μέρες, στὸ σπίτι τοῦ δουλεμπόρου, ποὺ εἶχε ἀγοράσει ὅλους τοὺς ναυαγούς, ἕνας ἄντρας νέος ἀκούγε, γοητευμένος, τὸ τραγούδι τῆς Αἰμὲ. Τῆς μιλοῦσε μὲ γλυκύτητα στὴ μητρικὴ τῆς γλῶσσα.

Ὁ νέος αὐτὸς ἦταν ὁ ἴδιος ὁ Σουλτάνος Ἀβδούλ Χαμίτ. Τὸν εἶχε φέρε κρυφὰ ὁ δουλεμπόρος, γιὰ νὰ δῇ τὸ σπάνιο ἀποκτῆμα του. Καὶ τόσο τοῦ ἄρεσε τοῦ Σουλτάνου, ἡ κατεργάρσα Γαλλιδούλα, ποὺ, τὴν ἴδια μέρα, τὴν πῆρε στὸ χαρμὶ του καὶ τὴν ἔκανε εὐνοουμένη του σουλτάννα.

Ἡ προφητεία τῆς Ζώρας εἶχε πραγματοποιηθῇ! Ἡ Αἰμὲ ντὲ Ριβερύ εἶχε γίνῃ γυναίκα ἐνὸς βασιλιά!

Ἐπειτα ἀπὸ ἐννιά μῆνες, ἡ γέννησι ἐνὸς ἀγοριοῦ, τοῦ Μαχμούτ Χάν, τῆς ἔδωσε ἀκόμα πρὶο μεγάλη δόξα. Τότε ἐγίνε δημοσία ἡ ἀναγνώρισίς τῆς ὡς Βασιδὲ Σουλτάνας, δηλαδὴ βασιλομήτορας. Ἐτοί, ἡ Αἰμὲ γνώρισε τίς τιμὲς καὶ τὰ μεγαλεῖα, ποὺ ἀπολαμβάνουν οἱ γνήσιες πριγκίπισσες. Ἀπὸ τότε, ἀπόκτησε ἀκόμη πρὶο μεγάλη ἐπιρροὴ στὸν Ἀβδούλ Χαμίτ.

Ὁ ἑλαστικός καὶ θεληματικός χαρακτήρας τῆς, τὴ βοηθοῦσε νὰ ζῇ μέσα στὶς ραδιουργίες καὶ στὶς μηχανορραφίες τοῦ χαρμιῶ. Ἐνα ὅμως κομμάτι τῆς καρδιάς τῆς τὸ εἶχε ἀφίσει στὴν πατρίδα τῆς. Θυμόταν τὴν περασμένη τῆς ζωὴ. Σιγοτραγουδοῦσε συχνὰ στὸ παιδάκι τῆς κανένα πεταχτό καὶ ἔξυπνο τραγουδάκι τῆς Γαλλίας, τραγουδάκι, ποὺ ἔφερνε τὸ γέλιο στὸ στόμα τοῦ μικροῦ παιδιοῦ καὶ τὸ δάκρυ στὰ δικά τῆς μάτια...

Ἐπειτα ἀπὸ πολλὰ χρόνια, στὸν τόπο, ὅπου εἶχαν ἐξορίσει τὸ σύζυγό τῆς, ἡ Αἰμὲ ἔκλεισε γιὰ πάντα τὰ μάτια, ἀπὸ εἶδε πρῶτα τὸν ἀγαπημένο τῆς γυιὸ νὰ γίνεταί Σουλτάνος.

Ἐνα ὡραῖο ἀνοιξιότικο πρωτὶ τοῦ 1817, ἕνα καράβι ἔρριψε ἀγκυρὰ στὴ Ρουαγιαλβίλ τῆς Μαρτινίκας. Σὲ λίγο, κατέβηκε ἀπ' αὐτὸ ἕνας Ἀραβὺ μὲ μικρὴ ἀκρολουθία καὶ ζήτησε τὴν κατοικία τῶν Ριβερύ. Τὸν ὑποδέχθηκε τὸ ζεῦγος Μαριέ, ἡ ἀδελφὴ δηλαδὴ τῆς Αἰμὲ καὶ ὁ σύζυγός τῆς.

Ὁ ξένος τοὺς ἔφερε τοὺς χαίρετισμούς τῆς, καθὼς καὶ τοὺς χαίρετισμούς τοῦ γιου τῆς διαδόχου, στοὺς θεῖους του.

Κι' ἀφοῦ τελείωσε τὴν ἀποστολή του, ὁ ξένος μῆκε πάλι στὸ καράβι καὶ ἔφυγε, ἀφίνοντας τοὺς Μαριέ νὰ νομίζουν πὼς εἶχαν ἀκούσει κανένα παλιὸ παραμῦθι, μὲ νεράιδες ποὺ κάνουν θαύματα...

Καί, ἀπ' ὅλη αὐτὴ τὴν ἱστορία, δὲν ἔμεινε παρὰ ἕνα κομμάτι θαυμένο, κάπου ἐκεῖ κάτω στὴν Ἀνατολή, ἀνάμεσα σὲ κέδρους καὶ κοντὰ σ' ἕνα ψηλὸ καὶ ὀλόισιο μινιάρ.

ΖΑΝ—ΜΠΕΝΙΤΑ ΑΖΑ·Ι·Σ

ΛΗΣΜΟΝΗΣΑΝ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Στὴν Ἀνατολικὴ Γερμανία, κυκλοφόρησε ἕνα ἐπιθετικό «Ἐγκυκλοπαιδικὸ λεξικόν», ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ ὀκτὼ τόμους, μὲ ἑκατὸ χιλιάδες λέξεις, ποὺ ἔχουν ἀναμνηστικὴ ἀσπληρότητα ἀπὸ 25 ἐπιστημονικὴ ἀσπληρότητα ἀπὸ 25 συντάκτες καὶ 600 εἰδικούς συνεργάτες. Μὰ τώρα, ποὺ οἱ τόμοι ἐξεδόθησαν, μὰ ἔφημερίδα τοῦ Δυτικοῦ Ἑρλανδίου παρατήρησε μὲ ἀσέτη κακεντρέχεια πὼς, ἀπὸ τὸ ἐπιθετικὸ αὐτὸ ἔργο, ἔχει παραλειφθῇ μιά λέξη, ἡ ὁποία, ὡστόσο, ἐπαίξε μεγάλον ρόλον στὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος: Ἡ λέξις «ἐρώτας».

Γ.ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΟΜΜΟΣΕΩΝ ΚΑΜΜΕΡ 1964

ΕΝΑ ΔΙΕΘΝΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΕΓΟΝΟΣ

Παλέττα

Οἱ Μεγαλύτεροι ΜΑΙΤRES τῆς Κομμωτικῆς Τέχνης ὁλοκλήρου τοῦ Κόσμου.

— Ὁ Ἰσπανὸς ISAAC BLANCO
— Ὁ Ἀμερικανὸς TOM DOR καὶ
— Ὁ Γάλλος MAURICE FRANCK.

Κομμωταὶ τῶν Βασιλικῶν Γάμων, Κριταὶ τοῦ Διαγωνισμοῦ μας,

ἔμειναν κατάπληκτοι, ἀπὸ τίς καλλιτεχνικὲς δημιουργίες τῶν ἀποφοίτων μας, καὶ μὰς συνεχάρησαν θερμὰ γιὰ τὰ θαυμάσια ἀποτελέσματα μας.

Ἐνα ἀπὸ τὰ τρία γκρουπ τῶν ἀποφοίτων μας διαγωνίζεται γιὰ τὸ καλύτερο χτένισμα.

Τὰ μοντέλλα παρουσιάζουν, μέσα σὲ θερμὰ χειροκροτήματα, τίς περιφημες δημιουργίες τῶν ἀποφοίτων μας.

Ἡ πρώτη Νικήτρια τοῦ Διαγωνισμοῦ Δις Μαρία Ἀναγνωστάκη μὲ τὸ μοντέλλο τῆς, φωτογραφεῖται πλάι στὸν κ. Ἀντουάν Κάμμερ, Μεγάλον Διδάσκαλον τῆς Κομμωτικῆς Τέχνης.

Οἱ Μεγάλοι ΜΑΙΤRES: TOM DOR, ISAAC BLANCO καὶ MAURICE FRANCK, δέχονται συγκινημένοι τὰ ἀναμνηστικά δῶρα τοῦ Γ. Φεστιβάλ ἀπὸ τὸν κ. Ἀντουάν Κάμμερ.

Ὁ Διεθνὴς ΜΑΙΤRE κ. Ἀντουάν Κάμμερ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς νέας γραμμῆς Κομμώσεως 1964 - 65 τῆς HAUTE COIFFURE τῶν Παρισίων, «FRILEUSE».

Ὁ Διάσημος Γάλλος Κομμωτὴς MAURICE FRANCK συγχαίρει τὸν κ. Ἀντουάν Κάμμερ διὰ τὰ θαυμάσια ἀποτελέσματα τοῦ Φεστιβάλ.

Οἱ Κριταὶ, ISAAC BLANCO - Ἰσπανὸς καὶ ΝΙΚΟΣ ΖΩΡΖ - Ἕλληνας, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Βαθμολογίας.

Ἡ Ἐφη Μελά παρουσιάζει τὴν νέαν γραμμὴ «FRILEUSE» σὲ ἐκτέλεσιν κ. Ἀντουάν Κάμμερ.

40 ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΙΣ ΕΙΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ

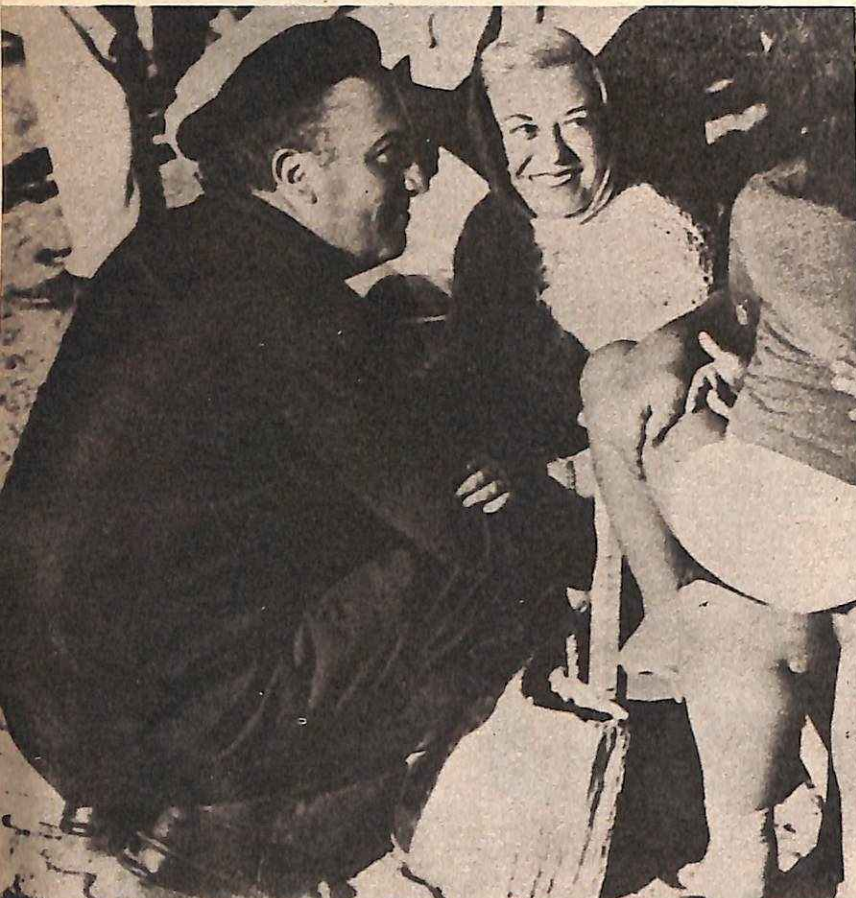
Οἱ 40 καλύτερες ἀπὸ τίς διαγωνιοδεῖσας τοῦ Γ. Φεστιβάλ ἔτυχον δωρεάν μετεκπαιδεύσεως εἰς τὴν ECOLE DE COIFFURE τῶν Παρισίων, μὲ τὴν ὁποῖαν συνεργαζόμεθα, καὶ δὰ λάβουν εἰδικὰ διπλώματα, ἀναχωροῦν δὲ ἐντὸς τοῦ Ὀκτωβρίου.

30 ΔΩΡΕΑΝ ΥΠΟΤΡΟΦΙΕΣ

Εἰς τίς τυχερὲς τοῦ Διαγωνισμοῦ τῆς Τύχης, κατόπιν κληρώσεως, ἀπενεμήθησαν 30 δωρεάν ὑποτροφίες. Τὰ ὀνόματα τῶν τυχερῶν εὐρίσκονται εἰς τὰ Γραφεῖα τῶν Σχολῶν Κάμμερ.

ΣΧΟΛΗ ΚΟΜΜΟΤΩΝ ΚΑΜΜΕΡ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 18 - ΤΗΛ. 623.198 - ΑΘΗΝΑΙ
ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΚΟΜΜΩΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 4 (ΠΛ. ΟΜΟΝΟΙΑΣ) ΤΗΛ. 524.392

ΕΓΧΡΩΜΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ

Ο Φελλίνι, με τη συζυγό του Τζουλιέττα Μασίνα, σ' ένα διάλειμμα του γυρίσματος.

ΕΝΑΣ Ίνδιανος φακός, με άσπρο τουρμπάνι, γένεια, μαχονά μαύρα μαλλιά και σκούρα επιδεξιότητα, προσπαθεί να ξεχωρίσει, φωνάζοντας με σπασμένα ιταλικά: «Βρίσκομαι εδώ, στη διάθεσή σας». Περνάει ο Κριστοφερ Λή μ' ένα ψάθινο καπέλλο, που του αραφεί έντελως τη σκοτεινή γοητεία του Δράκουλα. Μία ταίγανα προσπαθεί να γλιστρήσει μέσα σε κάποιο γραφείο, αλλά τη διώχνουν απότομα. Φτάνει μία κοπέλλα με θανάσια δημοφιλία, καί μ' ένα τέρας με μορφή γυναίκας. Η δημοφιλής φεύγει απογοητευμένη, ενώ το τέρας μένει θριαμβεύοντας.

Μυστηριώδεις, παράξενες μορφές, πλημμυρίζουν τους κήπους, τα γραφεία, το μπάρ του κινηματογραφικού στούντιο, όπου ο Φελλίνι έχει εγκαταστήσει το γενικό του στρατηγείο. Γυναίκες στρατηγών και στρατηγών γέροι, σχεδόν εκατοντάχρονοι, νάνοι και παιδιά θαύματα, μοναχές, κοπέλλες της «Γλυκιάς ζωής», πολύ βαμμένες και γελαστές, τεχνίτες ειδικευμένοι να φτιάχνουν από πλαστική ύλη όχι μόνον κήπους, αλλά και ολόκληρα δάση.

Σ' ένα από τα «σέτ» βρίσκεται το σπίτι της Τζουλιέττα Μασίνα. Μοιάζει με το σπίτι των γάνων, με έχει ασυμμετρικά στύλ λιμπερτυ. Στους βοηθητικούς χώρους, είναι συγκεντρωμένα έπιπλα με άπληχτο κίνημα, κουνιστές πολυθρόνες, παλιά κομψοτε-

χνήματα, μπουνκέτα από άνυπαρκτα ψευτικά λουλούδια, γιαντώνεζα παραβάν.

Στο τμήμα της σκηνογραφίας, υπομονετικοί σχεδιαστές αντιγράφουν ή επινοούν κάγκελλα με διακοσμήσεις σε σχήμα λουλουδιών, μπαλκόνια σε στύλ 1928, σταχτοδοχεία, που σχηματίζονται από δυο κεφάλια ένωμένα σ' ένα ερωτικό φιλή, άσχημότητα μπουνάλια άρωματων.

Στο «μοδιστράδικο» ο Πιέρο Γκεράντι—Οσκαρ των ενδυματολόγων του κινηματογράφου—κινείται βιαστικά από το ένα μανεκέν στο άλλο, από ένα καπέλλο σε μία κομψότητα φτιασμένη για να σκεπάσει το πρόσωπο και όχι το κεφάλι, επιδεικνύοντας όλες τις επινοήσεις του για το νέο φιλμ του Φελλίνι.

ΕΝΑ ΚΟΥΒΑΡΙ ΜΑΛΛΙ ΨΗΛΟ ΟΣΟ ΕΝΑ ΣΠΙΤΙ

«Κυττάξτε αυτό το ταγιέρ στύλ 1918 για την Κατερίνα Μποράτο, σε χρώμα άμμου, πολύ κομψό και σαβαρό. Το αντίγραφο από ένα άγαλμα εκείνης της εποχής, που βρίσκεται πάνω σ' έναν τάφο, στο νεκροταφείο του Σταλιένο. Κυττάξτε αυτό το ύφασμα. Δεν ξέρω ακόμα αν θα το κάνω ντιβάνι, παραβάν ή φόρεμα για τη Βαλεντίνα Κορτζέ. Για την κάθε μία από τις γυναίκες που παίζουν στο φιλμ, έχω δημιουργήσει ένα μοντέλο. Θα φορούν

πάντα το ίδιο και θα αλλάξει από φορά σε φορά μόνο το χρώμα. Τα χρώματα είναι πάντα ζωντανά, έντονα, χωρίς αποχρώσεις. Όλες τις ήθοποιους, τις έχω «φτιάξει» πολύ ψηλές, πολύ έντυπωσιακές, με πανύψηλα τακούνια με δγκώδη χτενίσματα. Μόνο τη Μασίνα την κρατώ κοντούλα, μικροκαμωμένη, σαν ένα χαριτωμένο γατάκι μπροστά σ' εκείνους τους γυναικείους γίγαντες. Για τις κομπάρσες, αγοράσα από μερικές γριούλες ολόκληρες γκαρνταρόμπες του 1915—1925.

Ναί, ολόκληρο το φιλμ θα είναι ένας θρίαμβος του λιμπερτυ. Με τη «Γλυκιά ζωή» επιβάλλουμε το ολόκληρο πλεξό, με το «Οκτώ και μισή» λανσάρουμε τη μόδα του «δύο λευκά» ή «δύο μαύρα» για τα καλοκαιρινά γυναικεία φορέματα. Με το φιλμ «Η Τζουλιέττα και τα πνεύματα», το λιμπερτυ θα γίνει μία μανία, μία επιδρομή, μία νευρώσι, σάς το εγγυώμαι εγώ.

Η αρχή του γυρίσματος ενός φιλμ του Φελλίνι, είναι πάντα ένα γεγονός, που δημιουργεί φλυαρίες, περιέργειες, πολυμίες, φιλονεικίες. Άλλωστε, αυτή τη φορά, το γεγονός έχει ξεχωριστά ενδιαφέρον γιατί ο Φελλίνι αντιμετώπιζει για πρώτη φορά το χρώμα. Επομένως, έχει κι' αυτός τα προβλήματα του, παρ' όλο που δεν φτάνει στα άκρα του Άντονιόνι (που για το γυρίσμα του φιλμ «Κόκκινος έορμος» έβαλε να βάψουν με γκρίζο βερνίκι τα κτίρια της Ραβέννα). Για την ώρα, ο Φελλίνι, αντιμετώπιζοντας το πρόβλημα των χρωμάτων, προσπαθεί να βοηθήσει ένα τοπίο με χρώματα πολύ ζωντανά και ζεστά, για ένα μέρος του φιλμ που διηγείται το όνειρο ενός παιδιού. Για το ίδιο αυτό μέρος, παρήγγειλε ένα τεράστιο κουβάρι από χρωματιστό μαλλί, που έχει ύψος όσο ένα σπίτι με δύο όρόφους.

Μέσα στο γενικό πυρετό, ο μουσικός που κατορθώνει να μνήνη ήρεμος, είναι ο Φελλίνι. Ακόμα και πριν άρχισή το γυρίσμα του φιλμ, στην πυρετική περίοδο της προετοιμασίας, περνούσε ολόκληρα άπογεύματα στο γραφείο του. Οι τοίχοι ήταν γεμάτοι από φωτογραφίες φαντασμάτων, παράξενες μορφές τυλιγμένες με λευκά σεντόνια, φακισήδες διπλωμένους στα δυο με το ένα πόδι στο στόμα, πομπώδεις άγγελίες έφημερίδων, από χειρομάντες και μνείνιου με διεθνή βραβεία. Το τηλεφωνο γκτιπούσε αδιάκοπα, κάθε στιγμή έμπαινε κάποιος μ' ένα καινούργιο πρόβλημα που έπρεπε να ληφθεί, και απ' έξω περιμένα οι δημοσιογράφοι, που ήθελαν να μάθουν κάτι—ή μάλλον όσο το δυνατόν περισσότερα—για το φιλμ. Ο σκηνοθέτης ζεστανόταν, άναστενάζε και αντιδρούσε με ευγένεια στις άδιακρισεις.

Γιατί με ρωτάτε πάντα αυτά τα πράγματα; Το ξέρετε πώς δεν θέλω να μιλώ για ένα φιλμ, πριν το τελειώσω. Δεν το κάνω από σνομπισμό, αλλά επειδή ύστερα τα αλλάζω όλα. Το φιλμ μεταμορφώνεται σιγά-σιγά, γίνεται κάτι εντελώς διαφορετικό και τότε με κατηγορούν πώς λέω ψέματα... Ναί, είναι έγγυωμο και είναι ένα φιλμ που θα παίζουν σχεδόν αποκλειστικά γυναίκες. Με ρωτάτε πάλι αν πρόκειται για φιλμ αυτοβιογραφικό; Πότε θα πάψετε να μου κάνετε αυτή την ερώτηση για κάθε φιλμ που γυρίζω;... Το βασικό πόδωπο του φιλμ είναι, φυσικά, η Τζουλιέττα, μία γυναίκα με εναισθησία άνωτερη από την κανονική, που «νοιώθει» το κάθε τί πριν να της συμβεί ή πριν να το μάθει... Αλλά τώρα φτάνει, δεν πρόκειται να σάς πω περισσότερα. Άντιό.

Μα οι δημοσιογράφοι δεν χάνουν ούτε την υπομονή τους ούτε την έπιμονή τους και τρέχουν ά-

Ο Φελλίνι φροντίζει μέρος του για το σαστίτι των γατών, που θα παρουσιαστούν στο φιλμ σαν ενσάρκωσεις κακών πνευμάτων.

ΓΙΑ ΤΗ ΤΖΟΥΛΙΕΤΤΑ ΜΑΣΙΝΑ

πό το σκηνοθέτη στην πρωταγωνίστρια, ελπίζοντας πώς από το δικό της στόμα θα κατορθώσουν να «βγάλουν την αλήθεια».

Η Τζουλιέττα Μασίνα, που μ' αυτό το φιλμ επιστρέφει στον κινηματογράφο ύστερα από άπουσία πέντε χρόνων, τους απαντάει μ' ένα ευγενικό χαμόγελο, πώς δεν ξέρει κι' αυτή τίποτα, πώς δεν διάβασε το σενάριο.

Μα είναι δυνατόν; διαμαρτύρεται κάποιος. Έσείς είστε η πρωταγωνίστρια και ταυτόχρονα ή σύζυγος του σκηνοθέτη. Πώς είναι δυνατόν να μην ξέρετε την υπόθεση του φιλμ;

Αυτό είναι το σύστημα του Φεντερίκο, απαντάει, πάντα ευγενική μ' ανένδοτη, η Τζουλιέττα. Και ο Μαρτσέλλο Μαστρογιάννι, όταν γυρίζει τη «Γλυκιά ζωή» και το «Οκτώ και μισή», δεν ήξερε απολύτως τίποτα για την υπόθεση του σενάριου.

Μά, παρ' όλη την ευγενική επιφυλακτικότητα του Φελλίνι και της Μασίνα, από ένα φιλμ, που εγγράζεται τόσος κόσμος, δεν είναι δυνατόν να μην ξεφύγουν άδιακρισίες, κι' έτσι το μυστικό αποκάλυπτεται.

Φαίνεται, λοιπόν, πώς το φιλμ «Η Τζουλιέττα και τα πνεύματα» θα διηγηθή την ιστορία μιας γυναίκας, που φοβάται πώς θα χάσει τον έρωτα του συζύγου της, γιατί τον νιώθει όλο και πιο απομακρυσμένο, όλο και πιο ξένο, και προσπαθεί να ανακαλύψει τη γαλήνη, πριν να είναι πολύ αργά.

Για να το πετύχει, χρησιμοποιεί όλα εκείνα τα συνηθισμένα συστήματα, που μεταχειρίζονται οι γυναίκες σε τέτοιες περιπτώσεις. Άτέλειωτα «συνβούλια» με τις φίλες της και με τη μητέρα της, προσπαθεί να πορκαλέσει ζήλεια στο σύζυγό της ξερεινες, κατα-

Ποιοι είναι οι «νεωτερισμοί» που θα φέρη το φιλμ του Φελλίνι («Η Τζουλιέττα» και τα πνεύματα);

σκοποιεί, παρακολουθήσεις. Μά, εκτός απ' αυτά, χρησιμοποιεί και μέσα λιγότερο συνηθισμένα. Πηγαίνει να συμβουλευτεί χειρομάντες, παίρνει μέρος σε πνευματιστικές συνεδριάσεις και ζητάει τη γνώμη από ψυχές νεκρών, που προσκαλούνται με το τρίποδο τραπέζα. Καταφεύγει σε ερωτικά φίλτρα και σε θορηκτικές τελετές, πηγαίνει να βοηθήσει μια μοναχή ειδικευμένη στην εξήγηση των όνειρων κι' έρχεται σε άδιάκοπη έπαφή με μία θαιμιατουργή άγια.

ΟΤΑΝ ΔΕΝ ΠΑΙΖΗ ΖΗ ΜΙΑ ΗΣΥΧΗ ΖΩΗ

Όταν δεν καταφεύγει σ' αυτές τις μυστικιστικές επιχειρήσεις, η πρωταγωνίστρια του φιλμ, η Τζουλιέττα, ζή μια ήσυχη ζωή μέσα στους προστατευτικούς τοίχους του σπιτιού της, αποφεύγοντας τις κακές και τις χυδαίες του σημερινού κόσμου. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει πώς ζή απομονωμένη, σαν έρημιτσα μέσα στην πόλη. Η ζωή της είναι πιο πλούσια από κάθε άλλη, γιατί έχει μεγάλη φαντασία.

Για μία γειτονιά της. Ένα τίπο έκτηρικής όμορφιάς, που τον ένοσρκώνει η Σάντρα Μίλο. Η Τζουλιέττα ξέρει πολύ λίγα

πράγματα. Βλέπει μόνο ώριμες λεπτομέρειες της ζωής της, ώριμα φερσίματα της, και τα συμπληρώνει ύστερα με τη φαντασία της. Έτσι, η γειτονιά της πρωταγωνίστριας ζή σε δύο διαστάσεις: στη φυσική πραγματικότητα και στην «πραγματικότητα», που της αποδίδει η Τζουλιέττα, και οι δυο αυτές πραγματικότητες άνακατεύονται.

Κάθε άτομο, μέσα από το φίλτρο της φαντασίας της Τζουλιέττας, έχει δυο ζωές παράλληλες. Με άλλα λόγια, το φιλμ του Φεντερίκο Φελλίνι θέλει να αποδείξει, πώς η πραγματικότητα δεν είναι πάντα και αποκλειστικά εκείνη που βλέπουμε με τα μάτια μας, αλλά πώς υπάρχει και μία δεύτερη πραγματικότητα, που ανήκει στον κόσμο του πνεύματος και που δεν είναι λιγότερο αληθινή από την άλλη. Αντίθετα, μάλιστα, οι δυο πραγματικότητες συγχέονται.

Σε όλο το φιλμ, κυριαρχεί η μορφή της Τζουλιέττας. Οι άλλοι είναι δορυφόροι που περιστρέφονται γύρω της. Αυτό οι άλλοι ήθοποιοί είναι ο Μάριο Πίκου, ο Μάριο Καροτεντό, η Κατερίνα Μποράτο και η Σιλβάνα Ζακίνο (δυο σάο της εποχής του βοδού κινηματογράφου), η Βαλεντίνα Κορτζέ, μία Γερμανίδα ήθοποιός, κι' ένας Άμερικανός καροτερίστας, ο Τζοσέ ντε Βιλλαλόνγκχα, ο Ισπανός συγγραφέας που έχει παίζει με τη Ζαν Μορώ στο φιλμ «Οι έρωτες».

Το μεγάλο τίορκο του Φελλίνι έχει μπη πιά σε κίνησι και ή ατμόσφαιρα της περιέργειας που δημιουργείται γύρω του, είναι αυτή τη φορά περισσότερο δικαιολογημένη από κάθε άλλη. Γιατί στο φιλμ «Η Τζουλιέττα και τα πνεύματα», που είναι όπως είπαμε ή ιστορία μιας συζυγικής κρίσεως, εργάζονται πλάι-πλάι, ο σκηνοθέτης και ή σύζυγος του, δηλαδή ένα άντρογυνο, που οι συζυγικές κρίσεις του—αληθινές ή φανταστικές—αναγγέλλονται και διαψεύδονται τουλάχιστον μία φορά το χρόνο.

Το λανσάρισμα του στύλ λιμπερτυ, που κυριαρχεί από τώρα στη μόδα, θα έχη άσφαλως μία μεγάλη επίδρασι στο γενικό γούστο. Οι γυναίκες θα ενδιαφερόθουν πολύ για τα διάφορα μέσα, που θα τους συνιστά ή Τζουλιέττα για να ξανακερδίσουν τον άντρα τους. Έτσι θα κατορθώσουν να μάθουν κάτι, βλέποντας τα δικά τους βάσανα με διαφορετικά μάτια.

ΑΝΤΙ ΓΙΑ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΕΣ ΓΡΙΟΥΛΕΣ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ

Μόνον για την «Καρέ σασάι-τι» της Ρώμης, το φιλμ ήταν μία

Μ' αυτό το παράξενο φορεμα, η Βαλεντίνα Κορτζέ παρουσιάζεται στο φιλμ, ένοσρκώντας έναν γυναικείο τύπο μισο-πραγματικό και μισο-φανταστικό.

μεγάλη απογοήτευσι. Αυτή τη φορά, ο Φελλίνι δεν ζήτησε πρόσωπα για το έργο του ανάμεσα στην άριστοκρατία, στους διανοούμενους, στους Άμερικανούς και τους έκκεντρικούς της Ρώμης. Αυτή τη φορά, του χρειάστηκε μία όμαδα από εύσεβεις γριούλες, και για να τις βοηθήσει κατέφυγε στην πηγή τους. Πήγε δηλαδή να συναντήσει τον Ιερέα μιας λαϊκής συνοικίας και τον παρακάλεσε: «Μου χρειάζονται καλές γυναίκες. Καταλαβαίνετε πάτερ; Καλές γυναίκες της οικογενείας, της εκκλησίας. Μόνο έσείς μπορείτε να με βοηθήσετε και δεν πρέπει να μου άορηθήτε...».

Στο τέλος, κατόρθωσε να τον πείσει, όπως κατορθώνει πάντα να τους πείθει όλους. Ο έφημεριος ανέλαβε να φροντίσει ο ίδιος να διαλέξει καλές γυναίκες, άναμεσα στις πιο φανατικές πιστές της εκκλησίας του, να τις οδηγήσει αυτές στο σέτ, να τις επιβλέπει για να κάνουν σωστά το καθήκον τους και να μην αράσουν να τις διαφθείρη το επιπόλαιο περιβάλλον του κινηματογράφου. Μόνον για ένα πράγμα σιχτήθηκε: για την άμοιρη που θα έπαιρναν, οι καλές αυτές γυναίκες. Ο Φελλίνι, ήταν πρόθυμος να προσφέρει δεκα χιλιάδες λιρέτες (500 δολ.) την ημέρα στην κάθε μία μ' ό εφημέριος πρότεινε: «Κυττάξτε, θα το κανονίσουμε έτσι. Οι δεκα χιλιάδες λιρέτες την ημέρα είναι πολύ καλή πληρωμή. Απ' αυτές, τις πέντε χιλιάδες θα τις δίνουμε στις καλές αυτές γυναίκες, που θα είναι το ίδιο ικανοποιημένες, και τις άλλες πέντε χιλιάδες θα τις κρατάμε για τις άνάγκες της ένορίας».

Έτσι, ο Φελλίνι θα έχη την ικανοποίησι να δημιουργήσει, όχι μόνον ένα φιλμ λιμπερτυ, ένα φιλμ έγγυωμο, ένα φιλμ μαγικό, ένα φιλμ γεμάτο αίσθημα και μυστήρια, αλλά κι' ένα φιλμ άγαθοεργίας. Και ίσως, όπως προσθέτουν πολλοί κι' ένα καινούργιο φιλμ—Οσκαρ.

Η Τζουλιέττα Μασίνα, η Σιλβάνα Ζακίνο και ο ήθοποιος Πάνι, ενώ πηγαίνουν στο «σέτ». Το γυρίσμα του φιλμ θα κρατήσει τέσσερις μήνες.

ΛΕΥΚΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ: Σώλβια : ΚΟΝΤΣΙΤΑ ΠΑΕΖ
Χουάνα : ΧΟΤΑΝΑ ΝΤΕ ΣΟΓΙΟ
Κομηρσα : ΖΟΖΕΦΑ ΝΤΕ ΣΩΛΕΡ
Γιατρός Ρεϊνές : ΧΟΣΕ ΜΠΕΡΑΙΝΓΚΕΣ

Ένα δυνατό ερωτικό δράμα της ANN LEMPIREN, σε σενάριο και σκηνοθεσία του ΠΑΜΠΛΟ ΒΙΔΑΛΟΜΠΟΣ

— Τί συμβαίνει, κυρία κόμησα; Με τρομάξατε!
— Γρήγορα, τις σταγόνες για την καρδιά.

ΛΙΓΟ ΑΡΓΟΤΕΡΑ

— Τί συνέβη. Μαριέττα, και με καλέσατε επείγοντως;

— Η κυρία είχε πάλι μιὰ καρδιακή κρίση. Εύτυχώς που ήταν εδώ η νοσοκόμα.

— Πρόκειται να σας μαλώσω αδελφή. Παιδί δε με πείρατε στο τηλέφωνο, πρίν κάνετε ό,τιδήποτε;

ΣΟΝ ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Η κόμησα 'Αλτίσα ντε Μαστινέλλια μένει, μαζί με την αγαπητή της Χουάνα, σ' ένα παλαιό πύργο της Βορείου Ισπανίας. 'Παράγει από την καρδιά της και ο γιατρός Αντώνιο Ρεϊνές, που την παρακολουθεί, την επισκεπτείται συχνά. Η Χουάνα τον έχει ερωτευτεί παρ'όλο που, αμυδρά, όμως αν 'ναι έρωτας την αγαπά.

— Η σπουδαία μου καρδιά έκανε και πάλι τὰ δικά της, γιατρέ.

— Ήταν σπουδαία, γιατρέ. Μπορώ να πω πως έτοιμασε το φάρμακο πιο γρήγορα κι' από σας τόν ίδιο...

— Έμαθα, θείτσα μου, από τη Μαριέττα, πως κόντεψες να πεθάνης...

— Χάρis στη Σώλβια όμως, βρίσκομαι ακόμα στη ζωή.

Η Χουάνα σκάβει και φιλά τη θεία της και ο γιατρός Ρεϊνές, που την παρακολουθεί, κάνει άθελά του μιὰ σύγκριση ανάμεσα στις δύο νέες γυναίκες.

— Τα συγχαρητήριά μου, αδελφή Σώλβια. Δεν άργησατε, βλέπω, καθόλου να γίνετε απαραίτητη.

— Δεν έβανα παρά τὸ καθήκον μου, δεσποινίς Χουάνα.

— Περιοριστήτε στη δουλειά σας για να είμαστε όλοι ικανοποιημένοι από τις υπηρεσίες σας.

Ο γιατρός Ρεϊνές ακούει και βλέπει, κατάπληκτος. Η συμπεριφορά της Χουάνας, που μιλά στη Σώλβια σαν να ήταν καμιά ιθιέρα, του κάνει δυσάρεστη εντύπωση.

— Πάμε τώρα, χρυσέ μου. Η θεία δε διατρέχει πια κανένα κίνδυνο, μά και έχει πια τόσο καλό άγγελό φύλακα. Καληνύχτα, θείτσα... Όνειρα γλυκά!...

Βλέποντας πλάι-πλάι την όμορφη και άγνοια κληρονόμο και τη γλυκύ και καθαρότητα νοσοκόμας, ο γιατρός καταλαβαίνει πως έχει κάνει πολύ κακή εκλογή. Όχι, δε θα παντρευτεί ποτέ τη Χουάνα Μπέρνγκες. Η Σώλβια είναι πολύ περισσότερο αξια να αγαπηθεί.

— Μπορείς να κατέβης να φας, μικρούλα μου. Αισθάνομαι τώρα πολύ καλύτερα!...

— Αν με χρεοστίητε, χτυπήστε το κουδούνι, για να τρέξω άμέσως κοντά σας. Σ' ένα τέταρτο το πολύ, θά είμαι και πάλι εδώ.

— Να φας με την ησυχία σου. Νοιώθω τώρα πολύ καλά. Να πής της Χουάνας να σου φτιάξει κι' ένα κοκτέιλ... φτιάχνει ένα θαυμάσιο.

«Η κόρησα είχε καταλάβει πως η άνεμιά της δε χόνευε τη γοσσοκόμια. Καί η Σώλβια είναι άρεκέτα ξέστη, γιά νά νοιώση πως τά αισθήματα της Χονάνας απέναντί της δέν είναι καθόλου φιλικά.

Με τίς σχέσεις αυτές, η κόρησα κλείνει τά μάτια καί την παίρνει ό ύπνος.

— Μιά καί δέν έχεις τίποτα νά κάνης, Μαριέττα, άνέβα νά κρατήσης λίγη συντροφιά στην κυρία σου, όσο η δεσποινίς Σώλβια θά βραιοκεται κάτω, μαζί μας.

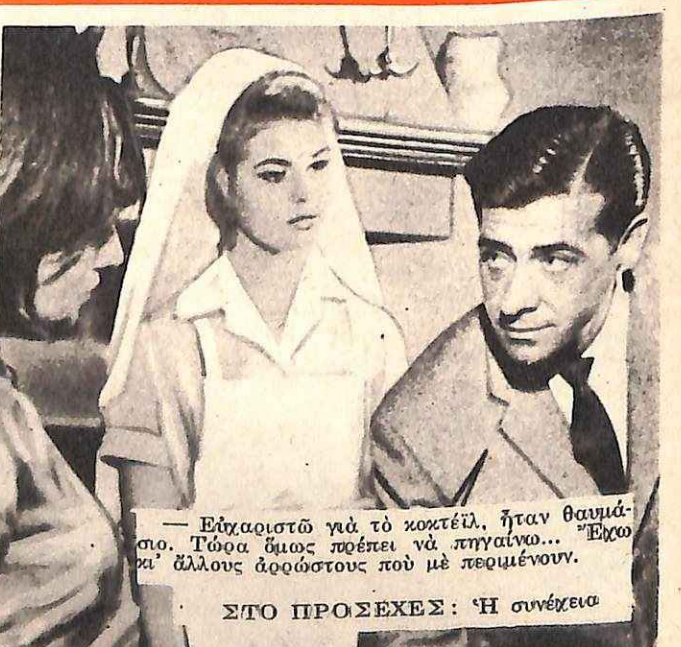

— Περιττό νά μου τό πητε, δεσποινίς Χονάνα. Ξέρω καλά ποιό είναι τό καθήκον μου καί πάνποτε έκανα εδώ μέσα αυτό πού έπρεπε νά κάνω...

«Η Σώλβια κοκκινίζει, ακούγοντας τη Μαριέττα νά μιλά έτσι στη Χονάνα. Έκείνη φαίνεται κάπως δυσαρεστημένη, αποφεύγει όμως νά εκδηλώση τη δυσαρέσκειά της καί λέει στη Σώλβια:

— «Η θεία μου έχει δίκιο. Δέν μπορείτε νά μένετε κοντά της 24ωρο. Δοκιμάστε αυτό τό κοκτέιλ, νά μου πητε τη γνώμη σας. Είναι ή σπεκνολατέ μου!

— Εύχαιριστώ γιά τό κοκτέιλ, ήταν θαυμάσιο. Τώρα όμως πρέπει νά πηγαίνω... Έχω κι άλλους άρρώστους πού με περιμένουν.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: «Η συνέχεια

— Καμμένη αδελφοπούλη μου... Πήρα κοντά μου την κόρη σου, τη Χονάνα, άμέσως μετά τό θάνατό σου. Δέν μπορώσα όμως ποτέ νά καταλάβω άν μ' αγαπά αληθινά!...

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ
ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΟ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ
ΥΠΟ
ΚΑΡΟΛΙΝΑΣ
ΙΝΒΕΡΝΙΤΣΙΟ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ
ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΧΕΙΣΙΑΣ

«Ο Φάκτερ επισκέπτεται την Έλενα και ισχυρίζεται πως ήταν στενός φίλος του Άμεντέο Τζορτζί, και πως ο φοιτητής του είχε εμπιστευθεί τα γράμματά της. Της προτείνει δε να της τα επιστρέψει, αν γίνη φιλενάδα του. Έκείνη δέν λέει όχι. Στο μεταξύ, η Έμμα έδωσε στη Μαρκέλλα τά δύο γράμματα πού έκλεψε απ' τό Φάκτερ, καί της λέει ότι ο Φάκτερ πήρε τά υπόλοιπα γράμματα από τη Φλορέστα καί τάχει στά χέρια του. Όταν όμως η Μαρκέλλα βραιοκεται τό Φάκτερ καί τού τά ζητά, αυτός τη δεβαώνει πως δέν τά πήρε, της παρουσιάζει δε την Έμμα σαν ύπουλη καί ψεύστρα, πού επιδιώκει νά καταστρέψει την Έλενα γιά νά της πάρη τον άντρα της. Ο Ντάριο κινδυνεύει νά χρεωκοπήσει από μέρα σέ μέρα. Σάν νά μιν έφτανε αυτό, ο Πομπέο τού λέει πως η γυναίκα πού έχει φίλο τό Φάκτερ, Έκείνος τό πιστεύει κι' άποφασίζει ν' αυτοκτονήσει, αφού τίποτα δέν τον κρατάει πιά στή ζωή.

«Μή με κλάψης πολύ. Καλύτερα νά λείψω. Αν ζούσα ακόμα, ίσως νάκανα ένα έγκλημα καί νά στιγμάτιζα την τιμή μου! Άντίο, Μαρκέλλα. Δάσε κουράγιο στην κόρη μας. Θά γράψω καί σ' αυτήν, γιά νά την αποχαιρετήσω. Προσπάθησε νά συμμορφωθείς με τίς έπιθυμίες του, πού είναι καί δικές μου. Παρηγόρησέ τον, στίς πονεμένες αυτές στιγμές.

«Άντίο, Μαρκέλλα. Ξέρεις πόσο σ' αγαπάω καί πως ήσουν πάντα η βασίλισσα της καρδιάς μου. Μα κι' η αγάπη σου ακόμα δε φάνει γιά νά με κρατήσει στή ζωή.

«Η Μαίρα φάνηκε σκληρή απέναντί μου. Δέν την καταριέμαι κανένας, οστόσο. Τά ευτυχισμένα χρόνια, πού πέρασα δίπλα σου, αξίζουν με τό παραπάνω τη θυσία της ζωής μου. Άντίο καί πάλι... Σε σένα, στην κόρη μου, στον αδελφό μου, στρέφονται οι ύστατες σκέψεις μου, οι τελευταίοι παλμοί της καρδιάς μου.

«Άφου έκλεισε σ' ένα φάκελλο αυτό τό γράμμα, άρχισε ένα άλλο:

«Έλενά μου, «Τό φίλι, πού σούδωσε άπόψε ο πατέρας σου, ήταν τό τελευταίο. Δέ θά ξαναδωθούμε πιά.

«Ξέρεις πως είμαι άνθρωπος με τιμή. Προκειμένου νά τη χάσω καί νά δώ την καταστροφή τού σπιτιού μου, προτιμώ νά πεθάνω.

«Μάθε πως τό τελευταίο χαμόγελό σου ήταν μία ευλογία γιά σένα.

«Ο Άδόλφος σου είναι μία ευγενική καρδιά καί θά με συγχωρέσει, πού δέν τον άφινω πλούσιο, όπως θά ήθελα. Νά τον αγαπάς πολύ, τον άντρα σου. Τό αξίζει. Καί — πιστέψ με — δέν υπάρχει στον κόσμο τίποτε καλύτερο από δύο καρδιές, πού τίς ένώνει μία ίερη στοργή!

«Φίλησέ μου ακόμα μία φορά

Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ

πέθανε συγχωρώντας την, με τ' όνομά της στα χείλη μου.

«Άντίο! Συγχώρα αυτή την τελευταία αδυναμία μου!

«Ένα φίλι απ' τό δυστυχισμένο αδελφό σου.

Ντάριο».

«Άφου έκλεισε καί τό τρίτο γράμμα, έγραψε μερικές λέξεις σ' ένα χαρτί καί τ' άφησε πάνω στό γραφείο του. Ξαναφόρεσε ύστερα τό παλτό καί τό καπέλλο του καί πήγε νά ταχυδρομήσει τά τρία γράμματα.

Μόλις τάρριξε στό γραμματοκιβώτιο, αισθάνθηκε μία ζάλη. Μα τού πέρασε άμέσως. Ένα θλιμμένο χαμόγελο φάνηκε στα χείλη του. Καί τράβηξε σιγά-σιγά πρós τό ποτάμι...

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Α'.

«Η είδησι της αυτοκτονίας τού Ντάριο Τέονι διαδόθηκε άμέσως σ' όλη την πόλι. Τό σημείωμα, πού είχε άρτισει πάνω στό γραφείο του, έλεγε:

«Αυτοκτονώ, γιατί βραιοκομαι στό χέλιός της χρωκοπίας καί δέν άντέχω νά δώ νά ατιμάσεται τό όνομά μου. Παρακαλώ όλους νά με συγχωρέσουνε.

«Στην όχθη τού ποταμού, είχαν βρεθί τό παλτό, τό καπέλλο καί τά γάντια του. Τό σώμα του όμως, παρ' όλες τίς έρευνες, δέ βρέθηκε. Θά τό είχαν παρασύρει μακριά τά νερά τού ποταμού, σουσκομένον καί θολά απ' τις τελευταίες βροχές.

«Η Μαρκέλλα είχε πάρει τό γράμμα τού άντρος της με τό πρώτο ταχυδρομείο. Είχε σκηνοθετήσει νά τον άφίσει, καί νά τον άφίσει.

«Όταν είχε συναντηθί με τον άντρα της στην είσοδο, την προ-

ηγούμενη μέρα, γύριζε πραγματικά απ' τό σπίτι τού Φάκτερ, όπου είχε σιμδή μία σκληρή άποκαρδιωτική...

«Λίγο πριν φτάσει εκεί, η Μαρκέλλα, ο Γερμανός βραιοκοταν στό σαλόνι του καί όνειροπολούσε, όταν η Κάτε τον είδοποίησε, ότι ζητούσε νά τού μιλήσει η Έμμα, η δασκάλα της μικρής κόρης των Βιάλε. Ο Φάκτερ έζωωσε τά φρύδια του. Τί μπορούσε νά τον θέλη αυτή η δεσποινίς;

Τη δέχθηκε πάντως. Τη χαιρέτησε ευγενικά καί της είπε:

— Καθήστε, παρακαλώ, δεσποινίς, καί πείτε μου σέ τί όφείλω την τιμή της επίσκεψής σας.

— «Ήρθα νά σας προειδοποιήσω, ότι τό πρόσωπο, πού περιμένετε, δέν πρόκειται νάρθει, άπάντησε ψυχρά η Έμμα. Άλλωστε, τά γράμματα, πού κρατάτε, δέν είναι δικά της, αλλά δικά μου.

«Ο Γερμανός την κύτταξε, με θαυμάσια προσποιημένη έκπληξι.

— Δέν ξέρω γιά ποιά γράμματα μιλάτε! δήλωσε.

— Γιά κείνα, πού πήρατε από τη δεσποινίδα Φλορέστα καί πού θέλατε νά παραδώσετε στην κόμησα Βιάλε. Αυτά τά γράμματα είναι γραμμένα από μένα. Τά ύπόγραφα όμως με τό όνομα της φίλης μου. Έγώ είχα σχέσεις με τό φοιτητή Άμεντέο Τζορτζί, κι' όχι η Έλενα...

«Ο Φάκτερ χαμογέλασε ειρωνικά.

— Με νομίζετε μωρό παιδί, δεσποινίς, καί ήρθατε νά μου διηγηθήτε αυτά τά παραμύθια!

«Η Έμμα δάγκασε τά χείλη της, αλλά δέν άλλαξε ύφος.

— Δέν είναι παραμύθια, κύριε. Είναι ή καθαρή αλήθεια... Δέ θά επιχειρήσω νά την κρυψω, κι' άς με ταπεινώη στα μάτια σας.

«Αν έκανα κάποτε ένα σφάλμα, έχω τό θάρρος νά ύποστώ τις συνέπειες.

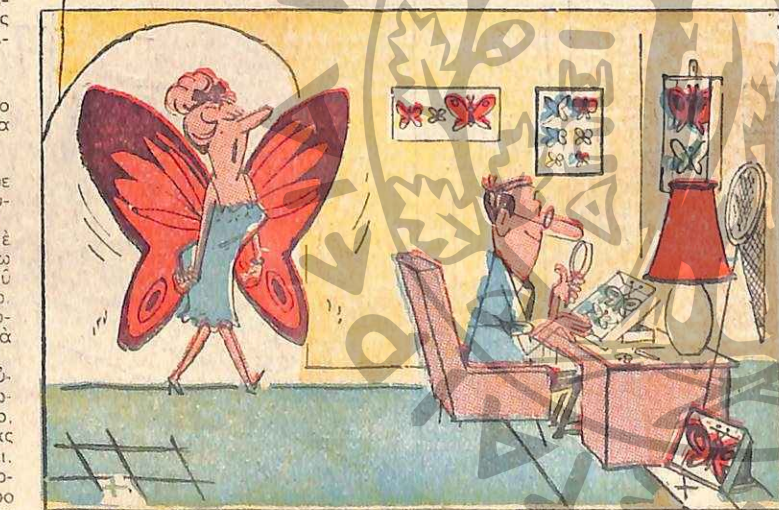
Καί η Έμμα επανέλαβε με λίγα λόγια όσα είχε διηγηθί ήδη στη Φλορέστα.

«Ο Φάκτερ την άκούσε, άτάραχος. Ήταν βέβαιος πως τού έλεγε ψέματα, δέ μπορούσε όμως νά πη θαύματα τον τόνο της ελλεικνείας της.

Την εύρισκε πολύ όμορφη, περισσότερο κι' απ' την Έλενα, με την περφόρνη έκφρασί της, τά θαυμάσια γολάνα της μάτια, τά μαύρα μαλλιά της, τά κατακόκκινα χείλη της, πού άνηκαν νά φαίνωνται τά μαγαριασμένα δόντια της...

Ναι, ήταν ένα πλάσμα ύπέροχο καί δυνατό, φτιαγμένο μάλλον γιά νά διατάζει, παρα γιά νά υπακούη.

«Η ιστοριούλα σας είναι χαριτωμένη, της είπε όταν τελείωσε. Θά μπορούσε νά πείσει έναν άλλον. Εγώ όμως είμαι άπόλυτα καταποτισμένος στις λεπτομέρειες αυτής της υποθέσεως, ίσως περισσότερο κι' από σας... Ωστόσο, θά δεχόμουν ίσως την άποψή σας, μ' έναν όρο: Νά γίνετε γιά

— Τώρα πιστεύω νά με προσέξης λίγο κι' εμένα.

Αὐτοπροσωπογραφία.

Λίγο πριν από τα μεσάνυχτα, ο επιθεωρητής Ντάν Ρίσελ άφησε, τέλος, το γραφείο του στη διεύθυνση της αστυνομίας του Ρίτοπορτ. Είχε καταφέρει να τους κάμει όλους ν' άσπασθούν τη γνώμη του, ακόμη και το σκληροκέφαλο λοχία Ντῶζον. Ο σκοπός του ήταν να δώσει μία σφαλερή κατεύθυνση στις έρευνες για την ανεύρεση του γκριζογάλαζου αυτοκινήτου. Και το είχε πιτύχει.

Μέσα σ' αυτό το αυτοκίνητο δρισκεύαν, ο διαδότης γκάνγκστερ Τζάκ Μάρς, που τον είχαν έπονομάσει «Νύχι του Διαβόλου», μαζί με τη φιλενάδα του. Κι' η φιλενάδα του ήταν η Κέττυ Ρίσελ, η κόρη του επιθεωρητή.

Το μεσημέρι, ο Ντάν Ρίσελ, γυρίζοντας από τη δουλειά του, είχε βρή αδειο το δωμάτιο της κόρης του. Ένα σημείωμα που η Κέττυ είχε αφήσει πάνω στο κομοδίνο έλεγε: «Συχώρεσέ με πατέρα, αλλά απάγω τον Τζάκ Μάρς, τον άνθρωπο που κυνηγάς αλύπητα, ενώ δεν σου έκαμε κανένα κακό. Φεύγω μαζί του. Συχώρεσέ με, αν μπορείς να το κάμεις».

Ο Ντάν Ρίσελ, μόλις διάβασε αυτό το σημείωμα, δεν είχε παρά μία μοναδική σκέψη στο μυαλό του. Έπρεπε να πιάσει μόνος του τον γκάνγκστερ. Κανέναν άλλος δεν θα μάθαινε τίποτα. Γι' αυτό προσπάθησε να παραπλανήσει τους ανθρώπους του.

Αναρωτιόταν, ωστόσο, πώς μπορούσε να γεννηθεί μία τέτοια αγάπη; Πού η Κέττυ είχε συναντήσει

Ο επιθεωρητής την ανάγκασε να γυρίσει και στήριξε την κάννη του όπλου τους στην οάχη της.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

του, θα σας άναγκαζε να παραιτηθείτε από την καταδίωξή του. Στο μεταξύ, προετοιμάζε την αναχώρησή μας. Θα πηγαίναμε στο Μεξικό και, φυσικά, θα αφήναμε ελεύθερη την κόρη σας. Ο Τζάκ δεν είχε σκοπό να της κάμει κακό... Νομίζω ότι τα άλλα δεν έχουν ένδιαφέρον. Ξανσυναντηθήκαμε δυό ή τρεις φορές με την Κέττυ. Σήμερα το μεσημέρι είχαμε δώσει ραντεβού. Θα με συνόδευε σε κάτι ψώνια που ήθελα να κάμω. Σε κάποια στιγμή, ένα αυτοκίνητο σταμάτησε πλάι μας στο πεζοδρόμιο. Της σύστησα τον Τζάκ σαν μνηστήρα μου και την έπεισα ν' ανέβη. Όταν μπήκε μέσα, της έβαλα ένα μαντήλι με αϊθέρα στη μύτη κι' η Κέττυ έβγαλε τις αισθήσεις της... Ο επιθεωρητής έβγαλε το σημείωμα της Κέττυ από την τσέπη του.

— Κι' αυτό; ρώτησε.

— Έγώ το έγραψα, απάντησε η Έλεν. Της είχα κλείσει ένα σημειωματάριο και δάβηκα ν' απομνημώ το χαρακτήρα της, όπως μου είχε πη ο Τζάκ.

— Και πώς αυτό το σημείωμα δρέθηκε στο δωμάτιο της Κέττυ;

— Το αυτοκίνητο σταμάτησε σε μία αδιέξοδο πάροδο. Κατέβηκα τότε κι' έτρεξα στο σπίτι σας. Είχα πάρει το κλειδί από την τσάντα της Κέττυ.

Η ΑΠΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΚΕΤΤΥ

τον Μάρς; Και πώς ο γκάνγκστερ, που ήθελε ότι όλα τα λαγωνικά της αστυνομίας τον κυνηγούσαν, είχε βρή από το κρησφύγετό του για να την απαγάγει;

Στις ερωτήσεις αυτές δεν εύρισκε απάντηση.

Οι πληροφορίες που δόθηκαν από διάφορους σταθμούς έλεγαν, ωστόσο, ότι μέσα στο αυτοκίνητο νέα, που δε μπορούσε παρά να ήταν η Κέττυ. Ο Ντάν Ρίσελ, ενώ ο κύκλος σφίγγονταν γύρω στον τρομερό γκάνγκστερ, άρχισε τότε να δίνει ψευτικές οδηγίες στους ανθρώπους του, για να τους παραπλανήσει. Ο μόνος που έφερε αντίρρησης ήταν ο λοχίας Ντῶζον, ένας νεαρός αστυνομικός με σίγουρη διαίσθηση, που είχε τη γνώμη ότι ο Μάρς ακολουθούσε τελείως διαφορετική κατεύθυνση από εκείνη που έδειχναν οι οδηγίες του Ρίσελ. Αλλά δε μπορούσε παρά να συμμορφωθεί μ' αυτές.

Κατά τα μεσάνυχτα, λοιπόν, ο Ντάν Ρίσελ, έφυγε από το γραφείο του, μπήκε στο αυτοκίνητό του κι' ακολούθησε τη σωστή κατεύθυνση, που θα τον έφερνε στο κρησφύγετο του Μάρς. Μέσα του μίλουσε όχι μόνον ο αστυνομικός, αλλά κι' ο πατέρας, που ήθελε να γλυτώσει την κόρη του από τα χέρια του γκάνγκστερ.

Συμφώνα με τις σωστές πληροφορίες, εκείνες που ο Ντάν Ρίσελ είχε αποκρυσάλει από τους ανθρώπους του, ο Μάρς έπρεπε να βρίσκεται στην περιοχή της Άτλαντα. Ο αστυνομικός ακολούθησε, λοιπόν, αυτή την κατεύθυνση τρέχοντας με ταχύτητα 150 περίπου χιλιομέτρων και έφτασε εκεί στη μία και τέταρτο. Η μεγάλη ταχύτητα με την οποία είχε τρέξει τον βόηθησε να κερδίσει το χαμένο καιρό. Σίγουρα ο γκάνγκστερ θα είχε σταματήσει κάπου για να περάσει νη νύχτα. Πού, όμως;

Ο επιθεωρητής έκαμε ένα μεγάλο γύρο ρωτώντας όλους τους υπαλλήλους βενζίνης. Ρώτησε ακόμη υπαλλήλους καθυστερημένους βενζινοπώτες. Συγκρίνοντας κατόπιν αυτές τις πληροφορίες, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το γκριζογάλαζο

αυτοκίνητο είχε διευθυνθεί προς τους λόφους. Άφησε τότε το αυτοκίνητό του σ' ένα μέρος όπου θα μπορούσε να το βρει και συνέχισε πεζή την έρευνά του.

Κάθε τόσο σταματούσε κι' έψαχνε με το βλέμμα του μέσα στο σκοτάδι. Κόντευαν τρεις, τέλος, όταν είδε το γκριζογάλαζο αυτοκίνητο κρυμμένο πίσω από μία πυκνή συστάδα δέντρων. Λίγο πιο πέρα βρισκόταν ένα μικρό εξοχικό σπίτι.

Ο Ντάν Ρίσελ έπρεπε μπουρμυτα κι' άρχισε να σέρνεται προς τα εκεί, προσπαθώντας να μην κάμει τον παραμικρό θόρυβο. Το ότι η κόρη του, η αγαπημένη του Κέττυ, βρισκόταν μέσα σ' αυτό το σπίτι μαζί μ' έναν γκάνγκστερ, του φαινόταν άκατανόητο. Κι' όμως ήταν αλήθεια.

Όταν πλησίασε στο σπίτι, του φάνηκε πως άκουσε ένα μικρό θόρυβο, σαν κάποιος να χτυπούσε με τα δάχτυλά του πάνω σ' ένα από τα παντζούρια.

Ο Ντάν Ρίσελ, έφτασε, τέλος, μπροστά στην πόρτα κι' ανασήκωθηκε. Είχε πάρει μαζί του ένα «παρτού» και δεν δυσκολεύτηκε να την ανοίξει. Βρέθηκε τότε σ' ένα μικρό διάδρομο, που από την άκρη του άρχισε μία ξύλινη σκάλα. Ανεβήκε στο πρώτο σκαλοπάτι, χωρίς να κάμει τον παραμικρό θόρυβο. Έπειτα στο δεύτερο. Αλλά το τρίτο σκαλοπάτι έτριξε δυνατά. Ο επιθεωρητής άφησε τότε ένα βογγητό κι' έκαμε πως καταρριχνόταν. Έπειτα κουβαριάστηκε στην άκρη και περίμενε.

Πέρασαν μερικά λεπτά. Κατάλαβε σε λίγο ότι ο αντίπαλός του κατέβηκε τη σκάλα.

Ο Ντάν Ρίσελ κρατούσε κι' όλη το πιστόλι του στο χέρι κι' όταν ο άλλος έφτασε από πάνω του πίεσε δυό φορές τη σκανδάλη. Άκούστηκε τότε ένας γούτος κι' έπειτα απλώθηκε και πάλι η σιωπή. Τη στιγμή εκείνη, άναψαν τα φώτα κι' ο Ντάν Ρίσελ είδε στο επάνω μέρος της σκάλας μία νέα. Ήταν μελαχροινή και φαινόταν τρομαγμένη.

Ο επιθεωρητής διήλθε προς το

μέρος της την κάννη του όπλου του. — Ψηλά τα χέρια! της φώναξε. Μην κάμεις θύμα!

Τα μάτια της νέας ήταν καρφωμένα στο κάτω μέρος της σκάλας, όπου ο Τζάκ Μάρς κολυμπούσε μέσα σε μία λίμνη από αίμα. Ο επιθεωρητής, χωρίς ν' αφήσει αυτή τη νέα από τα μάτια του, έσκυψε και του πήρε το περιστόφορο που κρατούσε ακόμη, στα χέρια του. Άρχισε ύστερα ν' ανεβαίνει τα σκαλοπάτια.

— Πού είναι η Κέττυ Ρίσελ; ρώτησε τη μελαχροινή νέα, όταν έφτασε πάνω.

— Άλλ' η νέα δεν πρόσεξε την ερώτησή του.

— Πες μου πώς δεν τον σκότωσες, του είπε.

— Πού;

— Δεν Τζάκ...

Αυτό θα το ιδούμε κατόπιν, απάντησε ο επιθεωρητής. Σε ρώτησα πού είναι η Κέττυ Ρίσελ.

Η νέα του έδειξε μία πόρτα στο βάθος.

Ο επιθεωρητής την ανάγκασε να γυρίσει και στήριξε την κάννη του όπλου του στη ράχη της.

— Πήγαίνε ν' ανοίξεις, της είπε. Έπειτα από μία στιγμή, η Κέττυ έπεφτε στην αγκαλιά του.

— Σιγά, μικρούλα, της είπε ο επιθεωρητής. Πώς βρέθηκες εδώ;

— Η Κέττυ γούρλωσε τα μάτια της.

— Δεν ήρθα μόνη μου, απάντησε.

— Αυτό το ξέρω, είπε ο επιθεωρητής. Θέλω να πω πως ακολούθησες τον Τζάκ Μάρς;

— Δεν τον ακολούθησα. Με παρέσυρε σε παγίδα.

— Η μελαχροινή νέα παρενέβη.

— Θα σας τα εξηγήσω όλα, είπε. Λέγομαι Έλεν Μέλμπι... Πηγαίναμε άλλοτε στο ίδιο σχολείο με την Κέττυ και μία μέρα συναντηθήκαμε τυχαία στο δρόμο. Αυτή τη συνάντησι την έκαμα γνωστή στον Τζάκ, που ήταν φίλος μου. «Θα μείνεις μαζί μου, της είπα. Πρέπει να την ξαναδεις και να γίνετε φίλες».

Ο Τζάκ είχε το σχέδιό του και μου το είπε. «Αν αψημάω τις την Κέττυ

Ο επιθεωρητής Ρίσελ έβγαλε το κεφάλι του.

— Δεν ξέρω τί πρέπει να σε κάμω, είπε σε λίγο. Άλλ' άς πούμε πρώτα να ιδούμε τί απόγινε ο φίλος σου...

Κι' ετοιμάστηκε να ξανακατεβή τη σκάλα. Αλλά, κίνη τη στιγμή, μία φωνή ακούστηκε από το κάτω μέρος.

— Μην κάνετε τον κόπο. Ο Τζάκ Μάρς δεν θα ένοχληση κανένα πιά.

Ακούγοντας τα λόγια αυτά, η Έλεν Μέλμπι ξέσπασε σε λυγμούς.

Ο επιθεωρητής γύρισε το κεφάλι του κι' είδε το Ντῶζον, που ανέβαινε τη σκάλα.

— Πώς... βρέθηκες εδώ; τον ρώτησε συφράνοντας τα φρύδια...

— Αν δεν κάνω λάθος, σε είχα στείλει προς το μέρος του Ντῶζον...

— Έγώ, όμως, προτίμησα να έρθω προς τα εδώ και νομίζω πως δεν έκανα λάθος, απάντησε ο Ντῶζον.

Οι οδηγίες που μας δίνετε δεν ήταν σωστές... Καταλαβαίνω, βέβαια, πως θέλατε να τακτοποιήσετε μόνος σας αυτή την υπόθεση.

— Άλλ'... πρέπει να ξέρετε...

— Σταμάτησε κι' έγινε κατακόκκινος.

Ο Ντάν Ρίσελ παρακολούθησε το βλέμμα του κι' είδε πως ήταν στηλωμένο με μία σιωπηλή έκπραση ανάγλυφα πάνω στην Κέττυ. Την ίδια έκπραση είχε και το βλέμμα της νέας.

Ο Ντῶζον κι' η Κέττυ άναψάνταν από καιρό, αλλά κανείς δεν ήξερε τίποτα ως τότε.

— Καταλαβαίνω, είπε ο Ρίσελ. Για ν' αποφασίσω να παρακούσεις τι διατάξεις μου, θα πρέπει να είχα κάποιον πολύ σοβαρό λόγο. Θα μου μιλήσει γι' αυτόν... η Κέττυ.

Ξανάναψε το κεφάλι του.

— Άλλ' την Έλεν τί θα την κάμω; ρώτησε.

— Το καλύτερο είναι να την αφήσουμε να φύγει, απάντησε ο Ντῶζον.

— Κι' εγώ αυτό νομίζω, συμφώνησε ο Ντάν Ρίσελ. Συνόδευσε την ως το δρόμο, Ντῶζον, πρόσθεσε. Και μην πής τίποτα σε κανένα γι' αυτή την υπόθεση.

ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΧΟΝΤΣΟΝ

ΕΊΜΑΣΤΕ ΌΛΟΙ ΕΝΔΟΥΣΙΑΣΜΕΝΟΙ!

Μόνο τώρα, που άποκτήσαμε κι εμείς θερμάστρα ΙΖΟΛΑ, ζεσταίνομαστε πραγματικά, ξεθεύοντας λίγα!

Οι θερμάστρες ΙΖΟΛΑ λειτουργούν με ρυθμιστή άερος καύσεως, τον μόνον που εξασφαλίζει συνεχώς τη σωστή ανάμιξι πετρελαίου και άερος, με άποτέλεσμα πλήρη καύσι με μεγίστη θερμική απόδοσι. Έτσι, έχετε τον πιο ιδανικό συνδυασμό θερμάνσεως και οικονομίας.

Οι θερμάστρες πετρελαίου ΙΖΟΛΑ, χάρις στο μοναδικό ΕΜΑΓΙΕ ΙΖΟΛΑ, διατηρούνται πάντα καινούργιες. Και είναι απλούστατες στη λειτουργία τους.

Θερμάστρες πετρελαίου ΙΖΟΛΑ σε 2 τύπους:

ΣΠ 33 (30.000 θερμικών μονάδων)

ΣΠ 43 (40.000 θερμικών μονάδων)

Έπί πλέον η ΙΖΟΛΑ σας προσφέρει μοναδική εξυπηρέτησι, όπου κι αν βρίσκεστε στην Ελλάδα, με τα 10 Κέντρα Έξυπηρετήσεως Πελατών.

Οι θερμάστρες ακαθάρτου πετρελαίου της ΙΖΟΛΑ είναι οι μόνες που εξάγονται στις χώρες της Κοινής Ευρωπαϊκής Αγοράς.

ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΤΑ ΠΙΟ ΦΡΟΝΤΙΣΜΕΝΑ

Η ΚΟΝΤΣΙΤΑ κι' ο ταύρος

Ο φαρμακοποιός βλέπει την Κοντσίτα να περνά έξω από το φαρμακείο του. Αναγνωρίζει τη μικρή, που του έφερε τους άρρους για ανάλυση, και τη φωνάζει.

5ον ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Ο πατέρας της Κοντσίτας άρνείται να πουλήσει στο δόν Πέτρο τον ταύρο του, τον Κάισαρα. Για ν' αναγκάσει την οικογένειά να του πουλήσει το θαμνάσιο ξύλο, ο δόν Πέτρο προκαλεί ένα ατύχημα. Η Κοντσίτα, που άγαπά τον Κάισαρα, προσπαθεί να τον κρατήσει και να κερδίσει 5000 πεσέτες, φέρνοντας τον ταύρο της αντιμέτωπο με ένα λιοντάρι.

Ο θόρυβος όμως εμποδίζει την Κοντσίτα να τον ακούσει.

— Άς την ακολουθήσω, να δω πού πηγαίνει. Το αποτέλεσμα αυτής της ανάλυσης είναι πολύ έσποτο!...

Την ίδια ώρα, ο δόν Πέτρο...

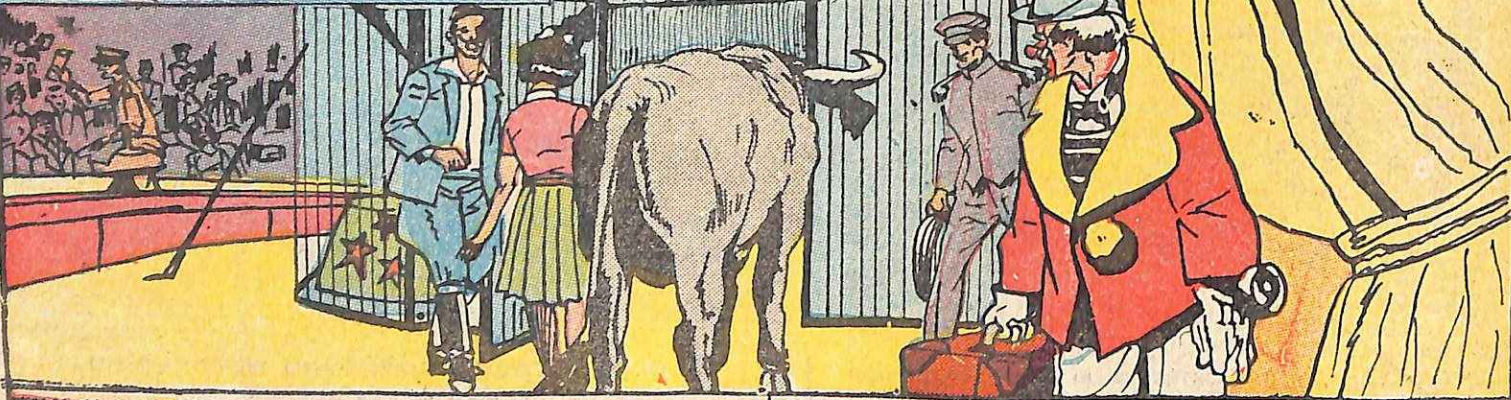
— Αυτή η μικρή είναι θεότρελλη.. Θέλει να ρίξει τον ταύρο μου βορά σ' ένα λιοντάρι!...

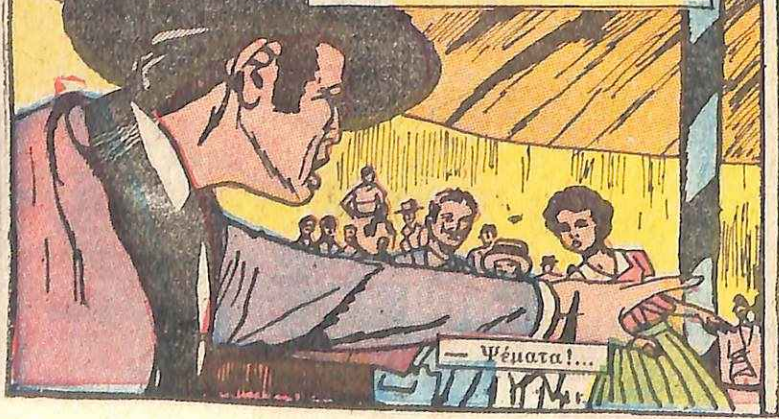
— Ο Κάισαρ είναι όμως τώρα δικός μου και δε θα τον αφήσω να κάνει αυτήν την τρέλλα!

— Η επιτυχία!.. Διόχνουμε θεατές... Έλπικω ή μικρή νασθη εγκαίρως με τον ταύρο της. Θα είναι σπουδαίος μεζές για τον Βροίτο, που είναι από γιές γιοτίκος.

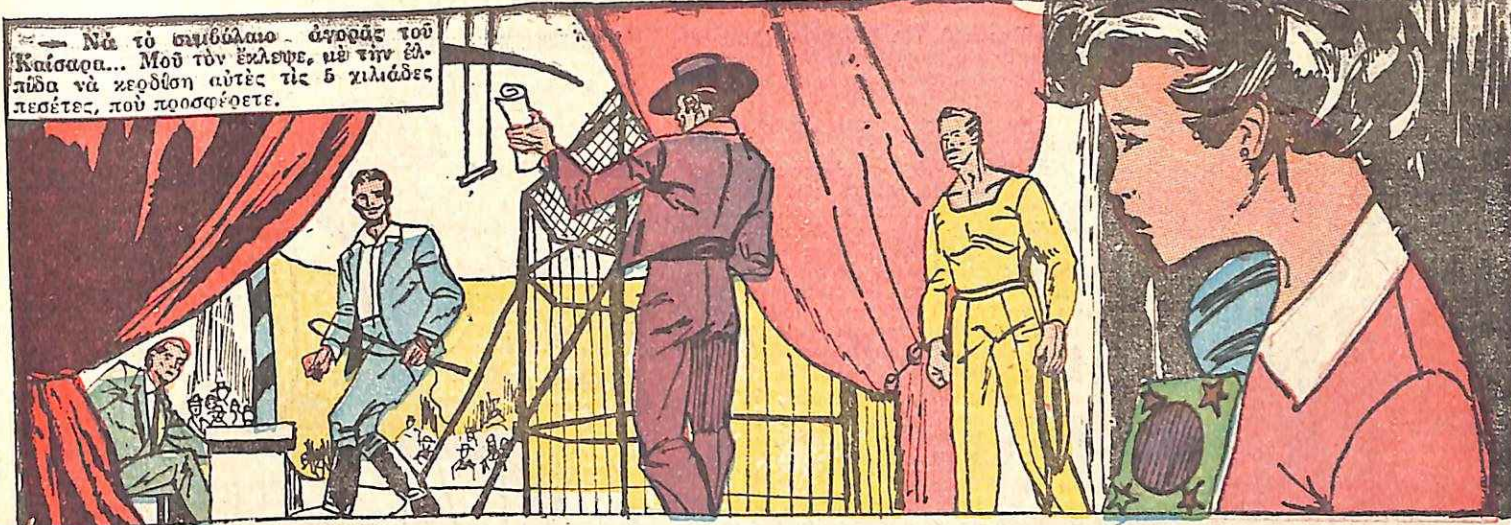
— Σταματήστε!... Ο ταύρος δεν άντεξε σ' αυτό το κορίτσι. Είναι δικός μου!.. Μου τον έδωκε!...

Ο θόρυβος που γίνεται μέσα στο τσίρκο, τραβάει την προσοχή δύο αστυνομικών.

— Για πάμε να δούμε τι γίνεται!...

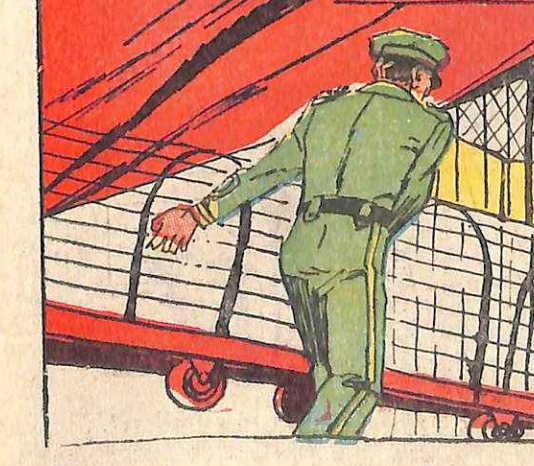
— Να το συμβάλλω... άγοράς του Κάισαρα... Μου τον έδωκε, με την έλπίδα να κερδίσει αυτές τις 5 χιλιάδες πεσέτες, που προσφέρει.

— Πράγματι, η υπέρετα της Κοντσίτας είχε κιόλας υπογράψει το πολιτήριο του ταύρου..

— Τότε πρέπει να μας ακολουθήσει..

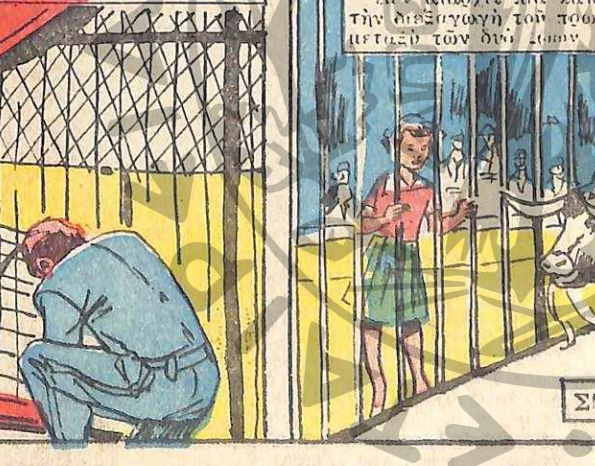
— Μια στιγμή, κύριοι.

— Για ν' αποκτήσει τον Κάισαρα, ο άσδοκος αυτός θέλησε να σκοτώσει τον πατέρα μου. Έδωσε στο άλογο του διεγερτικά φάρμακα. Για να τον κάνει καλά, η υπέρετα μου αναγκάστηκε να δεχτεί τα χορήγια του δόν Πέτρο, που ζήτησε σ' αντάλλαγμα τον ταύρο μας...

— Τόσο πρέπει να μας ακολουθήσει..

— Μια στιγμή, κύριοι.

— Έχεις αποδείξεις γι' αυτά που λες;

— Όχι!...

— Έτσι οι αστυνομικοί φεύγουν, παίρνοντας μαζί τους τον δόν Πέτρο και όχι την Κοντσίτα.

Στο διάστημα αυτό, ο Κάισαρ, μέσα στο κλουβί του, άσπίζει ν' αναπομονή...

Δεν απαγορεύει για να γίνει η μάχη για την διαίτησιν του ποσοτάτου άγρονος μετὰ των δυο άσων.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέγεια.

Το άγαλμα του Γουλιέλμου Τέλ στο Άλντορφ της Ελβετίας. Οι νεώτερες ιστορικές έρευνες απέδειξαν πως ο θρυλικός ήρωας της ελβετικής ανεξαρτησίας είναι πρόσωπο άγνωστο.

Ο Γουλιέλμος Τέλ ΕΙΝΑΙ ΑΝΥΠΑΡΚΤΟ πρόσωπο

Πώς δημιουργήθηκε ο σχετικός
θρύλος

Η ΙΣΤΟΡΙΑ της Ελβετίας και ο περήφανος και ανεξάρτητος χαρακτήρας των κατοίκων της, είναι κλεισμένα σε ένα όνομα, το όνομα του Γουλιέλμου Τέλ. Το άγαλμα του ύψωνται στην πλατεία του Άλντορφ, κοντά στις όχθες της λίμνης των Τεσσάρων Καντονίων και έχει όλα τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα του όρεσιβίου Έλβετου: εύρυ στήθος, περήφανο βλέμμα, ήρεμη εμφάνιση. Με το δεξί χέρι του κρατάει στον ώμο του τη βαλλίστρα του, ενώ με το αριστερό του αγκαλιάζει το μικρό γυιό του, που στέκεται χαμογελαστός πλάι του. Λίγο προηγουμένως, ένα από τα προμερά βέλη του πατέρα του διέπερσε ένα μύλο, που βρισκόταν πάνω στο κεφάλι του. Με το τολμηρό αυτό χτύπημα, ο θρυλικός και αλάνθαστος τοξότης ήθελε να δείξει στους Αυστριακούς δυναστες πόσο μεγάλη ήταν η αγάπη των Έλβετων για την ελευθερία.

Οι Έλβετοι, ως γνωστόν, τιμούν και σέβονται τον Γουλιέλμο Τέλ ως εθνικό ήρωα. Από το θρόνο του ο Γερμανός ποιητής Σίλλερ ένεπνευσθη το διώνυμο ποιητικό αριστούργημα του και ο Ροσσίνι τη γνωστή όπερά του. Αναρίθμητοι δρόμοι στην Ελβετία φέρουν το όνομά του και πολλά μουσεία είναι αφιερωμένα σ' αυτόν. Τα ελβετικά γραμματόσημα, έξ άλλου, φέρουν την εικόνα του.

Κι' ωστόσο, ο Γουλιέλμος Τέλ φαίνεται, ότι δεν υπήρξε ποτέ. Το θανάσιμο πλήγμα του, το κατέφερε ένας συμπατριώτης του, ο Μαρσέλ Μπέκ, καθηγητής της ιστορίας στο Πανεπιστήμιο της Ζυρίχης.

Αλλά και πριν από το Μπέκ, η ύπαρξη του Γουλιέλμου Τέλ είχε αμφισβητηθεί από πολλούς ιστορικούς και κυρίως από τον ιερέα Φρυνούμπεργκερ, που έγραψε το 1760 μία διατριβή για να αποδείξει το άσυστατο αυτού του θρύλου, πράγμα που τον στοίχισε την εχθρότητα και την περιφρόνηση των συμπατριωτών του ως το τέλος της ζωής του.

Ο Έλβετος Ιερέυς είχε αποδείξει, ότι

ο θρύλος του Τέλ δεν ήταν ελβετικός, αλλά σκανδιναβικός κι' ότι βρισκόταν πανομοιότυπος στη Δανία και στη Σκωτία:

Στην πρώτη, ο ήρωας λεγόταν Τόκο και στη δεύτερη Τάλ.

Επρόκειτο για ένα άνθρωπο του λαού, έναν αλάνθαστο τοξότη, που καταδίωκε αλύπητα τους τυράννους και που, για να ελευθερώσει την πατρίδα του, δεν είχε διστάσει να δεχτεί ένα στοίχημα, που τον υποχρέωνε να χτυπήσει με το τόξο του ένα μύλο, που θα έτοποδετείτο πάνω στο κεφάλι του γιου του. Ο θρύλος αυτός ήταν προγενέστερος από τον ελβετικό και είχε μεταφτευθεί άγνωστο με ποιά τρόπο στην Ελβετία.

Ο καθηγητής Μπέκ, όμως, προχώρησε ακόμη περισσότερο και γκρέμισε τις ίδιες τις βάσεις του θρύλου.

Ως γνωστόν, σύμφωνα με το δράμα του Σίλλερ και την ελβετική παράδοση, το 1291 σχηματίσθηκε στο όρος Ρούτλι η πρώτη ελβετική ένωση μεταξύ των κατοίκων του Ούρι, του Σβός και του Ούντερβάλντεν έναντι των Αψβούργων, που εξουσίαζαν τη χώρα. Αλλά ο Μπέκ απέδειξε, με αδιάκιστα ιστορικά κείμενα, ότι, κατά τα τέλη του 13ου αιώνα, μεταξύ των Αψβούργων και των Έλβετων υπήρχαν τής επικρατούσε απόλυτη αρμονία. Τα τρία προσαναφερόμενα καντόνια προσφοδοτούσαν, μάλιστα, τους στρατούς του Ροδόλφου και του Αλβέρτου των Αψβούργων με πολεμιστάς.

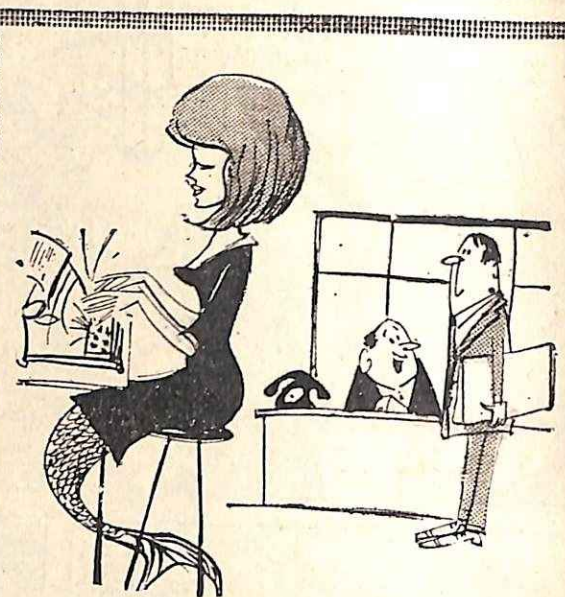
Ο σχετικός θρύλος μιλάει επίσης για έναν αλλοίθωρο διοικητή, που λεγόταν Τίλλεντορφ και που ο Σίλλερ μετέτρεψε στο δράμα του σε Γκέλερ. Αλλά τα ιστορικά κείμενα της εποχής δε μιλάνε για κανένα Τίλλεντορφ ή Γκέλερ, όπως δε μιλάνε και για κανένα Γουλιέλμο Τέλ. Πουθενά δεν αναφέρεται επίσης, ότι αυτός ο αλλοίθωρος διοικητής είχε βάλει το καπέλλο του στην πλατεία του Άλντορφ, για να το χαιρετάνε οι Έλβετοι εις ένδειξη της υποτέλειάς των.

Η ιστορία έχει περίπου ως έξη, στις γενικές της γραμμές:

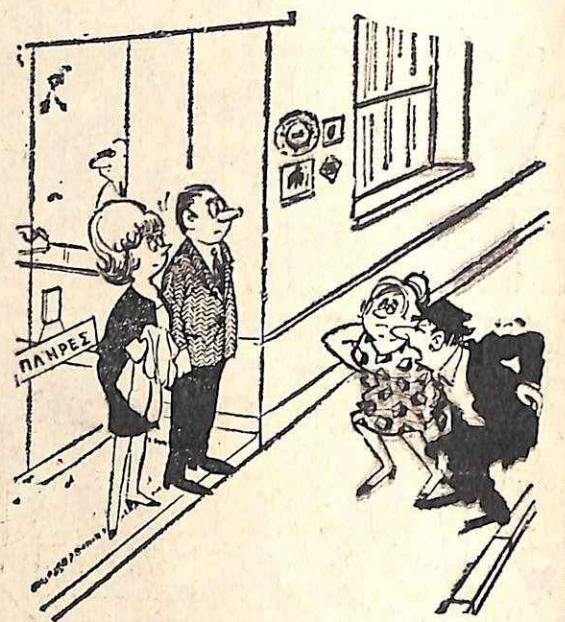
Οι Αψβούργοι ήσαν στην αρχή μικροί και άσημαντοι φεουδάρχες, που κατέφεραν, όμως, να γίνουν ισχυροί, προσδίδοντας τότε τους αυτοκράτορες της Γερμανίας, τότε τον Πάπα και τότε τους δούκες της Βουργουνδίας. Τα παλιά χρονικά τους παρουσιάζαν σαν τέρατα δολιότητος και πανουργίας. Χάρις σ' αυτές τις διαδοχικές προδοσίες, είσεωρσαν και στην Ελβετία, όπου ήσκησαν φιλειρηνική πολιτική και έπροστατεύσαν τους κατοίκους της, για να τους έχουν με το μέρος τους. Ο αρχηγός της οικογενείας Ροδόλφος, έπειτα από διάφορες μηχανορραφίες, ανέθηκε στον αυτοκρατορικό θρόνο της Γερμανίας και οι Έλβετοι έγνωσαν τότε πολύ καλύτερες ημέρες από πριν, γιατί είχαν την προστασία του αυτοκράτορος. Μετά το θάνατό του, όμως, που συνέβη στις 15 Ιουλίου 1291, ανησύχησαν μήπως ο διάδοχός του ανακαλέσει τα προνόμιά τους και τα τρία όρεινα καντόνια του Ούρι, του Σβός και του Ούντερβάλντεν συνέπηξαν, την 1η Αυγούστου του ίδιου έτους, την «αίωνία ένωση», που απέτέλεσε τον πυρήνα της ελβετικής δημοσπονδίας. Αλλά τα πράγματα εξελίχθησαν ομαλά και μόνον το 1315 έπληθε σύγκρουσις με τον αδελφό του Ροδόλφου Αλβέρτο.

Καθ' όλη αυτή τη μακρά περίοδο, παρατηρεί ο Μπέκ, αναφέρονται πλείστα όνοματα Έλβετών, που πήραν μέρος στις διαπραγματεύσεις ή πρωτοστάτησαν στους σχετικούς αγώνες. Αλλά πουθενά δε γίνεται λόγος για Γουλιέλμο Τέλ. Ο σχετικός θρύλος, κατά τον Έλβετο ιστοριοδίφη, δημιουργήθηκε πολύ αργότερα, πιθανόν κατά τον 14ο ή 15ο αιώνα και αποτελεί προσαρμογή στα ελβετικά έθιμα και την ελβετική ιστορία άλλου παλαιότερου θρύλου, που υπήρχε στους Βορείους λαούς.

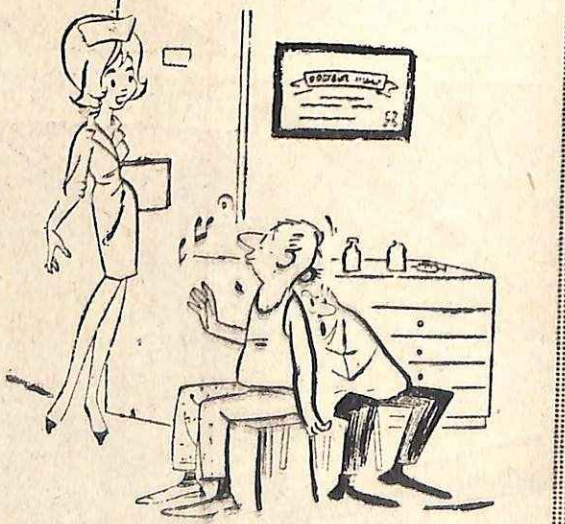
Αλλά τί σημασία έχει η προέλευσις του θρύλου; Ο Γουλιέλμος Τέλ θα ζή πάντα στις καρδιές των ανθρώπων σαν αιώνιο σύμβολο του αγώνος για την ανεξαρτησία και την ελευθερία.

— Την γνώρισα το καλοκαίρι στην Ύδρα και την ποσέλαβα άμείωως!...

— Δέ βοήκαμε σωμάτιο και άναγκαστήκαμε να κοιμηθούμε μέσα στο αυτοκίνητό μας.

— Σας ελπ να βήξετε, όχι να σφυρίζετε!...

Η ζωή μας είναι ένα ηλεκτρικό φαινόμενο

Μερικοί άριθμοί που προκα-
λούν ίλιγγο

Η ΣΚΗΝΗ ξετυλίχθηκε σε μία μικρή κωμόπολη της νοτίου Αγγλίας. Έβρεχε όλη την ημέρα κι' οι κεραυνοί διαδέχονταν ο ένας τον άλλο. Η νεαρή κυρία Βελέυ είδε τον άντρα της, που γύριζε μουσκεμένος από τη δουλειά του. Έτρεξε άμέσως στην πόρτα, για να τον υποδεχτεί.

— Καλώς ήρθες, Τζών, του είπε.

Και του πρόσφερε τα χείλη της, όπως συνήθιζε να κάνει πάντα.

Εκείνος έσκυψε για να τη φιλήσει. Αλλά, μόλις τα χείλη τους έαμψαν, τινάχτηκε απ' αυτά μία λάμψη κι' ακούστηκε ένας κρότος τόσο δυνατός, που οι γείτονες έτρεξαν, νομίζοντας, ότι είχε γίνει κάποιο κακό. Εύτυχως, δε συνέβαινε τίποτα. Οι δυο σύζυγοι είχαν δεχτεί απλώς μία ηλεκτρική εκκένωση, που ωφέλιμο στον ηλεκτρισμό, που τα σώματά τους είχαν απορροφήσει κατά τη διάρκεια της ημέρας από την ατμόσφαιρα. Η επαφή των χειλιών τους δημιούργησε ένα βραχυκύκλωμα και έπληθε τότε η εκρη-
ξίς.

Αλλά πώς το σώμα μας απορροφά ηλεκτρισμό από την ατμόσφαιρα χωρίς να το υποπνεύμαστε; Το γεγονός αυτό έχει διαπιστωθεί πειραματικά. Το ίδιο συμβαίνει, άλλωστε, με όλους τους ζωντανούς οργανισμούς και με διάφορα ευηλεκτραγενή σώματα (μέταλλα, κλπ.). Η απορρόφηση είναι πολύ μεγαλύτερη, όταν η ατμόσφαιρα παρουσιάζει μεγάλη ηλεκτρική φόρτιση, όπως συμβαίνει κατά τις στιγμές της θυέλλης. Εκτός από αυτό τον ηλεκτρισμό, το σώμα μας παράγει και δική του ηλεκτρική ενέργεια, όπως ένα ηλεκτρικό εργοστάσιο σε μικρογραφία.

Η ζωή είναι πράγματι ένα ηλεκτρικό φαινόμενο, που ρυθμίζεται από ένα πλήθος χημικών αντιδράσεων. Το γεγονός αυτό ήταν γνωστό από την αρχαιότητα. Οι επιστήμονες, ωστόσο, παρά τις έπιμονες προσπάθειές τους, δεν κατόρθωσαν ακόμη ν' ανακαλύψουν το μηχανισμό της παραγωγής αυτού του ηλεκτρισμού.

Το άξιοσημείωτο είναι, ότι το ηλεκτρικό εργοστάσιο του σώματός μας εργάζεται αδιάκοπα, σε όλη τη διάρκεια της ζωής μας, και δε σταματάει παρά μία μόνο φορά: όταν πεθαίνουμε. Ακόμη κι' όταν βρισκόμαστε σε κατάσταση λιποθυμίας ή νάρκης, το εργοστάσιο αυτό συνεχίζει τη λειτουργία του. Και η πλέον ύποπτη ζωή παράγει ηλεκτρική ενέργεια, παρατηρεί ο καθηγητής Σούκλιν.

Αλλά πόση είναι αυτή η ενέργεια; Οι σύγχρονοι επιστήμονες κατόρθωσαν να την μετρήσουν. Κάθε ώρα, η καρδιά μας παράγει τόση ενέργεια, όση θα χρειαζόταν για να σηκώσουμε έναν άνθρωπο βάρους 85 κιλών από το βρωπο βάρους 85 κιλών από το έδαφος ως το τρίτο πάτωμα μιας πολυκατοικίας. Κάθε μέρα, η καρδιά μας εκσφενδονίζει μέσα στο σώμα μας μία ποσότητα αίματος, που το βάρος του (όταν λάβουμε υπ' όψιν, ότι αυτό το αίμα περιλαμβάνει διακόπια, πράγμα που είναι το ίδιο, σαν κάθε φορά να μπαίνει καινούργιο αίμα στην καρδιά μας) κυμαίνεται μεταξύ 5 και 10 τόννων. Αυτή η εκσφενδόνισις δε θα ήταν δυνατή,

αν ο «κινητήρας» της καρδιάς μας δεν παρήγε την απαιτούμενη ηλεκτρική ενέργεια. Χωρίς αυτή την ενέργεια, η καρδιά μας δε θα μπορούσε να κάνει την παραμικρή κίνηση και θα ήταν ένα νεκρό σώμα.

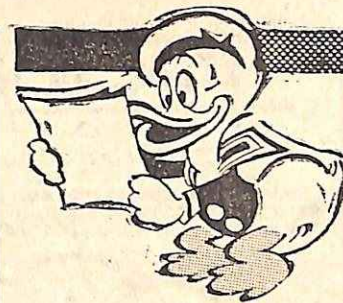
Αλλά θα θέλατε ίσως να μάθετε πόση είναι η συνολική ενέργεια, που παράγει η καρδιά μας. Οι επιστήμονες την υπελόγησαν κι' αυτήν. Στο τέλος μιας ζωής 60 χρόνων, η καρδιά μας έχει παραγάγει τόση ενέργεια, όση θα χρειαζόταν για να σηκώσουμε ένα μεγάλο υπερωκεάνειο σε ύψος 10 μέτρων από την επιφάνεια της θαλάσσης!

Η καρδιά μας είναι πράγματι ο μικρότερος ηλεκτρικός κινητήρας, που υπάρχει στον κόσμο. Δεν πρέπει να ξεχνάμε, ότι στον άνδρα, ακόμη και τον πιο γεροδεμένο, το βάρος της δεν ξεπερνάει τα 330 γραμμάρια, ενώ στη γυναίκα μόλις φθάνει τα 225 γραμμάρια.

Η καρδιά ενός υγιούς ανθρώπου χτυπάει 60 φορές από λεπτό. Έτσι, κατά τη διάρκεια μιας ζωής 60 χρόνων, οι παλμοί της ξεπερνούν τα 3 δισεκατομμύρια. Καθένας απ' αυτούς τους παλμούς απελευθερώνει μία ποσότητα ηλεκτρικής ενέργειας.

Το ίδιο συμβαίνει και με τον εγκέφαλο. Κι' αυτός επίσης απελευθερώνει συνεχώς μία ποσότητα ηλεκτρικής ενέργειας. Ακόμη και όταν είμαστε βυθισμένοι σε ύπνο, ο εγκέφαλός μας εργάζεται.

Η ζωή μας είναι, λοιπόν, ένα ηλεκτρικό φαινόμενο. Πολλοί επιστήμονες το υποστηρίζουν. Αυτό τον ηλεκτρισμό, που παράγουν ο άνθρωπος και όλα τα ζωντανά όντα, τον έχουν αποκαλέσει βιοηλεκτρισμό. Χάρις σ' αυτόν είναι δυνατή η ζωή. Όταν το σώμα μας χάσει την ικανότητα να παράγει ηλεκτρισμό, έπέρχεται ο θάνατος.

Δουλειές μέ φουντες

Η ΕΥΑ Λαμέρ είχε ελεύθερες ιδέες κι' επί πλέον ευαίσθητη και τρυφερή καρδιά. Ακόμα, είχε έναν τρυφερό φίλο, που δεν ήταν μόνο φίλος του άνδρός της, αλλά, κατά διαβολική συμπτώσει, ήταν και πλούσιος. Τον έλεγαν Όσκαρ Καρακάς. Από το όνομά του, φαινόταν πως δεν ήταν Γάλλος. Κι' όμως είχε πολιτογραφηθεί τελευταία και δεν ξεχώριζε από τους βέρονες Παριζιάνους. Είχε κι' αυτός ένα από τα καλύτερα προτερήματα τους: Δέ μπέρε-
δε τον έρωτα με τα λεφτά.

«Το χρυσάκι σκοτώνει την καρδιά», συνήθιζε να λέη. Σ' αυτό όμως, η ζωήρη Εύα έσπευδε να του απαντήσει: «Ναί, από τη χαρά!».

Όσο τώρα γιό το σύζυγο, θα έλεγε κανείς πως είχε κάποιον περιέργη έρωστία στα βλέφαρα. Τα μάτια του έκλειναν πάντα, όταν ακριβώς δεν έπρεπε να βλέπει μερικά πράγματα. Μ' άλλα λόγια, ήταν έξυπνος άνθρωπος... Την ημέρα, λοιπόν, που αρχί-

ζει αυτή η ιστορία, η Εύα περίμενε με μεγάλη νευρικήτητα τον Όσκαρ. Ξαφνικά, άκουσε θορύβο αυτοκινήτου μπροστά στο σπίτι της.

— Επ'ι τέλους! Έκανε δολόχαρη. Έφεξε μία καλή ημέρα και για μένα!...

Κι' από το παράθυρο, είδε το φίλο της να βγαίνει από ένα υπέροχο αεροδυναμικό αυτοκίνητο. Μόλις ο Όσκαρ μπήκε στο σαλόνι, έτρεξε να τον αγκαλιάσει.

— Ω, αγάπη μου, χρυσέ μου Όσκαρ! Σ' εύχαριστώ...

— Μ' εύχαριστώ; Απόρησε έκινος. Για ποιά λόγο; Έπειδή ήρθα για να σε βγάλω περίπατο;

— Και το αυτοκίνητο;...

— Μόλις το αγόρασα! Ουδέντα χιλιάδες φράγκα! Είναι λιγάκι ακριβό, μα δεν πειράζει. Έκανα τη θυσία για σένα, για τους περίπατό σου.

— Τί καλός, που είσαι! Μου άρέσει πολύ αυτό το αυτοκίνητό μου!

— Συγγνώμη...

— Πώς; Δεν είναι το αυτοκί-
νητο, που μου υποσχέθηκες;

— Σου υποσχέθηκα εγώ... ένα αυτοκίνητο;

— Μά, καμμένη, δε σου το είχα ζητήσει;... Το ίδιο είναι! Σ' εύχαριστώ παραπολύ! Δεν περίμενα ποτέ μία τέτοια τρέλλα από μέρους σου!

— Μά...

— Τί; Μήπως έλλαξες γνώμη; Δέ ντρέπεσαι, Όσκαρ;

— Έκτειν τη στιγμή, άκούστηκε το στρίγγλισμα των φρεών ενός παλιού αυτοκινήτου.

— Θεέ μου! Έκανε η Εύα. Ο άντρας μου! Πώς δέ τον κάνω τώρα να «καταπιή» το αυτοκί-
νητο;

— Α! Βλέπεις; ψιθύρισε ο Όσκαρ, με κάποια έπιδοξα. Είναι αδύνατο...

— Όχι! Όχι! Θα βρω τρόπο! Αησέ με έμένα και θα τα καταφέρω μία χαρά. Δός μου μόνο τα χαρτιά του αυτοκινήτου...

Ο Όσκαρ της τα έδωσε, μ' ένα κρυφό άναστεναγμό.

Ο Λαμέρ μπήκε στο σαλόνι, με την περιέργη ζωγραφισμένη στο πρόσωπό του.

— Αγαπητέ μου Όσκαρ, δικό σου είναι το αεροδυναμικό αμάξι, που είναι μπροστά στην πόρτα; ρώτησε το φίλο του.

— Όχι, αγάπητέ μου, είναι δικό μου! του έξηγσε η Εύα.

— Είναι δικό της... μάλιστα... μουρμούρισε ο Όσκαρ.

Ο σύζυγος γούρλωσε τα μάτια του.

— Είναι μία πρώτης τάξεως ευκαιρία! Έκανε η Εύα. Θα μείνεις κατενθουσιασμένος! Θα δής πως θα με συχαρείς!

— Πόσο το αγόρασες; ρώτησε δυσπιστά ο Λαμέρ.

— Είκοσι χιλιάδες.

— Είκοσι χιλιάδες; Έλα δά!

Είναι άπίστευτο!

— Όρίστε τα χαρτιά του!

— Έτσι είναι αλήθεια; Έκανε κατάπληκτος ο σύζυγος. Αγαπητέ μου Όσκαρ, από την ημέρα, που σε γνώρισα, η γυναίκα μου κάνει χρυσές δουλειές. Της δίνεις περιφρονέ συμβουλές!...

Ο Όσκαρ, όμως, αντί να τον εύχαριστηση για τα καλά του λόγια, έβλεπε έκαλλος, που είχε χάσει, δίχως να το καταλάβει, το αυτοκίνητό του, μέσα απ' τα χέρια του.

Ο έξυπνος σύζυγος, το ίδιο βράδυ, για να δείξη...

ΟΙ ΦΙΛΟΔΟΞΙΕΣ ΤΗΣ ΚΙΜ ΝΟΒΑΚ

Η Κίμ Νόβας κυριεύει τώρα στην Αγγλία το φίλμ «Η έρωτική ζωή της Μολ Φλάντερς», στο οποίο υποδύεται τον πιο αξιόλογο ρόλο της κινηματογραφικής της καριέρας. Το φίλμ βασίζεται στο ομώνυμο βιβλίο του Ντανιέλ ντε Φο, που συγγραφέας, που μας είναι περισσότερο γνωστός από το έργο του «Ροβινσών Κρούσο». Η Κίμ έχει τώρα σοβαρευτεί πολύ και δήλωσε τελευταία: «Παίρνω μαθήματα δραματικής τέχνης, όσο πιο συχνά μου το επιτρέπουν οι όρες, που μου αφήνει ελεύθερες η δουλειά μου. Θέλω να γίνω μία καλή ηθοποιός. Ξέρω όμως πως αυτό θάρη μαζί με τις πρώτες ρυτίδες και τα πρώτα άσπρα μολιάς».

κα του, ότι εκείνος τα κατάφερε καλύτερα, πούλησε το αυτοκίνητό της σαράντα χιλιάδες φράγκα.
— Άγάπη μου, έλα να με φιλήσεις! τής φώναξε.
— Βλέπω, ότι είσαι αλόχαρος... έκανε η Εύα.
— Γιατί να μην είμαι; Τελείωσα κι' εγώ μια πρώτης τάξεως δουλειά!

— Άλήθεια; Κέρδισες στο Χρηματιστήριο;
— Όχι! Άπλούστατα, πούλησα το αυτοκίνητο.
— Πούλησες τό... πούλησες τό...
— Α!

Και η Εύα σωριάστηκε μισολιπόθυμη σε μια πολυθρόνα.
— Ο Λαμέρ ξαπλώθηκε κι' αυτός σε μιά άλλη πολυθρόνα και, φυσώντας ψηλά τον καπνό του τσιγάρου του, τής είπε:

— Μα κερδίσαμε, αγάπη μου, είκοσι χιλιάδικα!... Τό πούλησα σαράντα χιλιάδες φράγκα!... Θρίμβος!...

— Θέε μου! Θα τρελλαθώ!...
— Μα γιατί;
— Πού μπορείς να καταλάβεις, έσύ!

Η Εύα την είχε πάθει. Μα έπρεπε να κάνει τα πικρά γλυκά. Όλη τη νύχτα ωστόσο δεν έκλεισε μάτι. Και, το πρωί, ρώτησε τον άνδρα της:

— Μου λές αλήθεια; Μπορείς να πουλήσεις τόσο γρήγορα το αυτοκίνητο;
— Μα τί; Δε με πιστεύεις; Νά το τσέκ!...

Κι' αφού τής έδειξε το τσέκ, έφυγε για τις δουλειές του. Μπορείτε τώρα να φαντασθήτε τη σκηνή, που έκανε ο Όσκαρ στην Εύα, όταν έμαθε το «ξεπούλημα» του αυτοκινήτου του.

— Α! Ο άθλιος!... Ο άντρας σου είναι ένας... Νά του τις πηγες είναι!...

— Σώπα! Η ύπαιθρος!...
— Είσαι βέβαιη, ότι το πούλησε;

— Μου έδειξε το τσέκ!...
— Α! Έτσι!... Φτάνει να το έχω ακόμη!... Τώρα θα δής!

Κι' ο Όσκαρ περίμενε το Λαμέρ. Όταν εκείνος γύρισε στο σπίτι, φώναξε στο φίλο του:

— Σου τα είπε η Εύα;
— Ναι, ναι, τα έμαθα. Μπράβο! Κέρδισες είκοσι χιλιάδικα!

— Η τύχη, φίλε μου, η τύχη! είσαι πολύ τυχερός. Σήμερα άκριβώς ήρθα να σου προτείνω να αγοράσεις είσαι μετοχές του «Ράντιουμ Στόκ».

— Το ενδιαφέρον μου είναι η μεγάλη ύψωση στο Χρηματιστήριο! Αύριο θα διπλασιασθή ή τιμή τους...
— Τί λές; Δε μου δίνεις σαφάντα;

— Μα έσύ είσαι λιαυαργος! «Ας είναι...» Θα σου δώσω κι' άλλες είσαι!

Κι' ο Όσκαρ του έδωσε σαράντα μετοχές των χιλίων φράγκων και... τσέπωσε το τσέκ. Έπειτα, καθώς έβγαίνει, ψιθύρισε στο αυτί της φίλης του:

— Έν τάξει! Τού την έφερα... Οι μετοχές του «Ράντιουμ Στόκ» από χτες το βράδυ είναι παλιόχαρτα!... Δεν αξίζουν τίποτε!...

Τώρα, η Εύα δε μπορούσε να καταλάβει ποιος από τους δυο ήταν ο «πιο βλάκας». Γι' αυτό, ρώτησε τον άνδρα της:

— Είσαι βέβαιος, ότι αξίζουν οι μετοχές, που αγόρασες;
— Όχι, αλλά το τσέκ, που του έδωσα, δεν έχει αντίκρουσμα!

Αυτή τη φορά, η Εύα είδε καθαρά πως είχε δίκιο ο Όσκαρ Κασσάκας. «Τό χρυσάφι σκοτώνει την καρδιά...». Ναι, δεν άγαπούσε πια ούτε το «βλάκα» φίλο της, ούτε τον παμπόνηρο σύζυγό της.

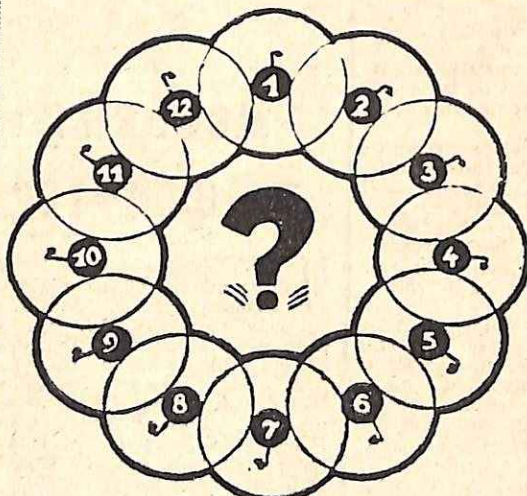
Και συλλογίσθηκε, ότι ήταν καιρός πια να τους αλλάξει και τους δυο αυτούς μασκαραδες...

ΤΡΙΣΤΑΝ ΜΠΕΡΝΑΡ

Γιά μικρούς

Συλλαβικό κυκλόλεξο

Μέσα στους δώδεκα αυτούς κύκλους, θα τοποθετήστε 12 πετρασουλές λέξεις, των οποίων σας δίνουμε πω κάτω τις σημασίες. Η τοποθέτησή θα γίνει γύρω

από τον αντίστοιχο αριθμό, αρχίζοντας πάντα από το σημείο όπου βρίσκεται το μικρό βέλος και ακολουθώντας την κατεύθυνση, που δείχνει.
Αντί να βάξετε ένα μόνο γράμμα, θα τοποθετήτε μια ολόκληρη συλλαβή μέσα στο κάθε μικρό χώρο.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

- 1) Ποδητή από κάθε άρρωστο.
- 2) Το λέμε κάθε μέρα σε φίλους και γνωστούς.
- 3) Σημείον του όριζόντος.
- 4) Φρούτα, που πέρασε ή εποχή τους.

Οι άφηρημάδες της οικογενείας Παπατρέχα

Οι τελευταίες ηλιόλουστες και ζεστές μέρες έκαναν την οικογένεια Παπατρέχα να κατεβή στην πλας της ακόμα μπανιο. Κι' έτσι όμως, η άφηρημάδα της τής να σας προσφέρουμε αυτό το παιχνίδι, που θυμίζει μαγική εικόνα. Τι έχασε σήμερα η οικογένεια Παπατρέχα; Όπως πάντα, το αντικείμενο που χάθηκε είναι ένα από τα έξι, που βλέπετε κάτω από το σχέδιο. Μέσα στην εικόνα βρίσκεται σε διαφαντικό, ι-λογίως. Έχετε στη διάθεσή σας δυο λεπτά για να

- 5) Το χρειάζεται κάθε υποζύγιο.
- 6) Μερικές δεκάδες.
- 7) Επιθυμητή από κάθε καταστηματούχο.
- 8) Στρόφαλος.
- 9) Νηοπομή της έρημου.
- 10) Σκόρπισμα.
- 11) Διανομή.
- 12) Έλλειψις ομοιότητας.

Μεταγερματισμός

Βγάξω Α και βάζω Ο και θαυμάζω κι' άπορώ, πως μία νήσος του Αιγαίου, νήσος γίνεται εκ νέου.

Παλιό χίνιγμα

Τι ώραίο αυτό το άμεί!... Μα ένα γράμμα του αν αλλάξει, πας σ' αυτό ν' αγωνιστής κι' ίσως νάδης νικητής.

Αναγερματισμός

Είμαι, λυτή, τόσο μέγα, που στον κόσμο δε χωρώ. Μα στο κώνωπο το σώμα, δυο φορές πως εισχωρώ;

3 μνημικές εικόνες χωρίς εικόνες

— Δεν αποκλείεται, μπαμπά, στο Νίκου να το ξεχάσατε.

— Ποιά καλή;

— Μα αυτό που γυρεύετε.

— Τι θα γίνει, Μαρία; Τρώς ακόμα;

Κι' όμως ήρθε και σε περιμένει...

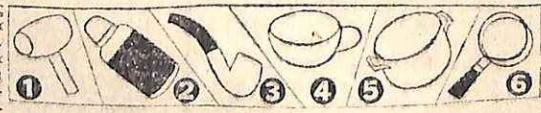
— Ποιάς, μαμά;

— Μα δεν άκουσες που σου είπα;

— Παράτα τη μπάλλα και έλα, Τάκη, να δής τι ώραία που φαίνονται από δω.

— Ποιά, Νίνα;

— Αυτά που σου είπα...

το ανακαλύψετε. Μόνο τότε θα μπορείτε να υπερηφανευτείτε για την παρατηρητικότητα σας.

Οι λύσεις στη σελίδα 78

ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΠΟΔΙΑ καθρέφτης τής προσωπικότητος

Τί φανερώνουν το μήκος, ή διά πλάσις, το τρίχωμά τους κλπ.

ΚΑΤΑ το Γερμανό καθηγητή

Κούρτ Σλέσινγκερ, «ή αναλογία μεταξύ των διαφόρων μερών του σώματος, πρέπει να θεωρηθεί ως ένδειξις δυνάμεως, καλού χαρακτήρος και ορδοφροσύνης». Η αναλογία, προσβάτει, πρέπει να υπάρχει από το κεφάλι ως τα πόδια. Κάθε δυσαναλογία, τούναντιον, όπως π. χ. ένας κοντός κορμός, που συνοδεύεται από μακριά χέρια ή πόδια, φανερώνει μία έλλειψις αρμονίας, που δεν υπάρχει μόνο στο φυσικό, αλλά και στο ψυχικό επίπεδο.

Ξεκινώντας από τις άρχες αυτές, ο καθηγητής Σλέσινγκερ, καθορίζει ως εξής τη σημασία, που έχουν οι διάφορες ιδιομορφίες των άνω και κάτω άκρων.

Οι κανονικές αναλογίες μεταξύ του κορμού και των άνω και κάτω άκρων, δε φανερώνουν μόνο δύναμη, αλλά, επίσης σωφροσύνη, καλό χαρακτήρα και ευθυκρισία.

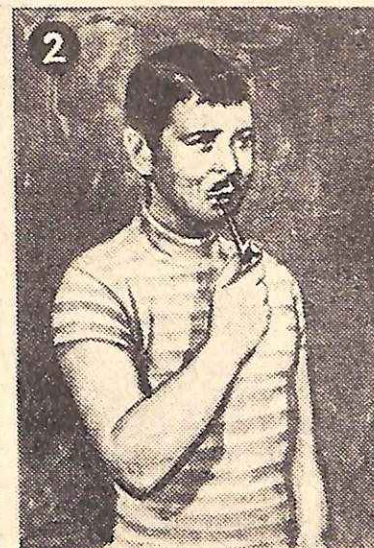
Τα μακριά και αδύνατα χέρια (εϊκ. 1) δείχνουν χαρακτήρα ψυχρό, υπολογιστικό και αναποφασιστο. Οι άνθρωποι με τέτοια χέρια αδιαφορούν για τους άλλους, αποστρέφονται τις ρομαντικές εκδηλώσεις και προσπαθούν να καταπιέσουν μέσα τους κάθε αίσθημα, σά να ντρέπονταν γι' αυτόν. Είναι κάποτε βίαιοι, αλλά συνήθως συγκρατούν τις όρμες τους και κρύβουν το πραγματικό έαυτό τους κάτω από μία μάσκα, που είναι πάντοτε ή ίδια.

Τα κοντά και πλαδαρά χέρια (εϊκ. 2) παρατηρούνται στους ανθρώπους, που παραμένουν πάντοτε παιδιά. Είναι καλόκαρδοι, απλοϊκοί στην ευφάνισή τους, και επιδοκούν τη συναναστροφή με τους άλλους. Προσπαθούν συνήθως να στηριχθούν σε ανθρώπους πιο δυνατούς απ' αυτούς, γιατί δεν τους άρεσει ν' αναλαμβάνουν ευθύνες ούτε να παίρνουν αποφάσεις.

Τα κοντά και μυώδη χέρια (εϊκ. 3) φανερώνουν ανθρώπους με πρωτοβουλία, τολμηρούς και γρήγορους στις αποφάσεις τους.

Πολλοί άνθρωποι μάς γίνονται αντιπαθητικοί, με την υπερψία, τη ματαιοδοξία, την υποκρισία και τη δολιότητα τους. «Αν κυτάξετε τα χέρια τους, παρατηρεί ο Κούρτ Σλέσινγκερ, θα δής, ότι, 90 φορές στις 100, δεν είναι ίσια, αλλά σχηματίζουν μία μικρή καμπύλη με το άνοιγμα προς τα μέσα (εϊκ. 4). «Αν βρεθίτε μπροστά σ' ένα τέτοιο άνθρωπο, μη βιασθήτε να του δώσετε την εμπιστοσύνη σας, συμβουλευτεί ο καθηγητής. Κάτω από την προσποιητή υπερψία του, έχει χαρακτήρα ευτελή και ταπεινό. Τα άνωτερα αισθήματα του είναι άγνωστα.

Ο Κούρτ Σλέσινγκερ καταρρίπτει, έξ άλλου, το θρύλο των τριχωτών χεριών, που δεσφωρούντο ως δείγματα ανδρισμού και γενναϊότητας. Τίποτα το λιγώτερο αληθινό, υποστηρίζει ο Γερμανός καθηγητής. Οι άνθρωποι με άφθονο τρίχωμα στα χέρια (εϊκ. 5) παρατηρείται, είναι άστατοι και επιτηρητικοί, τόσο στον έρωτα, όσο και λαίρι, τόσο τις άλλες εκδηλώσεις τους.

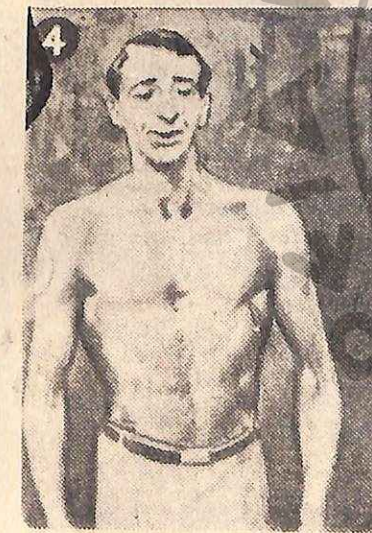

Ρέπου, άλλωστε, στην καυχρησιολογία και προσπαθούν να καταπλήξουν τους άλλους με τις άφηρησεις των κατορθωμάτων ή της γενναϊοφροσύνης τους.

Για τις γυναίκες με άφθονο τρίχωμα στα χέρια (εϊκ. 6) ο Σλέσινγκερ παρατηρεί τα εξής: «Είναι άστατες, αφάνταστα φλύαρες και θέλουν να βάζουν τη μύτη τους μέσα στη χύτρα του γειτόνα. Η μανία τους για το κουτσομπολιό τις κάνει αποκρουστικές».

Ο Γερμανός καθηγητής βγάδει επίσης διάφορα συμπεράσματα από την κατασκευή των κάτω άκρων.

Οι γεροδεμένοι μικροί, παρατηρεί, δείχνουν δύναμη και θάρρος. Όταν, όμως, είναι δυσαναλογικοί σχετικά με τις κνήμες και λεπτοί, έχουμε μπροστά μας έναν άνθρωπο άτολμο και άγικανο για τον άγωνα της ζωής. Ο άνθρωπος αυτός δεν έχει εμπιστοσύνη στον έαυτό του και γι' αυτό προσπαθεί να προσκολληθή στους

άλλους, πράγμα που τον κάνει πολλές φορές αποκρουστικό.

Οι σαρκώδεις και πλαδαροί μπηροί, έξ άλλου, δείχνουν χαρακτήρα αδύνατο και υποκειμενο σε παντοί είδους επιρροές. Οι άνθρωποι με παρόμοιους μπηρούς δεν έχουν δική τους γνώμη για τίποτε και παραπαίουν στη ζωή.

Έλλειψι προσωπικότητος και αδύνατη θέλησις δείχνουν επίσης οι πολύ μακριές και λεπτές κνήμες.

Και όταν οι κνήμες έχουν μεγαλύτερο μήκος από τους μπηρούς; Η κρίσις του Σλέσινγκερ για τους ανθρώπους με παρόμοια πόδια, είναι πολύ βαριά. «Έχουν, γράφει, την ψυχολογία της μαζής και είναι συχνά χαμερπείς και παταποί. Κατεχονται από βίαια πάθη και οι εκδικήσεις τους είναι ταπεινές. Οι γυναίκες με παρόμοια πόδια είναι φθονερές και χαίρονται όταν μπορούν να κάνουν κακό στους άλλους».

Αλλά δεν πρέπει να παίρνουμε τα χέρια ή τα πόδια χωριστά

το ένα από το άλλο, παρατηρεί ο Σλέσινγκερ. Πρέπει, τούναντιον, να τα εξετάζουμε σε συνάφεια μεταξύ τους. «Μεταξύ των κάτω και των άνω άκρων, γράφει, είναι απαραίτητο να υπάρχει μία αρμονία, που δε θα την αναζητήσουμε μόνο στο μήκος τους, αλλά και σ' όλη γενικά τη διάπλασή τους.

Η αρμονία αυτή δείχνει χαρακτηριστικά εύθυ και σταθερό και ισορροπημένη προσωπικότητα. Κάθε δυσαρμονία, τούναντιον, πρέπει να μάς κάνει προσεκτικούς. Τα χοντρά πόδια, που συνδυάζονται με λεπτά χέρια π. χ., εκτός του ότι φανερώνουν μία οργανική αδυναμία, δείχνουν άνθρωπο με αντίκρουσμενες τάσεις και κατ' ανάγκην άστατο. Κατά τον ίδιο τρόπο, τα χέρια, που είναι πολύ μακριά σχετικά με τα πόδια, δείχνουν έλλειψι συντονισμού μεταξύ βουλήσεως και ικανότητος προς πραγματοποίησι. Οι άνθρωποι αυτοί χαρακτηρίζονται από αντιφατικές, ασυνάρτητες και αναρχικές εκδηλώσεις, που τους εξορθών από το ένα άκρο στο άλλο.

— Πώς μπορώ να είμαι εύθυμη, κύριε Πέτρο;... είπε η Καίτη.

ΚΑΘΙΣΜΕΝΗ ή δεσποινίς 'Α-
λίκη, συλλογιζόταν. Ήταν ευ-
χαριστημένη γιατί η τύχη, αν
την άδικησε όταν ήταν νέα, την
είχε όμως ευνοήσει τώρα... Την
άγαπούσε ο Πέτρος Χρυσούλης, ο
βοηθός του συμβολαιογράφου της
μικρής πόλεως... Ήταν, βέβαια,
χαριτωμένη η 'Αλίκη, μ'ά δεν ξε-
χνούσε πώς είχε και τα χρονάκια
της — είχε περάσει τα τριάντα...
Ο ώραίος Πέτρος, που ήταν
νεώτερός της και φτωχότερος απ'
αυτή, την είχε πείσει τόσο για
την αγάπη του, ώστε να ξεχάσει
όλους τους διαταγμούς, που την
είχαν εμπόδιζε ως τότε να τον
παντρευτεί — δικαιολογημένους
διαταγμούς γυναικείας και περη-
φάνης γεροντοκόρης — και να μη
σκεφτείται πια παρά την εύτυχία,
που την περίμενε...

«Έξαφνα, καθώς βρισκόταν βυ-
θισμένη στους στοχασμούς της,
πέρασε ο ταχυδρόμος και της έ-
δωσε ένα τηλεγράφημα. Αυτό της
θύμισε άμέσως την άνεψιά της,
την Καίτη.

Ήταν όρθια αυτή η κοπέ-
λα. Αφού τελείωσε τις σπουδές
της και πήρε δίπλωμα δασκάλας,
είχε έρθει, έδω και όχτω μερες,
στο σπίτι της θείας της, σε μια
περίοδο έντελώς ακατάλληλη για
φιλοξενία, αφού η 'Αλίκη ήταν αρ-
ρωδιασμένη.

«Η γεροντοκόρη διάβασε το τη-
λεγράφημα, κι' άμέσως ζωγραφί-
στηκε στο πρόσωπό της η χαρά.
Νά τι έγραφε:

«Δέν επιθυμούσαμε τόσο νεα-
ράν διδασκάλισσαν. Αφού όμως
έγγυασθε σεις, στείλατέ την.
Σ ο φ ι ά δ ο υ.

«Έκανα καλά, που έγραψα
στην κυρία Σοφιάδου», συλλογι-
στηκε η 'Αλίκη.

Σε λίγο, κατέβηκε στον κήπο,
δπου ήξερε πως θα εύρισκε την
άνεψιά της.

«Βρήκα ό,τι χρειαζόταν στην
Καίτη — έξακολούθησε να λέει
μέ το νου της. Οι δυο κόρες της
κ. Σοφιάδου είναι συνιμωλίες της
και θα γίνουν φίλες μαζί της. Δε
μπορούσα να την κρατήσω σπίτι
μου, τώρα, που θα παντρευτώ, για-

τί ούτε ο Πέτρος είναι πλούσιος,
ούτε κι' εγώ έχω περιουσία με-
γάλη».

Περπατώντας άργά στον κήπο,
η 'Αλίκη πλησίαζε σ' ένα σύδεν-
τρο. Φανταζόταν πως θα εύρισκε
έκει την Καίτη να διαβάζει.

«Έξαφνα, στάθηκε, ακούγοντας
μέσ' απ' τις φυλλωσιές σιγανές
όμιλίες... Τέντωσε τ' αυτί της.
Και δε δυσκολεύτηκε να αναγνω-
ρίσει τις φωνές του Πέτρου και
της Καίτης. Και ο άρραβωνια-
στικός της, αντί να βρίσκεται στο
γρσφείο του, την ώρα εκείνη, ή-
ταν μαζί με την άνεψιά της, τη
Φρανσίν. Σε μία στιγμή, μάλιστα,
η 'Αλίκη άκουσε την Καίτη να
του λέει:

— Πώς μπορώ να είμαι εύθυ-
μη, όπως χθές, κύριε Πέτρο, ό-
ταν, από στιγμή σε στιγμή, η κυ-
ρία στην όποια η θεία μου βιά-
στηκε να γράψω, μπορεί να με
προσκαλέση, μ' έπιστολή της ή
τηλεγραφικώς...

— Μά θα λυπόσαστε τόσο, αν
φεύγατε; τη ρώτησε ο Πέτρος.

— Μου φαίνεται, του άπάντη-
σε η νέα, ότι δε θα παρηγοριό-
μουν ποτέ γι' αυτό... Μ' αρέσει
τόσο ο τόπος σας! Κλεισμένη
χρόνια στο πληκτικό σχολείο μου,
δεν είχα γνωρίσει ποτέ τη χαρά
της έξοχης. Τώρα, που τη νιώθω,
μου φαίνεται κάτι το ύπεροχο...
Με κάνει να χορεύω, να γελάω,
να τραγουδάω... Και νά, τώρα
πάλι, που άρχισα να πετώ στον
ήλιο και στο φώς, θέλουν να με
ξανακλείσουν στο κλουδί!... Πώς
θέλετε, λοιπόν, να μην είμαι λυ-
πημένη;

— Έχετε δικίο, φτωχή μου μι-
κρούλα, ψιθύρισε ο Πέτρος.

★

«Η άναπάντεχη αυτή συνομιλία,
που την άκουγε αθελά της, πλημ-
μύρισε την 'Αλίκη με αισθήματα
σκοτεινά και μπερδεμένα. Τι θαύ-
μα, λοιπόν, είχε γίνει και η Καί-

τη, που δεν άγαπούσε άλλοτε την
έξοχή, έλεγε τώρα πως τρελλαι-
νόταν γι' αυτή; Και πως συνέ-
δαινε, ώστε η κοπέλλα εκείνη, η
σιωπηλή και επιφυλακτική, όταν
βρισκόταν κοντά στη θεία της, να
γίνεται άσφινικά αισθηματική και
διαχυτική κοντά στον Πέτρο;

Μία βαθιά άνησυχία άρχισε να
κυριεύει τη δυστυχισμένη 'Αλίκη...
Συλλογιζόταν πως το τηλεγρά-
φημα, που το είχε θεωρήσει για
ευχάριστη είδηση, θα λυπούσε τό-
σο την άνεψιά της...

Γι' αυτό, η καλόκαρδη 'Αλίκη
ξαναδιέπλωσε το τηλεγράφημα και
τόδαλε στην τσέπη της. Στην ψυ-
χή της, συλλογιζόταν πως το τηλεγρά-
φημα, που το είχε θεωρήσει για
ευχάριστη είδηση, θα λυπούσε τό-
σο την άνεψιά της...

«Αλλά, ενώ έψαχνε να βρή τρό-
πο για να προετοιμάσει τα πράγ-
ματά, άκουσε τον Πέτρο να ψι-
θυρίζει με χαϊδευτική φωνή:

— Φτωχή μικρούλα!... Πόσο
μέ συγκινείτε με τα λόγια σας.
Μη λυπάστε όμως... Ποιος ξέρει,
ίσως η άπάντησή της κυρίας Σο-
φιάδου να είναι άρνητική. Και τό-
τε τ'ά μένεται μαζί μας.

— Ω! Αυτό θα ήταν για μέ-
να μεγάλη εύτυχία! Μου δειχτή-
κατε τόσο καλός, κύριε Πέτρο!
'Αλλοίμονο, όμως, η άπάντησή θα
είναι σίγουρα καταφωτική... Η
θεία μου θα τ'ά κατάφερε να πεί-
σει την κυρία Σοφιάδου. Βιάζε-
ται νά με άπομακρύνει από δω.

Η 'Αλίκη είχε διπλασιάσει τό-
την προσοχή της. Περίμενε με ά-
γωνία ν' άκούση το μυστήριο της
να τη δικαιολογή στην Καίτη. Μά
αυτός δεν είπε τίποτε.

Σε λίγο, άκούστηκαν λυγμοί,
πίσω απ' τις φυλλωσιές... Η Καί-
τη έκλαιγε, ενώ ο Πέτρος προσ-
παθούσε να την παρηγορήσει:

— Μην κλαίτε, μικρούλα μου,
της έλεγε. Μην κλαίτε!... Θ'ά τ'ά
καταφέρω να μένεται μαζί σας.
Η Καίτη, όμως, που οι λυγμοί

ΠΟΝΕΜΕΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

έξακολουθούσαν να την πνίγουν,
του άπάντησε:

— Μά δε βλέπετε, ότι η θεία
μου είναι δυσχερستهμένη για τη...
συμπάθεια, που μου δείχνετε;...
Ξέρει, ότι δεν είναι πια ούτε νέα,
ούτε όμορφη... Νιώθει πως είναι
γριά για σας... Αυτό την κάνει
να με ζηλεύει τρομερά!...

Η 'Αλίκη, άκούοντας τ'ά λό-
για αυτά, άνατριχίασε. Η τελευ-
ταία μάλιστα φράση την είχε πλη-
γώσει στην καρδιά. Μ' άγωνία,
άρχισε να περιμένη ξανά ν' άκού-
ση το μυστήριο της να την ύπε-
ρασπίζει...

Άσφινικά, κόπηκαν οι λυγμοί
της Καίτης κι' ένας άλλος ήχος
τους διαδέχτηκε: ένας ήχος από
φιλιά!

Ο Πέτρος προσπαθούσε έτσι
να την παρηγορήσει...

Η άγωνία έσφιγγε τώρα την
καρδιά της 'Αλίκης... Με μισό-
κλειστα μάτια, τραδύχηκε πίσω
κατάχλωμη... Έπειτα, νομίζοντας
πως όσα είχε άκούσει δεν ήταν
παρά εφιάλτης, γύρισε ξανά στο
σπίτι.

Ένιωθε τώρα τη σκληρή πραγ-
ματικότητα... Το όνειρό της είχε
διαλυθεί για πάντα!...

Η ΜΕΓΑΛΗ ΘΥΣΙΑ

Αυτή, που αίσθανόταν άκούη
νέα την ψυχή της, διψασμένη για
έρωτα, ήταν λοιπόν τόσο γριά για
ν' άγαπηθή...

«Αχ, γιατί να μην παγώνη η
καρδιά, όταν μαραίνεται το πρό-
σωπο;...

Σε μία στιγμή, καθώς έκανε
να πάρη το μαντήλι της, για να
σκουπίση τ'ά δάκρυά της, έδγα-
λε από την τσέπη της το τηλε-
γράφημα. Έγραφε:

«Τόσο νέα... στείλατε... διδα-
σκάλισσα... σεις...».

«Νά πώς εγώ!... Και γιατί
όχι; σκέφτηκε. Ίσως είμαι πια
γριά, για να εμπνεύσω τον έρω-
τα... Ίσως να έχουν δικίο ο Πέ-
τρος και η Καίτη. Μπορώ όμως
άκόμη ν' άγαπήσω και να κάνω
να μ' αγαπήσουν οι μικρές μου
μαθήτρίες... Δε θα ήταν καλύτε-
ρα να γίνω δασκάλα και να ξε-
χάσω τον πόνο μου, με την άφο-
σίωσή μου και τη στοργή μου στά
παιδιά, παρά να κάθωμαι έδω να
κλαίω τ'ά χαμένα μου όνειρα και
να δέχωμαι νέους έξευτελισμούς;».

Έτοιμάσε τη βαλίτσα της
κι' έβαλε τ'ά φορέματά της και το
καπέλλο της. «Όλ' αυτά χωρίς
να βιάζεται. Ήταν βέβαιη, ότι ο
Πέτρος και η Καίτη θ' άργού-
σαν να γυρίσουν.

«Έπειτα, για να καταλάβουν
αυτοί οι δυο τι είχε συμβή και
για να τους έξηγήση την έξαφα-
νισή της, τη στιγμή, που έτοι-
μαζόταν να φύγει, ξεδιέπλωσε το
τηλεγράφημα και το άφησε πά-
νω στο τραπέζι, έτσι που να χτυ-
πή άμέσως στο μάτι...

«Τότε, ξαναδρίσκοντας όλη
τη φυσική της περηφάνεια και μη
θέλοντας να δείξει ούτε κακία, ούτε
πόνο, έγραψε καθαρά και στα-
θερά κάτω από το τηλεγράφημα
τις ακόλουθες λέξεις:

«Η Καίτη έπήρε τη θέση μου,
Παύλο, λοιπόν, κι' εγώ τη δική
της! Άντίο. 'Αλίκη».

Η ΣΕΛΙΔΑ

ΤΗΣ

ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Η ΜΟΔΑ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

ΟΙ μεγάλοι Παρισινοί ράφτες, που δίνουν πάν-
τα τον «τόνο» στη γυναικεία εμφάνιση κάθε
έποχης, προτείνουν έφέτος, για το φθινόπωρο και
το χειμώνα, μία άνετη, κομψή μ'ά και πρακτική
μόδα. Ο Λαμπερ λανσάρει τ'ά μαντώ του χωρίς
έξαντρη γαρνιτούρες. Είναι φτιαγμένα από του-
λιν, μοχαίρ ή «μπουκλέτα», με ποικιλία στη μανι-
κοκόλληση, που μπορεί να είναι κλασσική, ραγισλάν
ή κιμονό. Έχουν τονισμένες ντεκούπ και μεγάλες
τσέπες, που δεν δίνουν ώστόσο πρόσθετο όγκο στά
μαντώ. Τ'ά ταγιέρ του Λαμπερ έχουν σχεδόν πάν-
τα πολύ μακριές ζακέττες. Έλάχιστα μόνο μον-
τέλα διατηρούν τη ζακέττα — σπένσερ. Τ'ά φορέμα-
τα της νέας ώρας, συλλογής του Παριζιάνου ρά-
φτη αυτού είναι κομμένα σε στυλ «κολλεγιού»
και γαρνίρονται συχνά με γιακά — ρολέ και με
λοξές φάσες, τοποθετημένες στο κάτω μέρος της
φούστας. Γίνονται δέ, από τουλιν ή σέτλαντ. Για
το άμυγιέ ντύσιμο, λανσάρει κυρίως η μουσε-
λίνα, όλα τ'ά «γκωφρέ» μεταξωτά, καθώς και το
μαύρο ή ρουμπινί βελούδο.

Ο Νέω, ένας νέος και πολύ προικισμένος ρά-
φτης της «άντ — κουτюр», προτιμάει στις δημιουρ-
γίες του, τι θυμίζει τη μόδα του 1930. Λανσάρει
πολλά αδιάφορα με τ'εραστίους γιακάδες,
κουφόπιετες και άσσορτί καπέλλα — αδιάφορα,
σε σχήμα «σκούφου του μπάνου». Τ'ά μαντώ και
οι ρεντιγκότες του έχουν στυλ «αστρατωτικό», ενώ
τ'ά ταγιέρ του έχουν συνήθως μακριές ζακέττες,
με ή χωρίς ζώνη. «Όσο για τ'ά όφθαλμα της
συλλογής του Νέω, συναντάμε τη γκαμπαντίνη,
το ούτκοντ και το τουλιν σε «σκοτωμένα» χρώ-
ματα. Οι γιακάδες κόβονται τις περισσότερες φο-
ρές σε σχήμα έσάρπας.

Ο Μπερ προτιμάει τ'ά μαλακά όφθαλματα και
τ'ά «μικτά» χρώματα, όπως το ροζ και το πράσι-
νο το πράσινο και το φούδια, το μαράν και το
μπέζ ή το μπουντώ — «εσμάσηνους». Οι γραμμές
των φορεμάτων του είναι πολύ «γυναικείες», με έ-
λαφρο φορμάρισμα στά φουρά. Τ'ά άπογευματινά
σύνολά του (φορέμα και ζακέττα) είναι από λαι-
νάς ή «κλόκε» μεταξωτά. Για το βράδυ, αντίθε-
τως, προτιμάει τη δαντέλλα, που είναι συχνά κεν-
τη με πολλές ή γυαλιστερές πέρλες.

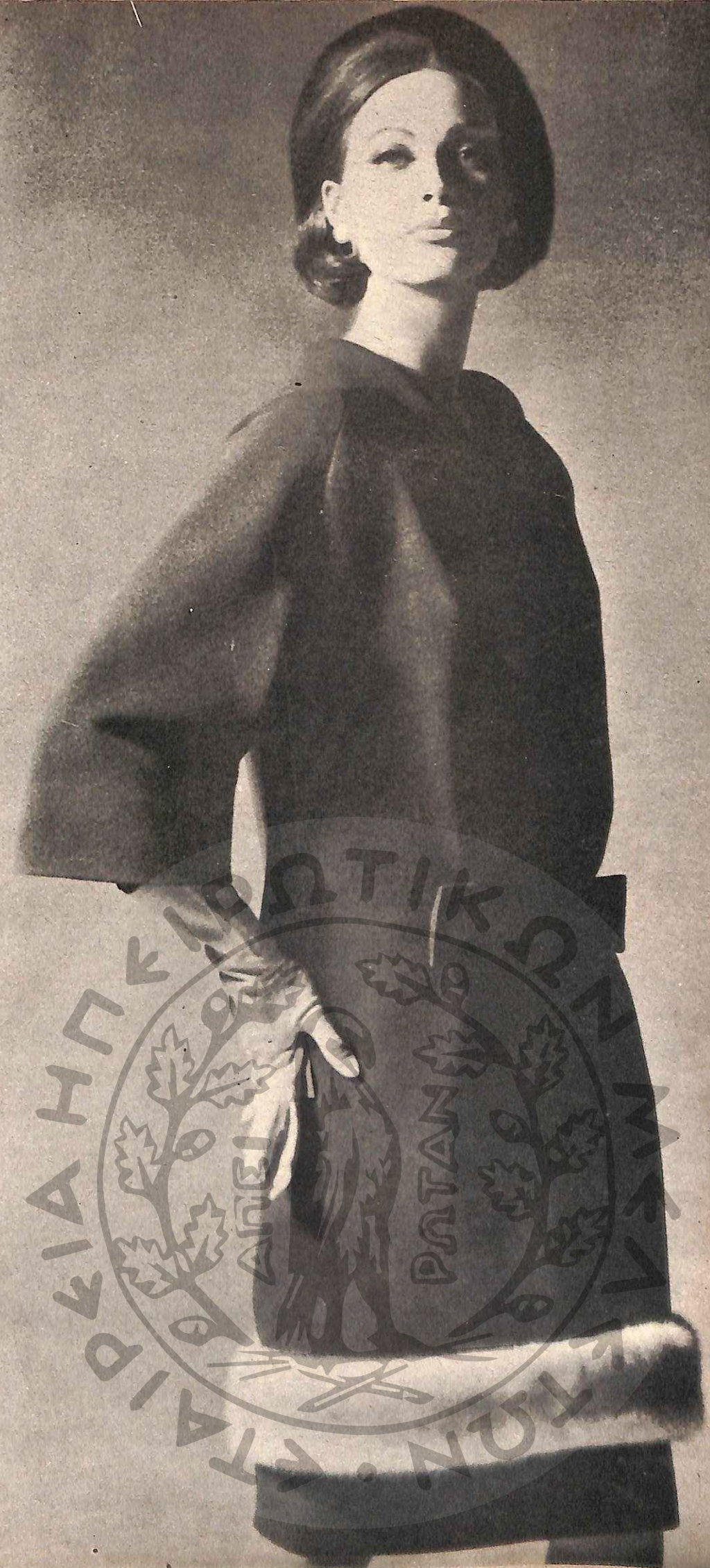
Ο Μπόν δίνει σ'ά μοντέλα του πολύ άπλες
γραμμές. Τ'ά πρώιμά φορέματά του έχουν μακριά
μανίκια και γυριστά γιακά, πολλά πλαστρον ή
«ψευτοπλαστρον» και πλεχτά μανίκια στά μοντέλα
από τουλιν. Πολλά εύκολοφορέτα φορεμάτά του
από λεπτά τρέσου — άγκορά, με «ριχτά» γιακά,
γαρνίρονται με μία ψηλή ζώνη, που δίνει στο κορ-
σάκ ένα στυλ «μπλουζάν».

Η Ροζίν Ρομπέν άσχολεύεται κυρίως με το πρό-
βλημα «φούστας», που γι' αυτό βρίσκει πολλές και
χαριτωμένες λύσεις. Τοποθετεί πολύ χαμηλά τις
μεγάλες τσέπες, ρελασμένες με δέρμα και λανσάρει
τις πλισέ φούστες της μ' ένα ίσιο «πανώ»
μπροστά και πίσω. Οι άπογευματινές μαύρες φού-
στες της Ρομπέν γαρνίρονται με μία λεπτή «έν-
κρυστε» φάσα από σάτεν ή πασιαντερή. Οι λουσα-
τες αυτές φούστες προορίζονται για το βράδυ και
φοριούνται με πουλόβερ από λαμε ή με μεταξωτές
μπλουζές, γαρνιρισμένες με πασιαντερή στο με-
γάλο ντεκολτέ τους.

ΤΑΓΙΕΡ ΜΕ ΜΑΚΡΙΕΣ ΖΑΚΕΤΤΕΣ

Έφέτος θα φορεθή πολύ η μακριά ζακέττα, σε
χιλίες δυο παραλλαγές. Η μακριά ζακέττα έχει
συχνά κρυφό κουμπωμα, κάτω από μία γαζωτή
φάσα, και τέσσερις τσέπες: δυο μεγάλες έξωτερι-
κές και δυο κάβετες σχιστές, με κουμπωτή φάσα.
Όλα τ'ά στριψώματα στον τύπο αυτό είναι γαζω-
τά, όπως κι' ο μικρός μυτερός γιακάς. Η ζακέτ-
τα είναι μπροστά στρογγυλεμένη στά άνοιγματα
ή έχει «μπάσκε» (στρογγυλεμένη μπροστά φαρδεία

Πολύ κομψό φορέμα-μαντώ του Καρντέν, ά-
πό μάλλινο κρέπ, γαρνιρισμένο με γούνα. Ο
πλατύς φιδώκος συγκρατεί μπροστά τις έ-
λευθères πιέττες του φορέματος.

A black and white fashion photograph of a woman standing, wearing a light-colored, belted jacket with a collar and buttons, paired with a matching knee-length skirt. She is also wearing dark shoes. The number '4' is visible in the bottom left corner.

Ε' π ά ν ω : 'Η συγγορη εσάρπα σε όλες τις παραλλαγές της. Φοριέται πάνω στο κεφάλι, στους ώμους ή στο κορμάκι. 'Α ρ ι σ τ ε ρ ά : Ταγιέρ από κόκκινο σέτλαντ με ριχτή ζακέττα, διπλό νουμουμα και γαζωτά στριφώματα. Συμπληρώνεται με μεταξωτή μπλούζα, εσάρπα, καπέλλο και γάντια σε μπλε - μαρέν γρώμα.

Σε μία μονόχρωμη φούστα με πλαϊνή πιάττα, που συγκροτείται με τρία κουμπιά και θηλιές, ταιριάζει πολύ μία μπλούζα σε στυλ «σάουρ», με σχιστό μπροστά ντεκολτέ και σούπλε γιακά. Τα κοινά μανίκια γαρνιρούνται με μανιτέτες. 'Η μπλούζα μπορεί να γίνει από ύφασμα με ψιλές ρίγες σε πύ σκούρο τόνο.

ΔΙΧΡΩΜΑ ΣΥΝΟΛΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΠΡΩ-Γ'ΝΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Συνδυάζοντας τώρα πολύ το κόκκινο με το μπλε για τη φούστα, το κόκκινο κορμάκι με το μπουστάρδι για την καζάκα, το μικρό κίτρινο - μπλε κορμάκι με το μαρόν, το μπλε μάλινο ύφασμα με το μαρόν καστόρι, το καμμένο (για τη ζακέττα) με το ψαροκόκκινο (για τη φούστα και τα πέττα), καθώς και το μπλε - πορτοκαλί κορμάκι με το μπλε - μαρέν (για το νουμουμα, τα εσάρπα και τα κουμπιά). Οι μονόχρωμες καζάκες ή ζακέτες γαρνιρούνται πάντα με το ύφασμα της φούστας. Τα πρώινα φορέματα από επένες - ντε - γκάλα είναι πολύ πρακτικά. Γίνονται πολύ όμορφα με λοξά κομμένες φάσες ως γαρντιούρα, που τοποθετούνται είτε στη μέση, είτε πάνω από το στρίφωμα της φούστας. Τα νέα μοντέλα είναι χωρίς γιακά και έχουν μπροστά ίσιο κομμένο ντεκολτέ. Τα κορμάκια κομούνται μέχρι τη μέση και γαρνιρούνται πολύ με αψευδοραμμένα. Οι πραγματικές τσέπες κομούνται φάρδωνται στις μπροστινές ραφές (αν υπάρχουν).

ΤΟ ΝΤΥΣΙΜΟ ΤΗΣ ΚΟΠΕΛΛΙΤΣΑΣ

Για το σπορτίφ ντύσιμο της κοπελλίτσας ταιριάζει πάντα μία μονόχρωμη φούστα - πανταλόνι, που συμπληρώνεται με μπλούζα - σεμιζέ και κάλτσες σε σκουρόχρωμο χρώμα. Μία χαριτωμένη λεπτομέρεια: Οι φούστες που φοριούνται με καζάκες ή με μακριά πουλόβερ, έχουν πάνω στους γοφούς μία ελασματένια ζώνη, περασμένη από πολλές θηλιές. Για άμυνή είναι ένα σύνολο φούστα - γιλέκο - μπλούζα. 'Η φούστα καθώς και το γιλέκο γίνονται από μονόχρωμο ύφασμα. Έχουν, δε, μπροστά μία φάσα από λοξά κομμένο σκουρόχρωμο ύφασμα. Το γιλέκο κλείνει με θηλιές από πα- σημαντερί.

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Με λίγες γραμμές

★ Ρίχνοντας πάνω σε μερικά φύλλα βασιλικού βραστό νερό (ένα μεγάλο φλυτζάνι) έχετε ένα αφέψημα πολύ ωφέλιμο για την ά- πνια.
★ Οι μητέρες που θηλάζουν, πρέπει να πίνουν στο διάστημα της ημέρας 300 γραμ. γά- λα, στο οποίο έχουν βράσει για 15 λεπτά τρεις κουταλιές της σούπας αλεύρι βρώμης.
★ 'Αν τα χέρια σας ιδρώνουν εύκολα, πλύνε- τε τα με ζεστό νερό και κάνετε ύστερα μία έπιμηση έντρυβή με άσθονο λεμόνι.
★ Για να ξαναδώσετε γυαλάδα στα έπιπλά, τὰ τρίβετε με ένα κομμάτι μάλινο ύφασμα, μουσκεμένο σε λάδι έλλης και οινόπνευμα (σε ίσα μέρη).
★ Για ένα μπάνιο με πιτουρόνερο, βάζετε με- ρικές κουταλιές πιτούρο και τη φλούδα ενός λεμονιού σ' ένα λινό σακουλάκι και το βου- τάζετε στο νερό, στύδοντάς το καλά. Τα μπάνια αυτά μαλακώνουν την επιδερμίδα.
★ Στους ρευματισμούς, κάνει πολύ καλό το τοπικό μασάζ με καθαρό οινόπνευμα (200 γραμ.), στο οποίο έχετε προσθέσει 40 γραμ. έσάν, ελεντρολίθιου.
★ Όσοι υποφέρουν από την καρδιά τους, θά ωφέληθούν αν παίρνουν το βράδυ, πριν πλά- γιάσουν, ένα αφέψημα που θά φτιάξουν ρί- χνοντας 200 γραμ. βραστό νερό πάνω σε τρεις κουταλιές φακκόμυλο και λίγη φλούδα πορτο- καλιού.
★ Τα φρέσκα δαμάσκηνα, όταν τρώγονται το πρωί, πριν από κάθε άλλη τροφή, ή το βράδυ μετά το δείπνο, είναι ένα θαυμάσιο κα- θαρτικό.
★ Όσοι πάσχουν από δυσκοιλιότητα, θά ω- φηληθούν πίνοντας το πρωί και το βράδυ νερό (μισό κιλό), στο οποίο θά έχουν βράσει για λίγα λεπτά 150 γραμ. φύλλα μολόχα.
★ Ο χυμός του κρεμμυδιού θεραπεύει άπο- τελεσματικά τον γεροντικό βήχα.
★ Τα βραστά κρεμμύδια είναι, όχι μόνο θρε- πτικά, αλλά και διουρητικά και απολυμαίνουν το έντερο και συστήμα.
★ Οι κράμπες του στομαχιού περνάνε με βραστό καφέ, στον οποίο έχετε στύψει μισό λεμόνι.
★ Για να καταπολεμήσετε την πιτυρίδα, κά- νετε έντρυβή, στο τριχωτό δέρμα με νερό ση- μύδας (θά βράσετε 100 γραμ. φλούδι σημόδας σε μισό κιλό νερό).
★ 'Η όχι πολύ ώριμη σταφίδα, έχει επίδρα- σι καθαριστική και διουρητική.

Τὰ ξερά μαλλιά
'Αν έχετε πολύ ξερά μαλλιά, θά είναι κα- λό να τὰ τρίβετε μία φορά την εβδομάδα με έλαιο κάδου ή άμυγδαλέαιο. Μπορείτε έπίσης να χρησιμοποιήσετε ένα μίγμα από μεθυλική άλκοολή (75 γραμμάρια) και μαύρο σαπούνι (25 γραμμάρια). Αξιοσηπτό είναι και τα παρασκευάσματα με χοληστερίνη ή βιταμίνες.

Για τὸ στήθος
'Αν το στήθος σας έχη υπερβολικό λίπος, θά σάς κάνει καλό η άκόλουθη κρέμα (συνταγή του δόκτορος Λεκλέρ):
'Υγρόν εκχύλισμα κισσού 10 γραμ.
Λανολίνη 10 »
Βαζελίνη 80 »
'Εσάνς όρνικάν (ρίγανης) 20 σταγ.
'Απελυστική πομμάδα
Βαζελίνη 30 γραμ.
'Ιωδιούχον κάλιο 3 »
'Ιώδιο 0,3 »
(Συνταγή του δόκτορος Κίρς).

Για νὰ απαλύνετε την επιδερμίδα σας
'Υδωρ δαρνεκεράσου 5 γραμ.
Γλυκερινούχον άμυλον 45 »

Κατά των ρυτίδων
Τριανταφυλλόνερο 200 γραμ.
Πικνό γάλα άμυγδαλών 50 »
Βελύκον άρνύλλιον 4 »

Για τὰ γκριζὰ μαλλιά
Για να σκουρήνετε τα μαλλιά του άρχίζου- ν' άσπρίζουν, θά χρησιμοποιήτε συχνά την ά- κόλουθη λιασόν:
Τριανταφυλλόνερο 100 γραμ.
Κολώνια 5 »
Πυρογαλικόν όξύ 2,5 »

Θά τὰ βλέπετε να βράσουν μαζί και, λίγο προτού άρχίσουν να κοχλάζουν, θά ρίξετε και μία ποτήρα χοντρό μαγειρικό άλάτι.

Για νὰ μαλακώσετε τὸ δέρμα σας
Μία ρορά την εβδομάδα, θά ρίχνετε στο λουτρό σας την άκόλουθη διάλυσι:
Γλυκερίνη 300 γραμ.
Τριανταφυλλόνερο 40 »

ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΙΚΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΝΤΑΙΗ ΚΑΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Ο άστυνόμενος Μάνσον έξηγεί ότι ό καπετάνιος της «Μάγισσας» εί- χε πολύ κακή φήμη. 'Αφού τακτο- ποιείται ή υπόθεσι του «δυστυχή- ματος», το «Σάλλυ» ξεκινάει και φτάνει στο νησί, κοντά στο οποίο έχει ναυαγήσει ή «Μάγισσα». Ο Χάνσον φέρονται σε όλους άγέρο- χα και άυταρχικά. 'Ιδίως, κακομε- ταχειρίζεται τους δυο ιθαγενείς. Ο Χίνς είναι διαρκώς μεθυσμένος. Το νησί είναι άκατοίκητο, υπάρχει όμως μία μεγάλη καλύδα, όπου έγ- καθίστανται οι δυο κοπέλλες. Έ- πεται παίρνουν το μπάνιο τους σε μία γειτονική λιμνούλα. Ο Χάνσον κατηγορεί τότε τους δυο ιθαγενείς ότι τις κρυφοκίττανε, γυνινές, και τους άρχίζει στις γροθιές. Έ- κείνοι τραβούν μαχαίρι, μπαίνει ό- μως στη μέση ό Κέλλυ και τους χω- ρίζει. Οι ιθαγενείς δείχνουν άπειλη- τικές διαθέσεις. Τ' άλλο πρωί, έ- χουν εξαφανισθή απ' το κόττερο, καθώς κι' ό Χάνσον, παίρνοντας μα- ζί τους τη βάρκα. Ο Κέλλυ θέλει να θυγ στη στεριά κολυμπώντας, για να τους βρει.

6ον
— 'Αφήστε τις βλα- κείες! Δέν ξέρετε αὐ- τὰ τὰ νερά, όπως έγώ. Είναι γεμάτη καρχα- ρίες!

Μά έκείνος έλευθερώσε απότο- μα το πόδι του και βούτηξε. 'Όταν ξαναβγήκε στην επιφά- νεια, ό φόβος — όχι για τον εαυτό του, αλλά για τη Σύλβια — πολλαπλασίασε τις δυνάμεις του.

'Ηταν σχεδόν βέβαιος, ότι οι δυο ιθαγενείς δέ βρισκόνταν μα- ζί με το Χάνσον. Θά είχαν βρή στη στεριά κολυμπώντας, όπως κι' αὐτός τώρα. 'Ισως να είχαν όρεξε για προνόι φώρεμα στα βράχια... 'Εκτός αν είχαν λιπο- τακτήσει, εξωργισμένοι απ' τη συμπεριφορά του Χάνσον άπέναν- τί τους.

Όσο περισσότερο το σκεπτό- ταν ό Κέλλυ, τόσο βεβαιωνότανε πως αὐτοί οι δυο δέν είχαν κρυ- φοκιττάσει τη Σύλβια και τη Τζάνις. 'Η γυναίκαία γύμνια δέ μπορεί να τους έκανε έντύπωση. Θά ήταν συννητισμένοι, απ' τις ό- μορφες γυναίκες του νησιού τους, που τριγυρίζανε με το κορμί ξε- σκέπαστο.

'Η περίπτωση όμως του Χάν- σον ήταν διαφορετική. Ο Κέλλυ θυμότανε τη βραχνή φωνή του και την ξαναμμένη ματιά του, όταν κατηγορούσε το Ράρα και τον Κάβι πως κιττάζανε τα κορίτσια στο μπάνιο.

Ο Κέλλυ φανταζότανε τώρα το Χάνσον στην καλύδα, να ψαχνή το σκοτάδι με τὰ μάτια, αν- τινώντας το άσωμα της Σύλβιας. Κολύμπησε πιο γρήγορα. 'Ανα- ρωτιότανε πως είχε κάνει τέτοια άνοησία ν' άφήση μονάχες τις κο- πέλλες στο νησί...

'Η άρχική ιδέα ήταν του Χάν- σον. Αὐτός ήξερε την ύπαρξή της καλύδας και της λιμνούλας. 'Ι- σως να τὰ είχε διαργανώσει, όλ' αὐτά, για να εξυμπερήση τὰ ά- μαρτωλά σχέδιά του...

Ο Κέλλυ ήταν άνάστατος. Φο- βόταν μήπως ήταν πολύ άργά πιά!

Τώρα μόνο συναισθανότανε πως του είχε φανή απ' την άρ- χή ύποπτο το φέροσιμο του Χάν- σον. Ο άνθρωπος αὐτός έπαίει, σίγουρα, ένα προμελετημένο ρό- λο! 'Ελεγε όλοένα «Μάγισσα, μίς Ράραν... όχι, μίς Ράραν», μ' ένα τόνο γεμάτο σεβασμό. Συγχρό- νως όμως κιττάζε τη Σύλβια με περίεργο τρόπο.

Ύστερα, ό καινούργιος τίτλος του, του πλοιάρχου του κόττερου, του είχε φουσκώσει τὰ μυαλά. Το είχε πάρει άπάνω του κι' είχε γίνει ένα τέρας εγωισμοῦ. Στε- νωχριστόταν γιατί ώφειλε να δίνη λογαριασμό στη Σύλβια — κι' ας θαύμαζε το κορμί της...

'Ηταν πλούσια, ή κοπέλλα. Και τον πλήρωνε, τον είχε στην ύπηρεσία της. 'Αν κατάφερνε να υπηρεσία της, θά ίκα- της γίνει άπαραίτητος, θά ίκα- νοποιούσε έτσι τη ματαιοδοξία του, με την έντύπωση πως άνεθη- κε πιο ψηλά...

'Ισως μάλιστα είχε την άπαι- τησι να τον άγαπήσει ή Σύλβια, θαυμάμενη απ' τὰ κατορθώματά του...

Ο Κέλλυ έφτασε στη στεριά και βγήκε στην άκρογιαλία. Δέν είχε προλάβει να φορέσει κορ- μίλα του, και τὰ κοφτερά κορ- μίλα του πλήγωναν τις πατούσες. 'Όστόσο, άδιαφορώντας για τον πόνο, ανέβηκε τρέχοντας το μο- νοπάτι.

Κάτω απ' τὰ δέντρα, ήταν ά- κόμα μισοσκόταδο. Μία σιωπή ά-

νησυχαστική βασίλευε στο ξέφω- το του δάσους.

Περνώντας, ό Κέλλυ σήκωσε από χάμω το λαστό, που είχε άφψει ό Χίνς, την προηγούμενη μέρα.

Διέσχισε ύστερα με μεγάλες δρασκελιές τη βεράντα και το πρώτο δωμάτιο και μπήκε στην κρεβατοκάμαρα.

Δέν ήξερε τί ακριβώς περίμε- νε να βρη εκεί μέσα. Μά το θέα- μα, που άντίκρυσε, ήταν έντελώς ύπνoπoπτο γι' αὐτόν...

Το μικρό χαμηλόταδο δωμά- τιο ήταν βυθισμένο στη σιωπή. Οι δυο κοπέλλες κοιμόνταν, σε χωριστά κρεβάτια, άνασαινοντας με ήρεμο ρυθμό.

'Η Σύλβια χαμογελούσε, με τὰ μάτια κλειστά, με το πρόσωπο πλασιωμένο απ' τὰ μαύρα μαλ- λιά της και τὸ ένα της χέρι πα- νω απ' το κεφάλι της.

'Η Τζάνις, ένωχλημένη απ' τη ζέστη, είχε πετάξει από πάνω της το σεντόνι. 'Αλλά το κορμί της σκεπαζόταν έντελώς από ένα με- ταξωτό νυχτικό.

Ο Κέλλυ δέν παρατήρησε καμ- μία άκαταστασία μέσα στο δω- μάτιο.

Σά να είχε διαισθανή την πα- ρουσία του, ή Τζάνις έγύπνησε, κι' ανακάθισε στο κρεβάτι. Είδε τον Κέλλυ και τράβηξε άμέσως το σεντόνι προς το στήθος της, με μία ένστικτη, γυναικεία κίνησι.

— Τί τρέχει, Κέλλυ; τον ρώ- τησε ζωηρά.

'Εκείνος τὰ είχε χάσει... Δέν ή- ξερε τί να κάνει τὰ χέρια του, που νά ριξη το λαστό. 'Η άμνηχανία του μεγάλωσε, όταν κατάλαβε ξα- φνικά πως φορούσε μονάχα ένα πανταλόνι μουσκεμένο.

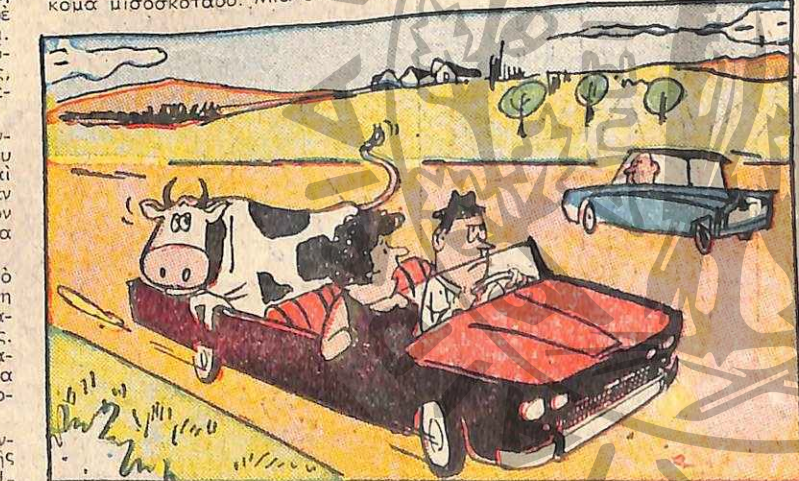
Εωχνε του κάκου να βρη μία άπάντησι, όταν έγύπνησε κι' ή Σύλ- βια. Πηρε μία έκφρασι περισσό- τερο έκπληκτη παρά άνησυχη.

— Καλημέρα! είπε. Τί γυ- ρεύετε εδώ, τέτοια ώρα, Μάτ;

Ο Κέλλυ ένιωθε όλοένα περισ- σότερη άμνηχανία.

— Ο Χάνσον εξαφανίστηκε, είπε μουδιασμένα.

'Η Τζάνις ανέβασε ψηλότερα το

— Μπορώ να μάθω πού θά τὸ βάλης, αὐτὸ τὸ δῶρο-του-ξάδερ- φου σου;

μαξιλάρι της κι' ακούμπησε την πλάτη της στο κεφάλι του κρε- βατιού.

— 'Α! Και υποθέσατε ίσως πως διασκεδάει μαζί με μία από τις δυο μας; Μά, έτσι που έ- χουν τὰ πράγματα, δέ νομίζετε πως θά ήταν κάπως δύσκολο και σκαμπρόζικο;...

'Η Σύλβια κιττάζε τον Κέλλυ. Πίστευα πως μιλάτε σοδα- ρά, τού είπε.

— Τί έννοείτε, λέγοντας πως «έξαφανίστηκε ό Χάνσον»;

— Ότι δέ βρίσκεται πιά πά- νω στο κόττερο. Ούτε ό Ράρα κι' ό Κάβι.

'Η Σύλβια σηκώθηκε απ' το κρεβάτι.

— Παράξενο! είπε. Πέραστε τώρα δίπλα, για να ντυθούμε. Κι' όταν θά μάς ξανακάνετε τέτοια προώιη έπισκεψι, σάς παρακαλού- με πολύ να χτυπάτε την πόρτα.

'Αν δέ σάς κάνη κόπο, πρόσθεσε ή Τζάνις.

Όταν βγήκε στη βεράντα, ό Κέλλυ άφησε νὰ πέση χάμω ό λαστός. 'Ηταν θυμωμένος με τον εαυτό του, γιατί το μυαλό του δέ λειτουργούσε ξεκάθαρα.

'Επρέπε να υπάρχει κάποια λο- γική έξηγησι για την εξαφάνισι των τριών άνδρών. Αὐτός, όμως, τυφλωμένος από τὰ αίσθηματά του για τη Σύλβια, είχε βγάλει άμέσως-άμέσως τὰ πιο άπίθανα συμπεράσματα.

Όστόσο... που μπορούσε να βoίσκεται ό Χάνσον; Γιατί ή βάρ- κα ήταν τοσθενημένη στην άμμου- δια; Παύ βρισκόνταν ό Ράρα κι' ό Κάβι;

'Η Σύλβια βήηκε σε λίγο στη βεράντα. Φορούσε ένα ντε-πιές από άσπρο λινό και κρατούσε στα χέρια ένα ζευγάρι πολυλούφα πέ- δια. Κάθισε σ' ένα πάγκο και τὰ φόρεσε.

— Λοιπόν, περι τίνος πρόκει- ται; ρώτησε.

Ο Κέλλυ προσπάθησε να έπι- νοήσει ένα έξυπνο ψέμμα. Δέν τὸ βρήκε όμως κι' έτσι είπε την ά- ληθεία:

— Όταν έγύπνησε, ό Χάνσον κι' οι δυο ιθαγενείς είχαν εξα- φανισθή. Είδαμε, ό Χίνς κι' έγώ, τη βάρκα στην άμμουδια, κοντά στο μονοπάτι. Γι' αὐτό...

'Η Σύλβια συμπλήρωσε τη φράσι του:

— Σκεφθήκατε, ότι ό Χάνσον βρισκόταν ίσως στην καλύδα;

— 'Ακριβώς.

Ακούμπησε το χέρι της στο μπράτσο του.

Ευχαριστώ, είπε άπλά.

Τὸ άγγιγμά της τὸ έφανε μία ευχάριστη ανατριχίλα.

Τὸ χάιδεψε μία στιγμή τὸ μπράτσο. Ύστερα τὸ χέρι της ξανάπεσε πάνω στὰ γόνατά της.

Αφού ή βάρκα βρισκόταν στην άμμουδια, πως ήρθατε ως εδώ; ρώτησε.

— Κολυμπώντας.

— Μά δέν ήταν επικίνδυνο;

— 'Η Σύλβια έξακολούθησε να τον κιττάζει.

— 'Ανησυχούσατε για μένα;

— 'Ισως.

Ο Κέλλυ νόμισε μία στιγμή

πώς ή νέα γυναίκα θάβαζε τὰ κλάματα.

Εὐχαριστώ... τού εἶπε πάλι, με τρεμουλιαστή φωνή.

Βγήκε κι' ή Τζάνις στη βεράντα. Εἶχε φορέσει μιὰ ρούπα ή-λιοθεραπείας, χωρίς πλατὴ και μανίκια. Κι' ἔδενε τὰ μαλλιά της σὲ ἀλογουρά.

— Τί εἶναι, λοιπόν, αὐτή ή ἱστορία; ρώτησε. Τί συμβαίνει με τὸ Χάνσον, τὸ Ράρα και τὸν Κάβι;

— 'Ο Μάτ μου εἶπε πῶς, ὅταν ξύπνησε, σήμερα τὸ πρωί, δὲν τοὺς βρήκε στο πλοίο, ἐξήγησε ή Σύλβια.

— Πού ἔχουν πάει;

— Δὲν ξέρει.

— Φάσατε νὰ τοὺς βρῆτε, στὸ νησί;

— 'Οχι ἀκόμα.

— Τὸς φωνάζετε καθόλου;

— 'Ο Κέλλυ κούνησε τὸ κεφάλι του.

— 'Οχι, ἀλλά...

Σταμάτησε, ἔκανε χαλὴ με τὰ χέρια του και φώναξε, ὅσο πιὸ δυνατὰ μπορούσε:

— 'Ε, Χάνσον! 'Αν μ' ἀκούτε, ἀπαντήστε!

Η φωνή του ἀντήχησε ἀνάμεσα στὰ δέντρα, ὡς ή λιμνοθάλασσα. Τὰ θαλασσοπούλια φτερουγίσαν, τρομαγμένα. 'Αλλ' ὁ Χάνσον δὲν ἔδωσε κανένα σημεῖο ζωῆς.

— 'Ο Κέλλυ ξαναφώναξε:

— Ράρα! Κάβι! Πού εἵσαστε; Κι' αὐτὴ τὴ φορά, δὲν εἶχε καλύτερο ἀποτέλεσμα. Τὸ ἀπάντησε μόνο ή ἡχώ.

— Δὲ μπορῶ νὰ καταλάβω... μωρμουρίσε ή Τζάνις.

— Πότε εἶδατε γιὰ τελευταία φορὰ τὸ Χάνσον; ρώτησε ὁ Κέλλυ.

Τὸ φάνηκε πῶς ή Σύλβια ἀπάντησε πολὺ βιαστικά:

— Χτὲς τὸ βράδυ, μετὰ τὸ φαγητό. 'Όταν γυρίσατε ὅλοι στὸ κότερο.

Η Τζάνις ἔρριξε στη Σύλβια μιὰ διαπεραστική ματιά και ἀνασέκωσε τοὺς ὤμους της.

— Τί ἀσχημο ζῦνημα! γκρίνιασε. 'Έχει γούστο νὰ μείνουμε χωρίς καπετάνιο και δίχως πλήρωμα, ἐδῶ, στὴν ἔρημιά, 500 μίλια μακριὰ ἀπ' τὸν πολιτισμένο κόσμο!

— 'Ας ἐλπίσουμε πῶς δὲ θὰ συμβῇ τέτοιο πρᾶγμα.

Η Σύλβια κούνησε τὰ πόδια τοῦ Κέλλυ.

— Μὰ ἔχουν ματώσει τὰ πόδια σας! φώναξε.

— Δὲν εἶναι τίποτα. Μικροπράγματα! 'Απ' τὰ κοφτερά βράχια.

Η Τζάνις μπήκε στὴν καλύ-

δα και ξαναβγήκε σχεδὸν ἀμέσως, κρατώντας τὴν τσάντα της.

Εἰσαξε μέσα κι' ἔβγαλε ἕνα τσαλακωμένο πακέτο τσιγάρου.

— Θέλει κανεὶς σας τσιγάρο; πρότεινε.

— Ναί, εὐχαριστώ, εἶπε ὁ Κέλλυ.

Η Σύλβια ἔγνεψε ἀρνητικά.

— 'Οχι τώρα.

Η Τζάνις ξανακλείσε τὴν τσάντα της. 'Αλλ' ὁ Κέλλυ εἶχε προλάβει νὰ δῇ τὴ λαβὴ ἐνὸς μικροῦ πιστολιού.

— 'Αναρωτήθηκε γιὰτί ή Τζάνις κρατοῦσε μαζί της ὅπλο. Δὲ μπορούσε νὰ τὸ ἐξηγήσει...

Η Τζάνις ἄναψε τὸ τσιγάρο του κι' ὕστερα τὸ δикό της.

— Εἵσαατε εἰλικρινὴς μαζί μου, Μάτ; τὸν ρώτησε.

— Μὰ βέβαια!

— Πέστε μου λοιπὸν κάτι...

— Τί;

— Μάλωσε ὁ Χάνσον με τοὺς δυὸ ναῦτες; Χτὲς, τὸ σούρουπο;

— Γιατί, γυρίζοντες ἀπ' τὴ λιμνη, ἀκούσαμε φωνὲς θυμωμένες, ἐξήγησε ή Σύλβια, πρὶν προλάβῃ ν' ἀπαντήσῃ ή Τζάνις. 'Αφοῦ ὅμως δὲ μὰς εἶπε κανεὶς τίποτα, δὲν κάναμε λόγο κι' ἐμεῖς.

— Ναί, ἔγινε ἕνας καυγάς...

— Σοβαρός;

— Πολύ! 'Ο Χάνσον πέταξε χάμω τὸ Ράρα και τὸν ἄρχιζε στὶς κλωτσιές. Θὰ τὸν μαχαίρωνε ὁ Κάβι, ἂν δὲν πρόφτανε νὰ τὸν πιάσω.

— Μὰ γιὰ ποῖο λόγο μαλώσανε;

— Για σὰς.

— Για μὰς...

— Ναί. 'Ο Χάνσον κατηγόρησε τὸ Ράρα και τὸν Κάβι πῶς σὰς κρυφοκυττάσανε, ὅταν κάνατε τὸ μπάνιο σας στὴ λιμνούλα.

— Για φαντάσου! φώναξε ή Τζάνις. Κι' ἦταν ἀλήθεια;

— Δὲν ἔρω.

Η Τζάνις κούνησε ή Σύλβια.

— Καλὰ σὰς τόλγα ἐγώ. Δὲν ἔπρεπε νὰ κάνουμε αὐτὸ τὸ μπάνιο...

— Μὰ δὲ φανταζόμουν ποτὲ πῶς θὰ βρισκόταν κανεὶς νὰ φερθῇ ἐτσι παιδιόστικα! 'Αλλωστε, ὁ Σβὲν εἶχε ἀπαγορεύσει σὲ ὅλους νὰ περνᾶνε ἀπ' τὸ μονοπάτι.

— Νά, πού δὲν τὸν ἀκούσανε!

— Δὲ βγαίνει τίποτα ἀπ' αὐτὴ τὴ συζήτηση, τώρα πιά, διέκοψε ὁ Κέλλυ. Θὰ κάνουμε καλύτερα νὰ ψάξουμε σ' ὅλο τὸ νησί. Πρῶτα ὅμως πρέπει νὰ ξαναγυρίσω στὸ πλοίο, γιὰ νὰ φορέσω τὰ παπούτσια μου και τὸ πουκάμισό μου.

— Καὶ θὰ μὰς ἀφίσετε ὁλομό-

νοχες ἐδῶ; φώναξε ή Τζάνις. 'Οχι δᾶ! Θάρβω μαζί σας... Μιὰ στιγμή, νὰ πάρω τὴ φωτογραφική μηχανή μου.

Η Σύλβια ἀναστέναξε.

— Οὐφ, τί μπελὰς νὰ εἶσαι γυναίκα! εἶπε.

— 'Ο Χίνς τοὺς περίμενε, στὴ σκᾶλα τοῦ κότερου. Βοήθησε ή Τζάνις και ή Σύλβια ν' ἀνεβῶνε.

— Δὲ βρήκατε τὸ Σβὲν; ρώτησε τὸν Κέλλυ.

— 'Οχι, ὅπως βλέπετε, ἀπάντησε ἔκείνος ξερά.

— Κανένα ἶχνος του;

— Οὐτε!

— 'Ο Κέλλυ πήρε τὰ πέδιλά του, κάτω ἀπ' τὴν αἶδρα του, και φόρεσέ ἕνα πουκάμισο, τὸ κασκέτο του και τὰ σκούρα γυαλιά του.

— 'Ο Χίνς τὸν ἀκολούθησε στὸ κατὰστρωμα. Δὲν εἶχε πηλ, φαίνεται, κι' ή ἔκφρασή του ἦταν σοβαρή.

— 'Ανησυχῶ! δήλωσε.

— Κι' ἐγὼ τὸ ἴδιο, ἀπάντησε ὁ Κέλλυ.

— 'Ο γέρος, βεβαιώθηκε πῶς δὲ μπορούσαν ν' ἀκούσουν οἱ κοπέλλες.

— Δὲν ξέρετε και τ' ἄλλο... εἶπε σιγά.

— Τί συμβαίνει πάλι;

— Τώρα, πού ἦσατε στὴ στεριά, ἐπιθεώρησα τὶς προμήθειές μας. Φαίνεται πῶς τις τρυγῆσανε, ὁ Ράρα κι' ὁ Κάβι, πρὶν τὸ σκάσουνε. Οἱ περισσότερες κονσέρβες ἔχουν ἐξαφανιστῇ.

— Εἵσαατε σίγουρος;

— 'Απόλυτα.

— Μήπως ἐπιθεωρήσατε και τὰ ὅπλα;

— 'Οχι, δὲν τὸ σκέφθηκα.

— 'Ο Κέλλυ μπήκε στὴν καλύδα. Τὰ λουκέτα τοῦ ντουλαπιού με τὰ ὅπλα εἶχαν παραβιασθῇ. Καὶ τὰ δυὸ ντουφέκια εἶχαν χαθῇ. Μένανε μονάχα μερικά κουτιά με σφαῖρες, στὸ κάτω ράφι.

— 'Ο Κέλλυ εἶχε παρακαλιστῇ ἀπ' αὐτὰ τὰ ἀνεξηγήτα πράγματα... Πῶς ἦταν δυνατόν νὰ σπᾶσουν τὴν κλειδαριά τοῦ ντουλαπιού, χωρίς νὰ τοὺς ἀντιληφθῇ ὁ Χάνσον, πού βρισκόταν στὴν καμπίνα.

— 'Όσο γιὰ τὸ Χάνσον, αὐτὸς δὲν εἶχε ἀνάγκη νὰ τὴ σπᾶσῃ, ἀφοῦ κρατοῦσε πάνω πάνω του τὸ μοναδικὸ κλειδί.

— Μὰ οὐτε και τὰ τρόφιμα μπορούσαν νὰ λεηλατήσουν οἱ δυὸ ἱθαγενεῖς, χωρίς νὰ τὸν ξυπνήσουνε.

— Μὴν πῆτε τίποτα στὶς δεσποινίδες, γιὰ τὴν ὥρα, εἶπε ὁ Κέλλυ τὸν Χίνς.

— 'Όπως θέλετε...

— Σὲ λίγο, βγάλανε ἐξω τὶς κο-

πέλλες, με τὴ βάρκα. Καθὼς διασχίζανε τὴν ἀμμουδιά, ή Σύλβια κούνησε τὰ πέδιλά της και γέλασε εἰρωνικά.

— 'Αν πρόκειται νὰ περπατήσουμε, εἶπε, θὰ πρέπει νὰ φορέσω παπούτσια, πού νὰ σκεπάζουν τὰ δάχτυλα.

— Σὰς περιμένουμε, τὴς εἶπε ὁ Κέλλυ.

— 'Ο Χίνς προχώρησε στὴν ἀκροθαλασσιά, χτυπώντας μ' ἕνα ραβδί τοὺς ψηλοὺς θάμνους και ψάχνοντας ἀνάμεσα στὰ δέντρα.

Η Τζάνις κούνησε, με ὕφος ἀναποφάσιστο, ή Σύλβια, πού ἀπομακρυνότανε.

— Δὲ συνηθίζω ν' ἀνακατεῶμαι στὶς ἀτομικὲς ὑποθέσεις τῶν ἄλλων, εἶπε ἐπιτέλους. Πιστεύω ὅμως πῶς μπορῶ νὰ κάνω μιὰ ἐξαίρεσι, σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι...

— Πέστε μου, ξαναβγήκατε στὴ στεριά, χτὲς, τὸ βράδυ, ἀφοῦ εἶχατε ἀνεβῇ στὸ κότερο;

— 'Οχι. Γιατί;

— Κάποιος ἦρθε...

— Ποιός;

— Δὲν ξέρω... Μὰ ή Σύλβια δὲ λείε τὴν ἀλήθεια.

— Για ποῖο ζήτημα;

— 'Ισχυρίζεται πῶς δὲν εἶδε κανένα.

— Καὶ πῶς ξέρετε, ὅτι δὲ λείε ἀλήθεια;

— Ξυπνήσα τὴ νύχτα... δὲν ξέρω ποιά ὥρα. Η Σύλβια δὲν ἦταν στὸ κρεβάτι της. Θέλησα νὰ σηκωθῶ... κι' ἐπειτα τὴν ἀκουσα, ἐξω στὸ ξέφωτο.

— Τί ἔκανε;

— Μιλοῦσε με κάποιον.

— Μὲ τὸ Χάνσον;

— 'Εκείνη τὴ στιγμή, νόμισα πῶς ἦσατε σείς.

— Δὲν ἦμουν ἐγώ.

— Τότε θὰ ἦταν ὁ Χάνσον.

— Δὲν ξεχωρίζα τὶς λέξεις.

— Τί λέγατε;

Μόλις, πού τοὺς ἀκούγα. Φαίνονταν νὰ λογαμαχόυνε. 'Ακουσα ή Σύλβια νὰ λῇ «ὀχι», πολλὲς φορὲς συνεχῆ.

— Η Τζάνις ἀπόφυγε τὴ ματιά τοῦ Κέλλυ κι' ἐξακολούθησε:

— 'Αφοῦ σιωπᾶσανε κάμψη ὥρα, ή Σύλβια ξαναγύρισε μέσα στὴν καλύδα. Πλάνιασε και τὴν ἀκουσα νὰ κλαίῃ.

— 'Ο Κέλλυ εἶχε δυνατόν πονοκέφαλο. Τὸ φαινόταν πῶς ζούσε ἕνα ἐφιάλητ... Θὰ προτιμοῦσε νὰ μὴν τοῦ εἶχε τὴν τίπιτα ή Τζάνις...

— 'Ο Χίνς ξαναγύρισε.

— Χάθηκε! δήλωσε.

— Ποιός; ἀπόρησε ὁ Κέλλυ.

— 'Εκείνη ή παλιά βάρκα, πού βρισκόταν στὴν ἀκροθαλασσιά. Δὲν εἶναι πιά ἐκεῖ!

— 'Ο Κέλλυ ἐξέτασε τὸ αὐλάκι,

πού εἶχε σκάσει μέσα στὴν ἀμμοή καρήνα τὴς βάρκας, καθὼς τὴν τραβούσαν πρὸς τὴ θάλασσα. 'Εβγαλε τὸ κασκέτο του και σκούπισε τὸ πρόσωπό του με τὸ μανίκι του.

— 'Ετσι ἐξηγεῖται ή ἐξαφάνισι τοῦ Ράρα και τοῦ Κάβι, εἶπε.

— Πῶς δηλαδή;... ρώτησε ή Τζάνις.

— Βαρεθήκαμε τὴ γκρίνια και τὶς βρισιές τοῦ Χίνς με πικρὸ τόνο. Σὰς εἶχα προειδοποιήσει και τοὺς δυὸ. Σὰς σύστησα νὰ τὰ παρατήσουμε ὅλα και νὰ φύγουμε. Μὰ ἐσεῖς μοῦ ἀπαντήσατε: «'Οχι!».

— 'Αφοῦ με πληρώνουμε γιὰ νὰ κάνω μιὰ δουλειά, θὰ τὴν κάνω ὁποσδήποτε. Κάντε τὴν, λοιπόν, τώρα!...

— Η Σύλβια πέρασε τὴ γλώσσῃ της πάνω στὰ χεῖλη της κι' ἔκανε μιὰ προσπάθεια νὰ μιλήσῃ.

— Θὰ σωθῇ; ρώτησε μ' αὐτὴν νάτῃ φωνή.

— Καλύτερα γιὰ ὅλους μας νὰ σωθῇ, δήλωσε ὁ Χίνς.

— Γιατί, εἶπε ή Τζάνις.

— Γιατί, ἀλλοίως, δὲν ξέρω τί θ' ἀπογίνουμε!... Βρισκόμαστε σ' ἕνα ἐρημωσί, σχεδὸν χωρίς τροφίμα. Καὶ δὲν ξέρει ἄλλος ἀπ' τὸ Σβὲν νὰ κυβερνήσῃ τὸ κότερο!

— 'Όπλισμένοι μ' ἕνα ντουφέκι ὁ καθένας κι' ἐφαρμόσαμε με τὶς κονσέρβες μας! φώναξε ή Τζάνις. 'Ωραία! Περιφροῦμα!... Κι' ὁ Χάνσον; Τί γάνιξε, αὐτός; Δὲν καταλαβαίνω...

— Σταμάτησε ξαφνικά, ἀκούγοντας ή Σύλβια νὰ μὴν γῇ δυνατὰς τὴ Σύλβια ἔτρεξε ἀμέσως φωνές. 'Ο Κέλλυ ἔτρεξε ἀμέσως πρὸς τὴν καλύδα.

— 'Ο Χίνς τὸν ἀκολούθησαν.

— 'Ορθία μπροστὰ στὴ βεράντα, με τὰ μάτια της γουρλωμένα ἀπ' τὸ φόβο, ή Σύλβια εἶδινε κατὶ πυκνοὺς και ψηλοὺς θάμνους, στὴν ἀκρὴ τοῦ ξέφωτου.

— Τί τρέχει; ρώτησε ὁ Κέλλυ.

— 'Εκεῖ! οὐρλιασε ή Σύλβια.

— 'Ακουσα θέρμιο. Εἶδα ἕ-

— 'Εκεῖ... ὅλα κατὰ νὰ κοινηταί... σὰ νὰ πεῖται κατὰ νὰ κοινηταί... σὰ νὰ περνοῦσαν κάποιος χᾶμο!

— 'Ο Κέλλυ πλῆσισε προφυλαχτικά στοὺς θάμνους και τοὺς παρσμέοισε με τὰ χέρια και τὰ πόδια του.

— 'Ο ἀνθρωπος, πού εἶχε δῇ ή Σύλβια νὰ κοινηταί, ἦταν ὁ Χάνσον. Φαίνονταν ἐτοιμὸς νὰ λιποθυμῇ. Τὸ πρόσωπό του και τὸ ἔσκιμισμένο πουκάμισό του ἦταν γεμάτα αἷματα.

— Τὸν εἶχε χτυπήσει με μαχαίρι, λίγο πιὸ κάτω ἀπ' τὸν ὤμο.

— 'Ο Κέλλυ γονάτισε δίπλα του.

— Ποιὸς σὰς τραυμάτισε; τὸν ρώτησε.

— 'Ο Χάνσον προσπάθησε νὰ μιλήσῃ. Τὰ χεῖλη του σάλεψαν, ἀλλὰ δὲ βγῇ κανένας ἦχος. 'Εκλείετο ὕστερα τὰ μάτια του κι' ἔγειρε τὸ κεφάλι του πάνω στὸ μπρᾶστο τοῦ Κέλλυ.

— Ποιός;... ξαναρώτησε ἐκείνος.

— 'Ο Χίνς φύλαξε τὸ μαχαίρι του στὴν τσέπη του.

— Δὲν τὸν βλέπετε, πού λιποθύμησε; εἶπε. Πῶς νὰ σὰς μιλήσῃ;... Δὲ χρειάζεται, ἀλλωστε, νὰ εἶναι κανεὶς μάγος, γιὰ νὰ καταλάβῃ τί ἔγινε.

— Τί ἔγινε δηλαδή; ρώτησε ὁ Κέλλυ, κυτᾶζοντας τον.

— Μὰ εἶναι φανερό... 'Ο Σβὲν πήρε εἶδησι πῶς τὸ σκάσανε ὁ Ράρα κι' ὁ Κάβι και τοὺς παρακολούθησε, με τὴν ἐλπίδα νὰ τοὺς φέρῃ πίσω. 'Όταν τοὺς ἔφτασε, ὁ ἕνας τοὺς τὸν μαχαίρωσε.

— 'Ο Κέλλυ τὸν κούνησε στὰ μάτια. Κι' ὁ γέρος καμφορότος φάνηκε νὰ στενοχωριέται ἀπ' τὴν ἐπίμονη ματιά του.

— Μπορεῖ... μωρμουρίσε ὁ Κέλλυ.

— Τὰ μάγουλά του εἶχαν γίνεῖ κατακόκκινα. Δυσκολευόταν ν' ἀνασπᾷ, ὅσο κι' ὁ πληγωμένος. 'Ενῶθε σὰ νάχε πιάσῃ σ' ἕνα ἀόρατο δίχτυ, πού ἔκλεινε σιγά-σιγά...

Δὲν ἦτε ἐτὸν παλιό καιρό...

...γιὰ νὰ χρησιμοποιῆτε
ἀναχρονιστικὲς μεθόδους.
'Η ἐποχή μας ἀπαιτεῖ μέσα
πρακτικὰ και προστα-
τευτικὰ τὴς ὑγιεινῆς

Μὲ τὴν ΚΑΜΕΛΙΑ στὶς κρίσιμες ἡμέρες τοῦ μηνὸς
ἔχετε ἀπόλυτη ἐξασφάλιση.

'Η ΚΑΜΕΛΙΑ εἶναι μοναδικὴ εἰς τὸ εἶδος αὐτό,
γιατί ἔχει πλεονεκτήματα ἀκαταγώνιστα και εἶναι
κατασκευασμένη μετὰ ἀπὸ μακρὰ ἐπιστημονικὴ
μελέτη.

Εἶναι τελείως ἀπορροφητικὴ και διαλύεται στὸ
νερό, χωρίς ν' ἀφήσῃ ὑπολείμματα.

'Εφαρμόζει καλὰ, δὲν ἐρεδίζει και εἶναι ἀφανὴς
και ἀπ' τὰ λεπτότερα ἐσώρρουχα και φορέματα.

Και τὸ σπουδαιότερον εἶναι τελείως ἀποσμητικὴ

τὴν ΚΑΜΕΛΙΑ προσεπάθησαν πολλοὶ
νὰ ἀπομιμηθοῦν, χρησιμοποιώντας
και τὸ μπλὲ κουτί της ἀκόμη, ἀλλὰ
ἀπέτυχαν και ἔτσι ή ΚΑΜΕΛΙΑ ἐπὶ
πολλὰ χρόνια παραμένει ἀφθαστὴ
και ἀσυναγώνιστῃ σ' ὅλον τὸν Κόσμο.

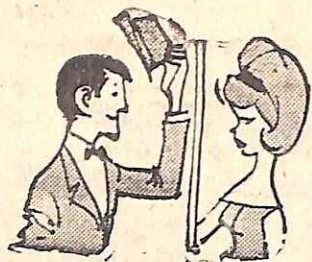

ΠΡΩΤΟΝ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ SCHICKEDANZ & Co. - NÜRNBERG

Γιὰ τὸ συμφέρον σας και τὴν ἀσφάλειά σας, ζητᾶτε
μόνον ΚΑΜΕΛΙΑ και προσέχετε τὶς ἀπομιμήσεις.

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ (ΧΑΛΑΝΔΡΙ) ΚΗΦΙΣΙΑΣ 100 - ΤΗΛ. 684.926 & 684.235

ΟΧΛΟΚΡΑΤΙΑ, που διεκδικεί τα έπαι-
νολογώμενά της. Αλλά και υπερίσχυ-
σε το ελληνικό σύνθημα: «Νίκω με
την πρώτη συμμετοχή! Το
ΟΧΛΟΚΡΑΤΙΚΟ, που διεκδικεί το έπα-
νός του Παναγιώτη που την συ-
νέχισε αδιευτάτως, αλλά χωρίς
έτοιμασία για το τελικό φινίς,
και τον «Άρσο» και Παναγιώ-
λειου που βλάδων συμμετοχή,
αλλά χωρίς να μπορούσαν τελί-
κά να λάβουν μέρος, ο πρώτος
γιατί δεν είχε παίξτες και ο
δευτέρος γιατί έκινεως που είχε
δεν ενέπνεαν έμπιστοσύνη...

Καλοί Τρόποι

Πρακτικός οδηγός για την κοπέλλα που βγαίνει μ' «Εκείνον»

Πρέπει ακόμα να σας πληροφορήσουμε, πώς — όταν αλλοίως μια κοπέλλα ξέρει να έπωφελήσει με καλό γούστο και με μέτρο — ένας άνδρας αισθάνεται πάντα ευχαρίστηση, όταν προσφέρει στη ντάμα του ένα δείπνο ή ένα θέαμα.

Μά τι σημαίνει η φράση «ενά έπωφελήσει με μέτρο»; Σημαίνει, όπως είπαμε, να μη διαλέγει το πιο ακριβό μενού. Σημαίνει να μην αρνείται τη μάτια, γυαλιστερή από επιθυμία, όταν η ανθοπωλεία έρχεται να προσφέρει ένα μικρό (μα ακριβότατο) μπουκέτο λουλουδιών. Σημαίνει να μην παίρνει ύφος καταπληκτικό ή και προσβεβλημένο, όταν θα δει ότι στο θέατρο εκείνος δεν έχει κρατήσει πρώτη, αλλά δεύτερη θέσι. Σημαίνει, όταν πηγαίνουν να χορέψουν, να μην του απαιτεί να ζητήσει από την ορχήστρα το ένα ή το άλλο κομμάτι, (πράγμα που χρειάζεται ένα γερό φιλοδοξήμα). Χρειάζεται, απλούστατα, να έχει εύθυμη σε κάθε περίπτωση.

Αν, μετά το δείπνο, πρόκειται να πάνε στον κινηματογράφο ή στο θέατρο, το σαβούρα δίδει δεν έχει πολλά πράγματα να προσθέσει, γιατί είναι φανερό πως η υπόλοιπη βραδιά θα περάσει ανάμεσα σ' αυτόν, σ' αυτή και στο θέαμα. Και το θέαμα μπορεί να είναι ευκαιρία για συζητήσεις, για ανταλλαγές σκέψεων, ή, ακόμα, και για μια άρρη εξομολόγηση.

Και αν, βγαίνοντας από τον κινηματογράφο ή από το θέατρο, θα συναντηθούν με γνωστούς; Νά μια στιγμή αρκετά δύσκολη. «Η κοπέλλα πρέπει να συστήσει ή να μην συστήσει, αυτούς τους γνωστούς, στον καβαλιέρο της;»

Το σωστό είναι να μπορεί να ξεχωρίσει τη μία περίπτωση από την άλλη. Συνήθως, όταν μια γυναίκα συνοδεύεται από έναν άντρα, ένας άλλος άντρας (φίλος ή γνωστός), που την συναντά, πρέπει να περιοριστεί σ' ένα σοβαρό χαιρετισμό (που εκείνη θα του τον ανταποδώσει προσπερνώντας). «Αν όμως εκείνη συναντήσει μια φίλη, είναι υποχρεωμένη να τη συστήσει στον καβαλιέρο της (διαφορετικά, η φίλη θα έχει το δικαίωμα να κάνει σκώψεις όχι και τόσο κομψοειδείς). Παρόμοια θα φερθεί, αν συναντήσει πολύ στενούς φίλους, δικούς της ή οικογενειακούς.

ΔΕΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΚΑΛΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΝ ΕΛΛΕΙΨΗ ΣΤΥΛ

Νά τώρα δέκα λάθη συμπεριφοράς, που πρέπει να αποφεύγετε.

1) Στο τραπέζι: Δεν επιτρέπεται να χτενίζετε ή να διορθώνετε τα μαλλιά σας, να τρώτε, να πίνετε, να αλείψετε, για να μην φρεσκάρει το μαλλιά σας και το μακιγιάζ.

2) Ένώ εκείνος μιλάει: Αποφεύγετε να μιλάτε ταυτόχρονα (είναι άκομμο και δείχνει μια ανησυχία, καθώς ευγενική).

3) Σ' ένα δημόσιο χώρο: Αποφεύγετε να μιλάτε δυνατά και να χαίρεστε κάποιον από μακριά.

4) Στο αυτοκίνητο: Αποφεύγετε να δείχνετε φανερό φόβο σε κάθε στροφή και σε κάθε διασταύρωση.

5) Αν εκείνος είναι υπερβολικά ριψοκίνδυνος, παρακαλέστε τον, απαλά και σταθερά, να τρέχει λιγότερο.

6) Μπαίνοντας στο θέατρο, στο θέατρον (ή αλλού): Αποφεύγετε να περπατάτε με μελετημένα δημαγωγικά, κρατώντας το λαϊμό σας ακίνητο.

6) Σ' ένα σαλόνι: Μη σηκώνεστε ποτέ, όταν σας συνιστούν έναν άντρα.

7) Παντού: Αποφεύγετε να κάθεται με τα πόδια, τοποθετημένα ασχημά ή το λυγμένα. Αλλά αποφεύγετε και να κάθεται ακίνητος, για να μην τσαλακώσετε το φόρεμά σας.

8) Περνώντας μπροστά από έναν καθρέφτη: Αποφεύγετε να τραβήξετε για να κοιτάξετε το χτένισμά σας ή για να ρίξετε μια ματιά στην κατάσταση του μακιγιάζ σας.

9) Όταν νομίζετε πως δεν σας βλέπουν: Αποφεύγετε να τραβήξετε επάνω τη μπρέτζα του σουτιέν, ή το λαστιχάκι που στηρίζει τα έσώρουχα στη μέση.

10) Όταν κάθεστε: Αποφεύγετε να σηκώνετε με φανερή προσοχή το πίσω μέρος του παλτού ή της γούνας (ή, ακόμα χειρότερα, της φούστας) για να μην καθίσετε επάνω.

ΜΗ ΧΟΡΕΥΕΤΕ ΜΟΝΟ Μ' ΕΚΕΙΝΟΝ

«Αν, μετά το δείπνο, εκείνος κι' εκείνη είναι προσκεκλημένοι σε μια φιλική συγκέντρωση, πρέπει να πάρουν μέρος στη γενική διασκεδάση, χωρίς να καθίσουν παράμερα, σιγουρευμένοι ότι τόσο εκείνος όσο κι' εκείνη, θα χορεύουν με τους άλλους προσκεκλημένους και τις προσκεκλημένες. Αυτό επιβάλλει, τόσο το σαβούρα-δίδο, όσο και η ευθυκρισία. Διαφορετικά, γιατί να δεχτούν να κάνουν συντροφιά με τους άλλους;

Τη στιγμή που θα φύγουν, η κοπέλλα θα ευχαριστήσει την οικοδέσποινα για την ώραία βραδιά και δεν θα λησμονήσει την επόμενη μέρα, να της τηλεφωνήσει για να επαναλάβει τις ευχαριστίες. «Αν η βραδιά ήταν πιο ενδιαφέρουσα (χορευτική γιορτή με μπουφέ), θα στείλει ένα μπλιέττο με ευχαριστίες, που θα συνοδεύεται από λουλούδια.

Υπάρχει ακόμα μια άλλη πιθανότητα για μετά το δείπνο, πιο ρομαντική: Εκείνος, μπορεί να προτείνει να πάνε να χορέψουν σ' ένα κέντρο. Φότα χαμηλωμένα, μουσική ευθύνη ή ρομαντική...

Σ' αυτή την περίπτωση, το σαβούρα-δίδο δίνει μόνο μια γενική συμβουλή καλού γούστου: Μια γυναίκα πραγματικά σίκ, πρέπει να αποφεύγει πάντα τις ρομαντικο-ερωτικές επιδείξεις. Δεν πρέπει ποτέ να τυλίγεται στον καβαλιέρο της, όπως μια περικοκλάδα πάνω σε κορμό δέντρου, ή να χορεύει με κινήσεις της κοιλιάς, περισσότερο γελοίες παρά προκλητικές.

Η ΩΡΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

Και να επιτέλους το τελευταίο πρόβλημα: Ποια ώρα πρέπει να γυρίζετε στο σπίτι; «Οχι, πολύ σύντομα, γιατί θα δώσει έτσι την εντύπωση πως δεν της άρεσε η συντροφιά εκείνου. Μά ούτε πολύ αργά, γι'απάρχουν ολόκληρα στρατεύματα από μητέρες, πατέρες, αδελφούς, θείες, γιαγιάδες, που, όταν συναντήσουν το ρολογιό θα περπατούν με μεσάνυχτα, αρχίζουν να εκραχίζουν και να ανησυχούν. Παράχουν ακόμα μια ώρα (μετά τα μεσάνυχτα), μά όχι περισσότερο, γιατί διαφορετικά εκείνη που θα

άνησυχούν στο σπίτι, θα αρχίσουν να φαντάζονται τις πιο φοβερές καταστροφές: αυτοκινητικές συγκρούσεις, νοσοκομεία, νεκροτομεία...

«Η, θα αρχίσουν να υποψιάζονται, πως ο καβαλιέρος μπορεί να παρέσυρε την κοπέλλα σε μια άσχημη περιπέτεια.

Είναι, βέβαια, ένα αναμφισβήτητο χρέος για έναν να συνοδεύει την κοπέλλα μέχρι το σπίτι της, να κατέβει από το αυτοκίνητο, να την ακολουθήσει μέχρι την πόρτα και να περιμένει ώσπου να την δει να ανοίγει και να μπαίνει.

Τί λέει η καλή συμπεριφορά γι' αυτούς τους νυχτερινούς αποχωρισμούς; Λέει μόνο: Ευχαριστήστε με θερμότητα για την πρόσκληση και για τη συντροφιά. Τίποτ' άλλο.

ΔΕΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΜΟΔΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΚΑΝΕΤΕ ΛΑΘΗ ΣΤΟ ΝΤΥΣΙΜΟ

Οι άντρες αντιπαθούν τις γυναίκες με το υπερβολικά εκκεντρικό ντύσιμο. Γι' αυτό, όταν εκείνη ντύνεται για να βγει μ' εκείνον, ας θυμηθεί πως στους άντρες δεν αρέσουν:

1) Τα πολύ ογκώδη χτενίσματα ή τα μαλλιά που σκεπάζουν το μισό πρόσωπο.

2) Τα λιγυγιάδη ντεκολτέ, που αφήνουν γυμνή όλη την πλάτη. «Ισως να τους αρέσει να τα βλέπουν σε μια άλλη, μά δεν τα επιθυμούν στη γυναίκα που έχουν για συντροφιά.

3) Τα γυναικεία πόδια. «Αλλάστε, οι κάλτσες, όταν διαλέγονται με εξυπνάδα, αξιοποιούν τη γάμπα. (Προτιμάτε τις ανοιχτόχρωμες, αν έχετε γάμπες πολύ λεπτές, τις σκούρες, αν έχετε γάμπες περισσότερο παχουλές απ' όσο χρειάζεται).

4) Οι πολύ στενές και οι πολύ κοντές φούστες, ιδιαίτερα όταν αποκαλύπτουν το γόνατο.

5) Οι πολύ σφιχτές ζώνες, που τονίζουν πολύ τις καμπυλότητες των γοφών.

6) Τα πολύ ζωηρά χρώματα, που τραβούν τη γενική προσοχή.

7) Τα υπερβολικά ψηλά τακούνια, που δίνουν στο περπάτημα ένα αντισταθιστικό λίκνισμα.

8) Οι πολύ ογκώδεις και σουρωτές φούστες, που υποστηρίζονται από φουφά.

9) Τα φιογκάκια, τα γιακαδόκια αλλά «μπέμπι», αν είστε (και φαίνεστε) περισσότερο από εικοσιπέντε χρόνων.

10) Οι ογκώδεις τσάντες ή εκείνες που δεν έχουν λαβή και έτσι αναγκάζονται να τις περνάτε από το ένα χέρι στο άλλο με αδεξιότητα. Τα κατσαπτήματα είναι γεμάτα από τσάντες πρακτικές και δολικές, κατάλληλες για όλες τις ώρες.

ΤΕΛΟΣ

Η 16η σύζυγος

«Ένας ξενοδόχος του Χόλλυγουντ, Γκλόν Βόλφ, ηλικίας 50 χρόνων, παντρεύτηκε για 16η φορά. Η 16η σύζυγός του, ηλικίας 18 χρόνων, είναι χωρισμένη και μητέρα δύο παιδιών.

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ

Συλλογικό κυκλέλεξο

1) ΘΕΡΑΠΕΙΑ. 2) ΚΑΛΗΜΕΡΑ. 3) ΑΝΑΤΟΛΗ. 4) ΡΟΔΑΚΙΝΑ. 5) ΠΕΤΑΛΟΜΑ. 6) ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ. 7) ΠΕΛΑΤΕΙΑ. 8) ΜΑΝΙΒΕΛΛΑ. 9) ΚΑΡΑΒΑΝΙ. 10) ΔΙΑΣΠΟΡΑ. 11) ΜΟΙΡΑΣΙΑ. 12) ΔΙΑΦΟΡΑ.

Μεταγρομμιατισμός

ΑΡΜΑ — ΑΛΜΑ.

Παλαιό κίνιγμα

Το γράμμα Ήμεγα.

Αναγρομμιατισμός

ΠΑΡΟΣ — ΠΟΡΟΣ.

3 μηχανικές εικόνες χωρίς εικόνα

1) Το μαστούρι (μπα ΜΠΑ ΣΤΟΥ ΝΙΚΟΥ).
2) Ο Ιατρός (καρία ΤΡΩΣ...).
3) Τα έλατα (καρία ΕΛΑ ΤΑΚΗ).

Οι άφροημάδες της οικογενείας Παπατρέχα

Το αντίκειμενο, που βρίσκεται μέσα στο μεγάλο σχέδιο, είναι το φλυτζάνι (αριθ. 4). Σχηματίζεται από δύο «φέτες» της μάλας (άνω δεξιά) και τον όμο της νέας.

*

Η λύσις του υπ' αριθ. 1028 σταυρολέξου ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) ΚΡΕΜΛΙΝΟΝ. 2) ΜΟΓΓΟΛΟΣ — ΠΙΑΝΟ. 3) ΚΡΟΝΟΣ — ΣΑΓΜΑ. 4) ΓΥ. 4) ΠΡΙΝΟΣ — ΣΥΡΜΑ — ΡΑΛ. 5) ΛΙΠΟΣ — ΠΑΡΜΑ — ΔΗΛΩ. 6) ΥΒΟΣ — ΠΑΛΙΑ — ΑΥΤΟΣ. 7) ΣΑΣ — ΜΕΡΙΑ — ΚΑΝΟΝΙ. 8) ΤΣ — ΚΑΡΤΑ — ΦΑΡΑΣΙ. 9) ΠΕΡΑΣΗ — ΚΟΥΤΣΕ. 10) ΑΠΥΡΟΣ — ΠΡΟΣ — ΝΠ. 11) ΛΑΙΚΟΣ — ΑΥΛΟΣ — ΝΤΑ. 12) ΝΑΝΟΣ — ΚΩΦΟΣ — ΝΕΟΣ. 13) ΑΡΩΝ — ΠΕΡΩΝ — ΡΟΥΜΙ. 14) ΚΟΣ — ΤΥΦΟΣ — ΜΕΤΡΙΑ. 15) ΕΣ — ΤΑΛΑΣ — ΜΙΛΙΟΝ. 16) ΚΑΡΟΛ — ΦΑΣΙΑΝΟΣ. 17) ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ.

ΚΑΘΕΩΣ

1) ΠΑΥΣΤΑ. 2) ΟΚΡΙΒΑΣ — ΠΑΝΑΘΕΙΑ. 3) ΓΡΙΠΟΣ — ΠΥΛΑΡΟΣ. 4) ΓΟΝΟΣ — ΚΕΡΙΝΟΣ — ΚΑ. 5) ΟΝΟΣ — ΜΑΡΟΝΟΝ — ΤΑΝ. 6) ΛΟΣ — ΠΕΤΑΣΟΣ — ΤΑΡΑ. 7) ΟΣ — ΠΑΡΑΣ — ΠΥΛΟΣ. 8) ΚΣ — ΣΑΛΙ — ΗΝ — ΚΕΦΑΛΙ. 9) ΣΥΡΙΑ — ΑΩΡΟΣ. 10) ΕΠΑΡΚΑ — ΕΚ — ΥΦΟΣ — ΦΣ. 11) ΜΙΤΜΑ — ΟΠΛΟΝ — ΜΣ. 12) ΛΑΜΑ — ΛΑΦΥΡΟΝ — ΜΣ. 13) ΙΝΑ — ΔΥΝΑΤΟΣ — ΡΕΛΙ. 14) ΝΟ — ΡΗΤΟΡΕΣ — ΝΕΥΡΟΝ. 15) ΝΑΥΛΟΣΙΣ — ΝΤΟΜΙΝΟ. 17) ΙΠΠΑΣΙΑ.

ΜΕΝΤΙΟΥΜΕΝΑ ΚΑ ΔΑΦΝΗ

Δίπλωμα και Βραβείον Τηλεπαθείας Μακράς Αποστάσεως της Εταιρείας Ψυχικών Έρευνών, διά την εξαιρετική της επίδοσης εις πειράματα διεξαχθέντα υπό του Κ. Τανάρια μετά των ξένων Πανεπιστημίων Παρισίων, Βιέννης, Τυβίνγης, Λονδίνου και Νέας Υόρκης. Δέχεται 9-1 π.μ. και 3-6 μ.μ., δόος Κυψέλης 41, πρώτης στάσης Κυψέλης. Τηλ. 812.278.

ΚΙΡΣΟΙ-ΦΛΕΒΙΤΙΔΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΕΛΚΗ ΠΟΔΩΝ

Θεραπεύονται τάχιιστα, ριζικά, άνευ έχγυρήσεων. Αισθητικός Φ. ΒΑΛ-ΣΑΜΗ Σίνα 32, τηλ. 624-777, 11-2 και 5-8. Έκτος Παρασκευής και Σαββάτου. Πρώτη επίσκεψις δωρεάν.

Η ελληνογραφία μας

Ο παθολόγος ιατρός κ. Α. Α. Απάντησε ταχυρομωζώς στους: Σπανιόνη Σέργιον, Δράμαν, Αποστολόπουλον Δημήτριον, Πιργον και Αποσασίαν Βέλιον, Ένταυνα.

ΚΥΠΡΙΕΣ

Τρεις φίλες, ή Κ λ α ί ρ η Γ ε ω ρ γ ι ά δ ο υ, (17 ετών), ή Σ μ ι ν α Ζ α χ α ρ ι δ ο υ (18 ετών) και ή Α γ ρ ω Δ ι α μ ν τ ι δ ο υ (18 ετών), Νικολομην Διούνα 4, Λάρνα, Κύπρος, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με νέους και νέες από την Ελλάδα, με σκοπό την ανάπτυξη μιας σταθερής φιλίας.

Η Ν α τ α σ α Κ ω σ τ α ν τ ι ν ι δ ο υ, Όγαροφού 23, Λευκωσία, Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέους και νέες από την Ελλάδα και ιδιαίτερα από την πόλη της Θεσσαλονίκης, ανεξαρτήτως ηλικίας.

Οι φίλες Ν α ν τ ι ν α Μ α λ έ κ ο υ και Παύλα Ούγγαρεζου, δόος Ίωνων 6, Λευκωσία, Κύπρος, ζητούν αλληλογραφία με νέους και νέες απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική γλώσσα, με σκοπό την σίναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Η Μ α ρ γ α ρ ί τ α Κ υ λ λ ά, Ριζοκάρπασον, Αμμόχωστος, Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέους και νέες, ηλικίας 17-22 ετών, στην ελληνική και αγγλική γλώσσα, για την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Η Α ν δ ρ ο ύ λ α Ν ι κ ο λ ά ο υ, Ριζοκάρπασον, Αμμόχωστος, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέους και νέες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό την σίναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

ΚΥΠΡΙΟΙ

Ο Κ ό ρ ο ς Σ ο υ ν ί ο ν, Καϊμαζλή 2, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική και αγγλική γλώσσα, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Α ν δ ρ ε ά ς Θ ε ο δ ο ρ ο σ ί ο ν, Λιβερά Κωνσταντής, Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική, αγγλική και γαλλική γλώσσα με σκοπό την σίναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Μ ι χ α λ ά κ η ς Ί ω ά ν ν ο υ (20 χρόνων), δόος Τράχωνα 55, Νεάπολις, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα και όλο τον κόσμο, με σκοπό ότι ήθελε προσκήνη.

Ο Π α ν τ ι ν ο ς Δ ε ω ν έ δ α ς, Σαχτούρη 1, Βαρόσια Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανταλλαγή ροματισμών.

Ο Δ ό ρ ο ς Π έ τ ρ ο ς και ό Λουϊζίδης Πέτρος, Ηλέκτρος 8, Λευκωσία, Κύπρος, επιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με νέες και νέους απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική γλώσσα, με σκοπό την σίναψη μιας σταθερής φιλίας.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Η Π ό λ υ και ή Έ λ έ ν η Εύφορμιδου, Αγίου Δημητρίου 109, Θεσσαλονίκη, Ελλάδα, επιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με νέους και νέες από την Ελλάδα.

με σκοπό την σίναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Η Θ α λ ε ι α Π ι τ τ ι ο η, POSTE RESTANTE, Ντεσώ, Θεσσαλονίκη, Ελλάδα, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες ηλικίας 16-20 χρόνων, από το εξωτερικό και το εσωτερικό, στην ελληνική γλώσσα.

Ο Κ ω ν σ τ α ν τ ι ν ο ς Πα ρ ι α τ ο η ς, Ασημένιον Ιστιάς Εβδόας, Ελλάδα, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής φιλίας. Φωτογραφία απαραίτητη.

Η Ρ ο ζ έ ν Δ ι α μ α ν τ ή και ή Κ λ α ρ έ ν Δ ι α μ α ν τ ή, Βασιλέως Κων/νου 26, Τ.Τ. 501, Αθήναι, Ελλάδα, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με νέους και νέες από όλο τον κόσμο, ηλικίας άνω από 18 ετών, με σκοπό την ανταλλαγή ιδεών και την σίναψη μιας σταθερής φιλίας.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Από φίλοι, ό Α γ γ ε λ ά κ η ς Α ν α σ τ α σ ί ο ς και ό Χ ρ ή σ τ ο ς Κ α ζ α ν ά ς, Δαδών 8, Νέοις Ηράκλειον Αττικής, Ελλάδα, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με νέες απ' όλο τον κόσμο, ηλικίας 14-17 ετών, στην αγγλική και ελληνική γλώσσα.

Ο Ί ω ά ν ν η ς Γ ι α ν ν α ζ ό π ο υ λ ο ς, Σπετσών 6, Βύσση, Αθήναι, Ελλάδα, επιθυμεί αλληλογραφήσει με νέες, ηλικίας 17-25 ετών, από την Αμερική και τον Καναδά, στην ελληνική γλώσσα, με σκοπό ότι ήθελε προσκήνη.

Ο Πα ν α γ ι ώ τ η ς Δ. Σταθόπουλος, Παιονάρι, Πύργον Ηλείας, Ελλάδα, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες ηλικίας 16-20 χρόνων, από το εξωτερικό και το εσωτερικό, στην ελληνική γλώσσα.

Ο Κ ω ν σ τ α ν τ ι ν ο ς Πα ρ ι α τ ο η ς, Ασημένιον Ιστιάς Εβδόας, Ελλάδα, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής φιλίας. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο Δ η μ ή τ ρ ι ο ς Γ ο η γ ο ρ ι ά δ η ς, (14 ετών), δόος Αγίου Ιωάννου 36, Αγία Παρασκευή Αττικής, Ελλάδα, επιθυμεί να επικοινωνήσει με Έλληνες ηλικίας του, από το εξωτερικό, με σκοπό την ανταλλαγή απόψεων και ροματισμών και την δημιουργία μιας καλής φιλίας.

Ο Δ ε λ η γ ι ά ν ν η ς Α λ έ ξ α ν δ ρ ο ς, δόος Μ. Αλεξάνδρου 10, Άγιος Φανούριος, Νέα Λόσια, Αθήναι, Ελλάδα, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, ηλικίας 14-17 ετών, στην αγγλική και ελληνική γλώσσα.

Ο Ί ω ά ν ν η ς Χ ρ ι σ τ ό φ ι λ ο ς, Ευπεδοκλήους 107, Βύσση, Αθήναι, Ελλάδα, επιθυμεί αλληλογραφήσει με νέες, ηλικίας 17-25 ετών, από την Αμερική και τον Καναδά, στην ελληνική γλώσσα, με σκοπό ότι ήθελε προσκήνη.

κατι το *Καινουργιο*
ΓΙΑ ΤΟ ΔΕΡΜΑ ΠΟΥ ΚΟΚΚΙΝΙΖΕΙ

Η Πούδρα ΤΟΚΑΛΟΝ είναι πράγματι κάτι το καινούριο. Μία απαλή χειρονομία και το πρόσωπό σας παίρνει άμέσως ένα θελωτέ μάτ. Πάρα πολύ λεπτή χάρις στον τρόπο έπεξεργασίας της, η καινούργια πούδρα ΤΟΚΑΛΟΝ είναι αεροποιημένη, πράγμα που την κάνει πάρα πολύ ανάσφρη. Δεν κολλάει, δεν κάνει πλάκες αλλά καλύπτει θαυμάσια όλες τις επιπόλεις μικροατέλειες του δέρματος. Απαλλάττεσθε από την γυαλιστερή μύτη και από τα πάρα πολύ κόκκινα μάγουλα. Η Πούδρα ΤΟΚΑΛΟΝ σχηματίζει πάνω στο πρόσωπό σας ένα αδιόρατο πέπλο που αφήνει την επιδερμίδα σας ν' αναπνέει ελεύθερα. Και κρατά. Θα παρατηρήσετε με έκπληξη ότι το πρόσωπό σας κρατά για πολλές ώρες αυτό το θαυμάσιο θελωτέ μάτ, που μόνον η πούδρα ΤΟΚΑΛΟΝ μπορεί να δώσει. Δοκιμάστε γρήγορα την καινούργια πούδρα ΤΟΚΑΛΟΝ.

ΠΟΥΔΡΑ Tokalon

7 ΝΕΟΙ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ ΠΟΥ ΕΛΗΜΙΟΥΡΓΗΣΑΝ ΟΙ ΕΙΔΙΚΟΙ ΔΕΡΜΑΤΟΚΟΣΜΗΤΙΚΟΙ ΤΗΣ ΤΟΚΑΛΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ετήσια Δρχ. 300
Εξαμηνιος 150
Τριμηνιος 75

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ετήσια Λίρες Άγγλιας 7
» Δολλάρια 20
» Φρ. Βέλγ. 1000
» Φρ. Γαλλ. νέα 100
» Φρ. Γαλλ. 90
» Μάρκα Γερμ. 90

Εμδάσματα Έσωτερικού διά ταχυδρομικής επίταξης και Έξωτερικού διά τραπεζικής ταυτότης προς το περιοδικό «ΘΗΣΑΥΡΟΣ», Δραγατσάνου 4, (Πλατεία Κλαυθμώνος), Αθήναι.

Διευθυντής — Διαχειριστής και υπεύθυνος κατά Νόμον

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΑΚΑΛΑΤΖΗΣ

Εκδοτική Εταιρεία «ΑΛΛΑΓΗ».

Διητης και υπεύθυνος Τυπογραφείου

ΚΩΝ/ΝΟΣ Γ. ΤΟΥΝΤΑΣ

Ναϊάδων 24, Παλαιόν Φάληρον

ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Οι δεσποινίδες, MIRELLA BIANCA και MARINA BIANCA ISTIMLAL CAD. HAVA SOKAK No 1011 BEYOGLU ISTANBUL, TURKIYE, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με νέους απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική γαλλική και αγγλική γλώσσα, με σκοπό την σίναψη μιας σταθερής φιλίας.

Η AFROULA PAPADAKI, 28 RICHMOND CRESCENT LONDON N.I. ENGLAND, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέους και νέες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό την σίναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Η DICKIE MANOLIDOU, 30 MACQUARI STREET, LEICHHARDT N.S.W., AUSTRALIA, ζητεί αλληλογραφία με νέους προσκήνη.

και νέες απ' όλον τον κόσμο, με σκοπό την ανταλλαγή γραμματισμών.

Η FOULA, (18 ετών), P.O.B. 968 ISTANBUL, TURKIYE, ζητεί αλληλογραφία με νέες και νέους απ' όλες τις χώρες, στην ελληνική και γαλλική γλώσσα, με σκοπό ό,τι ήθελε προκύψει.

Η BULA ZERVU KURTULUS AGIC YOL SOK No 6/7 ISTANBUL, TURKIYE, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους από την Ελλάδα και το εξωτερικό, μέχρι 25 ετών. Φωτογραφία επιστέφου.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ο IGNAZIO GRECO, VIA UNIVERSITA 10., PARMA, ITALIA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέους, που αγαπούν την τέχνη και θα ήθελαν να γίνουν ηθοποιοί.

Ο JOHN BOUGAS & GEORGE DIAMOND, 6 GEORGE RODES και 6 CON BOUGAS, Co S.M.A., JINDABYNE NSW AUSTRALIA, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με Έλληνες απ' όλο τον κόσμο, ηλικίας 17-23 χρόνων, στην ελληνική γλώσσα, με σκοπό ό,τι ήθελε προκύψει.

Ο COSTAS STYLIANOU και 6 ANTONIOS BROCCA, G. C., LTD., P.M. 2319 LAGOS NIGERIA, AFRICA, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με νέες απ' όλο τον κόσμο, ηλικίας κάτω των 20 χρόνων, στην ελληνική και αγγλική γλώσσα.

Ο DIMITRIOS DIMITRIU, HERMAN PAUL STR. 3., MUNCHEN ALLACH GERMANY, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες και νέους απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανταλλαγή γραμματισμών και λόγου-ποστών.

Ο K. DEBOS & MUNCHEN 54., EGGMUHLER STR. 36., GERMANY, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανταλλαγή γραμματισμών.

Ο STAMATIS PATRIDIS, 311 UAN DUZER ST. STATEN ISLAND, N.T. USA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα. Φωτογραφία επιστέφου.

Ο ANDREAS CONSTANTINOU, 67 ALEXANDER ROAD LONDON N. 19, ENGLAND, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες ηλικίας 17-20 χρόνων, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο GEORGIOS DIMITRIU, 97 CARLTON VALE KILBURN N.W. 6., LONDON ENGLAND, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Αθήνα και απ' όλο τον κόσμο, ηλικίας 15-18 χρόνων, στην ελληνική και αγγλική γλώσσα, με σκοπό την ανταλλαγή γραμματισμών και σταθερής φιλίας.

Ο DIMITRIOS CHRISTACOPoulos, GRAFENCER SEV. 11., MUNCHEN 8., GERMANY, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική γλώσσα, με σκοπό την ανταλλαγή γραμματισμών και σταθερής φιλίας.

Δύο φίλοι, ο JOHN ALEVIOS και 6 GIMIS SKERTOS, 580 TOWER ST OAKVILLE ONT CANADA, ηλικίας 23 και 24 χρόνων αντίστοιχως, επιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με κοπέλες απ' όλη την Ελλάδα και απ' όλο τον κόσμο, ηλικίας 17-22 ετών, με σκοπό την αγάπη.

Ο GEORGAKIS ST. HAUPTR, TROSTLAGERND 55 TRIER DEUTSCHLAND, ζητεί αλληλογραφία με νέες απ' όλο τον κόσμο και κατά προτίμηση από την Κύπρο, στην ελληνική, γαλλική, ιταλική και γερμανική γλώσσα.

ΝΑΤΤΙΚΟΙ

Ο JOHN PERIS, M/T ARIES C/O R.J.K. LTD., S.T. CLAREHOUSE 30/33 MINORIES LONDON E.C.3., ENGLAND, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες, ηλικίας 16-19 χρόνων, με σκοπό την ανταλλαγή γραμματισμών και σταθερής φιλίας.

Ο υποπλοίαρχος CAVADIAS PANAGIOTIS, S/S CASSIAN MARKOU 2 SONS LTD., BEVIS MARKS HOUSE LONDON E. C. 3., ENGLAND, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανταλλαγή γραμματισμών και σταθερής φιλίας.

Οι ναυτικοί PANAGIOTIS FISTES και GOULIELMOS CHISTOFORAKIS, M/V LUCY C/O MESSERS ECONOMOU LTD., 52 LIME ST. LONDON E.C. 3., ENGLAND, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με νέες από την Ελλάδα, στην ελληνική, αγγλική και γερμανική γλώσσα, με σκοπό την ανταλλαγή γραμματισμών και σταθερής φιλίας.

Οι ναυτικοί DIMITRIOS KARRAS και ISIDOROS FOTIOU, S/S «TRITONIA» GOULANDRIS BROS LTD., 61 ST. MART AXE LONDON E. C. 3., ENGLAND, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με νέες από την Ελλάδα και κατά προτίμηση από την Αθήνα και τον Πειραιά, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα, με σκοπό την ανταλλαγή γραμματισμών και σταθερής φιλίας.

Ο STEPOS GEORGIOU, S/T EURIDAMAS P. D. MARCESINIS LINEN 26 BROADWAY N.Y. 4., NEW YORK USA, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα και κατά προτίμηση από την Κεφαλληνία, με σκοπό την ανταλλαγή γραμματισμών και σταθερής φιλίας.

Ο ARIS GEORGIU, S/T ATLANTIC LADY C/O LIVANOS SHIPPING BROUERS L. T. D., 55 - 57 MARY AXE TRENT-HOUSE LONDON E. C. 3., ENGLAND, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα, ηλικίας 18-20 ετών, με σκοπό την ανταλλαγή γραμματισμών και σταθερής φιλίας.

Οι ναυτικοί TSANTOULAS CHARALAMBOS και CANTANOLEON COSTAS, M/T TRIPOLIS C/O N. J. GOULANDRIS LTD., LEE HOUSE LONDON WALL LONDON E. C. 2., ENGLAND, επιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με Έλληνες απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Ο NTEIS ZAFIRELIS, M/V PAEAN C/O LYRAS BROS LTD., A CAMOMILE S.T.R. LONDON E. C. 3., ENGLAND, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες, ηλικίας 16-18 ετών, από την Ελλάδα, με σκοπό την ανταλλαγή γραμματισμών και σταθερής φιλίας.

Οι ναυτικοί, G. SANTORINIOS και P. VORIAS, M/V PROCTON C/O PKCLTD ST. CLAREHOUSE 30/33 MINORIES LONDON E.C.3., ENGLAND, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με νέες, ηλικίας 17 - 25 χρόνων, στην ελληνική γλώσσα, με σκοπό την ανταλλαγή γραμματισμών και σταθερής φιλίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ε. ΣΙΜΑΤΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ
Δέχεται Μέγρο 10 (Πλατεία Βάθης)
Τηλέφ. 532-563

ΣΥΝΤΑΓΕΣ ΜΕ ΜΕΛΙΤΖΑΝΕΣ

Οι μελιτζάνες είναι ένα χορταρικό τυπικά μεσογειακό, που χρησιμοποιείται στην κουζίνα όλων των χωρών, που βρέχονται από τη Μεσόγειο. Κατάγεται από τις 'Ινδίες και την έφεραν στην Ευρώπη οι Άραβες. Μα μπορούμε να πούμε πως η χρησιμοποίησή της περιορίστηκε στις χώρες του Νότου, κι' εξακολουθεί να μένει ένα χαρακτηριστικό χορταρικό της νοτίου Ευρώπης.

ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗ ΑΞΙΑ

Η διαιτητική αξία της μελιτζάνας δεν είναι σπουδαία, αν υπολογίσουμε πως 100 γραμ. μελιτζάνες δίνουν μόνο 30 θερμίδες. Η μελιτζάνα είναι πεισιτική και διουρητική, αλλά, για να αξιοποιηθούν αυτές οι ιδιότητές της, πρέπει να την τρώμε βραστή, ενώ αντίθετα, μαγειρεύεται σχεδόν πάντοτε τηγανιτή ή με σάλτσα, πράγμα, που την κάνει βλαβερή για τα ευαίσθητα στομάχια.

ΠΩΣ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΜΕΛΙΤΖΑΝΕΣ

Η κάπως πικρή γεύση της μελιτζάνας πρέπει να αφαιρεθεί, πριν να προχωρήσουμε σε οποιοδήποτε μαγείρεμα. Οι μελιτζάνες κόβονται σε φέτες και αλατίζονται. 'Υστερα τοποθετούνται σε ένα πιάτο και σκεπάζονται με ένα άλλο πιάτο, πιο μικρό, πάνω στο οποίο τοποθετείται ένα βάρος (πέτρα, σίδερο σιδερώματος), που αναγκάζει το υγρό που βγαίνει από τις μελιτζάνες, να στραγγίξει. Οι μελιτζάνες μαγειρεύονται πάντα με λάδι και συνοδεύονται καλύτερα με τα εξής συστατικά: ντομάτες, τυρί, μυρωδικά, σκόρδο.

ΜΕΛΙΤΖΑΝΕΣ ΤΗΓΑΝΙΤΕΣ

Πρόκειται για το πιο απλό και εύκολο φαγητό με μελιτζάνες. Αφού θα τις έχετε αλατίσει, αφινοτάς το πιάτο πολύ γυρό, για να στραγγίξει το πικρό υγρό, τις αλευρώνετε ελαφρά και τις τηγανίζετε με καυτό λάδι, ώπου να πάρουν ένα όμορφο ροδίνο χρώμα. Οι τηγανιτές μελιτζάνες-βεντάλια, είναι μια σπεσιαλιτέ, που θα σας άρεση πολύ. Χρειάζονται μελιτζάνες μάλλον μικρές. Αφού θα έχετε αφαιρέσει το κοτσάνι, τις κόβετε σε φέτες κατά μήκος, αρχίζοντας από την άκρη και καταβαίνοντας προς το κοτσάνι, όπου οι φέτες πρέπει να μένουν ενωμένες μεταξύ τους, περίπου ένα πόντο. Τις αλατίζετε, αφινοτάς να φύγει το πικρό υγρό και ύστερα τις βυθίζετε, έτσι όπως είναι, σε μία κατσαρόλα με πολύ κανι, από το λάδι, όπου να χρωματιστούν. Τις σερβίρετε πολύ ζεστές.

ΜΕΛΙΤΖΑΝΕΣ ΜΕ ΜΠΕΣΑΜΕΛ

Είναι ελαφρύ φαγητό. Κόβετε τέσσερις μελιτζάνες στη μέση κατά μήκος. Αφαιρείται λίγη σάρκα, προσέχοντας να μην τρυπήσετε τη φλούδα. Τις αλατίζετε και τις αφινοτάς, για να στραγγίξει το πικρό υγρό. 'Υστερα τις ελευθερώνετε, τις τηγανίζετε και τις αδειάζετε καλά από τη σάρκα τους, που την ανακατεύετε με ένα μεγάλο φλυτζάνι μπεςαμέλ, αρκετά σφιχτή και άρωματισμένη με μοσχάρι, στην όποια έχετε προσθέσει 50 γραμ. γραβιέρα, κομμένη σε στενιόκορες λουρίτσες. Τακτοποιείτε όλες τις μελιτζάνες, τη μία κοντά στην άλλη, σε ένα ταψάκι (κατά προτίμηση πυρέξ), τις γεμίζετε με το μίγμα, τις βυθίζετε με λίγο λάδι και τις βάζετε στο φούρνο να ψηθούν. Τη στιγμή που θα τις σερβίρετε, στίβετε επάνω λίγο λεμόνι.

ΜΟΥΣΑΚΑΣ ΜΕ ΜΕΛΙΤΖΑΝΕΣ

Είναι ένα φαγητό της Μέσης Ανατολής, όπου τον φτιάχνουν με κρέας από αρνί ή ζυγούρι, ενώ στην Ευρώπη γίνεται συνήθως με κρέας μοσχαριού.

Παίρνετε έξη ώριμες μελιτζάνες, τις κόβετε στη μέση κατά μήκος, κάνετε τομές στη σάρκα κι' ένα μαχαίράκι, χωρίς να αγγίξετε τη φλούδα, τις αλατίζετε και τις τοποθετείτε, με το κομμένο μέρος προς τα κάτω, πάνω σε ένα πιάτο, για μισή ώρα. 'Υστερα τις βάζετε να ψηθούν μέσα σε λάδι, για ένα τέταρτο της ώρας, χωρίς όμως να τις αψίζετε να παρουν χρώμα. 'Υστερα τις σουρώνετε, αφαιρείτε τη σάρκα με ένα κουτάλι κι' τη ρίχνετε σε μία γαβάθα. Κόβετε σε στρουγγυλές φετίτσες άλλες έξη μελιτζάνες και τις βάζετε να ψηθούν κι' αυτές στο λάδι, περίπου είκοσι λεπτά. 'Υστερα ανακατεύετε με τη σάρκα από τις μελιτζάνες, που έχετε φυλάξει κατά μέρος, τρία κρεμμύδια τριμμένα, μαϊντανό, βασιλικό, θυμάρι (φιλοκομμένα κι' αυτά), μιά-δυό σκελίτσες σκόρδο, φιλοκομμένες επίσης, σε σκόρδο, φιλοκομμένες δύο αυγά. Στο τέλος προσθέτετε δυό αυγά ό-λοκληρα κι' έναν κρόκο και δουλεύετε το μίγμα ώπου να γίνει ομοιογενές. Προσθέτετε λίγο κόκκινη πέρη και, αν θέλετε, ένα ταψί και πιπεριά. Βουτυρώνετε ένα ταψί, τοποθετείτε στο βάθος του, καθώς και στα πλάγια, τις φλούδες έ-τις μελιτζάνες, από τις οποίες έ-χετε αφαιρέσει τη σάρκα. 'Επειτα να φοβηριστή ολόκληρο. 'Επιπλέον τοποθετείτε στο εσωτερικό πρώτα έ-να στρώμα από το μίγμα, ύστερα έ-να στρώμα από φέτες μελιτζάνες και έ-να στρώμα από το μίγμα, ώπου να καλύψετε το ταψί, σκεπάζοντας γεμίζετε το ταψί, σκεπάζοντας με λάδι. Βάζετε το ταψί στο φούρνο για τρία τέταρτα της ώρας και ύστερα σερβίρετε τον χορταρικό, σκεπασμένο με μιά πικρή σάλτσα ντομάτας, αρκετά πικάντικη.

ΙΜΑΜ ΜΠΑ'ΙΛΑΝΤΙ

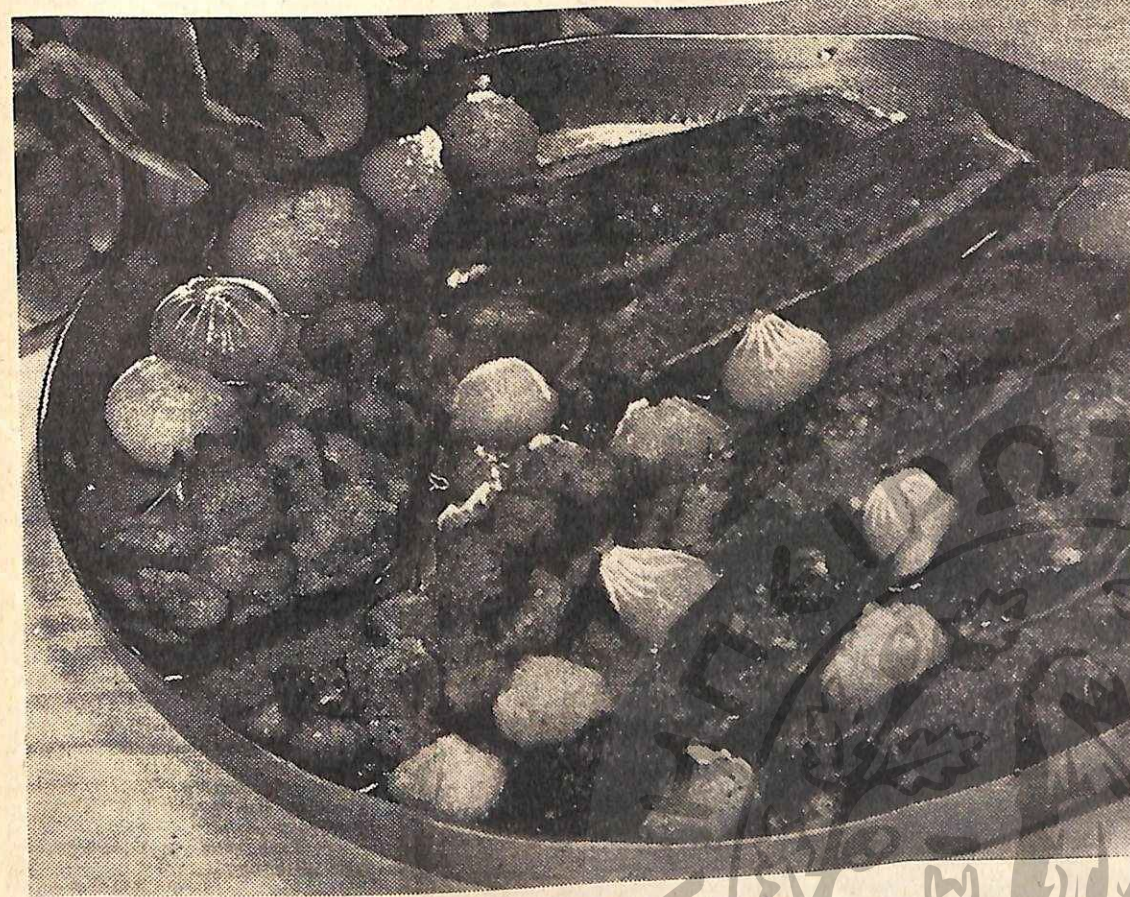
Πρόκειται για ένα φαγητό τουρκικό, που σημαίνει «Έσκασε ο 'Ιμάμης». Λέγεται δηλαδή, ότι κάποιος 'Ιμάμης, όταν δοκίμασε μελιτζάνες μαγειρεμένες μ' αυτό τον τρόπο, έφαγε τόσο πολύ, ώστε έσκασε. Χωρίς να φτάνουμε σε τέτοιες υπερβολές, πρέπει κι' εμείς να παραδεχτούμε πως πρόκειται για ένα φαγητό πολύ νόστιμο.

Βάζετε να σιγοψηθούν μέσα στο λάδι, 400 γραμμάρια κρεμμύδια κι' κομμένα πολύ ψιλά ή τριμμένα, όταν θα έχουν πάρει ένα χρώμα μόλις ξανθο, προσθέτετε 500 γραμ. μάρια ντομάτες, αφού θα τους έχετε αφαιρέσει τη φλούδα και τους αφινοτάς. Αφινοτάς τις κόβετε σε κομμάτια. Αφινοτάς τις μαγειρεύετε, γύρω στη μισή ώρα. Ρίχνετε σκόρδο αλλά όχι λιγότερο. Ρίχνετε για μερικά λεπτά μέσα σε βραστό αλάτισμένο νερό, έξη ώριμες στο αλάτισμένο νερό στενιόκορες μελιτζάνες, τύπου που χρησιμοποιείτε στη μέση. 'Υστερα, τις χωρίζετε σε αποκατά μήκος, χωρίς όμως να αποχωρίσετε τα δυο μέρη τους. Αφαιρείτε τα δυο μέρη και τις γεμίζετε με ντομάτα, κρεμμύδι, αδειάζετε λίγη σάρκα και τις βάζετε επάνω με ντομάτα. Τις βάζετε να ψηθούν μέσα σε λάδι, σε σιγαλή φωτιά, με μιά φούστα φιλοκομμένο μαϊντανό και μιά σκελίτσα φιλοκομμένο σκόρδο. Σε μιά κατσαρόλα, ρίχνετε να ροδίσει στο λάδι, ένα τριμμένο κρεμμύδι και στο τέλος προσθέτετε δυό ατζούγιες καθαρισμένες και κομμένες σε κομμάτια, 30 γραμ. κόμινες και 30 γραμ. πίκλες κι' αυτές φιλοκομμένες. Αλατίζετε πιπερώνετε και μαγειρεύετε.

ΜΕΛΙΤΖΑΝΕΣ ΓΕΜΙΣΤΕΣ ΜΕ ΡΥΖΙ

Μισοβράζετε τις μελιτζάνες σε αλατισμένο νερό, ύστερα αφαιρείτε το επάνω μέρος τους και τις αδειάζετε. Ψιλοκόβετε τη σάρκα και τη βάζετε να χρωματιστεί μέσα σε λάδι, μαζί με ένα κρεμμύδι φιλοκομμένο. Βάζετε να βράση το ρύ-ζι, πολύ σπείρωτο, και το ανακατεύετε με τη σάρκα από τις μελιτζάνες, το κρεμμύδι και το λάδι όπου έχουν ψηθεί, προσθέτοντας μερικά φυλλάκια διάσμο και βασιλικό. Γεμίζετε μ' αυτό το μίγμα τις μελιτζάνες, τις αραδιάζετε σε ένα ταψί με αρκετό λάδι, στίβετε από πάνω αρκετή ντομάτα και τις βάζετε στο φούρνο. Αν θα τις μαγειρέψετε σε φωτιά, πρέπει να τις γυρίζετε τουλάχιστον μία φορά.

Μελιτζάνες γεμιστές με χορταρικό.

ΜΕΛΙΤΖΑΝΕΣ ΜΕ ΠΙΚΑΝΤΙΚΗ ΣΑΛΤΣΑ

Αφαιρείτε το κοτσάνι από καμιά δεκαριά μικρές μελιτζάνες, στρουγγυλού τύπου, και τις κόβετε σε έξη φέτες, που τις ρίχνετε για μερικά λεπτά σε βραστό αλάτισμένο νερό. Τις σουρώνετε και τις βάζετε να ψηθούν μέσα σε λάδι, σε σιγαλή φωτιά, με μιά φούστα φιλοκομμένο μαϊντανό και μιά σκελίτσα φιλοκομμένο σκόρδο. Σε μιά κατσαρόλα, ρίχνετε να ροδίσει στο λάδι, ένα τριμμένο κρεμμύδι και στο τέλος προσθέτετε δυό ατζούγιες καθαρισμένες και κομμένες σε κομμάτια, 30 γραμ. κόμινες και 30 γραμ. πίκλες κι' αυτές φιλοκομμένες. Αλατίζετε πιπερώνετε και μαγειρεύετε.

προσθέτετε λίγο ζωμό. Αφινοτάς αυτή την πικάντικη σάλτσα να βράση ένα τέταρτο της ώρας και ύστερα τη ρίχνετε στις μελιτζάνες. Τα αφήνετε να μαγειρευτούν όλα μαζί περίπου μισή ώρα και τα σερβίρετε.

ΜΑΚΑΡΟΝΙΑ ΜΕ ΜΕΛΙΤΖΑΝΕΣ

Κόβετε τις μελιτζάνες σε φέτες και τις αλατίζετε (όπως έχουμε πη) για να βγυθ το πικρό νερό τους. 'Υστερα τις αλευρώνετε ελαφρά, αφού τις έχετε στεγνώσει, και τις κατασάρδα, ροδίζετε ένα κρεμμύδι τριμμένο, με μισό λάδι και μισό βούτυρο και 50 γραμ. λαρδί, κομμένο σε λουριδίτσες. Προσθέτετε 500 γραμ. ντομάτες ξεφλουδισμένες και χωρίς σπόρους, σε κομμάτια, και τα αφήνετε να μαγειρευτούν.

σάρκα τους. Ρίχνετε πάνω τους φιλοκομμένο σκόρδο και μαϊντανό γάλο καρόδι βούτυρο και λίγο αλάτι. Βάζετε να βράση το ταψί με μέτριο φούρνο, ώπου να δητε σε μέτριο. Αφινοτάς να μαγειρευτούν όλα μαζί περίπου μισή ώρα και τα σερβίρετε.

ΜΕΛΙΤΖΑΝΕΣ ΜΕ ΜΟΡΤΑΔΕΛΑ

Κόβετε σε φέτες μελιτζάνες μάλλον μεγάλες, τις αλατίζετε όπως έχουμε πη για να τους αφαιρέσετε το πικρό νερό. Τις πλένετε, τις στεγνώνετε, τις αλευρώνετε και τις στεγνώνετε. 'Υστερα τις σουρώνετε, αφαιρείτε τη σάρκα με ένα κουτάλι κι' τη ρίχνετε σε μία γαβάθα. Κόβετε σε στρουγγυλές φετίτσες άλλες έξη μελιτζάνες και τις βάζετε να ψηθούν κι' αυτές στο λάδι, περίπου είκοσι λεπτά. 'Υστερα ανακατεύετε με τη σάρκα από τις μελιτζάνες, που έχετε φυλάξει κατά μέρος, τρία κρεμμύδια τριμμένα, μαϊντανό, βασιλικό, θυμάρι (φιλοκομμένα κι' αυτά), μιά-δυό σκελίτσες σκόρδο, φιλοκομμένες επίσης, σε σκόρδο, φιλοκομμένες δύο αυγά. Στο τέλος προσθέτετε δυό αυγά ό-λοκληρα κι' έναν κρόκο και δουλεύετε το μίγμα ώπου να γίνει ομοιογενές. Προσθέτετε λίγο κόκκινη πέρη και, αν θέλετε, ένα ταψί και πιπεριά. Βουτυρώνετε ένα ταψί, τοποθετείτε στο βάθος του, καθώς και στα πλάγια, τις φλούδες έ-τις μελιτζάνες, από τις οποίες έ-χετε αφαιρέσει τη σάρκα. 'Επειτα να φοβηριστή ολόκληρο. 'Επιπλέον τοποθετείτε στο εσωτερικό πρώτα έ-να στρώμα από το μίγμα, ύστερα έ-να στρώμα από φέτες μελιτζάνες και έ-να στρώμα από το μίγμα, ώπου να καλύψετε το ταψί, σκεπάζοντας γεμίζετε το ταψί, σκεπάζοντας με λάδι. Βάζετε το ταψί στο φούρνο για τρία τέταρτα της ώρας και ύστερα σερβίρετε τον χορταρικό, σκεπασμένο με μιά πικρή σάλτσα ντομάτας, αρκετά πικάντικη.

να κρύψουν. 'Ετοιμάζετε μιά μπεςαμέλ μάλλον πηχτή, με 50 γραμ. αλεύρι, 200 γραμ. γάλα, ένα μεγάλο καρόδι βούτυρο και λίγο αλάτι. Βάζετε να βράση το ταψί με μέτριο φούρνο, ώπου να δητε σε μέτριο. Αφινοτάς να μαγειρευτούν όλα μαζί περίπου μισή ώρα και τα σερβίρετε.

ΟΜΕΛΕΤΤΑ ΜΕ ΜΕΛΙΤΖΑΝΕΣ

Ρίχνετε για μερικά λεπτά μέσα σε βραστό νερό δυό μελιτζάνες στενιόκορες τύπου. 'Υστερα τις σουρώνετε, τις στεγνώνετε και τις χωρίζετε σε φετίτσες, που τις ρίχνετε σε μιά γαβάθα. Βάζετε να βράση το ταψί με μέτριο φούρνο, ώπου να δητε σε μέτριο. Αφινοτάς να μαγειρευτούν όλα μαζί περίπου μισή ώρα και τα σερβίρετε.

ΜΕΛΙΤΖΑΝΕΣ ΓΕΜΙΣΤΕΣ ΜΕ ΚΙΜΑ

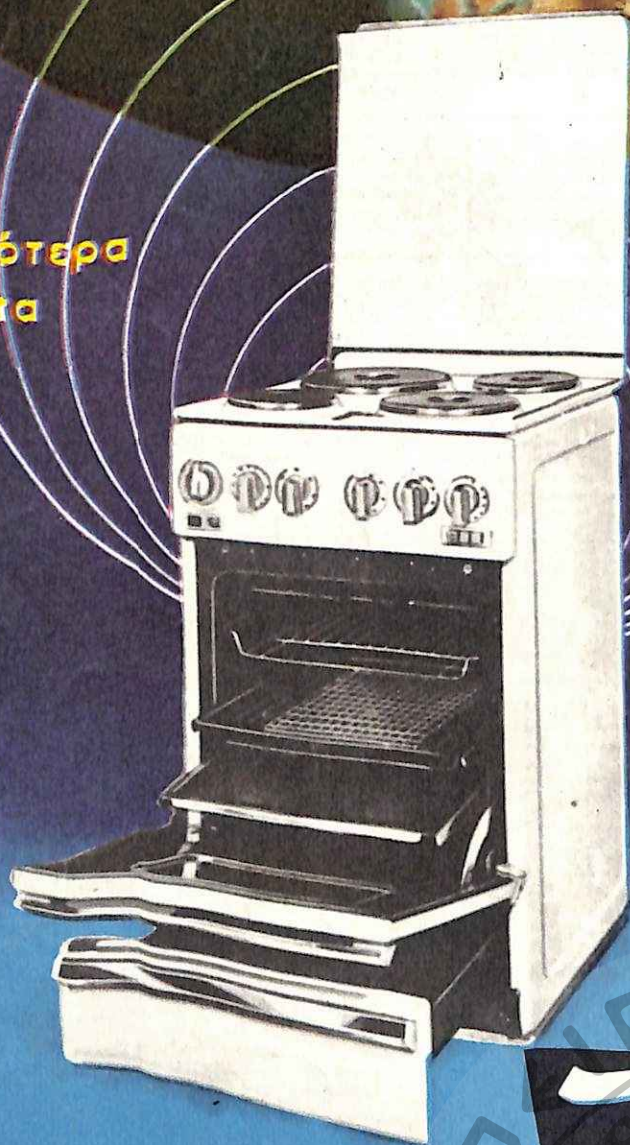
Κόβετε τις μελιτζάνες, από το μέρος του κοτσανιού και, μ' ένα ειδικό εργαλείο ή μ' ένα κουτάλι, αφαιρείτε όσο μπορείτε περισσότερη από τη σάρκα τους, προσέχοντας να μη σπάσετε τη φλούδα. Ρίχνετε τη σάρκα αυτή, φιλοκομμένη, σε μιά γαβάθα, όπου προσθέτετε ανάλογο κιμά, φιλοκομμένο μαϊντανό, φιλοκομμένη σάρκα ντομάτας, ένα τριμμένο κρεμμύδι, μιά σκελίτσα φιλοκομμένο σκόρδο, λίγο διάσμο, αλάτι και πιπεριά. Στο μεταξύ, τηγανίζετε ελαφρά τις αδειασμένες μελιτζάνες σε άφθονο λάδι και τις αραδιάζετε σε ένα ταψί. Ανακατεύετε καλά το μίγμα, και τις γεμίζετε όλες. Προσθέτετε άφθονο λάδι, χυμό ντομάτας, λίγο μαϊντανό φιλοκομμένο, και βάζετε το ταψί στο φούρνο.

ΜΕΛΙΤΖΑΝΕΣ ΓΕΜΙΣΤΕΣ ΜΕ ΧΟΡΤΑΡΙΚΑ

Κόβετε στη μέση τις μελιτζάνες, αφαιρείτε τη σάρκα τους και τη βάζετε να βράση για πέντε λεπτά σε βραστό αλάτισμένο νερό. Στο μεταξύ, έχετε βάλει να βράσουν περισσότερα από χορταρικά: Φασόλια, σπανάκι, κολοκυθάκια κλπ. Τα ανακατεύετε όλα με λίγο φιλοκομμένο λουκάνικο, αλάτι, πιπεριά και ψωμί τριμμένο. Γεμίζετε τις μελιτζάνες και τις βάζετε στο φούρνο, μέσα σε ένα καλοβουτυρωμένο ταψί. Τις αλατίζετε και τις αφινοτάς να ψηθούν ένα τέταρτο της ώρας. Προσθέτετε ύστερα στο ταψί μερικά κουτάλια ζωμό και μισοβράζετε μελιτζάνες και τις γυρίζετε για μερικά λεπτά σε βραστό νερό αλάτισμένο. Τις σουρώνετε και τις απλώνετε πάνω σε μιά σανίδα για να στεγνώσουν.

ΖΩΔΙΑ...	ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ...	ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ...	ΥΓΕΙΑ... ΤΥΧΗ
ΚΡΙΟΣ 22 Μαρτίου 20 Απριλίου	★ Η διαίσθησή σας καθοδηγεί σωστά και θα σας βοηθήσει ν' αποφύγετε μία έντεχνη παγίδα, που σας σπινει επικίνδυνος αντίπαλος. ★ Τα άστρα υποδηλώνουν την πραγματοποίηση και των πιο τολμηρών σχεδίων σας.	★ Οι σχέσεις με το άλλο φύλο παρουσιάζουν αίσθητη βελτίωση. Δεν πρέπει για κανένα λόγο και μη κανένα πρόβλημα να κρατήσετε μυστικά από αγαπημένο πρόσωπο τα σχέδιά, που καταστρώσετε. ★ Γάμος εν όψει.	★ Αποφύγετε τις προσπάθειες, που ξεπερνούν τις δυνατότητές σας, αλλά και κάθε σπατάλη δυνάμεων. ★ Προσέξτε το νευρικό σύστημα, γιατί αυτό επηρεάζει την όλη λειτουργία του οργανισμού σας. ★ Έντερικές διαταραχές.
ΤΑΥΡΟΣ 21 Απριλίου 21 Μαΐου	★ Όλες οι αγοραπωλησίες, που θα γίνουν κατά την περίοδο αυτή, θ' αφήσουν σημαντικά κέρδη. ★ Ό ο Άρης συμβάλλει σε μία βελτίωση των οικονομικών και γενικά της επαγγελματικής σας θέσεως. ★ Ευνουούνται οι τολμηροί.	★ Ενέργεια, που θα συνεπάγεται Επιλειψι λεπτότητας, θα πληγώσει αγαπημένο πρόσωπο. Δεν θα δυσκολευτεί όμως να ξεανακερδίσετε την άγνησή του. ★ Πολλά από τα βράδια αυτά θα είναι εξαιρετικά ευχάριστα για τους νέους.	★ Προσέξτε την καρδιά, που παρουσταίζει, τις ημέρες αυτές, μεγάλη ευαισθησία. ★ Αποφύγετε όχι μόνο τις ζωηρές συγκινήσεις, και την υπερκαρδιακή, καθώς και τις βίαιες κινήσεις. ★ Η όγεια συγγενούς θα σας άνησυχήσει.
ΔΙΔΥΜΟΙ 22 Μαΐου 22 Ιουνίου	★ Προχωρήστε άφοβα στην πραγματοποίηση νέου σχεδίου. Τα άστρα θα σας βοηθήσουν να επιτύχετε όλες τις επιθυμίες σας. ★ Όσοι επιδιώκουν μία άσπληη προσανατολισμού, δεν θα μπορούσαν να βρουν πιο κατάλληλη ευκαιρία.	★ Νέφη εμφανίζονται στον ορίζοντα της αισθηματικής σας ζωής. Για ν' αποφύγετε μία ρήξη, πρέπει να χρησιμοποιήσετε όλη σας τη διπλωματία και να φανείτε διαλλακτικός. ★ Τα άστρα αξιολογούν το μεγάλο βαθμό τη ζηλοτυπία.	★ Αποφύγετε μία παράτασι της υπερπεντάσεως και μη χάσετε καμία ευκαιρία για ν' ξεκουραστήτε. Περιφρονήστε της συμβουλής αυτής, θα είχε άδρα διαπορεύματα για την ύγεια σας. ★ Το άπαιτο σε φέρνει πάντα τύχη.
ΚΑΡΚΙΝΟΣ 23 Ιουνίου 23 Ιουλίου	★ Συμπεριφερθήτε λογικά και μη κάνετε τίποτα, χωρίς να καταστρώσετε προηγουμένως ένα πρόγραμμα έργων. ★ Μη χάνετε πολύτιμο χρόνο σε άσκοπες συζητήσεις. ★ Μη προσπαθήσετε να εκμεταλλευτείτε την ευπιστία συνεργάτου.	★ Μία σημαντική μεταβολή στο χαρακτήρα σας θα δυσχεράσει πρόσωπο, που σας άγαπά από κοινού. ★ Υπάρχει επίσης κίνδυνος να παρεξηγηθεί κάποια ενέργειά σας και να επηρεάσει τα αίσθηματά προσώπου, που σας ενδιαφέρει.	★ Η ύγεια θα παραμείνει καλή, αρκεί ν' ακολουθήσετε κατά γράμμα τις συστάσεις του γιατρού σας. ★ Φροντίστε ώστε η τροφή σας να είναι πλούσια σε βιταμίνες. ★ Αναβάλετε για ν' άργότερα σχέδιο, που απαιτεί προσπάθειες.
ΛΕΩΝ 24 Ιουλίου 23 Αυγούστου	★ Κίνδυνος να χάσετε, με κάποια ενέργειά σας, την έκτιμηση και την έμπιστοσύνη των προϊσταμένων σας. Προσπαθήστε, με διπλωματία και επίδειξη ζήλου, να τις ξανακερδίσετε. ★ Ευχάριστη έκπληξη κατά το τέλος της περιόδου.	★ Προσέξτε πολύ τα λογία σας, για ν' αποφύγετε δυσάρεστες άνωμαλίες αισθηματικής φύσεως. ★ Η Ήλεια θα σας παρασέρνει σε ενέργειες, για τις οποίες γρήγορα θα μετανιώσετε. ★ Η Άφροδίτη ευνουεί τα νέα είδωλλα.	★ Προσέξτε τα μάτια, που άποστελούν κατά τις ημέρες αυτές το πιο αίσθητο σημείο του οργανισμού. ★ Αν ύποφερετε από ζάλες, συμβουλευτείτε μέσως ένα καλό οφθαλμίατρο και ακολουθήστε τις συμβουλές του.
ΠΑΡΘΕΝΟΣ 24 Αυγούστου 23 Σεπτεμβρίου	★ Με τη βοήθεια της τύχης, οι πιθανότητες επιτυχίας αυξάνουν και επιταχύνεται έτσι η πραγματοποίηση σχεδίου, που θεωρούσατε υπερβολικά τολμηρό. Μη άφρησε να πάη χαμένη μία ευκαιρία βελτίωσης των οικονομικών.	★ Δυσμενής επίδραση των άστρων θα προκαλέσει άνωμαλίες και προστριβές, τόσο στον αισθηματικό, όσο και στον οικογενειακό τομέα. ★ Οι γυναίκες να μη πιστεύουν τις υποσχέσεις, που θα τους δώσουν. Θα είναι άπαιτλές.	★ Όσοι εργάζονται κοντά σε μηχανήματα ή ηλεκτρικές συσκευές, άς προσέχουν τα χέρια τους, γιατί θα άπειλει σοβαρός κίνδυνος. ★ Μοιράστε την εργασία σας και αποφύγετε την υπερκόπωση. ★ Το κόκκινο σας κολακεύει.
ΖΥΓΟΣ 24 Σεπτεμβρίου 23 Οκτωβρίου	★ Η τύχη δέ σας ευνουεί και γι' αυτό δεν πρέπει τις ημέρες αυτές, να διακινδυνεύετε μεγάλα χρηματικά ποσά. Μη δανειστείτε επίσης χρήματα, γιατί δύσκολα θα τα πάρτε πίσω. ★ Ευνουούνται οι σχέσεις με προϊσταμένους.	★ Αρχίζει για σας μία περίοδος αισθηματικής ευτυχίας και γαλήνης. ★ Θα σας δώσουν μία υπόσχεση, που θα ξαναφέρει την αισιοδοσία για το μέλλον. ★ Μία νέα γνωριμία σας επιφυλάσσει στο μέλλον από έκπληξες.	★ Προσέξτε πολύ το βραδυνό σας ντύσιμο. Η έποχη δεν είναι πια κατάλληλη για έλαφρά φορέματα και υτεκότε. ★ Ένα κρυολόγημα θα παρουσιάσει δυσάρεστες επιπλοκές και θα είχε δυσμενή αντίκτυπο στην εργασία σας.
ΣΚΟΡΠΙΟΣ 24 Οκτωβρίου 22 Νοεμβρίου	★ Πρέπει να φανήτε πολύ προσεκτικός γιατί πρόσωπο του περιβάλλοντος θα επιδιώξη να σας βλάψη. ★ Επιδάλλεται όμως ν' αναπτύξετε μεγάλη δραστηριότητα, γιατί κατά την περίοδο αυτή η τύχη θα ευνουήσει όλες τις ενέργειες.	★ Θα συμβή κάτι, που θα σας επιτρέψει να ξεακριβώσετε τα πραγματικά αισθηματικά έτεροφύλου προσώπου άπέναντί σας. ★ Έχετε συμφέρον να διεκτερετε περισσότερο τη φρεσσύνη και σπογγή σε πρόσωπο, που άγαπάτε πολύ.	★ Τα πόδια έχουν ανάγκη από άνάπαυση. Αποφύγετε την άρδιστοσύνα και επάλλωνε συχνά, βελτώντας τα πόδια ένα μολύβι. ★ Δυσάρετη περίοδος για όσους υποφέρουν από αλμοφροδίες και κισούς. ★ Χρώμα σας το μπλέ.
ΤΟΞΟΤΗΣ 23 Νοεμβρίου 22 Δεκεμβρίου	★ Θα παρουσιαστούν ευκαιρίες, που θα σας επιτρέψουν να πραγματοποιήσετε πολλές επιθυμίες και φιλοδοξίες. ★ Άλλαγή, που σας φοβίζει, θ' άποβεί στη τελικά έπωφελης για την εργασία και ιδιαίτερα για τα οικονομικά.	★ Κάνετε, χωρίς κανένα δισταγμό, το πρώτο βήμα και μη άφρητε τον ένωισμό να καταπνίξη τα πραγματικά σας αισθηματικά. ★ Οι νεαροί έρωτευμένοι δύσκολα θ' άποφύγουν μία δυσάρεστη σκηνη. ★ Αποφύγετε το ψέμα.	★ Αδύσηστε την κρυολομαία, για ν' αποφύγετε ένα κρυολόγημα και τις δυσάρεστες συνέπειές του. ★ Τα παιδιά πρέπει να κρατηθούν μακριά από μηχανήματα και ηλεκτρικές συσκευές. ★ Άγοράστε λαχείο το Σάββατο.
ΑΙΓΟΚΕΡΟΣ 23 Δεκεμβρίου 20 Ιανουαρίου	★ Έπιμενείτε στις άπόψεις σας και μη άφρητε τους άλλους να σας επηρεάσουν. Βρίσκεστε στο δρόμο, που οδηγεί άσφαλώς στην επιτυχία. Μη χαλαρώσει για κανένα λόγο τις προσπάθειες και μη χάνετε πολύτιμο χρόνο.	★ Θα δυσχεράσετε με κάποια ενέργειά σας αγαπημένο πρόσωπο. Αυτό θα αντίδραση προκαλώντας μία τρομερή σκηνη, που θα σας στενοχωρήσει περισσότερο. ★ Η γνώμη για έτεροφύλο πρόσωπο θα άποβεί γρήγορα λανθασμένη.	★ Προσέξτε το φαγητό σας, γιατί τα έντερα παρουσιάζουν τις ημέρες αυτές μεγάλη ευαισθησία. ★ Αποφύγετε τις κοινάσεις, τα άλλαντα και τις σάπια άποψη. ★ Αδύσηστε τις άρες ύπνου και αποφύγετε την υπερκόπωση.
ΥΔΡΟΧΟΟΣ 21 Ιανουαρίου 19 Φεβρουαρίου	★ Πρότασι, που σας γίνεται, είναι φαίνονται μόνο συμφέροντα. Μη την άπορρίψετε πάντως, χωρίς να την μελετήσετε προσεκτικά. Δεν πρέπει έπίσης ν' αναλάβετε άποχρώσεις, που ξεπερνούν τις δυνατότητές σας.	★ Δεν θα μπορούσε να βρεθεί πιο κατάλληλη περίοδος, για να συμβιβασθεί με άγαπημένο πρόσωπο ή για να διαλύσει μία παρεξηγήση, που το άπομάκρυνε από κοντά σας. ★ Θα περάσετε έξαιρετικά ευχάριστα Σάββατοκύριακο.	★ Μία άλλογήμερη κόουρα φρουτοθερραπεία θα άφελώσει πολύ την ύγεια και θα έξασφάλιζε στον οργανισμό σας την άποτοξίνωση, από την οποία έχει μεγάλη ανάγκη. ★ Μη παίρνετε κανένα φάρμακο, χωρίς συμβουλή γιατρού.
ΙΧΘΥΕΣ 20 Φεβρουαρίου 21 Μαρτίου	★ Έχετε μία σπουδαία ιδέα, την όποια δεν πρέπει ν' άφρητε άνεμετάληψη. ★ Ευνουική περίοδος για τους άποπληλούς, που θα επιτύχουν με εύκολία αύξησι ή προβίβαση. ★ Αποφύγετε τα περιττά έξοδα και κάθε σπατάλη.	★ Ό Ζεός επηρεάζει ευνουικά τον αισθηματικό τομέα και σας έπιδέσει να δημιουργήσετε γύρω σας μία άσπασφαλη να τρυφερότητα και έγκαρδιστότητα, που τόσο σας άρέσει. ★ Η φίλια σας επιφυ	

Ἡ καλύτερη
κουζίνα
τοῦ κόσμου
μέ τὰ περισσότερα
πλεονεκτήματα

ΠΕΙΡΑ 100 ΕΤΩΝ

Imperial

Δ. ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

• ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

Δ Η Μ. Σ. Χ Ο Υ Β Α Ρ Δ Α Σ Α. Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 6 - ΠΑΤΗΣΙΩΝ 154 - ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 31